

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200086

UNIVERSAL
LIBRARY

ಜನವರವನು

ಕಾಲ
ಸರ್ವ

(ಪತ್ರಿಕಾ ಕಲೆ.)
○

ಛ. ಪ. ಕಾಂ.

೧-೮-೦ ರೂ

₹ 53
₹ 58

ಶ್ರೀ ಶೇಷಾಚಲ ಗ್ರಂಥಾಲಯ, ಆನಂದವನ

ಕಾಲಸರ್ಪ

(ಆತ್ಮತ್ವಮ ಜತ್ತಿದಾಂ ಕತೆ)

ಸಂಗ್ರಾಹಕ, ಮುದ್ರಕ, ಪ್ರಕಾಶಕ.

ಭಿ. ಸ. ಕಾಳೆ,

ಶ್ರೀ ಶೇಷಾಚಲ ಗ್ರಂಥಾಲಯ,
ಆನಂದವನ (ಆಗಲಿ)

—(§)—

ಸಪ್ತಂಬರ ೧೯೪೨

ಪ್ರಕರಣ

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

CHECKED. 1951

ಪುಟ

೧ ಹರಕೋರ್ಟಿನ ಸಂತಾಪ!	೧— ೧೦
೨ ಅವರು ನನ್ನ ಸೋದರ ತ್ರೈಯಷ್ಟ್ಯ ಜಪುಣರಲ್ಲ	೧೧— ೧೨
೩ ವೈರಿಯ ಸರ್ವನಾಶವೇ ಚಿಂತೆಗೆ ಕಾರಣ	೧೮— ೨೪
೪ ಕಿಲ್ಲೆಯಾರನು ಇಷ್ಟು ಮೂರ್ಖನೇ?	೨೪— ೨೫
೫ ನಾನು ಅವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕು.	೨೯— ೩೬
೬ ಈ ರಾಸ್ತೆಲ್ಲನು ಇಂಥ ದುಃಸಾಹಸ ಮಾಡಿದನೇ?	೩೬— ೪೪
೭ ಟಾಯಗರದೊಡನೆ ನನ್ನ ನನುಸರಿಸು	೪೫— ೫೬
೮ ಈ ಕಳವೂ ಸಾಧಾರಣವಲ್ಲ; ಕಳ್ಳನೂ ಸಾಧಾರಣನಲ್ಲ	೫೬— ೬೯
೯ ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆಳಲಿನಂತೆ ಕಾನಿರು	೬೯— ೮೦
೧೦ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳಹತ್ತಿದ	೮೧— ೮೨
೧೧ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಹಾವಿಪತ್ತಿಗೀಡಾದೀ.	೮೯— ೯೪
೧೨ ಅಂದಿನ ಆ ನೆಲಮನೆ ಗೊತ್ತಿವೆಯಷ್ಟೇ?	೯೪— ೧೦೫
೧೩ ಅದು ಅಷ್ಟು ಸಹಜ ಕೆಲಸವಲ್ಲ	೧೦೬— ೧೧೮
೧೪ ಒಡೆಯಾ, ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವೆನು; ರಕ್ಷಿಸು-ರಕ್ಷಿಸು	೧೧೯— ೧೨೫
೧೫ ಅದಾರು ಹೇಳುವರು, ಅಧರ್ಮಕ್ಕೇ ಜಯವೆಂದು?	೧೨೫— ೧೩೬
೧೬ ಇಂಗ್ಲೆಂಡು ಜರ್ಮನಿಯ ಏರುದ್ದ ಯುದ್ಧ ಸಾರಿತು	೧೩೭— ೧೪೨
೧೭ ಕಿಲ್ಲೆಯಾರನನ್ನು ನಾನೇ ಶೋಧಿಸುವೆನು	೧೪೨— ೧೪೭
೧೮ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಾಳೆಯೇ ಫ್ರಾನ್ಸಿಗೆ ಹೊರಡೋಣ	೧೪೭— ೧೫೭
೧೯ ಎಲೋ, ವೈರಿಗಳು ಸೋತರು; ಮುನ್ನುಗ್ಗಿರಿ!	೧೫೭— ೧೬೩
೨೦ ಕಾಲಸರ್ಪನ ಕೊನೆಯ ಹೊಂಚು	೧೬೩— ೧೭೫
೨೧ ಉಪಸಂಹಾರ	೧೭೪

Checked 1969

ಕಾಲಸರ್ಪ.

167 ಪಂಪಾಂಶು

(ವತ್ತಿದಾರಿ ಕತೆ.)

ಹರಕೋರ್ಟಿನ ಸಂತಾಪ!

ಶರತ್ಕಾಲದ ರಾತ್ರಿ. ಚಳಿ ಹಾಗೂ ಇಬ್ಬನ್ನಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಿದ್ದಿವೆ. ನಾವು ಯಾವ ಕಾಲದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುವೆವೋ ಆಗ ಯುರೋಪದಲ್ಲಾದ ಗತ ಮಹಾಯುದ್ಧವು ಸಂಭವಿಸಬಹುದೆಂಬ ವಿಷಯದ ಕಲ್ಪನೆ ಕೂಡ ಅದಾ ರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಘ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ನಿನ ರಾಜಬೀದಿಗಳು ಉಜ್ವಲ ವಿದ್ಯು ದ್ವೀಪ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರಮೋದ ವನಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಆಮೋದದ ಉತ್ಸವಗಳು ಉತ್ಸಾಹಭರದಿಂದ ನಡೆದಿದ್ದವು. ಬೀದಿ-ಬೀದಿಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಉತ್ತಮ ಉಡುಪಿನ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರ ಸಮೂಹಗಳು ಆ ಉದ್ಯಾನಗಳನ್ನು ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರತಿ ಮನೆಗೆ-ಬೀದಿ ಆನಂದದ ಕೋಲಾ ರಲವೆದ್ದಿತ್ತು! ಇಷ್ಟೇ ಲಂಡನ್ ಪಟ್ಟಣವೇ ಉತ್ಸವವಾಗುವಾಗಿಯಂತೆ ಭಾವ ನಾಗತಲಿತ್ತು.

‘ಹೇ’ ಮಾರ್ಕೆಟಿನ ತಲೆಬಾಗಿಲ ಒಂಗೆ ಇಂಪೀರಿಯಲ್ ಧೇಅಟರಿನ ವೃಚಂದವಾದ ಕಟ್ಟಡ. ಆ ದಿನ ಆ ನಾಟಕ ಶಾಲೆಯ ಹೊರಮಗ್ಗಲು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯುದ್ದೀಪಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಅವು ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕನ್ನು ಸಹ ಮೀರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಧೇಅಟರಿನ ಪ್ರಸೇರದ್ವಾರದಲ್ಲಿಯೆ ಆ ಚಂದ್ರಾತಸವಾ ದಂಧ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಡೆಗೆ ಚಿತ್ರ ಏಚಿತ್ರ ಬಣ್ಣದ ಹಾಗೂ ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯ ಪೂರ್ಣ ರಕ್ತವರ್ಣ ಸದೃಶಗಳಾದ ಜನುಖಾನೆಗಳು ಹಾಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೆ ಈ ದಿನ ಈ ಧೇಅಟರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಕಾದ್ಯ ಕ್ರಮವಿರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯುವಂತಿತ್ತು. ಆ ದಿನ ಅದಾವುದೋ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಹಾಯಕ್ಕೆಂದು ಅಂದಿನ ನಾಟಕದ ಆದಾಯವನ್ನೆಲ್ಲ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾಟಕದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ‘ಸಹಾಯ್ಯ ರಜನೀ’ ಎಂದೆನ್ನುವರು. ಅದಕ್ಕೇಂದೇ ಆ ರಾತ್ರಿ ಆಲ್ಲಿಗೆ ಲಂಡನ್ನಿನ ಬಹುಜನ ಸಿರಿವಂತ ಸ್ತ್ರೀ-

ಪುರುಷರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅಂದಿನ ಆ ನಾಟಕಾವರೋಹನಕ್ಕೆ ಸಮ್ರಾಟ್-ಸಮ್ರಾಜ್ಞೆಯರೂ ಆಗಮಿಸಿ, ಆ ನಾಟಕದ ಮುಖ್ಯ ನಾಯಕ-ನಾಯಕಿ ಪಾರ್ಟಿವಾರರನ್ನು ಧನ್ಯರೂ ಕೃತಾರ್ಥರೂ ಆಗ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಮೊಂದು ಆ ಇಂಪೀರಿಯಲ್ ಫೇಅಟರಿನ ಸಂಸ್ಕರಣೆಯ ದಿನವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

‘ಕೆಂಪುಸೈನ್ಯ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಸಮ್ರಾಟನ ಒಂದು ರಕ್ಷಕ ಸೈನ್ಯವು ರಾಜದಂವತಿಗಳನ್ನು ನಾಟಕಾಲಯಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸಿ, ಆ ಫೇಅಟರಿನ ಸಮೀಪದ ಚಾರ್ಲಸ್ ಸ್ಟ್ರೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾದಿದ್ದಿತು. ಸಮ್ರಾಟ್-ಸಮ್ರಾಜ್ಞೆಯರನ್ನು ಬ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಹ್ಯಾಮ್ ಅರಮನೆಗೆ ಮರಳಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಹೊರತು ಆ ದಂಡಿಗೆ ಬಿಡುವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ದಂಡಾಳುಗಳು ಅಲ್ಲಿಯ ಸುಪ್ರಸತ್ತಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಮಗ್ಗಲು ಸಾಲುಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅವರಿಲ್ಲರ ಆ ಅಚ್ಚು ಕರೀ ಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆಗಳೂ, ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವೇಷ-ಭೂಷಣಗಳೂ, ರಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳೂ, ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣಗಳ ಮೇಲಿನ ಪಕ್ಷ್ಯಾದಿ ತರತರದ ಚಿಹ್ನೆಗಳೂ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಸಂಖ್ಯ ನರ-ನಾರಿಯರು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕಿಕ್ಕಿರಿಮೆ ನಿಂತು ಕೊಂಡಿದ್ದರು; ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಬಗೆಯ ಮನೋಹರ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವ ಸುಯೋಗವು ಲಂಡನ್ನ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಮೊರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ರಕ್ಷಕ ದಂಡಿನ ಮುಖ್ಯಸ್ತರು ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರಭಾವದಿಂದ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಲಿದ್ದರು.

ಹಲವು ಜನರು ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಅತ್ತ ದಾರಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಒಣಕಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಮೂಲಕ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಸಿದ್ದರು; ಹಾಗೂ ಎಷ್ಟೋಮಂದಿ ಆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದು ನಿಂತು ಕಾಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಅಗ್ನಿಕುಂಡದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ದಾರಿಯ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿದ್ದವು; ಹಾಗೂ ಆ ಪ್ರಕಾಶವು ಆ ರಕ್ಷಕ ದಳದವರ ಮೊಳಪಿನ ಉಡುಗೆತೊಡಿಗೆಗಳ ಮೇಲೂ ಹೊಳಪುಳ್ಳ ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣಗಳ ಮೇಲೂ ಬಿದ್ದು, ಅದು ಪರಾವರ್ತನ ಹೊಂದಿ ಝಗಝಗಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಚಾರ್ಲಸ್ ಸ್ಟ್ರೀಟಿನ ತುದಿಯಿಂದ ಕೆಲ ಗಜಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲೇ ಹೇ ಮಾ ಕ್ಲೇಟಿನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಭೋಜನಾಲಯವಾದ “ರಿಜೆಂಟ ರೆಸ್ತಾರಂಟು.” ಆ ದಿನ ಸಂಜೆಯ ನಂತರ ಲಂಡನ್ನಿನ ಹಲವು ಜನ ಸನ್ಮಾನಿತ ನರನಾರಿಯರು ಆ ಹೋಟಲಿಗೆ ಊಟ-ಉಪಹಾರಕ್ಕೇಂದು ಬಂದಿದ್ದರು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮೇಜುಗಳ

ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯ ತರತರದ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ಖಾನಾವಳಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಉಜ್ಜಲವಾದ ವಿಧ್ಯುದ್ದೀಪಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ಕಲೆತಿದ್ದವೆಲ್ಲರೂ ನಗೆದಾಟ-ಕಲೆದಾಟ, ಮಾತು-ಕತೆ, ಗುಣುಗುಟ್ಟುವ ಗಾಯನ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರಿಂದ ಆಗ ಆ ಖಾನಾವಳಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಶಬ್ದಾಯಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಖಾನಾವಳಿಯೊಳಗಿನ ಒಂದು ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕು ಜನರು ಕುಳಿತು ಊಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರುಗಳೊಡನೆಯೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕತೆಯ ಸಂಬಂಧವಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಊಟ ಮಾಡುವ ಸಭ್ಯರಲ್ಲಿ ಯಾರ ಹೆಸರನ್ನು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಹೇಳಬಹುದೋ ಆತನೆಂದರೆ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲ. ಆತನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನೊಳಗಿನ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ವಂಶೀಯನು. ಹಾಗೆಂದೂ ಆತನ ಮುಖಚರ್ಯಾವರ್ತೋಕ್ತನ ದಿಂದಲೇ ಒಡೆದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆತನು ಐವತ್ತಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ ವಯಸ್ಸಿನವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೈ ಬಣ್ಣ ಸಾದುಗಪ್ಪು. ಮೋರೆಯ ಮೇಲೆ ಸರ್ಪಸಾಧಾರಣವಾದ ಗಟ್ಟಿ ಮೀಸೆಗಳು. ಅವನಿಗೆ ಹೊಂದಿ ಕುಳಿತವಳೇ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ-ಲೇಡಿ ಮೆಸಿಂಡೇಲಳು. ಪ್ರೌಢ ವಯಸ್ಸುಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಅವಳು ತಾರುಣ್ಯದ ರೂಪರಾಶಿಗಳನ್ನೂ ವಂಚಿತಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಅವಳು ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಹು ಲುಬ್ಧಳು. ಅದರಿಂದಲೇ ಅವಳ ಮೈ ಮೇಲೆ ಹಲವು ಅಮೂಲ್ಯ ಜೇವಿಯ ಆಭರಣಗಳಿದ್ದವು. ಅವಳ ಕೊರಳೊಳಗೊಂದು ರತ್ನ ಮಚಿತವಾದ ಹಾರವಿತ್ತು. ಅದು ಆ ವಿಧ್ಯುತ್ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಝಗಝಗಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ರತ್ನಾಹಾರದ ಮೂಲ್ಯವು ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದಿತೇ ಹೊರತು ಕಡಿಮೆ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಅಂದರೆ ಅಮೊಂದು ರತ್ನ ಹಾರದ ಬೆಲೆಯೇ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ!

ಲೇಡಿ ಮೆಸಿಂಡೇಲಳ ಮಗಳಾದ ಡಾಫನಿ ಭಾರತನ್ನಳು ತಾಯಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಉಣ್ಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ಭಾರತನ್ ಕುಮಾರಿಯು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ವಯಸ್ಸಿನವಳು. ಆ ತರುಣಿಯು ಅರಳಿದ ಶತದಲ ಕಮಲದಂತೆ ಅಲೌಕಿಕ ಸುಂದರಿಯು. ಯೌವನದ ಲಾವಣ್ಯವು ಅವಳ ರೂಪ ಮಾಧುರ್ಯವನ್ನು ನೂರಾರು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ತರುಣಿಗೆ ಹೊಂದಿ ಒಬ್ಬ ಸುರೂಪಿಯಾದ ಯುವಕನು ಕುಳಿತು ಭೋಜನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನನ್ನು ನೇಭಿಲ್ ಹರಕೋರ್ಟನೆಂದ, ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆತನು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದವನಿರಬಹುದು. ದೀರ್ಘ ಕಾಯ, ಬಲಿಷ್ಠ ದೇಹ, ಕಪ್ಪು ಕೂದಲು. ಆತನ ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡೆಗಳು ಸಾಧಾರಣ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಬೆಕ್ಕಿನಂತಿರದೆ ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದವು.

ಮೋರೆಯ ಮೇಲೆ ಗಡ್ಡ-ವಿಾಸಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಯುವಕನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಈತನು ಸಂಭಾವಿತ ಪುನಿತನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು: ಆದರೆ ಆತನ ನೋಟದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸರಲತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಯಾವನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೆ ಆತನ ಸ್ವಭಾವವಿಂತಹದೇ ಎಂದು ಗುರ್ತಿಸಬಲ್ಲನೋ, ಅಂತಹರು ಅವನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವನು ಕ್ರೂರನೂ ಕಪಟಿಯೂ ಎಂದು ಅನ್ನಬಹುದಿತ್ತು. ಆತನು ಅತ್ಯಂತ ಧೂರ್ತನೂ ಕುಹಕನೂ ಆಗಿದ್ದನು.

ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೆನ್ನೊಂಥು ಗಂಟೆ ರಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ಚಾರ್ಲಸ್ ಸ್ಟೀನ್ ನೋಟಗಿನ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡವು ನಂದಹತ್ತಿತ್ತು. ರಕ್ಷಕ ಸೈನಿಕರು ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳ ಮೈಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸುತ್ತ ಲಗಾಮುಗಳನ್ನು ಸಂಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸೈನ್ಯದ ಇಬ್ಬರು ಅಧಿನಾಯಕರು ಚಂಚಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿದ್ವಿಷ್ಟರಾಗಿದ್ದು ಗಳಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಇಂಪೀರಿಯಲ್ ಥೇಅಟರಿನ ತಲೆಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡತೊಡಗಿದ್ದರು.

ಅವರೊಳಗಿನ ಒಬ್ಬನು ಧನಾಢ್ಯ ಬ್ಯಾರೋನೆಟ್ಟನು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೇನೂ ಕೊರತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾನಾಗಿಯೇ ಆತನು ಈ ಸನ್ಮಾನಿತ ಪದವಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದನು. ಜೇಲೆಯವನ ಹೆಸರು ಲೆಫ್. ಸೆಂಟೆ ಬ್ರಾವುನ್ ಕೆಲ್ಟೀಯಾರ. ದುಡ್ಡಿನ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಈ ಯುವಕನ ಯಾವ ಆಶೆಯೂ ಬಹುಶಃ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಲೆ. ಕೆಲ್ಟೀಯಾರನು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲನೆಯವನಲ್ಲ. ವೇವವೇವನಂತೆ ಸುಂದರವಾದ ಮುಖಮಂಡಲ, ವೈತ್ಯನಂತೆ ಬಲಿಷ್ಠ, ಜಗಜಜ್ಜಿಯಂತೆ ಸುದೃಢವಾದ ಕಾಯ. ಕೂದಲು ಹವಣಿಯಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಕಣ್ಣುಗಳು ನೀಲವರ್ಣದಂತೆ. ಮೋರೆಯ ಮೇಲೆ ಸೈನಿಕನಂತೆ ಕಲ್ಲೀಸೊಪೆಗಳು; ಆದರೆ ಗಡ್ಡಗಳು ಮಾತ್ರ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಲೆ. ಕೆಲ್ಟೀಯಾರನು ಆ 'ಕೆಂಪು ಸೈನ್ಯ' ದಳದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಸ್ವಲ್ಪೇ ದಿನಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಆ ರೆಜಿಮೆಂಟಿನ ನೌಕರಿಯು ವ್ಯಯಸಾಧ್ಯವಾದುದು. ಅವರು ಯಾವ ಬಗೆಯ ದುಂದುಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯಾಡಂಬರಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ, ಆ ಪದವಿಯ ಸನ್ಮಾನ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆಂದು ಯಾವ ಬಗೆಯ ವರ್ತನವಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಆ ಚಾಕರಿಯ ಸಂಬಳದಲ್ಲೇ ಸಾಗಿಸಿ ಸುಸಂಪನ್ನವಾಗುವದು ಶಕ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಲೇ ಅದು ಸಿರಿವಂತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೊಪ್ಪಬಹುದಾದ ಚಾಕರಿಯು; ಆ ಚಾಕರಿಯಿಂದಲೇ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಪಂಚ ಸಾಗಿಸುವವನಿಗೆ ಅದು ತರ

ವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಪ್ರಸ್ತುತದ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಲವು ಜನ ಸಿರಿವಂತರ ಸುತ್ತಿಷ್ಟತ ಮಕ್ಕಳು 'ಕಿಂಗ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್' 'ವ್ಹಾಯಿಸರಾಯ ಕಮಿಷನ್' ನೊಡಲಾದವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ವಂಡಿನೊಕಗಿನ ಮೊಡ್ಡ ಮೊಡ್ಡ ತಲಬಿನ ನಾಕರಿಗೇನೋ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬರುವ ಸಂಬಳವು ಅವರ ಖರ್ಚಿಗೆ ಸಾಲುತಿರುವದಿಲ್ಲ, ಮನೆಯಿಂದಲೇ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಕೆಲ ಹಣವನ್ನು ಅವರ ಖರ್ಚಿಗೆಂದು ಕಳಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗವಿದೆ. ಇಂಥವರಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಹಣ ತರಿಸಿ ಇತ್ತಣ ಅದರ ಸಂವಾರ ಸಾಗಿಸುವ ಬಗೆಯುಂಟೇ? ಇದರಂತೆಯೇ ಆ ಲೆ. ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನ ಅನುಯೋಧಿಗಳು, ಅವರ ಆತನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ತಂದೆಯು ಸಾಯುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸುತ್ತು ವಸತಿಯುಗಳ ಆದಾಯವನ್ನಷ್ಟೇ ಮಾಡಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದನು. ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಆ ತಂದೆಯು ವೃತ್ತಿ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಸಂಬಳ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಂಡರೂ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತನ ಮೂಲಕ ಖರ್ಚು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸನ್ಮಾನಿತ ಜನರಲ್ಲ ಕೂಡ ನಡುವುಡೇಕೆವರೆ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಅವನಲ್ಲಿಲ್ಲರಬೇಕು? ಅದಕ್ಕೇವೇ ಆತನು ಯಾವಾಗಲೂ ಚಿಂತಾಕ್ರಂತನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಭಾವದ ಕಾಟ ದಿಂದ ಆತನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅದ್ವಂತ ಮುಖವಿನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿ ಗೊಬ್ಬಳು ಸೋದರತ್ತಿಯಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದುಡ್ಡಿದ್ದಿತು. ಅವಳು ನೀ ಸೋದರ-ಯನಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಕೆಲ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು; ಆದರೆ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಚಾಕರಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಂದಿನಿಂದ ಅವಳು ತನ್ನ ಸಹಾಯ ದ್ರವ್ಯ ಕೊಡುವದನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದಳೇನಂದರೆ:—“ಅವನು ಮಾಡಿ ಹಣ ಹಾಳು ಮಾಡದ ದೊರತು ಆ ನಿನ್ನ ಚಾಕರಿಯ ಸನ್ಮಾನವು ಉಳಿಯಲಾರದೆಂಬದು ಗೊತ್ತಿದ್ದು ನೀನು ಅಂಥ ಚಾಕರಿಗೆ ಸೇರಿರುತ್ತೀಯಾದ್ದರಿಂದ ನೀನಿಗೆ ನಾನಿನ್ನು ಒಂದು ಬಿಡಿ ಕಾಸು ಕೂಡ ಸಹಾಯವೀಯಲಾರನು..”

ಆಗ ಲೆ. ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಿಂತಿರಲಿಕ್ಕೇ ತನ್ನ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾರೋನೆಟ ಮಹಾಶಯನು 'ಕಿಲ್ಡಿಯಾರ, ಪುಷಾರ!' ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

ಬ್ಯಾರೋನೆಟನು ಅವನನ್ನು ಹಾಗೆ ಎಚ್ಚರಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೊಂದು ಕಾರಣವಿದ್ದಿತು; ಯಾಕಂದರೆ, ಕೇವಲ ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ವೇಷಧಾರಿಯಾದ ರಾಜದೂತನು ಓಡುತ್ತ ಬ್ಯಾರೋನೆಟನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತಿಳಿಸಿದನೇನಂದರೆ,

ನಾಟಕದ ಕೊನೆಯ ಪರದೆ ಬೀಳಲಿಕ್ಕೆನ್ನು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆ ವಾರ್ತೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಲೆ ರಕ್ಷಕ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಜ್ಜಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ಸೃಷ್ಟಿಕರೂ ಸೇನಾನಿಗೂ ಅರಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಅವರು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಚಾರ್ಲಸ್ ಸ್ಟೀಟಿಸಿಂದ ಹೊರಟು ಹೇ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಿಂದರುಗಿಬಂದಾಗ ಒರತೊಡಗಿದರು.

ಅವರೆಲ್ಲರೂ 'ರಜಮೆಂಟ ರೆಸ್ಟೋರೇಷನ್'ನ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದರು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಲೂಟವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲರು ಸ್ವಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಆ ಖಾನಾವಳಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ದಾರಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಆ ಕಡಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಮೊಟರಿನಲ್ಲಿ ಕೂದ್ರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಟೇಯಾರನ ದೃಷ್ಟಿಯು ಆ ಜಫರ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿತು; ಆದರೆ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಪರಿವಾರವು ಆ ದಾರಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಯಾವ ಘಟನೆಯೂ ಘಟಿಸಿತೋ, ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಲೆ. ಕಿಲ್ಟೇಯಾರನ ವಿಸ್ಮಯಕ್ಕೆ ಮೇರೆಯೇ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಅಂಥ ಅಚಿಂತ್ಯ ಸ್ವಾರ್ಣ ವಿಸ್ಮಯಕರ ವಾದ ವ್ಯಾಪಾರವೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಅವನಿಗೆ ಆಗ ಕಂಡವೇನಂದರೆ, ನಾಲ್ಕೈದು ಮಂದಿ ಬಲಿಷ್ಠರಾದ ಜನರು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲರ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತರು; ಹಾಗೂ ಅವರೊಳಗಿನವನೊಬ್ಬನು ಕಣ್ಣು ಲೆಪ್ಪಿ ಹಾರಿಸುವಷ್ಟ ರಲ್ಲಿ ಲೇಡಿ ಮೆಸಿಂಡೇಲಳ ಕೊರಕೊಳಗಿನ ಆ ಅಮೂಲ್ಯ ರತ್ನ ಹಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಸೊಬ್ಬನ ಕೈಗಿತ್ತನು! ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಆ ರತ್ನ ಹಾರವನ್ನು ತನ್ನ ಜೇಬಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಲಗುಬಗನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಾರಿಕೊಂಡನು. ಅತನು ತುಸದೂರ ಹೋಮೊಡನೆಯೇ ಲೇಡಿ ಮೆಸಿಂಡೇಲಳಿಗೆ ತನ್ನ ಕಂಠಾಭರಣವು ಕಳವಾಯಿತೆಂಬದು ತಿಳಿಯ ಬಂತು. ಇನ್ನೆಲ್ಲವೂ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಘಟಿಸಿತು.

ಆದರೆ ಲೆ. ಕಿಲ್ಟೇಯಾರನು ಸಮಾಪದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಕಾಣಿಸಿತು. ರತ್ನ ಹಾರವನ್ನು ಜೇಬಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಳ್ಳನ ಸಂಗಡಿಗನು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು, ಅತನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಂದನೇನಂದರೆ: "ಕಳ್ಳ! ಕಳ್ಳ! ಅತನನ್ನು ಹಿಡಿಯಿರಿ!"

ಆದರೆ ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಲೂ ಗಲಭೆ. ಸಮಾಪದ ರೈಲದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್‌ ಟ್ರೀನಿನ ಧಸ್ಸು-ಧಸ್ಸು, ಫಸ್ಸು-ಫಸ್ಸಿನ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಶಬ್ದ. ಅದರಿಂದ ಕಿಲ್ಟೇಯಾರನ ಕೂಗು ಬಹು ಮಂದಿಯ ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅತನ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿಂದ ೨-೩ ಜನರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿದರೂ ಅವರು ಆ ಕಡೆಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು

ಗಮನವೀಯಲ್ಲ; ಆದರೆ ಯಾವಾತನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ರತ್ನ ಹಾರವಿದ್ದಿತೋ ಆತನ ಕಿವಿಗೆ ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸಿಮೊಡನೆಯೇ, ತಾನಿನ್ನು ಸಿಕ್ಕುಬಿಡುವೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಆತನು ನೇಗದಿಂದ ಓಡತೊಡಗಿದನು. ಆತನು ಓಡತೊಡಗಿದ್ದನ್ನು ಕಂಪು ಬ್ರಾವುನ ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನು ಆತನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವದಕ್ಕೆಂದ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಎಂಬಾಲಿಸಿದನು. ಓಡುವವನು ಕಾಲುನಡಿಗೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿದ್ದನು. ಅವರಿಂದ ಕುದುರೆಯ ಓಡಿದ ಮುಂಚೆ ಆತನು ಎಷ್ಟು ದೂರ ಓಡುವನು? ಆತನು ಕೆಲ ದೂರ ಓಡಿದ ನಂತರ ಒಂದು ಕೂಟಿಗೆ ತಲುಪಿ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಓಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಬ್ರಾವುನ ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನ ಕುದುರೆಯು ಅವನ ಬೆನ್ನಮೇಲೆಯೇ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಕುದುರೆಯು ಕಾಲ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಆ ಕಳ್ಳನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು. ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜಿಗಿದು, ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕಳ್ಳನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಆತನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದನು, ಆದರೆ ಸಭ್ಯಗೃಹಸ್ಥನಂತಿದ್ದ ಆ ಕಳ್ಳನಾದುದೂ ದುರ್ಬಲನಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಆ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನ ಕೈಯಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಸರಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಬ್ರಾವುನ ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನು ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ಯುವಕನು. ಅವನದೊಂದು ಗುದ್ದಿನಿಂದಲೇ ಆ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ತಲೆ ತಿರುಗುತ್ತಿತು. ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆ ಕಳ್ಳನ ಸಹಾಯಕರಾದ ಇಬ್ಬರು ಧಾವಿಸುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರ ಉದ್ದೇಶವು ಈ ಮೊದಲು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಬಿಡಿಸಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಆತನಲ್ಲಿಯ ಜೀನಸನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕೆಂದಿತ್ತು. ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನಿಗೆ ಅವರುಗಳ ಹೇತುವು ತಿಳಿದೊಡನೆಯೇ ಅವನು ತನ್ನ ಎದ ಗೈಯಿಂದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ಬಲಗೈಯಿಂದ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಬಂದಿದ್ದವರಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬನ ಮೂಗಿಗೆ ತನ್ನ ಬಲವಾದ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಕ್ಕಿಸಿದನು. ಆ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಪಾಪ! ಆ ಬಡವನ ಹಲ್ಲುಗಳೇ ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದವು. ಬಾಯಿ-ಮೂಗುಗಳಿಂದ ನೆತ್ತರವು ಸುರಿಯ ಹತ್ತಿತು. ಆತನು ತನ್ನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಮೂಗು-ಬಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಳಿತು ಕುಳಿತನು! ಅವನ ಆ ದುರ್ದೈವಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಾಗು ಸುತ್ತಲೂ ಜನಸಂದಣಿಯು ಸೇರುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಹಾಯಕ ಕಳ್ಳನು ಆ ಹಲ್ಲುಮುರುಕನನ್ನು ಜಿಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋದನು.

ಆಗ ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದವನ ಮೇಲೆ ಗರ್ಜಿಸಿ:—“ಎಲೇ

ಕಳ್ಳಾ, ರತ್ನಹಾರವೆಲ್ಲಿವೆ? ತೆಗೆ ಹೊರಗೆ.” ಹೀಗೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತ, ಆ ಕಳ್ಳನ ಜೇಬಿನೊಳಗಿನ ರತ್ನಹಾರವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದನು. ಬೀದಿಯೊಳಗಿನ ಉಜ್ವಲ ವಾದ ಸ್ವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅದು ಝಗ್ ಝಗ್ ಎಂದು ಹೊಳೆಯತೊಡಗಿತು.

ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಅವರ ಸುತ್ತಲೂ ಹಲವು ಮಂದಿ ಕಲೆತಿದ್ದರು; ಕೆಲ ಮಂದಿ ಸ್ವೇಲೀಸ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್‌ರೂ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲೇ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಹೆಂಡತಿಯು ತನ್ನ ಮಗನೊಡನೆ ಆ ಜನಸಮೂಹವನ್ನು ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಿ ದಾಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಿ. ಕಿಲೆ ಯಾರನ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. ಆಗ ಲೇಡಿ ಮೆಸಿಂಡೇಲಳು ಉತ್ತೇಜಿತ ದನಿಯಿಂದ: —“ಅದು ನನ್ನ ರತ್ನಹಾರ! ನನ್ನ ಕೊರವೊಳಗಿನ ಆ ಹಾರವನ್ನು ಕದ್ದವರಾರು? ಕಳ್ಳನು ಸಿಕ್ಕಿರುವನೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲೆ ಯಾರನು ಆ ಕೂಡಲೆ ಲೇಡಿ ಮೆಸಿಂಡೇಲಳನ್ನು ಸನ್ಮಾನಪೂರ್ವಕ ಅಭಿವಂದಿಸಿ, ಅವಳ ಕೈಗೆ ಅವಳ ಆ ರತ್ನಾಭರಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು; ಹಾಗೂ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು.

ಲೇಡಿ ಮೆಸಿಂಡೇಲಳು ಕಿಲೆ ಯಾರನನ್ನು ಮುಕ್ತಕಂದಿಲವ ಹೊಗಳಿದಳು. ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನಾದರೂ ಆ ಸಾಹಸೀ ಸೈನಿಕ ಯುವಕನನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸತೊಡಗಿದನು; ಆದರೆ ಆತನ ಲೌತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೇಭಿಲ್ ಹರಕೋಟಿಗನು ಮಾತ್ರ ದೂರವಲ್ಲೇ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆತನ ಮುಖವು ಭಯಾನಕವೂ ಅಸ್ವಸ್ಥವೂ ಆಗಿತ್ತು, ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಿಂಕರವು ಹರಿದುಹೋಗಿತ್ತು. ಆಗ ಆತನು ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಆಡಲಿಲ್ಲ.

ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲೆ ಯಾರನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಆತನು ಅನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ; ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟನು; ಆದರೆ ಲಾರ್ಡ್ ಸಾಹೇಬರ ವಿಕೇಷ ಬಲುಮೆಗಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು.

ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲೆ ಯಾರನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಅಷ್ಟುಟವಾಗಿ: —“ಕಿಲೆ ಯಾರ! ಓಹೋ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿದೆನು. ನೀನು ಮಿಸೆಸ್ ಓರಾಯನ್ ಡೇನಳ ತಮ್ಮನ ಮಗನಲ್ಲವೆ? ಅಹುದು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವನೇ ನೀನು. ಅವಳನ್ನು ನಾನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೆನು. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯಾದರೂ ನನ್ನ ಗುರ್ತಿನವನೇ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಚಿರಮುಣಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ನನಗೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಭೀಟಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುವೆನು. ನಿನಗೆ ಯಾವಾಗ ಬರಬೇಕೆಂದೆನಿಸುವೆದೋ ಆಗ

ನೀನು ಕ್ರೂಕ ಸ್ವೀಟಿನೋಳಗನ ನನ್ನ ಬಂಗ್ಲೆಗೆ ಬಂದು ಭೇಟಿಯಾಗು.”

ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲೆಂದು ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಆ ಕೆಳ ನೋಡಲು, ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಕನ್ಯೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಇವನ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಒಂದುಗೂಡಿದವು. ಆಗಿನ ಆ ಕುಮಾರೀ ಭಾರನನ್ನು ಆ ದೃಷ್ಟಿಯು ಅವನನ್ನು ಅನುರೋಧಗೊಳಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ಆಕೆಯ ಆ ದೃಷ್ಟಿಯು “ತಂದೆಯವರ ಇಚ್ಛೆಯ ಮೇರೆಗೆ ನೀವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬನ್ನಿರಿ. ಅಪ್ಪನ ಕರೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಬೇಡಿರಿ” ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವಂತಿತ್ತು.

ಆ ಸುಂದರ ಯುವತಿಯ ಮುಖವನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಲೆ. ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ತತ್ವ ಸಂಚರಿಸಿದಂತಾಯ್ತು. ಎಂಥ ಅಪರೂಪವಾದ ರೂಪಲಾವಣ್ಯವದು! ಅಂಥ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಆತನು ಇದುವರೆಗೆಂದೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಸರಲತೆಯ ಸಜೀವ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಆಗಿದ್ದಿತು. ಅವಳು ದೇವಲೋಕ ನಿವಾಸಿಯಾದ ಯಾವಳೊಬ್ಬ ಅಪ್ಪರ ಕನ್ಯೆಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದೂ, ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತವಾದ ಬಹು ಪುಣ್ಯಫಲದಿಂದ ಇಂದು ತನಗೆ ಅವಳ ದರ್ಶನವಾಯಿತೆಂದೂ ಆತನು ಭಾವಿಸಿದನು.

ಬಳಿಕ ಆತನು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ದನಿಯಿಂದ:—“ಮಹಾನುಭಾವರೇ, ತಮಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ತನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಅಧಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತೀನೆ” ಎಂದನು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೇನನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೂ ಸಮಯವಿರಲಿಲ್ಲ; ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ರಾಜದಂಪತಿಗಳು ನಾಟಕಶಾಲೆಯ ಬಹುಭಾಗದ ಚಂದ್ರಾ ತಪವಾದ ಪ್ರಕಾಶನೋಳಗನ ಜಮಖಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟನು ತನ್ನ ಉಡುಪಿನ ಮೇಲಿನ ಧೂಳವನ್ನು ಕೊಡವಿಕೊಂಡು, ವಿಶ್ಯಂಖಲವಾದ ಉಡುಪನ್ನು ಸರಿಸಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅಶ್ವದಳದವರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆಂದು ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಪೋಲೀಸ ಶಿಪಾಯಿಗಳು ಆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದು ಪೋಲೀಸ ಚೌಕಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿದರು. ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಸ್ವಪರಿವಾರಮೊಡನೆ ತನ್ನ ಮೊಟರನ್ನು ಹತ್ತಿದನು. ರಾಜದಂಪತಿಗಳ ಬಾಡಿಗಾರ್ಡ್ ಜನರು ಪ್ರತ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಮೊಟರಗಳನ್ನೂ ರೋಹಣ ಮಾಡಿದರು. ಬಳಿಕ ರಕ್ಷಕ ಸೈನ್ಯದಳದ ಕುದುರೆ ಸವಾರರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ರಾಜದಂಪತಿಗಳ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ, ಕೆಲವರು ಹಿಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಸಾಗಿದರು. ಆಗ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ “God Save the King” ಎಂಬ ಹರ್ಷೋದ್ಗಾರಗಳು ಹೊರಟು, ಆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಗೊಡಹತ್ತಿದವು.

ಅತ್ತ ಬ್ರಾವುನ್ ಕೆಲೈಯಾರನು ರಾಜದಂಪತಿಗಳ ಹಿಂದುಗಡೆಯ ಬ್ಯಾಚಿನಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆಗ ಆತನ ಮನಸ್ಸು ನಾನಾ ತರದ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ವ್ಯಾಕುಲವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತೇನಂದರೆ, 'ಎಂಥ ಸುಂದರ ರೂಪವದು? ನನಗೆ ಆಗ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಏನಾಗಿರಬಹುದು? ಆ ಯುವತಿಯನ್ನು ನಾನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಸಂವರ್ತಿಸದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಜೀವನವೇ ವ್ಯರ್ಥವು.'

ಇತ್ತ ಲಾರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಲೇಡಿ ಮೆಸಿಂರೇಲರು ಆ ವಿದ್ಯುದ್ದೀಪಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಟರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ದುಸ್ಸಾಹಸಿಕವಾದ ಕಳವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸಹತ್ತಿದರು; ಆದರೆ ಕುಮಾರಿ ಭಾರನನ್‌ಳು ಆ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು:—“ಲಂಡನ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ರೂಪಸಂಪನ್ನರೂ ಸಿರಿವಂತರೂ ಆಗಿರುವ ಹಲವು ಮಂದಿ ತರುಣರನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿರುತ್ತೇನೆ; ಆದರೆ ನನ್ನ ಹೃದಯವು ಇದುವರೆಗೆ ಅದಾರಲ್ಲೂ ಇಂದಿನಂತೆ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತೆಂದು ಕಂಡೇನು? ಎಂಥ ಸಾಹಸ, ಎಷ್ಟು ಸೌಮ್ಯವಾದ ಮೂರ್ತಿ, ಅದೆಷ್ಟು ವಿನಯ, -ನಮ್ರಭಾವಗಳು? ಇತರ ಎಲ್ಲ ಯುವಕರು ಆತನ ಪಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಹತ್ತಲಾರರು. ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರಮನೆದುರಿಗೆ ಮಂದ ಪ್ರಕಾಶದ ಹೊನ್ನೇ ಹುಳಗಳೇ ಅವು!” ಎಂಬ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗಿತ್ತು.

ನೇಭಿಲ್ ಹರಕೋರ್ಟನ್ನು ಆ ಮೊಟರಿನ ಒಂದು ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರ ಭಾವದಿಂದ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆತನ ಮನಸ್ಸಾವರೂ ಚಿಂತಾವಿಹೀನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಕಪ್ಪುಕಣ್ಣುಗಳೆರಡರಿಂದಲೂ ಪ್ರಖರವಾದ ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಗಳು ಹಾರಹತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ:—“ಆ ಹತಭಾಗ್ಯ ಕೆಲೈಯಾರನ ತಲೆಯು ವಜ್ರಾಘಾತದಿಂವೇಕೆ ಇಬ್ಭಾಗವಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಇಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆತನು ನನ್ನ ಬಗಲೋಳಗಿನ ಈ ಡಾಫನಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಹುದು. ನನ್ನ ಪ್ರಣಯಕ್ಕೆ ಎದುರಾಳಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲೂ ಬಹುದು! ಆ ದಿನವು ಬೇಗನೆ ಉದಯಿಸಬಲ್ಲದು. ಅವನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ನಾದರೂ ತೊಡಗಿದರೆ, ನಾನು ಆತನನ್ನು ಕ್ಷುದ್ರ ಕೀಟಕದ ಹಾಗೆ ಕಾಲಿನಿಂದ ತುಳಿದುಬಿಟ್ಟೇನು. ತಾನು ಕ್ಷುದ್ರನಾಗಿದ್ದರೂ ಆಕಾಶದೊಳಗಿನ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯು ಅವನಿಗುಂಟಾಗದಿರಲೆಂದರಾಯಿತು.

ಅವರು ನನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆಯಂತೆ ಜಿಪುಣರಲ್ಲ.

ಈ ಮೊದಲಿನ ಘಟನೆ ಘಟಿಸಿದ ಹವಿನೈದು ವನಗಳ ನಂತರ ಒಂದು ದಿವಸ ಸುಪ್ರಭಾತದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನು ಸರೇ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗಿನ ಪರ್ವತ ಪ್ರದೇಶದೊಳಗೆ ಒಂದು ಕಡೆಯ ಒಂದು ರೇಪ್ತಿಸ್ಟೇಶನ್ನಿನಲ್ಲಿಳಿದನು. ಆ ದಿನ ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಘುಲ್ಲವಾಗಿತ್ತು. ಮುಂಚಿನ ಆ ವಿಷಣ್ಣ ತೆಯು ಇಂದಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಆಶೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಉತ್ಸಾಹ ಇವುಗಳು ಆತನ ಸರ್ವಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಡೆದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಆತನು ಆ ಸ್ಟೇಶನ್ನಿನಿಂದ ಹೊರ ಬಿದ್ದವನೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅರ್ಧ ಮೈಲು ದೂರ ನಡೆದು ಒಂದು ಹಳೇ ಕಾಲುವೆ ಮೇಲಂತಸ್ತಿನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಲುಪಿದನು. ಅಲ್ಲಿಯವರು ಆ ಮನೆಗೆ "ಟಾವರ" ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವೇ ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನ ಸೋದರತ್ತೆಯ ಮನೆಯು. ಬಹು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಆತನ ಸೋದರತ್ತೆಯು ಇಂದು ಆತನನ್ನು ತನ್ನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕರೆಯಿಸಿರುವಳೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಬ್ರಾವುನನು ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಶಂಕನಕವಾದ ಅನುಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದ ರಿಂದಲೇ ಇಂದು ಆತನು ಇಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹಿಯೂ ಪ್ರಘುಲ್ಲನೂ ಆಗಿದ್ದನು.

ದಾಂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ನೇನಂದಳು: - "ನನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆಗೆ ಈ ದಿವಸ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಭ್ರಂ ಶವು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಅವರಿಂದ ಇಂದು ಅವಳು ನನಗೆ ಕೆಲ ಮಾಸಿಕ ವೃತ್ತಿ ಯನ್ನು ಕೊಡುವ ವಚನವೀಯಬಹುದು; ಅವಕ್ಕೆಂದೇ ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದಿರಬೇಕು. ಈ ಸಾರಿಯ ಅವಳ ವೃತ್ತಿಯ ಸ್ವಮಾಣವು ಈ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದಿರಬೇಕು." ಇತ್ಯಾದಿ

"ಟಾವರ" ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಆ ಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಲೇ, ಈ ಮನೆಯೊಡತಿಯ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದಲೇ ಇವಳು ಇದನ್ನು ರೇಪೇರ ಮಾಡಿಸಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮನೆಯ ಮುಂ ಭಾಗದ ಗೇಟಿನ ಬಾಗಿಲ ಪಲಾಕೆಗಳು ಕತ್ತು ಹಿಡಿದಿದ್ದವು. ಗೋಡೆಯು ಹಲ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ತಲೆಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳು ಕಂಟೆಗಳು ಬೆಳ ದಿದ್ದವು. ಮೇಲಂತಸ್ತಿನ ಎದರುಗಡೆಯ ಪ್ರಶಸ್ತಾದ ಉದ್ಯಾನವು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜೋಪಾಸನೆಯಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಹೀನವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಟಾವರ ಮನೆಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಕಾನನವೇ ಬೆಳೆದು ಹೋಗಿತ್ತು.

ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನು ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ

ಮಾಸಿದ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯು ಆತನನ್ನು ಅವನ ಸೋದರತ್ತೆಯು ಕೂಡುವ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆಮೊಯ್ದಳು. ಅಟ್ಟಿದ ಮೇಲಿನ ಒಂದು ಪ್ರಶಸ್ತಾದ ಮಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಸೋದರತ್ತೆಯು ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಯ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು.

ವಿಕ್ಕೋರಿಯಾ ಮಹಾರಾಣಿಯ ರಾಜತ್ವ ಪ್ರಾರಂಭದಕಾಲಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಂಡದ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಮಾಜವ ರುಚಿ ಮತ್ತು ಫ್ಯಾಷನ್ನುಗಳು ಯಾವ ಬಗೆಯಾಗಿದ್ದವೋ, ಅವೇ ಬಗೆಯ ರುಚಿ ಮತ್ತು ಫ್ಯಾಷನ್ನು ಆ ವಿಧವೆಯ ಕೂಡುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜಾಗಿದ್ದವು. ಮಿಸ್ ಓರಾಯಂಡೇನಳು ಆ ಯುಗದ ಹೆಂಗಸಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಉಡಿಗೆಯು ಅತಿ ದೀರ್ಘವೂ ಹೆಚ್ಚು ನೀರಿಗೆಗಳುಳ್ಳದ್ದೂ ಆಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಬಹು ಮೂಲ್ಯವಾದ ಜರತಾರೀ ಕಾಪ್ಪೀರೀ ರಾಲಿನಿಂದ ಅವಳ ಸರ್ವುಗವು ಮುಚ್ಚಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ದೇಹಾರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಯಂತ್ನ ಸ್ವರ್ವಕವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ತನ್ನ ದೇಹಯುಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಜಾಗೃತವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ವಯಸ್ಸಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಯಾರೂ ಊಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಯಾವ ಏಷಯದಲ್ಲೂ ಸಂಯಮನದ ಮೇರೆಯನ್ನೆಂದೂ ಮೀರಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಮಿತವ್ಯಯದವಳು; ಆದರೆ ಮಾತು-ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಹಾರ-ಉದ್ದಿಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಡಿದರೆ ಅವಳೊಬ್ಬ ಕೇವಲ ಮಾತಿನ ಮಲ್ಲವ್ಯನಂತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಬಹು ಸ್ಪಷ್ಟವಕ್ತಾರಳಿದ್ದಳು. ಜನರ ಮೋರೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಅಪ್ರಿಯವಾದ ಶಬ್ದವನ್ನನುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಅವಳಿಗೆ ಕೋಂಚವೂ ಸಂಕೋಚವೆನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹಲವರು ಆಕೆಯನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; ಆದರೆ ಆಕೆಗೆ ಕೇಳುವಹಾಗೆ ಯಾರೂ ಎನೂ ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಹಸ ಪಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು "ಬಹು ಧನಾಢ್ಯ"ಕೆಂಬದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿತಿದ್ದರು. ಅವಳ ವಾರ್ಷಿಕ ಆದಾಯವು ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇರಲಿಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ಅದು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ! ಈ ವೇಶಮೊಳಗಿನ ಹಲವು ಜನ ಸಣ್ಣ-ಪುಟ್ಟ ರಾಜಮಹಾರಾಜರ ಆದಾಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅದು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದಿತು; ಆದರೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ವ್ಯಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳೋ ಹಲವು ಮಂದಿ ಬಡ ಗೃಹಸ್ಥರ ಪ್ರಪಂಚದ ಖರ್ಚು ಕೂಡ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೊಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿರಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಆ ಕೃಪಣಳ ಧನಭಂಡಾರವು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ತನ್ನ ಅಡಿಗೆಯವಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳೋ ಅಷ್ಟು ಕೂಡ ಆಕೆ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಂದು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ!

ಇಂಗ್ಲಿಷ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಬ್ರಾವುನನು ತನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆಯನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ, ಚುಂಬಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯತಾಳಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಬಹುದಿನಗಳ ನಂತರ ದಲ್ಲ ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ತನ್ನ ಸೋದರತೆಯನನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳು ಅವನಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ಆದರ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಔದಾಸೀನ್ಯವ್ಯಂಜಕ ಭಾವದಿಂದಲೇ ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದಳು. ಸೋದರತ್ತೆಯ ಆ ಅನಾದರದ ವರ್ತನದಿಂದ ಕಿಲ್ಡೀ ಯಾರನು ಮನರ್ವಾಹತನಾದರೂ ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದ ಅಸಂತೋಷವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮುದುಕೆಯಾದ ಅತ್ತೆಯು ಆತನೊಡನೆ ತನ್ನ ಮೂರೇ ಬೊಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಮುದುವಾಡಲು, ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಚುಂಬಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ಮುದುಕೆಯು ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿಯು ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೂಡುಹೇಳಿದಳು.

ಬ್ರಾವುನನು ಕುಳಿತ ಕೂಡಲೆ ಮುದುಕೆಯು ಖಣಖಣವಾದ ದನಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಸೋದರತೆಯನನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳೆಂದರೆ:—“ನೀನು ಲೇಡೀ ಮೆಸಿಂಡೇಲಳ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಗೆ ಷಾತ್ರನಾಗಿರುತ್ತೀಯೇನು?”

“ನಾನು ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಆಕೆಗೆ ಕೊಂಚ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೆನು. ಅವಳುಗಾಗಿ ಅವಳು ಖುಷಿಯಾಗಿರುವಳು. ಇದಕ್ಕೇ ನೀವು ಅವಳ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿ ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಿರುವೆವೋ ಎನೋ ತಿಳಿಯದು.”

“ಮೂರ್ಖ ಹುಡುಗಾ! ಯಾವನೊಬ್ಬ ಕೃಪೆಯ ನನ್ನಲ್ಲಿಯ ಅಂಥ ಬಹುಮೂಲ್ಯ ರತ್ನಾಭರಣವನ್ನು ಕದ್ದಿದ್ದರೆ ಹಾಗೂ ಯಾರೊಬ್ಬರು ಅದನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ ದೊರೆತು ಕೊಟ್ಟರೆ ಆತನ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ‘ಯುತ್ಕಿಂಚಿತ್ ಉಪಕಾರ’ವೆಂದು ನಾನೆಂದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಿರಲಿ ಬಿಡು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ತಕ್ಕೊಂಡು ಸಮಯಗಳೆಯುವದರಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ! ನೀನು ಅವಳ ಕೃಪಾಸ್ತ್ರೀಟಿನೊಳಗಿನ ಬಂಗ್ಲೆಗೆ ಎಂದಾದರೂ ಹೋಗಿವೆಯಾ?”

ಬ್ರಾವುನ:—“ಅಹುದು, ಹೋಗಿವೆನಿಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಹಲವು ಸಾರಿ ಹೋಗಿದ್ದೆನು.”

ಆ ವೃದ್ಧಳು ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆತನ ಮುಖವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ನಂತರ:—“ನೀನು ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲಳ ಮಗಳಾದ ಡಾಫನೀ ಭಾರನನ್ನಳ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುವೆಯಾ? ನಿಜ ಸಂಗತಿಯನ್ನೇ ಹೇಳು.”

ಬ್ರಾವುನನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣು-ಮೋರೆಗಳನ್ನು ಕಿಂಪಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಗ್ಗುವ ದನಿಯಿಂದ:—“ಅತ್ತವ್ವಾ, ನಿನ್ನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೇಕೆ ಬಚ್ಚಿಡಲಿ?”

ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ.....” ಎಂದಂದು, ಕತ್ತನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿದನು.

ವೃದ್ಧಳು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಉತ್ತೇಜಿತ ದನಿಯಿಂದ:-- “ಎಲೆ, ಮೂಢ ಮಗು ವೇ! ನಿನ್ನ ದನಿಯೇಕೆ ಕುಗ್ಗಿತು? ವಾಣಿ ಏಕೆ ಕಟ್ಟಾಯಿತು? ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವೀಯಲಿಕ್ಕೆಷ್ಟು ಸಂಕೋಚವೇಕೆ? ನಾನು ತಿಳಿಯಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆನಂದರೆ, ನೀನು ಡಾಫನಿ ಭಾರನನ್ನೇ ಪ್ರೇಮಪಾಠದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುತ್ತೀಯಾ? ಸರಳವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡು.”

ಬ್ರಾವುನನು ತೀರ ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು:-- “ಕಮಾಂ ಭಾರನನ್ನೇ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮವುಂಟಾಗಿದೆ ಎಂಬದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪದಿರನು.”

ವೃದ್ಧಳು ದನಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಗ್ಗಿಸಿ:-- ‘ಬ್ರಾವುನ್, ಅವಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವಳಷ್ಟೆ?’

ಬ್ರಾವುನನು ಮತ್ತೆ ಕುಂಠಿತ ಸ್ವರವಿಂದ:-- “ಅತ್ತಿವಷ್ಟೆ, ನನಗದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯದು; ಆದರೂ ಅವಳ ವ್ಯವಹಾರವಿಂದ ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಅನಿಚ್ಛೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.”

ವೃದ್ಧಳು ಆಗ ಅತ್ಯಂತ ಮುಸಿಯಾಗಿ, ಬಹು ಉತ್ಸಾಹವಿಂದ:-- “ಬ್ರಾವುನ್, ನಿನ್ನ ನುಡಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಬಹು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನಾನು ಈಗ ನಿನಗೆ ಏನು ಹೇಳುವೆನೋ ಅವನ್ನು ನೀನು ಸುಖೋದಧ ಮತ್ತು ಸುಖೀಲ ಹುಡುಗನಂತೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ. ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ವನಿತನವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬೆಳೆದ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಬಹು ಪ್ರಾಚೀನ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ವಂಶದವರು. ಅವರು ಎಷ್ಟು ಧನಾಧ್ಯರಾಗುವರೋ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮಾನ್ಯತೆಯಿದೆ. ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಮಗನು ಬಹು ಸುಖೀಲಳು. ಅತಿ ಕೋಮಲ ಸ್ವಭಾವದವನು; ಅಲ್ಲದೆ ಸುಶಿಕ್ಷಿತಳು. ಅವಳು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರಳಿರುವಳೆಂಬದನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಂತಹ ನವಯುವಕರಿಗೆ ರೂಪದ ಹುಚ್ಚೊಂದು ಹಿಡಿದಿರುತ್ತದೆ. ಅವಳು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಯೋಗ್ಯಳು. ನೀನು ಅವಳನ್ನೇ ಲಗ್ನವಾಗಬೇಕೆಂದು ನನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿದೆ. ನನ್ನ ಸೋದರಳಿಯನು ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಅಳಿಯನಾದರೆ ನನಗಮೊಂದು ಗೌರವದ ವಿಷಯವೇ ಆದೀತು. ನೀನು ಕೇಳಿತಿಳಿದಿರುವೆಯೇನಂದರೆ, ನಾನು ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಧನ-ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ದೇಶಹಿತಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರ ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆಂದು; ಆದರೆ ಯಾವ ದಿವಸ ಡಾಫನಿ ಭಾರನನ್ನಳು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾಗಿರುವಳೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುವದೋ ಅಂದೇ ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಸ್ತುತದ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವನ್ನು ರದ್ದು ಪಡಿಸಿ, ನನ್ನ ಎಲ್ಲ

ಸಿರಿ-ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಸಿನಗೇ ಮೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಹೊಸ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರ ಬರೆದಿಡುತ್ತೇನೆ."

ಸೋದರತ್ತಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಉಲ್ಲಸಿತನಾದ ಬ್ರಾವುನನು ಭರದಿಂದ ಕುಳಿಯದೆದ್ದು ನಿಂತುಕೊಂಡನು; ಆದರೆ ಪರಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಂಯಮನದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಕುಳಿತನು. ಆಗ ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾವವೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತೋ, ಅದು ಆನಂದ ಅಥವಾ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಭಾವವಾಗಿ ರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಹೆಚ್ಚಾದ ಅವಜ್ಞತೆಯ ಹಾಗು ವಿರಕ್ತಿಪೂರ್ಣವಾದ ಉಪೇಕ್ಷೆಯ ಭಾವವಾಗಿದ್ದಿತು!

ಮೂರ್ಖ ಹುಡುಗನೇ ಆತ! ಆ ಬ್ರಾವುನನು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಸೋದರತ್ತಿಯ ಆ ಅನುಗ್ರಹದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಅವಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಭಕ್ತಿಭರದಿಂದ ಅರ್ಪಿಸಿ ಆ ಅತ್ತಿವ್ವನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು; ಆದರೆ ಆ ಮೂರ್ಖನ ಬುದ್ಧಿಯೇ ವಿಪರೀತವು ಬ್ರಾವುನನು ಮುಖವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ: — 'ಅತ್ತಿವ್ವಾ, ನಿನ್ನ ಮಾತುನನಗೆ ಸರಿಮೋರುವದಿಲ್ಲ!' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ವೃದ್ಧನು ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿಸಿ: — 'ಸರಿ ಮೋರುವದಿಲ್ಲವೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಸಿನಗೆ ಸರಿಮೋರದಂತಹ ನುಡಿಗಳು ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದವೇನು ಹೊರಟವು? ಅದನ್ನಾದರೂ ಹೇಳುನೋಡೋಣ'

ಬ್ರಾವುನನು ಸೂಕ್ತಿಸಂದೇಹ: — 'ನಾನು ಬಡವನಾಗಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಅತ್ಯುಪನ್ಯಾಸವಿದೆ. ಡಾಫನಿಯನ್ನು ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆಂಬದನ್ನು ನಾನು ಹದವಾಗಿಯೇ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ; ಆದರೆ ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗುವೆನೇ? ನಾನು ಅದಾವ ಸ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗಬೇಕೆಂಬದು ನನಗಂತೂ ಅಸಹ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಲಾಭಜನಕವಾದ ಮಾತಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿ, ನಾನು ಪ್ರೇಮದ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಕ್ಷೀಣತರಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ದುಡ್ಡಿನ ಲೋಭಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಲಘುಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸಲು ನಾನು ಬಯಸುವದಿಲ್ಲ. ನೀವು ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅಸಂತುಷ್ಟರಾಗಬೇಡಿರಿ; ಆದರೆ ಸಮ್ರಾಟನ ಅತುಲವಾದ ಧನಭಂಡಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ನಾನು ಯಾವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವದಿಲ್ಲವೋ ಅವಳನ್ನೆಂದೂ ಮದುವೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಲಾರೆನು."

ಸೋದರತ್ತಿಯು ಬ್ರಾವುನನ ಆ ಬಿಡುನುಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿಟ್ಟಾಗಲಿಲ್ಲ; ಕೊಂಚವೂ ಚಂಚಲಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೋಮಲ ಸ್ವರದಲ್ಲ: — 'ಮೂರ್ಖ

ಹುಡುಗನೆಂದು ನಿನ್ನ ಹೊರತು ಇನ್ನಾರಿಗೆನ್ನ ಬೇಕು? ಅದರ ಇವೆಲ್ಲ ತರ್ಕ ವಿತರ್ಕಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ನೀನು ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಸನ್ನಾಧಿಸು; ಆ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಆತಂಕವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಮಾತ್ರ ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಪ್ಪುವವಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಏನು ಹೊರಬಿದ್ದಿರುವುದೋ ನಾನು ಅದರಂತೆಯೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಸರಕಾರೀ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿರತನಾಗುವೆ; ಇಲ್ಲವಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಬಿಡುವು ಪಡೆದು ಬರಬೇಕು ಎನ್ನುವೆ. ಊಟಕ್ಕಿಂದು ನಿಂತು ನೀನು ನಿನ್ನ ಉಪ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನಗನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಅರ್ಧ ತಾಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಿನಗೆ ಮರಳಲಿಕ್ಕೆ ರೈಲು ಇದೆ. ನೀನು ಲಗುನಗೆಯಿಂದ ನಿಲ್ಲಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಆ ಪ್ರೇಮ ತಪ್ಪಿತ್ತು; ವಾಗು ನಿನ್ನ ಸರಕಾರೀ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿಯುಂಟಾದೀತು.”

ಆ ಸೋದರತ್ತಿಯು ಎಷ್ಟು ಕರುಣಾಮಯಳೋ! ತಮ್ಮನ ಮಗನನ್ನು ಲಂಡನ್ನಿನಿಂದ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಉಣಿಸ-ತಿಸಿಸದೆ, ಉಪವಾಸವೇ ತಿರುಗಿ ಕಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆ ಮುದುಕಿಗೆ ಕೊಂಚವೂ ಸಂಕೋಚವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗಲ್ಲದೆ ಲೋಕಮೋಗಿನ ಜನ್ಮ ರ್ರೇಷ್ಯಕೆಂದು ಇನ್ನಾರಿಗೆನ್ನ ಬೇಕು?

ಸೋದರತ್ತಿಯು ತೀವ್ರವೇ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದರೂ ಬ್ರಾವುನನು ಅವಳ ಅಪ್ಪನ ಮನಸ್ಸುಂಟು ಆ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ವಾಗೆಯೇ ಕುಳಿತನು. ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅರಸ ತಂಗಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು 'ಆವಶ್ಯಕ-ಬೇಡವೇ?' ಎಂದು ಹಲವಾರು ಸಾರಯೋಚಿಸಿದರೂ ಕೊನೆಗೂ ಆತನಿಂದ ಅದನ್ನಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ; ಅಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನಾತನು ಆಡದ ಹೊರತು ಕೂಡ ಘಡದಿಂದ ಎದ್ದೇಳಲಿಕ್ಕೂ ಇಚ್ಛಿಸಲಿಲ್ಲ.

ವೃದ್ಧಳು ಆತನ ಆ ಚಾಂಚಲ್ಯವನ್ನು ಅರಿತಳು. ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವವನ್ನು ಅನುಮಾನದಿಂದಲೇ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ಆಕೆ ಅಂದಳು:—“ಬ್ರಾವುನ, ನೀನು ನನ್ನ ಕಾಗದವನ್ನು ಕಂಡು ಯಾವ ಆಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದೆ? ಮೊದಲಿನಂತೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಮತ್ತೆ ಮಾಸಿಕ ವೃತ್ತಿ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆಯಾ?”

ಬ್ರಾವುನನು ಕೆಳಮೋರೆಯಿಂದಲೇ:—“ಅಹುದು, ಅತ್ತೆವ್ವಾ; ನಾನು ಆ ಬಗೆಯ ಆಕೆ ತಾಳೆಯೇ ಲಂಡನ್ನಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ.”

ಆಗ ಆ ಮುದುಕಿಯು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ:—“ನಿನಗೆ ಮಾಸಿಕ ವೃತ್ತಿ ಕೊಡುವ ಇಚ್ಛೆಯು ನನಗೆ ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಕೊಡಬಹುದಿತ್ತು; ಆದರೆ ಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ.”

ಬ್ರಾವುನನು ರೋಷಗೊಂಡು: —“ಆದರೆ ಅತ್ತೆವ್ವಾ, ನಾನು ಬಹು ಆಶೆ
ಗೊಂಡೇ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆನು. ಕೆಂಪು ಸೈನ್ಯದಳದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು
ಸೇವಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರೆಂದು ಗೆಜ್ಜೆನನ್ನಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದಂದಿನಿಂದ ನನಗೆ ಹಣದ
ಕೊರತೆಯು ಎಷ್ಟಂತಾಗಿದೆಯೆನ್ನಲಿ? ಅದನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ
ರಕ್ತಸಿಲ್ಲ. ಆ ಚಾಕರಿಯು ಎಷ್ಟು ಸನ್ಮಾನದೋ ಅಷ್ಟೇ ವಿಪರೀತ ಖರ್ಚಿನ
ದಾಗಿದೆ.”

“ಆ ಅಪವ್ಯಯ ಅನಾವ್ರಯಗಳ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ನಾನು ನಿನಗೆ ಮಾಸಿಕ
ವೃತ್ತಿ ಕೊಡುವದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದು. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ನನ್ನ ತಮ್ಮನಾದರೇನಾ
ಯಿತು? ಅವನಂತಹ ಮೂರ್ಖನನ್ನು ನಾನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲೇ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.
ಆತನು ವಾಣ್ಯನು ಕೂಡ ತಾರಲಾರದಂತೆ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಹಣವನ್ನು
ಹಾಕುವಾಡಿದನು. ಅಂಥವನನ್ನು ಮೂರ್ಖನೆನ್ನದಿನ್ನೇನೆನಬೇಕು? ಆದರೆ
ಆತನಿಗೆ ಜೀವಿಸಿಲ್ಲ. ಆತನ ರುಚಿ-ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ನಂದಿಸಿ ನಿನಗೆ ದುಃಖ
ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಧನಸಂರತ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು
ಬೀದಿಯ ಭಿಕ್ಷಾಯನ್ನಾಗ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿರುವನು. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು
ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿಯಗೊಡುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದಿರುತ್ತೀಯೇನು? ನಿನ್ನ
ಕೊತೆಯ ಎಲ್ಲ ಸೈನಿಕರೂ ನೀರಿನಂತೆ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವರೆಂಬ
ದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆನು. ನಾನು ಅವರುಗಳ ಒಂದೊಂದು ದಿನವ ಖರ್ಚನ್ನು
ನೋಡಿ ನಿರ್ಬುದ್ಧನಾಗಿರುವೆನು. ನೀನು ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅನಾವ್ರಯ
ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲ ಅಪವ್ಯಯವು ನಡೆಸುಗಳೆದುರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಆದರ್ಶ ಪುರುಷನಾಗು
ವದು ಬಹು ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿತನವಲ್ಲವೆ? ಇಲ್ಲ, ನಿನಗೀಗ ಏನೂ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ.
ನೀನು ಲಗ್ನವಾಗದ ಹೊರತು ನಿನಗೆ ನನ್ನಿಂದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕಾಸೂ ಸಿಗಲಿ
ಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಹಲವು ಸಾರ ಹಿತೋಪವೇಶಿ ಗೈವೆನು. ಅದ
ರಿಂದ ಫ್ರಯೋಜನವೇನೂ ಆದಂತಿಲ್ಲ. ನಾನಿನ್ನು ನಿನಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಲಾರೆನು.
ನಾನು ಮೊದಲೇ ಜೀರ್ಣ-ಶೀರ್ಣಳಾದ ರೋಗಿಷ್ಠಳು. ನನ್ನಿಂದ ಇನ್ನು
ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ನೀನಿನ್ನು ಹೊರಡು.”

ಬ್ರಾವುನ ಕಿಲ್ಟೆಯಾರನು ಮತ್ತೆ ಏನನ್ನೂ ನುಡಿಯದೆ ತನ್ನ ಸೋದ
ರತ್ತೆಯ ಬಳಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟನು. ಆತನು ರೈಲ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದು
ತಲುಪುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರೈಲು ಬಂದೇಬಿಟ್ಟಿತು. ರೈಲನ್ನೇರಿದ ಬಳಿಕ ಅವನ
ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೆ ವಿಚಾರಮಗ್ನವಾಯಿತು. ಲಂಡನ್ನಿನಿಂದ ಬರುವಾಗ ಆತನು
ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಶುಭಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದನೋ, ಸೋದರತ್ತೆಯ

ಬಳಿಯಿಂದ ಓದಿರುಗಿದಾಗ ಅವೆಲ್ಲ ಬಯಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದರಿಂದ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಲು ನೋವಾಯಿತು. ಆತನು ಹಠಾಶಭಾವದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ: ನಾನು ನನ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆದಾಯ ಹಾಗೂ ಸಂಬಳಗಳಿಂದ ಈ ರೆಜಿಮೆಂಟಿನ ಖರ್ಚಿನ ಚಾಕರಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಲಿ? ಇದು ನನಗೆ ಅಗಮ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನು ದುಃಖಿಸಿ ಫಲವೇನು? ಅವರೂ ಮುಂದೆ ಈ ಬಗೆಯ ಕೊರತೆಯು ಉಳಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಡಾಫನಿಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿ ಸುವದಾದರೆ ಅವಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನನ್ನನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿ ಸುವಳು. ಹಾಗೆ ಆಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದಳೆಂದ ಬಳಿಕ ಅವಳ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಮ್ಮತಿ ತೋರಿಸುವರೇ? ನಾನು ಕಂಡ ಅವರ ನಡತೆಯಿಂದ ಅವರು ನನ್ನ ಸೋದರತ್ವೆಯಂತೆ ಜಿಪುಣರಾಗಿಲ್ಲ.

ವೈರಿಯ ಸರ್ವನಾಶವೇ ಚಿಂತೆಗೆ ಕಾರಣ.

ಲಂಡನ್ನಿನ ಕ್ಯಾಥೆಡ್ರಲ್ ಸ್ವೀಡನ್ ಬಳಿಯ ಭೇಯಾರ ಸ್ಟ್ರೀಟಿನಲ್ಲಿ ನೇಭಿಲ್ ಹರಕೋರ್ಟನ ನಿವಾಸವು. ಆತನು ತನ್ನ ಸುಸಜ್ಜಿದ ಚಿಕ್ಕ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಒಂದುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂದು ವೃತ್ತಪತ್ರವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ಹಾಗೆ ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಸ್ವಾರಾ ಓದಿ ಉನ್ಮತ್ತನಂತೆ ಜಗಿದಿದ್ದನು. ಬಳಿಕ ಆ ವೃತ್ತಪತ್ರವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ನೋಡಿ ಭರದಿಂದ ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ ಎಸೆದನು; ಹಾಗೂ ಉದ್ದೇಶಭರದಿಂದ ಆತನು ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡಹತ್ತಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಈತನು ಅದಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಬಹು ರೋಷಗೊಂಡಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಎರಡೂ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕೆಂಪಾಗುವವು. ಅವುಗಳಿಂದ ಕಿಡ್ಡಿಗಳು ಹಾರುತ್ತಿರುವಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ನೇಭಿಲ್ ಹರಕೋರ್ಟನ ವಿವಾಹವನ್ನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮಾನದಿಂದ ಆತನ ಲಗ್ನದ ವಯಸ್ಸು ಮೀರಿತ್ತು; ಆದರೆ ವಿಲಾಯತಿಯ ಮಾತೇ ಬೇರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಜನರು ವಾನ್‌ಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮವನ್ನು ವಹಿಸುವರೋ, ಆಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಹಲವು ಜನರು ನವಪರಿಣಿತರಾಗಿ, ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಹನೀ ಮೂನಿಗೊಂದು ದೇಶವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದಾದರೂ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾನ್‌ಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮವೇ ಅಲ್ಲವೆ? ಆಗ ಅವರಾದರೂ ವನ-ಉಪವನಗಳಲ್ಲಿ ದಾಂಪತ್ಯ ಸಹಿತವಾಗಿ ಆಮೋದ-ಪ್ರಮೋದಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗುತ್ತಿರುವರು.

“ನೇಭಿಲ್ ಹರಕೋರ್ಟನು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು-ಮೂವರು ಸೇವಕರೊಡನೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ಲಗ್ನವಾಗಿರದಿದ್ದರೂ ಆತನಿಗೆ ಸಮಯವೇ ಸಾಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಲಂಡನ್ನಿನೊಳಗಿನ ಹಲವು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕ್ಲಬ್ಬುಗಳ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ಹಣಕಾಸು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೃಪಣನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಲಂಡನ್ನಿನೊಳಗಿನ ಬಹುತರ ಎಲ್ಲ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಗೃಹಸ್ಥರ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ-ಹಲವು ಜನ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪದವೀಧರರಾಗೂ ಎಲ್ಲಿ ಸಹಸಾ ಪ್ರವೇಶವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ಎಲ್ಲ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ-ನೇಭಿಲ್ ಹರಕೋರ್ಟನಿಗೆ ಮುಕ್ತದ್ವಾರವಿದ್ದಿತು.

ಆತನ ಆ ಖರ್ಚುಕತನವನ್ನು ಕಂಡು ಈತನ ವಾರ್ಷಿಕ ಆದಾಯವು ನಾಲ್ಕೈದು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇ ಇದ್ದಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಕಡಿಮೆ ಇರಲಾರದೆಂದು ಹಲವರು ತೃಪ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; ಆದರೆ ಆತನು ಅಷ್ಟು ಅಪರಿಮಿತ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ಬಗೆಯಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಆದಾವ ಪರಮು ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೂ ಕೂಡ ತಿಳಿಯದು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಆತನು ಯಾರಿಗೂ ಏನೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಸ್ಪೀಲಿಯ ದ ಸಿವಾಸಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ಧನಿಕನು ಈತನನ್ನು ತನ್ನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಇವನಿಗೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಣ ಬರುತ್ತವೆಂದೂ ಲಂಡನ್ನಿನೊಳಗಿನ ಹಲವರು ತರ್ಕಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ನೇಭಿಲ್ ಹರಕೋರ್ಟನು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತೇಜಿತಭಾವದಿಂದ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ತರುಗಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಸ್ಪುಟ ದಸಿಯಿಂದ:—“ಇದೊಳ್ಳೇ ಉತ್ತಮ ವಾರ್ತೆಯೇ ಸರಿ; ಉಭಯತರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಒರೆದಿರದಿದ್ದರೂ ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಟೇಯಾರ ಮತ್ತು ಡಾಫನೀ ಭಾರನನ್ ಇವರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿಯೇ ಆ ಪತ್ರಕಾರನು ಈ ಸ್ಯಾರಾ ಬರೆದಿರುತ್ತಾನೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ.”

“ನಾನು ಕಳೆಮೊಂದು ವಾರ ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರೊಳಗೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಯಾಯಿತಲ್ಲವೇ! ಲಂಡನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೆರಳುವ ಮೊದಲು ನನಗನಿಸಿ ತ್ರೇನಂದರೆ, ಆ ಕಿಲ್ಟೇಯಾರನು ಬೇಗನೆ ನನ್ನ ಬಾಯಿ ತುತ್ತನ್ನು ಕಸಿಯಲಿರುವನೆಂದು. ನಾನು ಆಗ ಏನು ಊಹಿಸಿದ್ದೆನೋ ಅದೇ ಈಗ ಖಂಡಿತವಾಗಿದೆ! ನಾನು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಏನು ವ್ಯತ್ಯಸವನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿರುವದಿಲ್ಲ ಹಾಯ್! ಹಾಯ್! ಆ ನೀಚ ಕಿಲ್ಟೇಯಾರನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ವಜ್ರಾಘಾತವೇಕಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ?”

ಯಾವ ಸ್ಯಾರಾ ನೋಡಿ ನೇಭಿಲನಷ್ಟು ರೋಷಗೊಂಡಿದ್ದನೋ ವೃತ್ತ

ಪತ್ರದೊಳಗಿನ ಆ ಪ್ಯಾರಾ ಅತಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿದ್ದಿತು. “ಗೃಹ್ಯಸಂಸ್ಕಾರ” ಎಂಬ ಕಾಲಮಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಸಾಲುಗಳಲ್ಲೇ ಅದು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡಿದ್ದಿತು ಆ ಪ್ಯಾರಾದ ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ:—“ಲಂಡನ್ನಿನ ಯಾವನೊಬ್ಬ ಸುಪ್ರಖ್ಯಾತ ಮಹಾ ಧನಾಧ್ಯಲಾರ್ಥನ ಪರಮ ಸುಂದರಿಯಾದ ಕನ್ಯೆಯ ವಿವಾಹವು ‘ಕೆಂಪು ಸೈನ್ಯ’ದೊಳಗಿನ ಯಾವನೊಬ್ಬ ಅಲ್ಪ ವಯಸ್ಸನೂ ಸರ್ವಜನ ಪ್ರಿಯನೂ ಆಗಿರುವ ‘ಸಬ್‌ಲೆಫ್ಟನೆಂಟ್‌ನೊಡನೆ ತೀವ್ರವೇ ಆಗುವದ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ. ಆ ಯುವಕ ‘ಸಬ್‌ಲೆಫ್ಟನೆಂಟ್‌ನು ಸ್ವಂತ ಸಿರಿವಂತನಾಗಿರದಿದ್ದರೂ ಯಾವಳೊಬ್ಬ ಆತ್ಮೀಯ ಧನಾಧ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಆತನು ತೀವ್ರವೇ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗುವ ಸಂಭವವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ.”

ಆ ವೃತ್ತ ಪತ್ರವನ್ನು ನೇಭಿಲ್ ಹರಕೋರ್ಟನು ಈ ಮೊದಲು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮುದುಡಿ ವಾಡಿ ಮೂಲಿಗೆಸೆದಿದ್ದನಷ್ಟೆ? ಈಗ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತಂದು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಪ್ಯಾರಾವನ್ನು ಪುನಃ ಓದಿ ನೋಡಿದನು. ಆ ಸಂಗತಿಯು ಅವನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮನಾರ್ಹತಿಕ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಪರಿವಾರವೊಂದಿಗೆ ಈತನ ಪರಿಚಯವು ಬಹು ದಿನದ್ದು. ಈತನು ಅವನ ಮಗಳಾದ ಭಾರನನ್ನು ಕನ್ನ ಪ್ರಾಣಪಣವಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಸುಸಮಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ, ಡಾಫನಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಲಗ್ನದ ಮಾತೆತ್ತಬೇಕೆಂದೂ ಆತನು ಯೋಚಿಸಿದ್ದನು; ಆದರೆ ಇದವರೆಗೆ ಆತನಿಗೆ ಡಾಫನಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಷಯದ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಕಂಡು ಬಾರದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಆ ಲಗ್ನದ ಮಾತನ್ನೆತ್ತಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಹಸಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹು ದಿನಗಳಿಂದಿದ್ದ ಅವನಲ್ಲಿಯ ಆ ಆಶೆಯು ಇಂದಿಗೆ ಗಾಳಿಯ ಪಾಲಾಗುತ್ತ. ಅವನು ಯಾವನನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದನೋ, ಪ್ರಣಯದ ಪ್ರತಿವೃದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆತನೇ ಈಗ ವಿಜಯಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ನೇಭಿಲ್ ಹರಕೋರ್ಟನಿಗೆ ಒಂದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ಚೀಳುಗಳು ಒಂದೇ ಮರ್ಮಸ್ಥದಲ್ಲಿ ಕಡಿದಂತಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಅಂಥ ಆ ಯಾತನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಬಗೆಯೆಂತು?

ನೇಬಿಲನು ಆನೇಗಭರದಿಂದ ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತ:—“ಎಷ್ಟು ಅವ ಹೇಲನೆಯದು! ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕಠೋರವಾದ ಪರಿಹಾಸವೇ ಆಗಿರಬಹುದೇನು? ಒಬ್ಬ ಹೆಸರು-ವೆಸೆಗಳಲ್ಲದ, ಅತಿ ಹೀನನಾದ, ದರಿದ್ರ ಪಹರೆಯವನ ನಾಯಕನೇ ಕೊನೆಗೆ ಅವಳ ಪ್ರಣಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾದನಲ್ಲವೆ? ಸ್ತ್ರೀ ಹೃದಯವು ಇಷ್ಟು ಅಸಾರವಿರುವವೇ? ಛೇ! ಛೇ! ಆ ಪೋರನು ಎಂಥ ಕೌಶಲ್ಯ

ನಿಂವ ಅವಳನ್ನು ಮುಬ್ಬಿಗೋಸಿದನು! ಆದರಿನ್ನೂ ಅವರುಗಳ ಲಗ್ನವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನಿಷ್ಟು ಹತಾಶನಾಗುವವೇಕೆ? ನಾನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅವರುಗಳ ಆ ಆಗಾಮಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಭಂಗಪಡಿಸುವೆನು; ನಾನು ಜೀವಂತನಿರುವ ವರೆಗೂ ಆ ಲಗ್ನವಾಗಗೊಡಲಾರೆನು. ನನ್ನ ಕಾಶಲ್ಯ ಯುಕ್ತವಾದ ಹಂಚಿಕೆಯು ಅವೆಂದೂ ನಿಷ್ಫಲವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಾನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಆತನನ್ನು ಕಲಂಕಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸುತ್ತೇನೆ; ಅವನನ್ನು ಸರ್ವನಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ; ಆತನು ಮಾನ್ಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮುಖತೋರಿಸದಂತೆ ಅವನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ನಾನು ಈ ದಿನ ಶಪಥವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವು ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸುವೆಂಬದನ್ನು ನಾನೀಗಲೇ ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಲಾರೆನು; ಆದರದಕ್ಕಿನ್ನೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈತನ ವಿವಾಹಸಂಬಂಧವು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಬಳಿಕ ಇವನ ಸೋದರತ್ತೆಯು ಹೊಸ ವೃತ್ತ್ಯುಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಇವನನ್ನೇ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನಾಗ ಮಾಡುವವೆಂತುತ್ತಾಳೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ; ಆದರೆ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಆ ಸೋದರತ್ತೆಯಿಂದ ಈತನಿಗೇನೂ ಮೊರೆಯುವ ಆಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬದೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಲ್ಪವಾದ ತಂದೆಯ ವೃತ್ತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಸಂಬಳ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಆತನು ಅದುವರೆಗೆ ಕೈಯೂರಬೇಕೇ ವಿನಃ ಅವನಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೂ ಅದುವರೆಗಿಲ್ಲ. ಆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಏಲಾಸಿನಿಯ ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲಿಯ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯಬೇಕಾದರಾಗುವ ಖರ್ಚುಗಳು ಬಾಯಿಗೂಪುವವಂಭವವು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳುವವೇನೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ಲಾರ್ಡನ ಮಗಳನ್ನು ಈತನು ವಿವಾಹವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವನೋ, ಆಗ ಈತನು ಹಲವು ಬಾಬುಗಳಿಗಾಗಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ವಿವರೀತ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ನೇಭಿಲನು ಈ ಬಗೆಯ ದೀರ್ಘವಾದ ಏವಂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಇಡೀ ದಿನವನ್ನು ಕಳೆದನು. ಎಷ್ಟೋ ಪೈಶಾಚಿಕ ಯುಕ್ತಿಗಳು ಆತನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವು. ಕೊನೆಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹಂಚಿಕೆಯು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಆತನಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ನೋಟಬುಕ್ಕನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡಿದನು; ಬಳಿಕ ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ವ್ಯಗ್ರ ಭಾವದಿಂದ:—
 “ಓಹೋ, ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆನಲ್ಲ! ಇಂಥು ರಾತ್ರಿಯ ನಾಚು-ರಂಗಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಇವನ ಸರ ಪಡದಿದ್ದರೆ ತಕ್ಕ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಲುಪುವದು ದುಸ್ತರವಾದೀತು.”

ಆದರೆ ಆತನು ಆಗ ನಾಚು ರಂಗಿಗೆ ಹೋಗುವ ಉಷುವನ್ನು ಧರಿಸದೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ದಾರಿಹೋಕರ ಉಷುವನ್ನು ಧರಿಸಿದನು. ಅವಕ್ಕೆಂದು ಅವನು ಮೇಲಂತಪ್ಪಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಗುಪ್ತವಾದ ಬೀರೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದನು. ಆವ ರಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ಗುಪ್ತವೇಷಗಳ ಉಡುವು ತೊಡುವುಗಳು ಸಜ್ಜಾಗಿದ್ದವು.

ಆಗ ನೇಭಿಲನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ:- "ಭದ್ರ-ವೇಷದಿಂದ ಹೋಗಬೇಕೆ? ಆದರೆ ಈಗಂತೂ ಆ ಭದ್ರ ವೇಷ ಧರಿಸುವಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲಿ ಆ ಭದ್ರವೇಷಕ್ಕೆ! ಮುಂದೆಂದಾದರೂ ಭದ್ರವೇಷ ಧರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು." ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡವೇ ಅಂದಿನ ಆತನ ತಪ್ಪಾಯಿತು.

ಆತನು ಆ ಭದ್ರವೇಷದುದಿಗಿ-ತೊಡಿಗೆಯ ಬೀರನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಒಂದು ಹೊಲಸು ಕೋಟು ಹಾಗು ದಾರಿಹೋಕರ ಪದ್ಧತಿಯದೊಂದು ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡವನೇ ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಮೇಲಟ್ಟವ ಪಾನಟೆಗಳಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದನು. ಕೆಳಗಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗ ಅವನ ನೌಕರ-ಚಾಕರರಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ತನ್ನ ಕಾಲ ಸವಳವು ಕೊಂಡವನೂ ಆಗದ ಹಾಗೆ ರಾಜಬೀದಿಗೆ ಬಂದನು; ಹಾಗು ಕ್ಯಾಂಪೆಂಡಿಸ್ ಸ್ವೀತರನ್ನು ದಾಟಿ ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಪಾರ್ಕಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ಬಾಡಿಗೆಯ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂತನು. ಆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯು ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಸ್ಟ್ರೀಟಿನಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಆಗ ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಗಾಢವಾದ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು. ತನ್ನ ಪ್ರಣಯದ ಪ್ರಿಯನನ್ನು ಯಾವ ಬಗೆಯಿಂದ ಸರ್ವನಾಶಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆಗಿನ ಅತನ ಚಿಂತೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದಿತು.

— —

ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿಡಬೇಕು.

ಲಂಡನ್ನಿನ ನೋಕಗಿನ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಸತ್ತೆದಾರನಾದ ಮಿ. ರಾಬರ್ಟ್ ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಯಾವ ಆವೃದ್ಧ ಕೆಲಸವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಆತನು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಅನುಚರನಾದ ಸ್ವಿತ್ಥನನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ರೈಲ ಮೂಲಕ ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಪೂರ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಲಿಕ್ಕೆಂದು ಹೊರ ಹೊರಟಿದ್ದನು. ಹಾಗೆ ಹೊರಟವನು ನಡುವಿನ ಒಂದು ಸ್ಟೇಶನ್ನಿನಲ್ಲಿಳಿದು, ಬಡ ಹಳ್ಳಿಗಳೊಳಗಿಂದ ಕಾಲು ನಡಿಗೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಅವರು ಆ ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಗಳೊಳಗಿಂದ ಹಾಯ್ದು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೋ ಆ ಎಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಳ ನಿವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ತೀರ ಬಡಜನರಾಗರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವರುಗಳು ಸಮಾಜಮೋಳಗಿನ ಕೀಳು ವರ್ಗದ ಜನರು. ಅವರು ನರಾಕೃತಿಯ ಪಶುಗಳು!

ಪಶುಗಳ ಕೂಡ ಹಲವು ಬಾಸನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿರುತ್ತವೆ. ಧರ್ಮ, ನೀತಿ, ದಯೆ, ಸಹಕಾರ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಪರಿಚಯವೇ ಅವರಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕುತ್ತಿತ ಹೇಯನಾದ ಬಾಳು ಮನುಷ್ಯತ್ವ ವರ್ಜಿತವಾದದ್ದು. ಬ್ಲೇಕನು ಸಮಾಜದೇಹದ ಹುಣ್ಣಿನೋಪಾದಿಯ ಆ ಎಲ್ಲ ನರಾಧಮರ ರೀತಿ, ನಡವಳಿ, ಸ್ವಕೃತಿಧರ್ಮ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಕೆಲ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಆ ಎಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗಿಂದು ಹಾಯ್ದು ನಡೆದಿರುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಓಕರಿಕೆ ಬರುವಂತಹ ಘಂಟೆ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಯಿತೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಗಣಿಸಲು ಶಕ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಲ್ಲರೂ ಮನುಷ್ಯರೇ; ಅಲ್ಲದೆ ಸುತ್ತಿತ್ತರೂ ಅತ್ಯಂತ ಸಭ್ಯರೂ ಗರ್ವಿತ ಸುಸಭ್ಯರೂ ಆದ ಇಂಗ್ಲಿಷ ಸಮಾಜದವರೇ ಆಗಿದ್ದರು.

ದಾರಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಬ್ಲೇಕನು ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತಟ್ಟನೆ ನಿಂತನೋಡಿದನೇನಂದರೆ, ಒಂದು ಹೇಸರಗತ್ತೆಯ ಬಂಡೆಯು ಟ್ರಾಮ ಲೈನಿನ ವೇಲೆ ಬಂದು ಹೊರಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಎರಡು ಟ್ರಾಮ ಗಾಡಿಗಳು ಹಾಗೂ ಒಂದು ಮೊಟಕ ಕಾರು ಇವು ದಾರಿಯಿಲ್ಲವೆ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಮುಂದೆ ಅಲ್ಪಾವಕಾಶದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಹಸರ, ಬಣ್ಣದ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುಬಂದ ಅದೂ ನಿಂತಿರಬೇಕಾಯಿತು. ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯು ಏಕೆ ನಿಂತಿತೆಂಬದನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೊಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯೊಳಗಿನವನು ಕಿಟಕಿಯೊಳಗಿಂದ ಮೋರೆಯನ್ನು ಹೊರವೆಗೆದನು. ಕೂಡಲೆ ಜ್ವೇಕನ ತೀಕ್ಷ್ಣವೃಷ್ಟಿಗೆ ಆ ಮುಖವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅದು ಆತನ ಪರಿಚಯದ ಮುಖವೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಬ್ಲೇಕನು ಆಗ ಆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಿಂದ ತುಸ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯೊಳಗಿನವನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ತನ್ನ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಮಿತ್ಥನನ್ನು ಕುರಿತು: —“ಸ್ಮಿತ್ಥ, ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆಯೋ?”

ಸ್ಮಿತ್ಥ: —“ಒಡೆಯಾ, ನೋಡಿದೆ.”

“ನೀನು ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯನ್ನು ಅನುಸರಣ ಮಾಡು. ಇದು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ.”

ಸ್ಮಿತ್ಥ: —“ಒಡೆಯಾ, ಸಂಗತಿಯೇನು?”

“ಅದನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವೆಯಂತೆ. ಮೊದಲು ನನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸು.”

ಆದರೆ ಆತನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಾಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತಡೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ

ಮಾರ್ಗವು ಸುಕರವಾಗಲು, ಆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯು ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ನದಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಿತು; ಹಾಗೂ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದು ಕಾಣದಂತಾಯಿತು. ಆದರೂ ಸ್ಮಿತ್ಲನು ಕೆಲ ದೂರ ಓಡಿ ಹೋದನು; ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೋಗುವುದು ಅಶಕ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಲು, ಬಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನಾಗಿ ಬ್ಲೇಕನ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದನು; ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳೇ ಬಲುಮೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದನೇನಂದರೆ: "ಒಡೆಯಾ, ನೀವು ಆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ಕಂಡಿರಿ?"

ಬ್ಲೇಕ:— "ನನಗೆ ಗುರ್ತು ಹತ್ತಲಿಲ್ಲವೆ? ಅವನ ಹೆಸರು ಸೇಫಿಲ್ ದರ ಕೋರ್ಟ್‌ನೆಂದು."

"ಓಹೋ! ಆ ಮಾನ್ಯವಂತ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥನೇ! ಲಂಡನ್ನಿನ ಈ ಪೂರ್ವ ಭಾಗದ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಡಿಗೆಯ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯೊಳಗಿಂದ ರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನಂತಹ ಸನ್ಮಾನ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಚಾರವು ವಿಚಿತ್ರವಲ್ಲವೆ?"

ಬ್ಲೇಕ: "ಎಶೇಷವೇನಂದರೆ ಆತ ದಾರಿಹೋಕನ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ! ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದರಲ್ಲೇನೋ ಗುತ್ತರಹಸ್ಯವಿರಬೇಕು. ಇಂದಿನ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿಡತಕ್ಕದ್ದು."

ಕಿಲ್ಲೀಯಾರನು ಇಷ್ಟು ಮೂರ್ಖನೇ?

ಬ್ಲೇಕನ ಮನೆಯ ಅಡಿಗೆಯವಳಾದ ಮಿಸೆಸ್ ವಾರ್ಡ್‌ಲೆಗಳು ತರಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯ ಗಂಟೆಯ ಘಣಘಣ ರಬ್ಬವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ, ಅಚ್ಚು ಕರೀ ಬಣ್ಣದ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥನು ಬಂದಿದ್ದು, ಅವನು ಬ್ಲೇಕನನ್ನು ಕಾಣುವ ಬಗ್ಗೆ ಆತುರಗೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಕೆಯು ಆತನನ್ನು ಒಳಗೆ ನಡುಮನೆಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ, ತಾನು ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ಆ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆಂದು ಅಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಬ್ಲೇಕನು ಆಗ ತನ್ನ ಕೂಡ್ಡುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಯಾವದೋ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಸ್ಮಿತ್ಲನು ಆ ಕೋಣೆಯ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಕೋಚಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡು ಎನನ್ನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ವಾರ್ಡ್‌ಲೆಗಳು ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಬ್ಲೇಕನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದಳು; ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಾಬರಿಗೊಂಡವರಂತೆ: "ಒಡೆಯಾ! ಒಬ್ಬ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥನು- ಅವನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿ ಅವನು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಗೃಹಸ್ಥನೆಂಬಂತೆ ತೋರು

ಸಿರಿ-ಸಂಪತ್ತುಗಳು ನಿನಗೇ ಮೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಹೊಸ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರ ಬರೆ ದಿಡುತ್ತೇನೆ."

ಸೋದರತ್ತಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಉಲ್ಲಸಿತನಾದ ಬ್ರಾವುನನು ಭರದಿಂದ ಕುರ್ಚಿಯಿಂದೆದ್ದು ನಿಂತುಕೊಂಡನು; ಆದರೆ ಪರಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಂಯಮನದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಕುಳಿತನು. ಆಗ ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾವವೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತೋ, ಅದು ಆನಂದ ಅಥವಾ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಭಾವವಾಗಿ ರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಹೆಚ್ಚಾದ ಅವಜ್ಞತೆಯ ಹಾಗೂ ವಿರಕ್ತಿಪೂರ್ಣವಾದ ಉಪೇಕ್ಷೆಯ ಭಾವವಾಗಿದ್ದಿತು!

ಮೂರ್ಖ ಹುಡುಗನೇ ಆತ! ಆ ಬ್ರಾವುನನು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿದ್ದರ ತನ್ನ ಸೋದರತ್ತಿಯ ಆ ಅನುಗ್ರಹದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಅವಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿ ಭಕ್ತಿಭರದಿಂದ ಅರ್ಪಿಸಿ ಆ ಅತ್ತಿವ್ವನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು; ಆದರೆ ಆ ಮೂರ್ಖನ ಬುದ್ಧಿಯೇ ವಿಪರೀತವು ಬ್ರಾವುನನು ಮುಖವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ:- "ಅತ್ತಿವ್ವಾ, ನಿನ್ನ ಮಾತುನನಗೆ ಸರಿಯೋರುವದಿಲ್ಲ!" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ವೃದ್ಧಳು ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ಮಿತಳಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿಸಿ:- "ಸಂಸೋರುವದಿಲ್ಲವೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ನಿನಗೆ ಸರಿಮೋರದಂತಹ ನುಡಿಗಳು ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದವೇನು ಹೊರಟವು? ಅವನ್ನಾದರೂ ಹೇಳುನೋಡೋಣ"

ಬ್ರಾವುನನು ಸೂಕ್ತನಿಂದಲೇ:- "ನಾನು ಬಡವನಾಗಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಆತ್ಮಸನ್ಮಾನವಿದೆ. ತಾಳನಿಯನ್ನು ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆಂಬದನ್ನು ನಾನು ಹೆಚ್ಚವಾಗಿಯೇ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ; ಆದರೆ ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗುವೆನೇ? ನಾನು ಅದಾವ ಸ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗಬೇಕೆಂಬದು ನನಗಂತೂ ಅಸಹ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಲಾಭಜನಕವಾದ ಮಾತಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿ, ನಾನು ಪ್ರೇಮದ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಕ್ಷೀಣತರಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ದುಡ್ಡಿನ ಲೋಭಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಲಘುಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸಲು ನಾನು ಬಯಸುವದಿಲ್ಲ. ನೀವು ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅಸಂತುಷ್ಟರಾಗದೇಡಿರಿ; ಆದರೆ ಸಮ್ರಾಟನ ಅತುಲವಾದ ಧನಭಂಡಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ನಾನು ಯಾವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವದಿಲ್ಲವೋ ಅವಳನ್ನೆಂದೂ ಮದುವೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಲಾರನು."

ಸೋದರತ್ತಿಯು ಬ್ರಾವುನನ ಆ ಬಿಡುನುಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ರಿಲ್ಲ; ಕೊಂಚವೂ ಹೆಚ್ಚಲಿಲ್ಲ. ಕೋಮಲ ಸ್ವರದಲ್ಲೇ:- "ಮೂರ್ಖ"

“ಅಹುದು. ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಬಲ್ಲೆನು. ನಡೆದ ವ್ಯಾದರೂ ಏನು? ತಿಳಿಸಬಾರವೇ?”

“ಆ ತರುಣನು ಭಯಂಕರವಾದ ವಿಪತ್ತಿಗೀಡಾಗಿವಾನೆ.”

“ಈ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ವಿಸ್ಮಯವೆನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಥ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಸುದ್ದಿಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಏಳುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.”

ಲಿಬರ್ನ:—“ಆದರೆ ಆ ಸಭ್ಯ ಗೃಹಸ್ಥನು ಎಂಥ ಭಯಂಕರ ವಿಪತ್ತಿಗೀಡಾಗಿರುವನೆಂಬದನ್ನು ನೀವು ಅನುಮಾನಿಸಲಾರಿರಿ. ಆತನನ್ನು ಬೇಗನ ಸೋಲೀಷರು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.”

ಬ್ಲೇಕನು ವಿಸ್ಮಯಭರದಿಂದ:—“ಎಂಥ ಕೇಡಿದು? ಆತನ ವಿರುದ್ಧ ಇಂಥ ಘೋರವಾದ ಆರೋಪವೇನು?”

ಲಿಬರ್ನ:—“ಆತನ ವಿಷಯದ ಸಕಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಯೇ ತಿಳಿಸುವೆನು-ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಮಗಳೊಡನೆ ಈ ತರುಣನ ವಿವಾಹಸಂಬಂಧವು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಈತನು ಹಲವು ಪಾಪ ನಮ್ಮ ಶಾಪಿನಿಂದ ಅನೇಕ ಪರಳು-ಕಲ್ಲುಗಳ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿರುತ್ತಾನೆ. ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿಯಾದ ಸೋದರತ್ತಿಯಿದ್ದು, ಅವಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಧನವಿದೆ. ಆ ಮುದುಕಿಯು ನನ್ನನ್ನೇ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿಗೆಲ್ಲ ಉತ್ತರಾಧಿರಾರಿಯನ್ನಾಗ ಮಾಡುವಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೇನೂ ಕಠಿಣವಲ್ಲವೆಂದು ಅವನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನು. ಇದರ ಹೊರತು ತನ್ನ ಸ್ವಂತದ ಆರ್ಥಿಕ ಅವಸ್ಥೆಯೂ ಚನ್ನಾಗಿವೆ, ಎಂದು ಆತನು ತಿಳಿಸಿದ್ದನು; ಆದರೆ ನಾವು ಆತನಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಒಂದು ಪೇನಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಂದ ಇಂದಿಗೆ ನಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣವು ಐದಾರು ನೂರು ಪೌಂಡು. ನಾವು ಅವನೆಡೆಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಬಾಕಿ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದರೂ ಅವನಿಂದ ನಮಗೆ ಹಣ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಕಿಲ್ಟೀಯಾರನ ರೀತಿ ನಡೆವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಂದೇಹ ತೋರಿ ಬರಲು, ನಾವು ಆತನ ವಿಷಯದ ನಿಜ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಒಬ್ಬ ಗುಪ್ತಹೇರನನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದ್ದೆವು. ಆ ಹೇರನಿಂದಲೂ ಬೇರೆ ಜನರಿಂದಲೂ ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರುವುದೇನೆಂದರೆ:—“ಆತನು ದಿನಾಲು ಜೂಜು ಆಡಿ ವಿವಿಧ ಹಣವನ್ನು ಸೋಲುತ್ತಿರುವನೆಂದೂ, ತನ್ನ ವ್ಯವಸಾಯ ಬಂಧುಗಳಲ್ಲೂ ಗುರ್ತು ಪರಿಚಯದವರಲ್ಲೂ ಅವನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಲ ಮಾಡಿರುವನೆಂದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತವೆ; ಅಲ್ಲದೆ ಪರಮ ವಿಸ್ಮಯದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ,

ಆತನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಂದ ಯಾವ ಹಲವು ವಸ್ತು-ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಒಯ್ದಿರುವನೋ ಆ ಪರಮ-ಕಲ್ಪುಗಳ ಅಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಬೇರೆ ಹುಲವರಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಇಟ್ಟು, ಬೇರೆ ಹುಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆ ಹಣವಿಂದಲೂ ಜೂಜಾಡಿರುವನಂತೆ!"

ಬ್ಲೇಕನು:—“ಅಲ್ಲಲ್ಲ; ಇವೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯೂ ನಂಬತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.”

ಲಿಬರ್ನ:—“ನೀವು ನಂಬಿದಿರಿ, ಆದರೆ ಇದಂತೂ ಸತ್ಯಸಂಗತಿಯು. ಪ್ರಮಾಣಿಸಿ ನೋಡವೇನೇ ನಾನಿದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆನೇ? ನಾವು ಹಲವು ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಆತನು ಹೀಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಲವಾಗಿ ಒಯ್ದ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಇಡುವುದು ಕಾಯಿದೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕೆಲಸವೆಂಬುದು ತಮಗರಿಯದ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ.”

ಬ್ಲೇಕ:—ನನಗದು ಗೊತ್ತಿವೆ; ಆದರೆ ನೀವು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣಬಂದಿರುತ್ತೀರೆಂಬುದು ಇದುವರೆಗೂ ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ?”

ಲಿಬರ್ನ:—“ಆ ತರುಣನ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಶುಣಾನುಬಂಧವಿದೆ. ತಾವು ಆತನಿಗೆ ಸದುಪವೇಶ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಜಾಗೃತಪಡಿಸಬೇಕು; ಹಾಗೂ ಅವನಿಂದ ನಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಕೊಡಿಸಬೇಕು, ಎಂದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಇದೆ. ತಾವು ಅವನ ಹಿತಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿರುವದರಿಂದ ತಾವು ಆತನೊಡನೆ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆತನು ನಾಕೆ-ನಾಡದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೊಡಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಆತನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವ ವಾರಂಟನ್ನು ಹೊರ ಹೊರಡಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಯ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗದಾರನೂ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯೂ ಆಗಿರುವ ಸಾ ಸಾಹೇಬನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೃತಸಂಕಲ್ಪನಾಗಿರುವನು.”

ಬ್ಲೇಕನು ಕಿಲೈಯಾರನ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಆ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ವ್ಯಸನ. ಅವು ಈಗ ಒಂಮೊಂವೇ ಆಗಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದವು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಜೂಜಿನ ಅಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ನೇಭಲ್ ಹರಕೋರ್ಟಿನೊಂದಿಗೆ ಜೂಜಾಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು ಕೂಡ ನೆನಪಾಯಿತು. ಆಗ ತಾನು ಅವನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟುಮಾಡಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ಲೇಶಗೊಂಡನು. ಬ್ಲೇಕನು ನಾಲಾರು ನಿಮಿಷಗಳವರೆಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದು, ಬಳಿಕ ಲಿಬರ್ನನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿ:—“ಆದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೈದಿಯನ್ನಾಗ ಮಾಡಲಾರಿರಿ.”

ಲಿಬರ್ನ - ನಾ ಸಾಪೇಷನ ಅಂಜೋಣವೇ ಬೇರೆಯಿದೆ. ರೂನವಿಂದ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು, ಸೆವರಲಲ್ಲಿ ಒತ್ತು ಇಟ್ಟು ಒಗೆ ಅವನು ಒಂದು ಸಿಟ್ಟುಗಿರುವನು, ಇಂಥ ಅನುಯೋಗವೂ ನಾನು ಇವೆಯೇ?

ಬ್ಲೇಕ 'ಒಳ್ಳೆ ಮಾತು ಇಲ್ಲವೇನೋ ಸಿಬ್ಬ, ಅವರ ಸಾಕಯೇ ಸಿಬ್ಬ ಹಣವೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಬೇಕೆಂಬುದಾದರೂ ಅಲಂಕಾರವಾದ ಒತ್ತಾಯವಲ್ಲವೆ? ಸಾಲ ಕೀಲಿಯನ ಒಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಅವಧಿ ಕೊಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವು."

ಲಿಬರ್ನ 'ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಆ ಅಂಜಿಯ ಮಾಲಕನಾಗಿದ್ದರ ನಾನು ಒಂದೆತವಾಗಿಯೂ ಅತನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಅನಡಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆನು, ಅವರ ನಾನು ಸಾಪೇಷನು ನನ್ನ ಭಿಷೆ-ಮೂರವತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಾರನು, ಅತನು ಇಂಥೇ ಕೈದಿನ ವಾರಂಟು ತೆಗೆಯಲಿಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ್ದನು, ನಾನೇ ಅತನನ್ನು ಇಂದೋ ನು ವಿನ ತಡೆಯಬಹಿ ರುವೆನು, ಅವನು ಮತ್ತೆ ಅವಧಿ ಕೊಡುವೆಲ್ಲವಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಪೋಗುವುದು ವ್ಯರ್ಥವೇ ಸರಿ."

ಬ್ಲೇಕ. - 'ಸೀವು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದುದು ಸುತವೇ ಆಯಿತು ನಾನು ಇಂಥೇ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯಾರನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವುದು ನಾನು ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದುಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ

ಲಿಬರ್ನ - 'ತನ್ನ ಅಧಿವಾಸನನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನುಡಿಸು ಈ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯಾರನನ್ನು ಅನಮಾನಗೋ ಮನದೂ ನನಗೂ ದಲ್ಲಿ ಅವನು ಒಬ್ಬ ಜೊಬ್ಬ ಓವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಸೇರದು, ನಾವು ಆತನಿಗೆ ಅನಿಷ್ಟವುಂಟಾಗಬಾರವೆಂದೇ ಯತ್ನಿಸುವೆವು.

ಬಳಿಕ ಲಿಬರ್ನನು ಬ್ಲೇಕನಿಂದ ಅವುಗಳೆ ಸಹಿಗು ಹೂರಟು ಯೋಗಲೂ ಬ್ಲೇಕನು ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರಭಾವದಿಂದ ಸ್ವಿತ್ತನನ್ನು ಕುರಿತು 'ಬ್ರಾವುನ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯಾರನು ಇಷ್ಟು ಮೂರ್ಖನಿರಬಹುದೆಂದೂ ನಾನು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಉಜ್ವಲ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವನು? ನನಗಂತೂ ಅದು ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಅತನು ಈ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ರಹಸ್ಯನಿರುವುದು ಒಂದೆತವು."

ನಾನು ಅದನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕು.

ಜಿಲ್ಲೆಗ್ರೇಡಿಯಾ ಕೈಸ್ರದ ಬರ್ತುಕನಲ್ಲೆ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟು ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನ ಸಿವಾನ
 ದುರವನವನಾಭಾರಾ ತರುತ್ತು. ರಾಜವೀವಿಯು ತುಸ ಮೂರವಾದ್ದ
 ಒಂದೆ ಹಗಲೂ ಇದುವೆ ಬಗೆಬಗೆಯ ಬಂಡಿಗಳು ಮೇಷಹವಾದ ಸಪ್ಪಳ ಮಾ
 ದುತ್ತ ಓಡಿ ಆ ವಂಡಿನ ಜನರ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಗಡಚಿಕ್ಕಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸೈನ್ಯದ
 ಸಿವಾಸಪ್ಪಳವು ಬಹು ಸಿವ್ವಾರವಾದ ನೇಲಂತನ್ನು ನದು. ವಂಡಾಳುಗಳ ಕೋಣೆ
 ಗಳ ಹಿಂಬನಿಗಳಲ್ಲೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಿಟಕಿಗಳು ನಾಲುಗೊಂಡಿದ್ದವು. ಆ ಕಿಟಕಿ
 ಗಳ ಬಿದುರುಗಡೆಗೆ ಪ್ರವೃತ್ತವಾದ ಉಪವನ. ಶರದೃತುವಿನ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಕಿರಣ
 ಗಳಿಂದ ಆ ಉಪವನವನದ ರೋಭಿಯು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದಿತು.

ಅಂದೇ ಅರಾನ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜ್ಲೇಕನು ಲೆ. ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನನ್ನು ಕಾಣಲಿ
 ಕೈಂದೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದನು ಅವನು ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೆ ಅವ
 ನೆದುರಿಗೆ ಬಂದು ಕುಳಿಯಿ, ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಜ್ಲೇಕನು ಹರಳು ಕಲ್ಲು
 ಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನಾದ ವಿಬರ್ನಂದ ಎನೇನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದನೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ
 ಆತನಿಗೆ ಒಂದೊಂದೇ ಆಗಿ ಮೇಳಲು, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನ ಸುಂದ
 ರುಬಿವು ಒತ್ತಿ ಹೋಯಿತು. ತಾನು ಮೇಗೆ ಓಮ್ಮೆಲೆ ಇಂಥ ಆಪ
 ರಣವಾಗಬಹುದೆಂದೂ ಅವನ ಕನಸು ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ
 ಒಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಉಪ್ಪೇಗ ಹಾಗೂ ಅನುತಾಪಗಳಿಂದ
 ಆತನ ನೆವನತುಗತು ಅವನ ಬೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಆತನ ಪ್ರಣಯವಿಯಾದ
 ಡಾಫನಿ ಬಾರನನ್ನು ಮೊಂದು ಘೋಷೋ ಇತ್ತು. ಅವನು ಹತಾರಭಾವದಿಂದ
 ಮೈ ಆ ಘೋಷೋವ ಕಡೆಗೆ ವಿರೀಕ್ಷಿಸುವನು; ಹಾಗೂ ಆ ಮೇಲೆ ಆವೇಗವಿಂ
 ಕುಗ್ಗುತ್ತ:-“ನಾನು ಮೂರ್ಖನಂತಿವೇನು ಮಾಡಿವೆನು?” ಎಂದು ಅಂದನು.

ಆಗ ಜ್ಲೇಕನು ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ವನಿಯಿಂದ:- ‘ಈ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು
 ನೋದಲೇ ಯೋಚಿಸಬೇಕಿತ್ತು; ಹಾಗೇಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ?’

ಕಿಲ್ಡಿಯಾರ:- “ಎನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ಆಗ ನಾನು ಕುರುಡನಾಗಿದ್ದೆ. ಈ
 ಕರ್ಮದ ಫಲವು ಇಷ್ಟು ಭಯಾನಕವಾದೀತೆಂಬದನ್ನು ಮೊದಲು ಊಹಿಸ
 ಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಗಳ ಲಗ್ನವು ನಿಶ್ಚಯವಾದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಖರ್ಚು
 ಕಂದಾಯಗಳು ಎಪರೇತ ಹೆಚ್ಚಿದವು. ನನ್ನ ಸಂಬಳ ಹಾಗೂ ಹಿರಿಯರ
 ಸೃತ್ತಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಬಗೆಹರಿಸುವದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು ಅನುಭವವಾಗಿ
 ಹಿಟ್ಟಿತು. ನನ್ನ ವಿರ್ಚು ಹಲವು ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿತು. ನಾನು ನಡ
 ವಡುವೆ ಡಾಫನಿಯನ್ನು ನಾಟಕ ನೋಡಲು ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆಗ

ಯಥೇಷ್ಟ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಲ್ಲದೆ ಅವಳಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡುವುದು ನನಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾಯಿತು. ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನ ಮಗಳಾದ ಅವಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಆಟಿಗೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯೆಂದು ಕೊಡಲಿಕ್ಕಾದೀತೇ? ನಮ್ಮಗಳ ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧವು ನಿರ್ಧರವಾದರೆ, ನನ್ನ ಸೋದರತ್ತಿಯು ಹೊಸ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನೇ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಧನ-ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನಾಗ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿರುವಳು; ಆದರೆ ನಾನು ಕೆಂಪು ಸೈನ್ಯದೊಳಗೆ ಚಾಕರಿ ಹಿಡಿದಾಗಿನಿಂದ ಅವಳು ನನಗೆ ಮಾಸ-ಮಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಳು. ಅವಳು ಜೀವಂತಳಿರುವ ವರೆಗೂ ನಾನಿನ್ನು ಅವಳಿಂದ ಯಾವ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಹೊಂದುವ ಆಶೆಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವಳು ನನಗೆ ಮಿತವ್ಯಯಿಯಾಗುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿರುವಳು; ಆದರೆ-ಆದರೆ ನಾನು ಮಾತ್ರ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಮಿತವ್ಯಯಿಯಾಗಹತ್ತಿರುತ್ತೇನೆಂಬ ಸಂದೇಹದಿಂದ ಅವಳು ನನಗೆ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅಸಮ್ಯಕ್ತಳಾಗಿರುವಳು. ನಾನು ಅವಳ ವಿಪುಲ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದರೆ ಮುಂದೆ ಧನಗೆ ಮಡ್ಡಿನ ಕೋರತೆಯಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಲ್ಲ; ಅದರ ಫಲವಾಗಿಯೇ ಈಗ ಈ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದೇನೆ! ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಆಶೆ-ಅಭೀಷ್ಟಗಳು ನಷ್ಟವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನೀನು ಈಗ ಏನಾದರೂ ಮಾಡು; ಯಾವುದು ಕಾಯಿದೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವೋ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ನೀನು ಕಾಯಿದೆಯ ಕತ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತೀ. ನೀನು ಹೀಗೆಕೆ ಮಾಡಿದೆ? ಸಾಲವಾಗಿ ಜೀನಸುಗಳನ್ನು ತಂದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಇಟ್ಟು ಹಣ ಪಡೆಯುವುದು ಭಯಂಕರ ಅಪರಾಧವು. ಅಥವಾ ಸಪ್ರಮಾಣವಾದರೆ, ನಿನಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗದಿರದು. ನೀನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ನಿನಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದರೆ, ಸಭ್ಯಗೃಹಸ್ಥನೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರು ಮನ್ನಿಸುವರು? ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಘೌಜದಾರೀ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಗುರಿಯಾದವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆದು ಕೊಡುವ ಸಂಭವವುಂಟೇ?”

ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಹಠಾಶಭಾವದಿಂದ:—“ಇದು ಕಾಯಿದೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕೆಲಸ, ಇದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆ ಹೊಂದಬೇಕಾಗುವುದು ಎಂಬದಾವುದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೀಗೆ ಬೇ ಕಾಯಿದೇಶೀರ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವೆನೆಂಬದರ ಅರಿವೇ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ.”

“ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಿಜವೇನವನ್ನು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ; ಆದರೆ ಕಾಯಿದೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಾಗದಿದ್ದೀತೇ? ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲೆ ತಿಳಿದೇ ಇಡಲಿ, ತಿಳಿಯದೇ ಇಡಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಸುಡದಿರುವದೇ? ಹಾಗೂ ಅಷ್ಟು ಬಾಲಕನಿಟ್ಟಂತೆಂದು ಆ ಅಗ್ನಿಗೆ ಕರುಣೆಯುಂಟಾಗುವದೇ? ನೀನು ಆ ಹಣವನ್ನು ಜೂಜಿನಾಟದಲ್ಲಿ ಕಳೆದೆಯಲ್ಲ; ಅದನ್ನೂ ಸಮರ್ಥಿಸ ತಕ್ಕವನೇನು? ಜೂಜು ಕೇವಲ ಪೇಯವು! ಹೇಯಕಾರ್ಯವಾವುದೆಂದೆಂಬುದೂ ನೀನಿಗೆ ತಿಳಿಯದೇ? ನೀನು ಜೂಜಾಡುತ್ತಿರುವದನ್ನಂತೂ ಒಪ್ಪದಿರಲಾರೆ. ನೀನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಹಲವು ಸಾರೆ ನಾನು ಸ್ವಂತ ನೋಡಿರುತ್ತೇನೆ.”

“ಬ್ಲೇಕ ನಾನು ಸುಳ್ಳಾದೆನು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಹಲವು ಸಾರೆ ಜೂಜಾಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಪಣಸಂಪಾದನೆಗಿಂತಲೇ ಆಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಜೂಜಾಡುತ್ತಿ ನಾನು ಹಲವು ಜನ ಅಂಧಂಧವರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸಾಲಗಾರನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ, ಸಾಲಗಾರರ ಕಾಟವನ್ನು ಎಸಲಾರದೆ ಮೊಡ್ಡ ಮೊಡ್ಡ ಜನರ ಹಸ್ತಕನಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಬರುವ ಪಣದಲ್ಲಿ ಸಾಲಗಾರನಾಗಿ ಜೂಜಾಡಿದೆನು. ನೇಭಿಲ್ ಹರಕೋರ್ಟಿನೇ ನನಗಾ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟನು; ಆದರೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಜೂಜಿನಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಹಣ ಸೇರಲಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಸಾರಿಯೂ ಹಲವೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಲಕ್ಕೇ ಗತಿಯಾಗುವಂತೆ, ಆದರೂ ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ನಾಲಾರು ನೂರು ಪೌಂಡು ಗೆದ್ದೇನೆಂಬ ಲೋಭದಿಂದ ಜೂಜಿನ ಮೋಹವು ಬಿಡಲಿಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲವು. ಮೊಡ್ಡ ಮೊಡ್ಡ ಜನರಲ್ಲಿಯ ಸಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೇನೂ ಅಂಜುವದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಆ ವಜ್ರ-ರತ್ನಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಋಣದ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ನನಗೆ ದಿಕ್ಕು ತೋಚದಂತಾಗಿದೆ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನಾ ಎಂಥ ಲಿಬರ್ನ ಕಂಪನಿಯವರು ತಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಬಾಕಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಾರೆ ತಮ್ಮ ಬಿಲ್ಲು ಕಳಿಸಿದ್ದರು; ಆದರೆ ನೀನು ಅವರಿಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಏನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅವರು ನಿನ್ನನ್ನು ದಿವಾಳಿಖೋರನೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಜೇಲಿಗೆ ಕಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಣಾಳಿನ ದಿನವೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯುವ ವಾರಂಟನ್ನು ಅವರು ತೆಗೆಸುವರು. ಅವರು ನೀನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಅವಧಿ ಕೊಡುವ ಆಶೆಯಿಲ್ಲ; ಆ ಪ್ರಯತ್ನವು ವ್ಯರ್ಥವಾದದ್ದು. ನಾಳೆಯೇ ನೀನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣ ತಲುಪಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು; ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನೀನಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗದು.”

ಕೆಲೈಯಾರ:—“ನನ್ನಿಂದ ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಪಡೆಯಬೇಕು;

ಇಷ್ಟು ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾನವನ್ನೆಲ್ಲ ಜೋಡಣೆ ಮಾಡುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ನಾನು ನನ್ನ ಆದಾಯಕ್ಕಿಂತ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ ನಾದ್ದರಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಂಚವೂ ಹಣ ಸಂಚಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರಲ್ಲಾದರೂ ಸಾಲ ತಂದು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡೋಣವೆಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಂದುಮಾತ್ರವೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ."

ಬ್ಲೇಕ:—"ಅವರಲ್ಲಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ರತ್ನಾಂಕಾರಗಳನ್ನು ಸಾಲ ವಾಗಿ ತಂದಿರುತ್ತೀಯೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಒತ್ತಿಯಲ್ಲೇ ಇವೆಯೇನು?"

ಕಿಲ್ಡೇಯಾರ್:—"ಇಲ್ಲ ನಾನು ಸಾಪುಕಾರವಲ್ಲ ತಂದಿದ್ದ ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮಾರಿದೆನು; ಏಕೆವುಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರಳಾದ ಡಾಫಸಿ ಬಾರನ್ನನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ."

ಬ್ಲೇಕ:—"ಯೋಗ್ಯವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣವಾಗಲಿಕ್ಕೊಂದೇ ಉಪಾಯವಿದೆ. ಡಾಫಸಿಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಿನ್ನ ಮೇಲಿನ ಸಂಕಟದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳು ಮೃತ್ಯುಸರಲಾರಳು. ನಾನು ನಿನಗೆ ಈಗ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದೇನಂದರ. ನೀನು ಅವಳನ್ನು ಕೂಡ ಗಾಪ್ಯವಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಹೇಳಿ ಅವಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಯ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ ರತ್ನಾ ಭರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮರ- ಸಡೆಯಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಮೇಲಿನ ಸಂಕಟನಿವಾರಣಕ್ಕೊಂದು ಅವಳು ಪ್ರಭುಲ್ಲ ವ. ನನ್ನಿಂದ ತನ್ನ ಅಲಂಕಾರ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿನಗೆ ತರುಗಿ ಕೊಡಬಹುದು."

ಕಿಲ್ಡೇಯಾರ್:—"ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಯೇನೋ ಯೋಗ್ಯವಾದವ್ದೇ ಸು; ಆದರೆ ನಾನು ಯಾವವುಗಳನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯೆಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನೋ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಾನು ಯಾವ ಮೊರೆಯಿಂದ ಅವಳಿಂದ ತರುಗಿ ಇವಕೊಳ್ಳಲಿ? ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರರೆ, ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ತೀರ ಅಯೋಗ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿದಾಳು; ಆಕೆಯು ನನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಶ್ರದ್ಧೆ ಸುಟ್ಟುಕಳೆ. ಅವಳಿಂದ ಅಶ್ರದ್ಧೆಯೊಂದಿದ ನಂತರ ನಾನು ಜೀವಿಸುವವೇತಕ್ಕೆ? ಆದರಿಂದ ನಮ್ಮಗಳ ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧವು ಕೂಡ ತಪ್ಪಿ ಹೋದೀತು"

ಬ್ಲೇಕ:-- "ಅವಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವದಾದರೆ ಆಕೆಯು ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸಂತುಷ್ಟಳಾಗಲಾರಳು. ನಿನ್ನೀ ಜೀವನದ ದುರ್ವಲತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ಷಮಿಸಬಲ್ಲಳು. ಪ್ರೇಮವು ಕೇವಲ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಹಚರವೇನು? ವಿಪತ್ತಿನದೇಕಲ್ಲ?"

“ಅವಳ ರುಚಿ-ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆ. ನನ್ನ ದುರ್ಬಲತೆಯನ್ನು ಅವಳಿಂದೂ ಕ್ಷಮಿಸಲಾರಳು. ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಬಹುದು; ನನ್ನನ್ನು ಮೋರೆ ಎತ್ತಿ ಕೂಡ ನೋಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವಳ ತಿರಸ್ಕಾರ-ಅವಹೇಲನೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸಲಾರೆನು. ಬ್ಲೇಕರೇ, ನಾನು ಅವಳೆದುರಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸರ್ವಥಾ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಲಾರೆನು.”

“ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಸೋವರತ್ತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗು; ಹಾಗೂ ಅವಳೆದುರಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮರೆಮಾಡದೆ ಸರಲ ಭಾವದಿಂದ ನಿನ್ನ ಸಂಕಟದ ಸಂಗತಿಯನ್ನರುಹು. ಯಾವಳು ಜೀವನಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ನನಗೆ ಕೊಡಲಿರುವಳೋ, ಅವಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ವಿಪತ್ತಿನಿಂದ ಪಾರುಗಾಣಿಸಲಾರಳೆಂದು ಅನಿಸುವದಿಲ್ಲ.”

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಿಲ್ಟೇಯಾರನು ವ್ಯಗ್ರಭಾವದಿಂದ:—“ಅಲ್ಲ-ಅಲ್ಲ, ಅದರ ಫಲವು ಈಗಿನಗಿಂತಲೂ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾಗುವದು. ನನ್ನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಉರಿಯುಹತ್ತುವಳು; ಹಾಗೂ ಆ ಕೂಡಲೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಹೊಸ ಮೃತ್ಯುಲೇಖವನ್ನು ಹರಮೊಗೆದು, ನನ್ನ ಹಿತಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಮೃತ್ಯುಲೇಖವನ್ನು ಬರೆಯುವಳು. ಅದರಿಂದ ಅವಳು ತೀರಿಕೊಳ್ಳದೆ ಮೇಲೆ ನನಗೊಂದು ಪೇನ್ ಕೂಡ ಅವಳ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಆಶೆ ಉಳಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವಳ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆನು. ಅವಳ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿದರೆ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಆಶೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೂ ಲೋಪವಾಗುವವು. ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಈ ಕಠಿಣವಾದ ಸಂಕಟಮೊಳಗಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಯಾವ ಮಾರ್ಗವೂ ನನಗೆ ದೊರೆಯುವದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮೂರ್ಖತನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಾನು ಭೋಗಿಸಲೇ ಬೇಕು. ನನ್ನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದೊಯ್ಯ ಬಳಿಕ ನನಗೆ ಕಾರಾಗೃಹದ ಶಿಕ್ಷೆಯೇ ಆಗುವುದು. ನಾನು ಯಾವ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ರಿಜಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವೆನೋ ನನ್ನ ದೋಷದಿಂದಲೇ ಅದರ ಒಳ್ಳೇ ಹೆಸರಿಗೆ ಕಲಂಕ ಹತ್ತುವದು. ಹೀಗೆ ಅಪಮಾನಗೊಂಡ, ಕಲಂಕಹೊಂದಿದ, ಶಿಕ್ಷೆಪಟ್ಟ ನಾನು ನನ್ನ ಜೀವನದ ಸಕಲ ಆಶೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತೊರೆದು, ಆ ಕಲುಷಿತ ಹಾಗೂ ತಿರಸ್ಕೃತ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವದು ಕೇವಲ ವಿಷಂಬನವೇ ಸರಿ. ನನ್ನ ಆಗು-ಹೋಗುಗಳು ಅಂಥವೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಯಾರೇನು ಮಾಡುವರು? ಇಲ್ಲ, ಧ್ವಂಸದ ಹಾದಿಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಲಿಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ದುಸ್ಸಹ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ನಾನು ಬೇಗನೆ

ಹುಚ್ಚನಾಗುವದೇ ನಿಜ.” ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನು ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಮೋರೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅಳಹತ್ತಿದನು.

ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾದ ಯಾವ ಮಾತೂ ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ಸೂಚಿಸಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಆ ಹತಭಾಗಿಯ ದುಃಖವು ಅವನ ಕಠಿಣವಾದ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಅವನು ಕರುಣಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನ ಮುಖವನ್ನು ನಾಲ್ಕಾರು ನಿಮಿಷಗಳ ವರೆಗೆ ನೋಡಹತ್ತಿದನು. ಆಗ ಅವನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—“ಈತನು ಅಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ಕಾಯಿವೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವನು; ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಇವನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯವೇನು?”

ಎನೇ ಆಗಲಿ ಬ್ಲೇಕನು ಕೊನೆಗೆ ಒಕ್ಕೇ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದನೇನೆಂದರೆ:—“ನೀನು ಆ ಹರಳು ಕಲ್ಲಿನ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಬಾಕಿಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಭಾಗವನ್ನು ನಾಳೆಯೇ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ವಾರಂಟ ತೆಗೆಸುವರು; ಹಾಗೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಬಾಕಿಯೊಳಗಿನ ಬಹು ಭಾಗವನ್ನು ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಉಪಾಯದಿಂದಲೂ ನೀನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾರೆಯಾ?”

ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನು ತನ್ನ ಮೋರೆಯನ್ನತ್ತಿ ಕೆಂಡವಂತಹ ತನ್ನ ಎರಡೂ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬ್ಲೇಕನ ಮುಖದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿಸಿ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ:—“ಯಾವ ಉಪಾಯದಿಂದಲೂ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು ತಮಗೆ ಈ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಜೀವಕ್ಕೆ ಪಣತೊಟ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ನಾನು ಅದಾರಿಂದಲೂ ಈಗ ಹತ್ತು ಪೌಂಡು ಸಾಲ ಕೂಡ ದೊರಕಿಸಲಾರೆನು.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಕಿಲ್ಲೇಯಾರ, ಕೇಳು. ನಾನು ಪತ್ತೇದಾರಿಕೆಯನ್ನೇನೋ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ; ಆದರೆ ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ನನಗೆ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುವದೇ ಕಡಿಮೆ. ಈ ವ್ಯವಸಾಯವು ನನಗಂತೂ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಧನಿಕನಾಗಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ನಿನ್ನೀ ಶೋಚನೀಯ ಅವಸ್ಥೆ ಕಂಡು ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಳವಳವುಂಟಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಈ ಸಂಕಟಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರೀ ಬಾಯಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರುವದರಿಂದ ನಿನಗೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನೀನು ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣು; ಅಂದರೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಶಕ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಈ ವಿಸತ್ತಿ ನೊಳಗಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆನು.”

ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನಿಗೆ ಧಡ ಕಾಣದ ಸಾಗರದಿಂದ ದಂಡೆಗೆ ತಲುಪಿದಂತಾಯಿತು. ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಭಾರವಾದ ಕಂಠದಿಂದ ಅವನು:—“ಬ್ಲೇಕರೇ, ನೀವು ನನ್ನ ಮೃತದೇಹಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವನ್ನಿತ್ತಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತೋರಬೇಕೆಂಬವೇ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನನಗದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ವಿಪನ್ನಗ್ರಸ್ತರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವವೇ ನನಗೆ ಸುಖ; ನಾನೇನು ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗ. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಪ್ಪದೆ ಬಾ ಆ!”

ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳ ವರೆಗೆ ಏನನ್ನೋ ಯೋಚಿಸಿದ ನಂತರ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರನಾಗಿ:—“ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ನನ್ನ ಹಿತಕರ್ತೃಗಳಾದ ಬಂಧುಗಳು. ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಪಡೆಯಲು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊರಳಿತೇಕೆ? ನನ್ನ ಸಾಲ ತೀರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ತೊಂದರೆಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಯಾವಾಗ ಅನುಕೂಲವಾದೀತೋ, ಆಗಲೆ ನನ್ನ ಹಣ ನನಗೆ ತಿರುಗಿ ಕೊಡು. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತುಗಂಟೆಗೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮನೆಯ ಪತ್ತಿಯು ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿವೆಯಷ್ಟೆ?”

ಅಂದು ಬ್ಲೇಕನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಆತನ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಚೆಕ್ ಬುಕ್ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಆತನು ಆಗಲೆ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ರತ್ನಾ ಭರಣದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಹಣದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಚೆಕ್ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಬ್ಲೇಕನು ಹೊರಟು ಹೋದ ಬಳಿಕ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತಿನ ವರೆಗೆ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತೇಜಿತ ಭಾವದಿಂದ ಆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಬ್ಲೇಕನು ತನ್ನನ್ನು ಸಂಕಟದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಲು ತನಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟುನೆಂಬದರ ಕಲ್ಪನೆ ಕೂಡ ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬ್ಲೇಕನ ಆ ಅಭಿವಚನಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ಅತ್ಯಂತ ಬೆರಗುಗೊಂಡನು.

ಆದರೆ ಬ್ಲೇಕನಂತಹ ಅಕಪಟ ಹಿತ್ತೈಷಿ ಸ್ನೇಹಿತನಿಂದ ಸಹಾಯ್ಯ ಪಡೆಯುವದೂ ಕೂಡ ಅವನ ಆತ್ಮಸನ್ಮಾನ-ಅವನ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಿದ ನಂತರ ಅವನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—“ಈ ವಿಪತ್ತಿನೊಳಗಿಂದ ಪಾರಾಗಲಿಕ್ಕೆಂದು ಬ್ಲೇಕನೆದುರಿಗೆ ಕೈಯೊಡ್ಡಲಾಗದು. ‘ಹಿತ್ತೈಷಿ ಬಂಧುವನ್ನು ತನ್ನ ಸಾವುಕಾರ’ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದು.” ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಆತನ ತಲೆಯಲ್ಲಿಂದು ಹೊಸ ಯುಕ್ತಿಯು

హోళియితు. అమోందు అతి హిణనవాద బేతు. ఇదిలక్ష్మీయు బడ క్రొళ్ళదిద్దరి అదావ సభ్యగృహస్థన తలీయల్లూ అంథ హిణ విచారవు తలీదోరలిక్ష్మి. పిశాచీయు ఆతనన్న ఆగ మరుళగొళిసిబిట్టితు.

ఆగ కిల్దీయారను తన్న మనస్సినల్లీః—“ఇదరల్లి తప్పేను? ప్రపంచదల్లి పాప-పుణ్య ఇవుగళ్ళల్ల బరి మాతినల్లీ. పాపవు బ్యీలిగే బిద్దరీ అదక్కే పాపవేన్నవరు. ఈ భూమండలదల్లి పాప మాడదవ రారు? పాప మాడుత్తిరువ, ఆదరీ అదర పత్తి హత్తదంథ మహా పాపి శ్మరు సమాజదల్లి సన్మానితరూ గౌరవస్థరూ ప్రతిష్ఠితరూ ఎందిరువర ల్లవే? నానాదరూ ఆ కేలస మాడిదరీ సిక్కిబిళువ సంభవవేల్లిదే? అవర మనేయ ఎల్ల భాగగళూ ననగే జీన్నాగి గొత్తివే. రత్నా భరణగళు యావ భాగదల్లి, యావ క్రోణీయల్లి, యావ ట్రంకినల్లిరుత్తవేంబదు క్రూడ ననగే పక్యా గొత్తివే. నాను తిర సహజవాగి అవుగళ్ళన్నెల్ల ఎత్తి బడీయ బల్లిను. అవుగళ్ళన్న ఒత్తి హాకిదరీ, బేకాద సావుకారను ననగే బేకిరువస్సు హణవన్న సహజవాగి క్రొడువను. ఆ హణవన్న నాను ఆస్తి-లిబర్న కంపనియవర సాలక్కే క్రొట్టరీ అవర సాల తిరి డోగెగువదు. అదావనూ నన్నన్న కళ్ళనెందు సందేపగొళ్ళలారను. ఆ కళ్ళవు యావనొబ్బ పక్యా కళ్ళనిందలీ ఆగిరుత్తవేంబదు ఎల్లరూ నంబువరు. అకుదు; నాను ఇదీ మాగ్గవన్న హిడియబేకు.”

ఈ రాస్యల్లను ఇంథ దుఃసాహస మాడిదనే?

అందు రాత్రి నేభిల్ హరకరోర్టను తన్న భీయార స్ట్రీటినొళ గిన మనేయింద యావాగ డోరబిద్దనోర ఆగ సుమారు హన్నొందు గంటీయాగిత్తు. దట్టవాద మంబు నాలుగ్గు కడిగే ఆవరిసిద్దితు. లండన్నిన పికాడీలిని తుదిగే హాయిడ్ సాకీన క్రొటినల్లొందు క్లబ్బిద్దితు. హరకరోర్టను కాలు నడిగీయిందలీ ఆ క్లబ్బిన కడిగే సాగిదను. అవన మ్యేమేలీ రాత్రియ లుడుపిద్దితు. ఆగ ఆతన మనస్సు అత్యంత ప్రఘుల్లవాగిద్దితు. మనస్సిన ఆనందవన్న మనస్సినల్లి అడగిసిక్రొళ్ళలారదే ఆతను నడునడువే తిక్కు హాకి డోరడోరడి సుత్తిద్దను; హాగు ఆగాగ్గీ మనదల్లీ నగుత్తిద్దను.

నేభిల హరకరోర్టను అత్యంత నిశూర. యార మేలాదరూ

ಯಾವುದೋಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಆತ ಸಿಟ್ಟಾದರೆ ಅದನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಂದೂ ಮರೆಯದ ಹಾಗು ಕ್ಷಮಿಸದಂತಹ ಪ್ರಕೃತಿಯವನದು. ಅವನಂತಹ ಅನುದಾರ, ಕಪಟಿ, ಡಾಂಭಿಕ, ಕುತ್ತಿನಾದ ಪ್ರಾಣಿಯು ಸಚರಾಚರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾರೂ ಮೊರೆಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ತನ್ನ ಪ್ರಣಯದ ವೈರಿಯಾದ ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನನ್ನು ಸರ್ವನಾಶ ವಡಿಸಲೋಸುಗ ವಿಧವಿಧದಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಲಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಆಶೆಯು ಈಡೇರಲಿಕ್ಕೆನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶ ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲೆಂದು ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅವನಿಗೀಗ ತಿಳಿಯಿತು. ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನು ಯಾವ ಬಗೆಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಲಾಂಛಿತನಾಗುವನೋ ಹಾಗು ಕಲಂಕಿತನಾಗುವನೋ ಅವರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೋರೆ ಕೂಡ ತೋರದಂತಾಗುವನು. ಆತನ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಆಶೆ-ಸುಖ-ಶಾಂತಿಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುವವು. ತಿರಸ್ಕೃತವಾದ ಆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆತನು ಅತಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಜೀವಿಸಿರುವನು, ಅಥವಾ ಕ್ಷೋಭ, ದುಃಖ, ಮರ್ಮವೇದನೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಆತ್ಮಸತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟಗಳೊಳಗಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವನು. ಅವನು ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನ ಹಿತಕರ್ತೃವೆಂದಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಜೂಜಿನ ಅಡ್ಡಿಗ-ಗೊಯ್ದು ಅವನಿಗೆ ಜೂಜಾಡುವ ಚಟವನ್ನು ಹಚ್ಚಿದ್ದನು. ಜೂಜಿನ ಮೋಹದಿಂದ ಮಬ್ಬಿಗೆ ಕೆಡವಿ ಅವನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಹಾಳು ಮಾಡಿಸಿದ್ದನು. ಸಾ-ಲಿಬರ್ನ ಕಂಪನಿಯವರಿಂದ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನಿಗೆ ರತ್ನಾ ಭರಣಗಳನ್ನು ಸಾಲ ಕೊಡಿಸಿ, ಆ ಎಲ್ಲ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಇಡಿಸಿ, ಜೂಜಿಗಾಗಿ ಹಣ ಮೊರೆಕಿಸುವ ಸಹಜ ಉಪಾಯವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟವನೇ ಈ ಹರಕೋರ್ಬನು! ಹರಕೋರ್ಬನು ಹಿತಕರ್ತೃವೆಂತಾಗಿದನು ಆ ಸಂಸಾರಜ್ಞಾನರೂಢ್ಯನೂ ಸರಲಚರಿತ್ರನೂ ಆದ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರ ಯುವಕನನ್ನು ತೋಚನೀಯ ಅಧಃಪತನದ ಕೊನೆಯ ಮೆಟ್ಟಲಿಗೊಯ್ದು ತಲುಪಿಸಿದ್ದನು. ಸಾ-ಲಿಬರ್ನ ಕಂಪನಿಯವರು ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ವಾರಂಟು ತೆಗೆಯಿಸಿ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಸುವರೆಂಬದು ಈತನಿಗೆ ಯಾವಾಗ ತಿಳಿಯಿತೋ ಹಾಗು ಆ ಪೇಚಿನೊಳಗಿಂದ ಪಾರಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಆ ಯುವಕನಿಗೆ ಅನ್ಯ ಮಾರ್ಗವಾವುದೂ ಇಲ್ಲೆಂಬದು ಗೊತ್ತಾಯಿತೋ ಆಗ ಈತನು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ:—“ಇಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಫಲಿಸಿದಂತಾದವು; ನನ್ನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಈಡೇರಿದಂತಾದವು. ಪ್ರತಿಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಂದಿನಷ್ಟು ಆನಂದವನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ.”

ನೇಭಲ ಹರಕೋರ್ಬನು ತನ್ನ ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ನಡೆದಿರುವಾಗಲೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ

ಆಸ್ಪುಟವಾಗಿ:—“ಇವನ ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ಪೇನ್ನು ಕೂಡ ಇಲ್ಲೆಂಬದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಯಾರಿಂದಲೂ ಈತನು ಕೈಗಡ-ಸಾಲ ಪಡೆಯುವ ಆಶೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ರತ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಸಾಲವನ್ನು ಇವನೆಂತು ತೀರಿಸುವನು? ಅದರಿಂದ ಈತನನ್ನು ನಾವು ಬಂಧಿತವಾಗಿಯೂ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯುವರು. ಆ ಮೇಲೆ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೇಸಾಗಿ ಇವನು ಜೇಲಿಗೆ ಮೋಗಬೇಕು! ಈತನಿಗೆ ಜೇಲಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಲಿ-ಆಗದಿರಲಿ, ಇವನನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯುವುದೇ ಈತನ ಹೆಸರಿಗೆ ಕಲಂಕವು ಹತ್ತಿಹೋಗುವದು. ಇವನು ಡಾಫನಿಯನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗುವ ಆಶೆಯನ್ನು ಬಿಡಲೇ ಬೇಕು. ಇವನ ಈ ಕಲಂಕದಿಂದ ಈತನ ರೆಜಿಮೆಂಟಿನ ಚಾಕರಿಯಂತೂ ಹೋಗಿಹೋಗುವದು; ಅಲ್ಲವೆ ಇವನ ಸೋದರತ್ತಿಯು ಈ ಗುಣಧರ ಸೋದರಳಿಯನ ಅವಗುಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಇವನನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ವಂಚಿತನನ್ನಾಗ ಮಾಡುವಳು ಇವನು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಅವಮಾನದಿಂದಲೂ ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಜ್ಞಾತ ಅಪರಿಚಿತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೋರೆಯಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಂಥ ಮೋಜದು! ಆ ಬಳಿಕ ನಾನು ಡಾಫನಿ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ವರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆನು. ಆ ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವು ಫಲಿಸಲಾರವೇ? ಈ ರಾಘವನು ಎಲ್ಲೆಂದರೋ ಓಡಿ ಬಂದು ನನಗೆ ವಿಘ್ನವಾಗಿದ್ದನು! ಅವನು ನನ್ನ ಬಾಯಿ ತುತ್ತನ್ನೇ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದನಲ್ಲವೆ? ಎಂಥ ಸ್ವರ್ಥಿಯದು! ಎಂಥ ಕರ್ಷಣೀ ಅಂಥವೇ ಫಲವು!”

ಹರಕೋರ್ಟನು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡವೆ ಆತ್ಮಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಗ್ನನಾಗಿ ಸಾಗಿದ್ದನು. ಆತನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಆ ಕಡೆಯ ಘಟನಾಪಾಠದಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡಿ ಮೈ ಮರೆದನು. ಆತನ ಚಿಂತಾಕ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ತಡೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಅನ್ಯಮನಸ್ಸನಾಗಿ ಆ ಕಡೆಯ ಘಟನಾಪಾಠದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವನೆಂಬದನ್ನು ಈತನು ಕಂಡನು. ಉಜ್ವಲ ದೀಪ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ನೋಡಲಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವವನು ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನೆಂಬದು ಇವರಿಗೆ ಖಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ಇವನು ಅವನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿದನು; ಆದರೆ ಆತ ಈತನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಲೂ ಇಲ್ಲ, ಈತನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಹರಕೋರ್ಟನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿದು ಒಂದು ಮನೆಯ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡನು; ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಿರುವನೆಂಬದನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಹತ್ತಿದನು.

ಆಗ ಹರಕೋರ್ಟನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ:—“ಎಂಥ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿದು! ಇಷ್ಟು ಸರಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಮಾಸಿದ ಉಡುಪಿನಿಂದ ಅದೇಕೆ

ಕ್ರುಕಾಸ್ತ್ರೀಟಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಿರುವನು? ಈತನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಯಲೇ ಬಿಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನೀಗ ನನ್ನ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಿಡಿ ಗೊತ್ತಿ ಈತನನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುವೆನು.”

ಕಿಲೈಯಾರನು ತನ್ನಾ ಹಿತ್ತೈಸಿ ಬಂಧುವನ್ನು ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆತನು ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಡೆಗೂ ನೋಡದೆ ತನ್ನ ದುರಭಿಪ್ರಾಯವು ಯಾವ ಬಗೆಯಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸುವದೋ, ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಹೊರಬೀಳಬೇಕೋ ಎಂಬದನ್ನೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತ-ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತಾನು ಹೋಗತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಹರಕೋರ್ಟನು ಆತನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತ ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲೇ:—ಈತನ ಉದ್ದೇಶವು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಈತನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಂತಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಉಪಾಯಗಾಣದೆ, ಇವನು ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಕಳವಿಗೆಂದು ಹೊರಟಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ನೋಡೋಣ, ಈತನ ಗುರಿಯಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಬದನ್ನು? ಈತನನ್ನು ನನ್ನ ನಜರಿನ ಆಚೆಗೆ ಹೋಗಗೊಡಬಾರದು.”

ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಏರ್ಪಣವಾದ ಕಟ್ಟಡದ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದಾರು ಗುಂಪೆಗಳ ಪ್ರವೇಶವಲ್ಲ ಸುವರವಾದ ಉದ್ಯಾನವನವಿದ್ದಿತು. ಆ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಹೂ-ಹಣ್ಣುಗಳ ಗಿಡಗಳಿದ್ದವು. ಆ ಉದ್ಯಾನವನವು ಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಕಿಟಕಿಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದಿತು. ಕತ್ತಲೆ ಬಿದ್ದನಂತರ ಆ ಕಡೆಗೆ ಯಾರೂ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದರ ನಂತರ ಕಿಲೈಯಾರನು ಆ ನಿರ್ಜನ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಸಪ್ತಳವಾಗದ ಹಾಗೆ ನಡೆಯುತ್ತ ಮೇಲಂತಸ್ತಿನ ಕೆಳಗಡೆಗೆ ಹೋದನು. ಅವನು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಟೊಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಹುಬ್ಬುಗಳ ವರೆಗೂ ಜಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಕೋಟಿನ ಮೂಲರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕಿವಿಯ ವರೆಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮುಖದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟನು. ಆತನ ಜೇಬಿನಲ್ಲೊಂದು ಪಿಷ್ಟಾಲಿದ್ದಿತು; ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಚ್ಛೆಯ ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಕಟ್ಟಡದ ಹಿಂಬದಿಗೆ ಎತ್ತರವಾದ ಗೋಡೆ. ಆ ಗೋಡೆಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಗಿಡವೊಂದು ನೆಲದಿಂದ ಆ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲ್ಬದಿಯ ವರೆಗೂ ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದಿತು. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಆ ಗಿಡದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಗೋಡೆಯನ್ನೇರಲಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಕಿಟಕಿಯನ್ನೇರಲಿಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಆಗ ಭೋಜನಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲು ಗ ನಿ ನಿ ತ್ತು. ಭೋಜನ ಶಾಲೆಯ ಕಿಟಕಿಯ ಎದುರಿಗೇ ಒಂದು ಲತಾಕುಂಜವಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಕಿಟಕಿಯ ಮೇಲ್ಬದಿಯ ಒಳಗಿನ ಬೆಣೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಜೇಬಿನೊಳಗಿನ ಚೂರಿಯಿಂದ ಸರಿಸಿದನು. ಕೂದಲೆ ಆ ಕವನು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಆತ ನಿಶ್ಚಲವಾದ ಆ ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ಭೋಜನಶಾಲೆಗೆ ತಲುಪಿದನು. ಆ ಭೋಜನ ಶಾಲೆಯು ಈತನಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸರಿಚಿತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಕಲ್ಪವು ಸ್ಥಿರವಿದ್ದರೂ ಆತನು ಆ ಚಾರ್ಯ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಹೊಸಬನು. ಅದರಿಂದ ಆತನ ಎವೆಯು ಡವ ಡವ ಎಂದು ಹಾರ ಹತ್ತಿತು. ಆದರೂ ಆತನು ಕೃತಸಂಕಲ್ಪನಿಂದ ಪರಾವೃತ್ತನಾಗಲಿಲ್ಲ;

ಕೆಲೈಯಾರನು ಆ ಭೋಜನಶಾಲೆಯೊಳಗಿಂದ ಕತ್ತಲೆಲ್ಲೇ ನಡೆದು ನಡು ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಆ ಪ್ರಶಸ್ತವ ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಯಾರ್ಡು ನಡೆದು ಹೋದರೆ ಮೇಲಂತಸ್ತನ್ನೇರುವ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಿದ್ದವು. ಆತನು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಆ ಸುಗಮರಮೇ ಕಲ್ಲಿನ ಪಾವಟಿಗೆಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತನು. ತಾನು ಈ ಪಾವಟಿಗೆಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ಮೊವಶೇಷ್ಟ್ರೀ ಸಾರಿ ಈ ಅಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತಿರುತ್ತೇನೆಂದು ಅವನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡನು. ಆಗ ಲಾರ್ಡು ಮತ್ತು ಲೇಡೀ ಮುಂದೇಲರ ಆವರ, ಶಿಷ್ಟಚಾರ, ಉಪಚಾರಗಳೂ ಡಾಫ ನಿಯ ಸರಲತಾಪೂರ್ಣ ಪ್ರೇಮ ಸಂಭಾಷಣವೂ ಆತನಿಗೆ ನೆನಪಾದವು. 'ಎಲೋ, ಇಂದು ಇವೆಂಥ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿರುವೆ?' ಎಂದು ಒಂದು ಕ್ಷಣವೇ ವಿವೇಕವು ಸುತ್ತಿನವಾಗಿ ಆತನ ಎಸೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಂತರೂ ದಂತಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ವೇದನೆಗಳಾಗಿ ಏವ್ವಲನಾದನು; ಆದರೆ ಪಿಶಾಚಿಯು ಆ ಕೂದಲೆ ಆತನನ್ನು ಉತ್ಸಾಹಿತಗೊಳಿಸಿತು. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ:— 'ಆ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ನಾನು ಪಡೆಯಲೇ ಬೇಕು; ಅವುಗಳೆಲ್ಲವೆ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಧ್ವಂಸದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ನಾನು ಇನ್ನು ನಾಚಿಕೊಂಡರೆ ಫಲವೇನು? ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ಈ ಕಳವಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಬಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆಯು ಹೆಚ್ಚೇನು ಕೆಡ ಬೇಕಾಗುವೆ? ನಾಳೆ ಆ ಸಾ ಲಿಬರ್ನ ಕಂಪನಿಯ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಲಾಂಛನೆ ಮತ್ತು ಕೈದಿನ ಶಿಕ್ಷೆ ಇವುಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಬಿಡುಗಡೆಯು ಹೇಗೂ ಆಗುವಂತಿಲ್ಲ."

ಆ ಪಾವಟಿಗೆಗಳಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಮನೆಯ ಕಾವಲುಗಾರನ ನಿವಾಸ ಸ್ಥಳ; ಅದರ ಮತ್ತೊಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ವಾಚನಾಲಯ. ವಾಚನಾಲಯದ ಒಂದು

ಬಾಗಿಲವು ನಡುಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ವಾಚನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜಲವಾದ ವಿದ್ಯುದ್ದೀಪವು ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಆಗಲೂ ವಾಚನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ವಾಚನವನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದನು. ವಾಚನಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ವೇವರ ಕೋಣೆ. ಆಗಲೂ ಆ ವೇವರ ಕೋಣೆಯೊಳಗಿಂದ ಮಧುರ ಸಂಗೀತದ ಮೃದು ಲಹರಿಗಳು ವಾಯುತರಂಗಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಕಂಠಸ್ವರವು ಕಿಲ್ಡ್ರಿಯಾರನಿಗೆ ಸುಪರಿಚಿತವಾದದ್ದು. ಆ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಅವನು ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಎಷ್ಟೋ ಸಾರೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದರೂ ಅದು ಹಳೆಯದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಿಲ್ಡ್ರಿಯಾರನು ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿ ನೋಡಿದನು. ಅನುತಾಪಾಗ್ನಿಯು ಆತನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉರಿಯಹತ್ತಿತು. ಅವನು ಆಗ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ: 'ನಾನೆಂಥ ಪಶುವು? ಇಷ್ಟು ವಿಶ್ವಾಸಘಾತ, ಇಂಥ ಕುಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯನಾದವನು ಮಾಡಬಹುದೇ? ನನ್ನ ಸರ್ವ ನಾಶವಾದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ; ನಾನೀ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಾರೆನು.'

ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಮುಂದರಿದು ಬಂದು ನಿಷ್ಕಲ ಮನೋರಥನಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮುಂದಿರುಗಿ ಹೋಗುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಅವನಿಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಾಯಿತೆನಂದರೆ:—“ಡಾಫನಿಯ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಕೆಂಪು ತೊಗಲಿನ ಬ್ಯಾಗಿನೊಳಗೆ ರತ್ನಾಭರಣಗಳು ಒಬ್ಬರಿವಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಆ ಕೋಣೆಗೆ ಕೇಲಿ ಹಾಕಿರುವದಿಲ್ಲ.” ಕಿಲ್ಡ್ರಿಯಾರನು ಮತ್ತೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತ ನಿಲ್ಲದೆ ಅಟ್ಟದ ಪಾವಟಿಗೆಗಳನ್ನೇರಿದನು; ಹಾಗೂ ಆ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಡಾಫನಿಗೆ ತಾನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ವಜ್ರ-ವೈಷ್ಣೋರ್ಯಗಳ ಕಾಣಿಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಉಂಗುರ, ಈಅರಿಂಗ್ಸು, ಬ್ರಿಸಲೆಟ್, ಕ್ರೂಚ್, ವಜ್ರ ಮತ್ತು ರುಬಿಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಒಂದು ಬಹುಮೂಲ್ಯವಾಚ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಜೇಬಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದನು. ಆ ಕೂಡಲೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಚೀಟಿಗಳ ಒಂದು ಗಂಟು ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆ ಚೀಟಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ರೇಷ್ಮೆಯ ದಾರದಿಂದ ಬಿಗಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ತಾನು ಡಾಫನಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದ ಪ್ರಣಯ ಪತ್ರಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಪತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಆತನ ಎದೆಯು ನಡುಗಹತ್ತಿತು. ಅವನು ಜಡತ್ವ ಹೊಂದಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು. ಬಳಿಕ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಗರೆದು ಅಸ್ತುಟವಾಗಿ:—“ಹಾಯ! ಹಾಯ! ನಾನಿಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬಂದೆನು? ಈ ಬಗೆಯ ದುರ್ಗತಿಯು ನನಗೇಕುಂಟಾಯಿತು? ಈ ಕಳವನ್ನು ನಾನೇ ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆಂಬದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ, ಆಗ ಆಕೆಗೇನೆನಿಸಿತು?....”

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ಹಿಂಬದಿಗೆ ಮೈಮೇಲಿನ ಉಡುಪಿನ ಧಸ್ಸು-ಫಸ್ಸು ಎಂದಾದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಆ ಕೋಣೆಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲೊಂದು ದೀಪವು ಮಿಣಕು ಮಿಣಕಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕಿಲ್ಲೆಯಾರನು ಆ ಮಂದಪ್ರಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಕಂಡನೋ ಅದರಿಂದ ಅವನ ಶ್ವಾಸವೇ ಕಟ್ಟುಗಹತ್ತಿತು. ಆಗ ಆತನ ಪ್ರಿಯತಮೆಯು-ಡಾಫನಿಯು ಆ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬ್ರಾವುನನು ಆ ಮೊದಲು ಅವಳ ಕಾಲ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಗಾಯನವೂ ಪಿಯಾನೋದ ಧ್ವನಿಯೂ ಯಾವಾಗ ನಿಂತವೆಂಬದರ ಕಡೆಗೂ ಅವನ ಲಕ್ಷ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಿರು ಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಬಾಳೇ ಎಲೆಯಂತೆ ನಡುಗಹತ್ತಿದನು; ಆದರೆ ಈಗ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗೆ ತೊಡಗದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೇ ಇಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿದು, ಲಗುಬಗನೆ ತನ್ನ ಜೇಬಿನೊಳಗಿನ ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಡಾಫನಿಯ ತಲೆಗೆ ಗುರಿ ಹಿಡಿದನು; ಹಾಗೂ ಅದರೊಡನೆಯೇ ವಿಕೃತ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ:—“ಏನಾದರೂ ಒದರಾಡಿ-ಚೀರಾಡಿದರೆ ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಣ ಸಂಕಟವೇ ಎಂದು ತಿಳಿ” ಎಂದಂದನು.

ಡಾಫನಿಯ ಸೊಂಡೆಯು ಒಣಗಿ ಹೋಯಿತು; ಆದರೂ ಅವಳು ಅಂಜಿದ ಯಾವ ಲಕ್ಷಣವನ್ನೂ ತೋರ್ಪಡಿಸದೆ, ಮತ್ತೆ ಒಂದೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆಯೇ ಬಂದಳು; ಹಾಗೂ ಆ ಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲನೆ:—“ನೀನು ನನ್ನ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಕಳವು ಮಾಡಿರುವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲಾರೆ.”

ಅದಕ್ಕೆ ಕಿಲ್ಲೆಯಾರನು ಅಸ್ಪುಟವಾಗಿ:—“ಮಿಸ್, ಅದಾಗದು! ನಾನು ಏನೇನು ತಕ್ಕೊಂಡಿರುವೆನೋ ಅವಾವನ್ನೂ ತಿರುಗಿ ಕೊಡಲಾರೆನು” ಎಂದು ವಿಕೃತ ಸ್ವರದಲ್ಲೇ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದನು.

ಡಾಫನಿ:—“ತಿರುಗಿ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲವೆ? ಕಳವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದರೂ ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯವೇ? ನನ್ನ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಕದ್ದು, ನಿರ್ವಿಘ್ನದಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆಯೇನು?”

ಕಿಲ್ಲೆ:—ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಹೋಗಗೊಡುವವೇ ನಿನಗೆ ಮಂಗಲಕರವು. ನೀನು ಬೇಗನೆ ನನ್ನೆದುರಿನಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿ; ನನಗೆ ದಾರಿ ಬಿಡು.”

ಡಾಫನಿ:—“ಇಲ್ಲ; ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸರಿಯಲಾರೆ. ಮೊದಲು ನನ್ನ ಆಭರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದಿಡು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು.....” ಎಂದಂದು, ಡಾಫನಿಯು ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಮಾತಾಡತಾರದೆ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಸುಮ್ಮನೆ

ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಳು. ಅವಳು ಆ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನ ಮೋರೆಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಬೆವೆತು ಹೋದಳು. ಡಾಫನಿಯು ತನ್ನನ್ನು ಗುರತಿಸಲೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಬ್ರಾವುನನು ತಿಳಿದನು. ಅವಳು ತನ್ನ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ಕಂಡು ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಳೆಂದೇ ಅವನು ತರ್ಕಿಸಿದನು; ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲ ನಿಜವಿರಲಿಲ್ಲ. ಡಾಫನಿಯು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಆತನನ್ನು ಗುರತಿಸಲಿಲ್ಲವೇನೋ ನಿಜ; ಆದರೆ ಆಕೆಯು ಯಾವಾಗ ಆತನನ್ನು ಗುರತಿಸಿದಳೋ ಆಗಲೇ ಅವಳ ವಾಣಿಯು ಕಟ್ಟಾಯಿತು.

ಬಳಿಕ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ದೃಢಸ್ವರದಿಂದ:—“ಸರಿದು ನಿಂತುಕೋ. ನಿನಗೆ ಕೊಂಚವೂ ಅನಿಷ್ಟ ಬಗೆಯಬೇಕೆಂದು ನನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲ.”

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಡಾಫನಿಯು ಅಸ್ಪೃಟವಾದ ಆರ್ತ ನಾದ ಮಾಡಿ ಒಂದೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂಜರಿದಳು.

ಅವಳು ಇನ್ನು ಕೂಗಿ ಜನರನ್ನು ನೆರೆಯಿಸುವಳೆಂದು ಬಗೆದ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ಜೇಬಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಡಾಫನಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹಾರಿ ಅವಳ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದನು. ಕೂಡಲೆ ಡಾಫನಿಯು ಮೂರ್ಛೆ ಹೊಂದಿ ಅವನ ಮೈಮೇಲೆಯೇ ಬಿದ್ದಳು. ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಡಾಫನಿಯ ದೇಹವು ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿ ದಸ್ಪ ಎಂವು ಕೆಳಗಿನ ಹಾಸುಗಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತು!

ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಆ ಸಪ್ತಳವನ್ನು ಕೇಳಿ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು:—ಎಂಥ ವಿಸತ್ತಿದ!: ಈ ಸಪ್ತಳವು ಕೆಳಗಿನ ಜನರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿರಬಹುದಲ್ಲವೆ? ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಆತನ ಮೋರೆಯು ಕಪ್ಪಿಟ್ಟಿತು. ಓಡಿಹೋಗಲಿಕ್ಕಿಂದು ಆತನು ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಗ್ರನಾದನು; ಆದರೆ ಆತನು ಯಾವ ದಾರಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದನೋ, ಅದೇ ದಾರಿಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಹಸಪಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಆ ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ಜೇಬಿನಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಿಟಕಿಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದನು; ಹಾಗು ಅದರ ಸಲಾಕಿಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಬದಿಯ ಆ ಲತಾಕುಂಜದ ಯಾವ ದೊಂದು ಹರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದನು. ಆ ಬಳಿಕ ಆ ಎತ್ತರವಾದ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಉಪವನಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದನು. ಅವನು ಆ ಉದ್ಯಾನವನದೊಳಗಿಂದ ಲಗುಬಗನೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಮುಂದಾದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೊಂದು ದೀರ್ಘ ದೇಹದ ಮನುಷ್ಯಾಕೃತಿಯು ಆತನೆದುರಿಗೆ ಬಂದು, ಒಮ್ಮೆಲೆ ಇವನ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿತು. ಅದರಿಂದ ಇವನಿಂದ ಬೇಗನೆ ಆ ಉಪ

ವನವನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗಂತುಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನ ಮೋರೆಗೆ ಬಹು ಬಲವಾಗಿ ಗುದ್ದಿದನು. ಆ ಅತರ್ಕಿತ ಆಕ್ರಮಣದಿಂದ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನ ತಲೆಯು ತಿರುಗಹತ್ತಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಜೋಲಿ ಸಂಬಾಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು; ಹಾಗು ಹಿಂಬದಿಯ ಒಂದು ಮರದ ಬೊಡ್ಡಿಗೆ ಅವನ ತಲೆಯು ಬಡೆಯಿತು. ಆ ಸೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನಿಗೆ ಬವಳಿಯೇ ಬಂಪು ಬಿಟ್ಟಿತು!

ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಹೋದವನು ಅವನ ಹಿತಕರ್ತೃ ಬಂಧುವಾದ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಬನೇ ಎಂಬದನ್ನು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರಿಗೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಆತನು ಆ ಉದ್ಯಾನದ ವರೆಗೂ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಬಂದು, ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಒಳಗೆ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಅವನು ಆ ಉಪವನದಲ್ಲೇ ಒತ್ತಟ್ಟಿಗಿದ್ದ ಾಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕಳಿತು, ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಮರಳಿ ಬರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಹಾಗೆ ಸಂಜ್ಞಾಹೀನನಾಗಿ ಬಿದ್ದದನ್ನು ಕಂಡು ಇವನು ಅವನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಅವನ ಜೇಬಿನೊಳಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದನು; ಹಾಗು ಆತನು ಕದ್ದು ತಂದಿದ್ದ ರತ್ನಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡನು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಜೇಬಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒತ್ತರದಿಂದ ಓಡಿ ಆ ಉಪವನವನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋದನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯರೂ ಅವನಿಗೆ ಭೇಟಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಪಿಕಾಡೇಲಿನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಂದು ದೀರ್ಘವಾದ ಉಸಿರುಗರೆದನು; ಹಾಗು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಆನಂದವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡನು: "ಈ ರಾಸ್ಕಲ್ಲನು ಇಂಥ ದುಸ್ವಾಹಸ ಮಾಡಿಯಾನೆಂಬದನ್ನು ಮೊದಲು ನಾನು ಅರಿತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇಂದು ಅದಾವ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋದೆನೋ! ಆತನು ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಆತನಿಗದಾವ ದುರ್ಗತಿಯಾಗುವದೆಂಬದು ನಾಳೆಯೇ ತಿಳಿಯುವದು. ನಾನು ಆತನನ್ನು ಕಲಂಕಿತನನ್ನಾಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೆನು; ಆದರೆ ಆ ಹತಭಾಗಿಯು ಅವಮಾನವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿ, ತಾನಾಗಿಯೇ ಜೇಲಿನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದಿರುವನು. ಎಷ್ಟು ಆನಂದ! ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷ! ದೇವರೇ ನನಗೆ ಬೆಂಬಲನಾಗಿರುವನು."

ಟಾಯಗರದೊಡನೆ ನನ್ನ ಸ್ನಾನುಸರಿಸು.

ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಮೆಯಾರನ ತಲೆಗೆ ಹಿಂಬದಿಯ ಗಿಡದ ಬೊಡ್ಡೆ ತಾಕೆ ಅವನು ಮೂರ್ಛಿತಾದ್ದರೂ ಅವನ ತಲೆಗೆ ಅಷ್ಟು ಬಲವಾಗಿ ಪೆಟ್ಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶೀತಲವಾದ ವಾಯುವನ್ನು ಅರ್ಘ್ಯ ಗಂಟೆಯ ವರೆಗೆ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಅವನಿಗೆ ಚೇತನೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಆ ಮೊದಲು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯೆಲ್ಲವೂ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಇನ್ನು ತಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಜನರ ಕಂಠಸ್ವರವೂ ಕಾಲ ಸಪ್ಪಳವೂ ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಬಂದಿತು. ತನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸುವರೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹದಿಂದ ಆತನ ಸರ್ವಾಂಗವೂ ನಡುಗಹತ್ತಿತು.

ಡಾಫನಿ ಭಾರನನ್ನು ಉ ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಳೆ ಮೂರ್ಛಿತನಾದ ಬಿದ್ದ ನಂತರ ಮೈ ಮೇಲೆ ಎಚ್ಚರ ಹುಟ್ಟಿ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದಳು. ಆಗಲೂ ಆತನು ವಾಚನಾಲಯದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಓದುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಮಗಳಿಂದ ಕಳವಿನ ಸಂಗತಿಯು ತಿಳಿಯಲು, ಅವನು ಕ್ರೋಧದಿಂದಲೂ ಕ್ಷೋಭದಿಂದಲೂ ಸಂತಪ್ತನಾದನು; ಹಾಗೂ ಆ ಕೂಡಲೆ ಇಬ್ಬರು ಪೋಲೀಸರನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಅವರನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಮನೆಯ ಆಳುಗಳೊಡನೆ ಕಳ್ಳರ ಪತ್ತೆಗಂದು ವ್ಯಸ್ತನಾಗಿ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಆಳಿನ ಕೈಯಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಲಾಂದರ. ಆ ಲಾಂದರಗಳ ಉಜ್ವಲವಾದ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಗಿಡ ಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಆ ಉಪವನದ ಕತ್ತಲುಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹು ದೂರದ ವರೆಗೂ ಪ್ರಕಾಶ ಬಿದ್ದಿತು ಕಳ್ಳನು ಉಪವನದೊಳಗಿಂದಲೇ ಓಡಿ ಹೋಗಿರುವನೆಂದು ಲಾರ್ಡ್ ಮೇಸಿಂಡೇಲನು ತಿಳಿದಿದ್ದನು.

ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಬಹು ಜನರ ಕೋಲಾಹಲ ಮತ್ತು ಕಾಲಸಪ್ಪಳವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದ ಕಿಲ್ಮೆಯಾರನು ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲೇ “ದೇವರು ಎಂಥ ಕಡುವಿಪತ್ತಿಗೀಡು ಮಾಡಿದನಲ್ಲ! ನಾನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟರೆ ತೀರಿಯೇ ಹೋಯಿತು. ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಜೇಲಿನ ಶಿಕ್ಷೆ ಹೊಂದಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲಂಕ, ಲಾಂಛನಗಳ ಬಗ್ಗೆಯಂತೂ ಮಾತೇ ತೆಗೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ದೇವಾ, ಜಗನ್ನಾಯಕಾ! ದೀನ ಬಂಧೋ! ನೀನೇ ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನು.”

ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವಾಗ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೃತ್ತನಾಗುವನೋ ಆಗ ದೇವರ ನಾಮವು ಒಮ್ಮೆ ಕೂಡ ಆತನ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಡುವದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ

ಆ ಪಾಪಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಬೀಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ಒದಗಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಗದಗದನೆ ನಡಗುತ್ತ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಹತ್ತುತ್ತಾನೆ. ಮಾನವ ಚರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ವಿರೇಷ ಅದ್ಭುತವು. ತಾನೀಗ ಓಡತೊಡಗಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಡುವೆನೆಂದು ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು; ಅಲ್ಲವೆ ಈ ಉಪವನದ ಲೋಕದೇಯಲ್ಲೂ ಸಹಾಯವರನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿರಬಹುದು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ತಾನೇನೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸದೆ ಅವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಬೀಳಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬಿದ್ದಲ್ಲಿಂದ ತಾನು ಎದ್ದು ನಿಂತರೆ ಎಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವೆನೋ ಎಂಬ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟೇನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಳಾಡುತ್ತ ಸರಿದಾಡುತ್ತ ಗಿಡ-ಮರಗಳ ಕೆಳಗಡೆಯಲ್ಲೇ ಹಿಂವೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಹತ್ತಿದನು; ಆದರೆ ಕರ್ಮಫಲವು ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಆತನು ಕೆಲ ಗಜ ದೂರ ಸರಿದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಅವನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಪೋಲೀಸನು ಕಂಡನು. ಇವನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿದೊಂದೇ ತಡ, ಆ ಪೋಲೀಸನು ಓಡಿ ಬಂದವನೇ ಇವನ ಮೈಮೇಲೆಯೇ ಬಿದ್ದನು; ಹಾಗೂ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟನು! ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವನ್ನೇ ಕಾಣದಾಗಲು, ಆ ಪೋಲೀಸನ ಕೈಯೊಳಗಿಂದ ಪಾರಾಗಲಿಕ್ಕೆಂದು ಆತನ ಕೆನ್ನೆ ಗೊಮ್ಮೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಏಟು ಕೊಟ್ಟನು; ಆದರೆ ಆ ಪೋಲೀಸನು ಆತನಿಂದ ಹಾಗೆ ಸೆಟ್ಟುತಿಂದರೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಬೇಟೆಯನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ; ಅವನು ತನ್ನ ಎರತೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನನ್ನು ಬಿಗಿದು ಹಿಡಿದನು. ತಾನೇ ಶಿಫಾರಸುಪಡೆಯಲೋಸುಗ ಆ ಪೋಲೀಸನು ಆಗ ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ. ತಾವಿಬ್ಬರೇ ಬಡಿದಾಡುತ್ತಾ ಡುತ್ತ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರು.

ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಕೆಲ ಹೊತ್ತು ಗುದ್ದಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ಪೋಲೀಸನ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಉರ್ಧ್ವಶ್ವಾಸದಿಂದ ಓಡಹತ್ತಿದನು. ಅವನು ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಆ ಉಪವನವನ್ನು ದಾಟಿ ಬಂದು ಹೊರಗಿನ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತ ಮಾಯವಾದನೋ ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯದಾದರು. ಕೆಲ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ಬಹು ದೂರದಲ್ಲಿ ವಿಧ್ವಂಸದೀಪಗಳಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಬೀದಿಗೆ ಬಂದು ತುಸ ಶಾಂತನಾದನು. ಆಗ ಆತನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ:—“ನಾನು ಕಳೆವು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಆ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಆಕ್ರಮಿಸಿದ್ದ ನಲ್ಲಾ, ಆತನಾರು? ಅಲ್ಲಿಗೆ ಈ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನೇತಕ್ಕೆಂದು ಬಂದಿದ್ದನು? ಅವನೇನು ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಯಾವನೊಬ್ಬ ಪರಿಚಾರಕನೇ?

ನನಗಂತೂ ಹಾಕೆಂವೆನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೇನು, ಅವನೂ ನನ್ನಂತೆಮೀ ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದನೆ? ... ಹೀಗೆಂದವನೇ ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ತನ್ನ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈಯಿಕ್ಕಿದನು. ಅದು ತೀರ ಬರಿದಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವನು ನಡುಗುವ ಕೈಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೇಬನ್ನು ಮೂರು ಮೂರು ಸಾರೆ ಹುಡುಕಿದನು. ಯಾಕೆ ಜೇಬಿನಲ್ಲೂ ಒಂದೂ ಅಲಂಕಾರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ವ್ಯಾಕುಲ ಭಾವದಿಂದ, ಕುಗ್ಗಿದ ದನಿಯಿಂದ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ:—“ಎಲ್ಲವೂ ಹಾಳಾಯಿತು. ಯಾವನೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಈ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಸುಲಿದಿರುವನು! ನನ್ನ ತಲೆಯು ಗಿಡದ ಬೊಡ್ಡಿಗೆ ತಾಕಿ ನನಗೆ ಬವಳಿ ಬಂದಾಗ ಆ ದರವಡೆ ಖೋರನು ನನ್ನ ಜೇಬು ಸುಲಿದು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಓಡಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆ ಕಳ್ಳನು ನಾನು ಕಳವುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಬಂದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿರಬೇಕೆ.. ನಾನು ಕಳವು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವದನ್ನೇ ಆತನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಆ ಆ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರಬೇಕು. ಎಲಲ! ನನ್ನ ದೆಂಧ ದುರ್ಭಾಗ್ಯವಪ್ಪಾ! ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವದು ಅತ್ಯಂತ ಗರ್ವ್ಯವೋ ಯಾವದು ಅತ್ಯಂತ ತೀರಸ್ವರಣೀಯವೋ ಅವನ್ನೇ ನಾನು ಮಾಡಿವೆಮೆ. ಕಲಂಕ ಸಾಗರ ದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿವೆನು, ಆದರೆ ಯಾವ ಹೇತುವಿನಿಂದ ನಾನೀ ಘೋರ ಕೃತ್ಯ ವನ್ನೆಸಗಿವೆನೋ ಅದು ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆಯು ಮೊದಲಿ ಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಕಟಜನಕವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಡಾಫನಿಗೆ ಯಾವ ರತ್ನ ಭರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾಣಿಕೆ ಎಂನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆನೋ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದೆನು; ಅಲ್ಲವೆ ಸಾ ಲಿಬರ್ರ ಕಂಪನಿಯ ಸಾಲ ತೀರಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಅವರು ನಾಳೆಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವರು. ನಾನಿನ್ನೆಲ್ಲಿ ಹಣ ಪಡೆಯುವದು? ಇಲ್ಲ, ಈ ಸಂಕಟದೊಳಗಿಂದ ಪಾರಾಗಲಿಕ್ಕೆ ನನಗಿನ್ನು ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಕತ್ತಲೆ, ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆಗೆ ಘೋರವಾದ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆ! ವಿಪತ್ತಿನ ಮೋಡಗಳು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಸುಕಿರುವವು. ಇನ್ನು ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ?”

ಕ್ಷೋಭ, ದುಃಖ, ನಾಚಿಕೆ, ಅನುತಾಪ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಕಿಲ್ಲೇ ಯಾರನು ಹುಚ್ಚನಂತಾದನು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮತ್ತೂ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಸಂದೇಹವು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಆತನು ಅಧೀರನಾಗಿಬಿಟ್ಟನು. ಡಾಫನಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿದಳೇ? ಆ ಕೋಣೆಯೊಳಗಿನ ಬೆಳಕು ಅಷ್ಟು ಉಜ್ವಲವಾಗಿರದಿದ್ದರೂ ಆ ದೀಪವು ನನ್ನ ಹಿಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಡಾಫನಿಗೆ ನನ್ನ ಮುಖವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡಿರದಿದ್ದರೂ ಆದರೂ ಅವಳು ಬಹು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ-ಬಹುಶಃ ದಿನಾಲು-ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿರುತ್ತಾಳೆ. ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು

ಕೇಳಿದ್ದಾಳೆ, ನನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಾವಭಾವಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳಾದ್ದರಿಂದ ಇಂದು ಅವಳು ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡದಿದ್ದರೂ ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಲಾರಕೆ? ಡಾಫನಿಯು ನನ್ನೊಡನೆ ಮಾತನ್ನಾಡ ಆಡುತ್ತಲೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಿರ್ವಾಕ್ಯವಾಗಿ, ವಿಸ್ಮಯ-ವಿಸ್ಫುರಿತ ನೇತ್ರಗಳಿಂದ ನೋಡಿ, ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಹ್ವಲವೂ ಚಂಚಲವೂ ಆದ ಕಾರಣವೇನು? ಅವಳು ಆಗ ನನ್ನನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಗುರ್ತಿಸಿದ್ದೇ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಲ್ಲವೆ?”

ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಆಲೋಚಿಸಿ ಕ್ರೋಧಭರದಿಂದ:—“ಡಾಫನಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಗುರ್ತಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ; ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವೇನು? ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಯಾವ ನಂಬಿಗೆ, ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ, ಎಂಥ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಳೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆಕೊಂಡೆನು. ನಾನು ಅವಳ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ತೀರ ಅಯೋಗ್ಯನು. ಅವಳು ನನ್ನ ಹೇಳಿ ಜೀವನವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಳು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನಗಿನ್ನು ದುಃಖಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವಾದರೂ ಇದೆಯೇ?”

ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ಉನ್ಮಾದನಂತೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಸಾಗಿದ್ದನು. ತಾನು ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದಿರುತ್ತೇನೆಂಬದರ ಕಡೆಗೆ ಅವನ ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ ಆತನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಸಲು, ಅವನು ಗ್ರಸ್ತಭೇದ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಲುಪಿದನು. ಆಗ ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಯಬಂದುವೇನೆಂದರೆ, ತಮ್ಮ ಬೆಲಗ್ರೇಡಿ ಯಾದಂಥಿನ ಶಿವಿರವು ಬಹು ಹಿಂಸೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿರುವೆನೆಂದು. ಕೂಡಲೆ ಅವನು ಗಕ್ಕನೆ ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಅತ್ತಿತ್ತ ಹೊರಗೆ ನೋಡಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಯೇ ಇದ್ದ ‘ಡ್ಯೂಕ್ ಸ್ಟುಟ್’ ಎಂಬ ಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶವಿಹೀನವಾಗಿಯೇ ಹೊಕ್ಕು, ಕೊಂಚ ದೂರ ಹೋದ ಕೂಡಲೆ ಎದುರಗಡೆಯಲ್ಲೇ ಉಜ್ವಲ ದೀಪಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಸುಪ್ರಸತ್ತಾದ ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಸ್ಟ್ರೀಟು ಕಾಣಿಸ ಹತ್ತಿತು. ಅವನು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಎರಡು-ಮೂರು ನಿಮಿಷಗಳವರೆಗೆ ಏನನ್ನೋ ಯೋಚಿಸಿದನು. ಯಾವುದೋ ಒಂದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು, ಆತನ ಮಾನಸಿಕ ಉದ್ವೇಗವೂ ಚಾಂಚಲ್ಯವೂ ಅಲ್ಪವುಟ್ಟಿಗೆ ಶಾಂತ ವಾದವು. ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಗಳ ಅಡ್ಡೆ ಕಾಣಿಸಲು, ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು; ಹಾಗು ಒಬ್ಬ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಡ್ರಾಯ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು:—“ಶೋಫಾರ್ ಸಾಬ, ನನ್ನನ್ನು ಭೇಯಾರ ಸ್ಟ್ರೀಟಿನೊಳಗಿರುವ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪತ್ತೆದಾರನಾದ ರಾಬರ್ಟ್ ಬ್ಲೇಕರ್ ಮನೆಗೊಯ್ದು ಬಿಡಬೇಕು. ಅವನ ಮನೆಯ ನಂಬರು ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ನಿನಗವರ ಮನೆಯ ನಂಬರು ಗೊತ್ತಿವೆಯೋ!” ಎನ್ನಲು,

ಶೋಭಾರ: —“ಒಳ್ಳೇದು, ನನಗದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ಸಾರ
ಅನನಮನೆಗೆ ಹೋಗಿರುತ್ತೇನೆ.”

ಕಿಲ್ಡಿಯಾರ: —“ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಈಗಲೆ ನನ್ನನ್ನು ಅವರ ಮನೆ
ಗೊಯ್ದು ಬಿಡುವೆಯಾ?”

ಶೋಭಾರ: —“ಅದಾವ ಕಠಿಣ ಕೆಲಸ? ಹತ್ತಿರಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯನ್ನು.”

ಕೂಡಲೆ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಆತನ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯನ್ನು ಆರೋಹಿಸಿದನು. ಕೆಲ
ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲೇ ಅದು ಬ್ಲೇಕನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಲುಪಿತು. ಆಗ
ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಬ್ಲೇಕನ ಮನೆಯ ಅಡಿಗೆಯವಳಾದ ವಾರ್ಡೇ
ಲಳು ಮನೆಗೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬಹು ಭಾರವಾದ ವೇಷ
ನನ್ನು ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಚಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟು ಮೂಗು-ಬಾಯಿಗಳಿಂದ ಬಹುಗಟ್ಟಿ
ಯಾಗಿ ಶ್ವಾಸ ಬಿಡುತ್ತ ಗೊರಿಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ನಿद्रಾಸುಖವನ್ನು ಅನು
ಭೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬ್ಲೇಕನು ಮಾತ್ರ ಆಗಲೂ ಸಿದ್ಧ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಲೆ
ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯ ಗಂಟೆ ಬಡೆದ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಲು, ಆತನು ಸ್ವಂತ ಮೇಲಟ್ಟದಿಂ
ನಿಳಿದು ಬಂದು ಬಾಗಿಲ ತೆರೆದನು; ಹಾಗು ಹೊರಗಡೆಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಬ್ರಾವುನ
ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆಕೊಂಡು ಅಟ್ಟವನ್ನೇರಿ ತನ್ನ ಕೂಡುವ ಕೋ
ಣೆಗೆ ತಲುಪಿದನು. ಅ ಕೋಣೆಯೊಳಗಿನ ಮಿಂಚಿನ ದೀಪಗೆಯ ಉಜ್ವಲವಾದ
ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನ ಮಾಸಿದ ಹಾಗು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹರಿದ ಉಡುಪನ್ನೂ
ಕುಚ್ಚಿನಂತಿರುವ ಆತನ ಪಾವಭಾವಗಳನ್ನೂ ಕಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಏಸ್ಪಿತನಾದನು.
ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನ ಬಲವಾದ ಮುಷ್ಕಾಭಾತದಿಂದ ಅದುವರೆಗೂ ಆತನ
ನುಖವು ಬಾಡಿತ್ತು. ಲಾರ್ಡ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಅಟ್ಟದಿಂದ ಇಳಿದು ಓಡಿ ಬರು
ನಾಗ ಒಂದು ಲತೆಯ ಹರಿಯು ತಾರಿ ಆತನ ಕಪಾಳದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ರಕ್ತ
ಬಂದಿತ್ತು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡ ಬ್ಲೇಕನು ಯಾವ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ತಿಳಿಯದೆ
ತೀಕ್ಷ್ಣದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನ ಮೋರೆಯನ್ನೇ ನೋಡಹತ್ತಿದನು. ಬಳಿಕ
ಆನನ: —“ಕಿಲ್ಡಿಯಾರ, ಪ್ರಸಂಗವೇನು? ನೀನೀಗ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ?
ಬೇಗನೆ ತಿಳಿಸು.”

ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಹತಾಶಭಾವದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯದೊಂದು ಕುರ್ಚಿಯ
ಮೇಲೆ ಕುಳಿತವನೇ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಗರೆದು: —“ಪ್ರಸಂಗವೆಂಥದು? ನನ್ನ ಮುಂಡ
ಮೋಚಿತು. ತಮಗೆ ಮೋರೆ ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡ ನನಗೆ ಸಾಚಿಕೆಯೆನಿಸು
ತ್ತದೆ. ಲಂಡನ್ನಿನೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ನೀಚ ತೀರ ತಿರಸ್ಕೃತ ಅಪರಾಧಿಗೂ
ನನಗೂ ಮತ್ತಾವ ಅಭ್ಯಂತರವೂ ಇಲ್ಲ. ಮಹಾ ಪಾಪಿಷ್ಠನೂ ಕೂಡ ತನ್ನ

ಗಳ ದಯೆಗೆ ವಂಚಿತನಾಗಲಿಕ್ಕೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ನಾನು ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕು.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ತುಸ ಶಾಂತನಾಗು. ಏನೇನಾಗಿದೆ ಎಂಬದನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳು.”

ಬಳಿಕ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ತೀರ ವ್ಯಾಕುಲಭಾವದಿಂದ, ಬಿಗಿದ ಕಂಠದಿಂದ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು-ದುರ್ಮತಿ ಮತ್ತು ದುಷ್ಕೃತಿಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಕೊಂಚವನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿಡಲಿಲ್ಲ. ಬ್ಲೇಕನ್ನು ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧನಾದ ಪಿಶಾಚಿಯಂತೆ ನಿಸ್ಸಬ್ಧನಾಗಿ ಕುಳಿತು, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಚಂಚಲಗೊಳಿಸದೆ ಆತನ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅವನ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳುವುದಾದ ಬಳಿಕ ದೀರ್ಘನಿಶ್ವಾಸವ ಬಿಟ್ಟು ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರನಾಗಿ ಬ್ಲೇಕನು ಆತನ ಮೋರೆಯ ಕಡೆಗೆ ಟಕಮಕವೆಂದು ನೋಡತೊಡಗಿದನು; ಹಾಗು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ “ನಿನ್ನ ಸಂಗತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಅದ್ಭುತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನಂಬಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಕಳವು ಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ನಿನಗುಂಟಾಯಿತೇ? ನಿನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲೇನು ಪಿಶಾಚಿ ಸಂಚರಿಸಿರುವದೋ? ಇನ್ನೇನು ಹೇಳಲಿ? ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನೆಷ್ಟು ಮರ್ಮಾಹತನಾಗಿರುತ್ತೇನೆಂಬದನ್ನು ನಿನಗೆ ಬಾಯಿಂದ ತಿಳಿಸಲು ಶಕ್ತನಿಲ್ಲ;

ಕಿಲ್ಡಿಯಾರ:—“ಬ್ಲೇಕರೇ, ನನಗೆ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲೇ ಎಷ್ಟು ತೀರ ಸ್ವಾರವುಂಟಾಗಿದೆಯೋ, ತಾವು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ತೀರಸ್ವರಿಸಲಾರಿರಿ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವ್ಯಥೆಯುಂಟಾಗಿದೆಯೋ ಮರಣ ವ್ಯಥೆಯು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ತುಚ್ಛವಾಗಿರುವದು.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನೀನು ಯಾವ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿರುತ್ತೀಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯೆಂದರೆ ದೀರ್ಘವಾದ ಕಾರಾಗೃಹವಾಸ. ಮೈತುಂಬ ಎಚ್ಚರವಿದ್ದ ಸಭ್ಯ ಗೃಹಸ್ಥರೆಲ್ಲಾ ದರೂ ಇಂಥ ದುಷ್ಕರ್ಮಮಾಡುವರೆ? ಯಾವಾಗ ನೀನು ಆ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದೆಯೋ ಆಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನ ತಲೆಯು ತಾಳದಪ್ಪಿರಬೇಕು.”

ಕಿಲ್ಡೆ:—“ಆಗ ನಾನು ಉನ್ನತನಾಗಿದ್ದೆನೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಉನ್ನತತೆಯ ನೆವವು ನನ್ನ ಆತ್ಮಸಮರ್ಥನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಲ್ಲವೆ?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಕಳವು ಮಾಡಿ ಆತ್ಮಸಮರ್ಥನದ ಅನುಕೂಲತೆಗೆ ಎಂಥ ಹಂಚಿಕೆ ತೆಗೆದೆಯಲ್ಲ! ಇದೇನು ಬಾಯಿಂದ ಆಡುವಂಥ ಮಾತೇ? ನಾನು ನಿನಗೆ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ನೀನು ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂ

ದೊಡನೆಯೇ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸಾಲ ತೀರಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು; ಹಾಗು ಪ್ರಾಪ್ತ ಸಂಕಟದೊಳಗಿಂದ ನೀನು ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ; ಆದರೆ ನೀನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ದುರ್ಬಕ್ಷಿಸಿ, ಇಂಥ ಘೋರ ಕೃತ್ಯವನ್ನೆ ಸಗಲಿಕ್ಕೇಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ?”

ಕಿಶ್ಕಿಂಧೀ:—“ತನ್ಮಂತಹ ಹಿತೈಷಿ ಬಂಧುಗಳ ಬಳಿಯಿಂದ ಧನಸಹಾಯ್ಯ ಪಡೆಯುವದು ನನ್ನ ಆತ್ಮಸನ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಆಘಾತವಾದಂತಾಯಿತು. ನನ್ನ ದುರಭಿಮಾನವೇ ನನ್ನನ್ನೀ ಅಧಃಪಾತಕ್ಕೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿದೆ! ನಾನು ನನ್ನಾಗರ್ವವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ದುರ್ಗತಿಯು ಇಷ್ಟಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತೇ? ನಾನು ಈಗ ಯಾವ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿರುವೆನೋ ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲು ನಾನು ನನ್ನ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಆ ಭ್ರಮವು ಅಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ದಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನೀನು ಅಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತೀ ಎಂಬದನ್ನು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ ನೀನು ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲರ ಮನೆಯನ್ನು ಗೌಪ್ಯವಾಗಿಯೂ ಅನಧಿಕಾರದಿಂದಲೂ ಹೊಕ್ಕು ಅವರ ವ:ಗಳ ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಪಹರಿಸಿ, ಆ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದು ಇದೆಲ್ಲವೂ ಬಹು ಭಯಂಕರ ಕೃತ್ಯವೇ. ಇದೆಲ್ಲ ಘಟನೆ ನಡೆದ ಬಳಿಕ ನೀನು ಹುಚ್ಚನಾಗದಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಬಹು ಚೋದಜಿಗವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ನೀ ನಿನ್ನ ಬಿಂದು ಮಾತ್ರವೂ ನನ್ನ ವಯೆಗೆ ಪಾತ್ರನಲ್ಲ; ನಿನಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡುವುದೂ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲ. ನೀನು ನಿನ್ನ ದುಷ್ಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭೋಗಿಸು. ನಿನ್ನನ್ನು ಈಗಿಂದೀಗಲೇ ಪೋಲೀಸರ ವಶಪಡಿಸುವವೇ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಯಾವುದು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವೋ ನಾನು ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುವೆನು.”

ಆಗ ಕಿಶ್ಕಿಂಧೀಯಾರನು ಅಸ್ಪೃಟನಾಗಿ:—“ನಾನು ಮಹಾ ಪಾಪಿಯು. ಅದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣೆಗೆ ಪಾತ್ರನಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಯಾವುದು ಉಚಿತವೆನಿಸುವದೋ ಅದರಂತೆಯೇ ಮಾಡಿರಿ.”

ಹೀಗೆಂದು ನುಡಿದವನೇ ಹತಾಶನಾಗಿ ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತನು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳೊಳಗಿಂದ ಅಶ್ರುಗಳು ದುರಹತ್ತಿದವು. ಆತನ ಹೃದಯದ ರಕ್ತವೇ ಅಶ್ರುವಾಗಿ ಹನಿ ಹನಿ ಎಂದು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಹರಿಯ ಹತ್ತಿತು. ಆತನ ಮುಖವು ಕೇವಲ ಹೆಣದ ಮುಖದ ಹಾಗೆ ಕಾಂತಿಹೀನವಾಯಿತು. ಬ್ಲೇಕನು ಅವನ ಮೋರೆಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೇ:—“ಇವನಂತಹ ಹತಭಾಗ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೇರಿಲ್ಲ.”

ಬ್ಲೇಕನು ಆತನ ಮುಖವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದೆರಡು ಸಾರಿ ನೋಡಿದನು. ಅಧಃಪತಿಸಿದನು ಪಾಪಗರ್ತದಲ್ಲಿ ಭಿದ್ಧವನೂ ವಿಪದ್ಗ್ರಸ್ತ ಹತಭಾಗಿಯೂ ಆದ ಆ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನ ಬಗ್ಗೆ ಕರುಣ ಹೃದಯಿಯಾದ ಬ್ಲೇಕನಲ್ಲಿ ದಯೆಯುಂಟಾಯಿತು; ಈ ಮೊದಲು ಆತನಲ್ಲುಂಟಾದ ರೋಷವು ಎತ್ತಲೋ ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅವನ ಹತಾಶಪೂರ್ಣ ಮುಖವನ್ನು ಕಂಡು ಇವನಿಂದ ಮತ್ತೆ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಬ್ಲೇಕನು ಕರುಣ ಸ್ಪರದಿಂದ: "ಬ್ರಾವುನ. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗಾಗಿರುವ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿದೆನು. ನಿನ್ನಿ ಕಷ್ಟವು ಯಾತರಿಂದ ಹೆಚ್ಚುವುದೋ ಅಂಥ ಯಾವ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ನನ್ನಿಂದಾಗದು. ಅನುತಪ್ತನಾದವನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನಿಂದ ಸುಮ್ಮನಿರಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ನನ್ನಲ್ಲಿಯ ಹುಟ್ಟು ಮರ್ಬಲತೆ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಈಗ ತಿಳಿಸುವವೇನೆಂದರೆ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ನಿನಗಾವ ಅನಿಷ್ಟವೂ ಘಟಿಸಲಾರದು. ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ತೀರ ಗಾಢ್ಯವಿವಿವೆನು. ನಾನು ಈ ಮೊದಲು ವಚನ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆನೇ ನಿನಗೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ನೀನು ರತ್ನವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಿಬಿಡು. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ನಾನು ನಿನಗೇನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿ?"

ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಆವೇಗಭರದಿಂದ. "ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದು ನೀವು ನನಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವಿರಾ? ಬ್ಲೇಕರೇ, ನೀವೇನು ಮನುಷ್ಯರೋ? ದೇವರು ದಯೆಯ ಸಾಗರನೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ; ಆದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ದಯೆಯನ್ನು ಕಂಡು ದೇವರಲ್ಲಿ ಆ ಬಗೆಯ ದಯೆಯಿರಬಹುದೆಂದು ನಂಬಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಧನ್ಯ! ಧನ್ಯ ಬ್ಲೇಕರೇ! ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವೆನು ನನ್ನಲ್ಲಿಯ ಅಹಂಕಾರ, ದುರಭಿಮಾನ, ದರ್ಪ ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಚೂರ್ಣವಾಗಿವೆ."

ಆಗ ಬ್ಲೇಕನು ಗಂಭೀರ ಭಾವದಿಂದ: --"ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೀನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹಣ ಪಡೆಯುವೆ; ಆದರೆ ನೀನು ಅಷ್ಟರಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅನುಮಾನವೇ ಸರಿ. ನೀನು ಕಳವು ಮಾಡಿ ಓಡಿ ಬರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪೋಲೀಸನು ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದನೋ ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಬಲ್ಲನಾದರೆ, ನೀನು ಉಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ."

ಕಿಲ್ಡೆ:—"ಇಲ್ಲ; ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿಲ್ಲ. ಆಗ ಲಾಂದರವು ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ನನ್ನ ಮೋರೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲೇ ಆತನ ಹಿಡಿತದೊಳಗಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಓಡಿಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ."

“ಹೌದು. ನಾನು ಈಗಲೇ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ.”

“ಅಂತೆಯೇ ನಾನನ್ನುವುದು! ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬಹುದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದೇ ಅನುಚಿತವು; ಆದರೆ ನೀವು ಸರಳ ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಕೊಡದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೇನಿದೆ?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನಾನು ಕಳವಿನ ಪತ್ತೆ ನಡೆಸುವೆನು. ಯಾವ ಕಳ್ಳನು ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಬಡಿದಿರುವನೋ ಅವನನ್ನೇ ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆನು; ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಡಲಾರೆನು. ನಾನು ನಿನಗೆ ಈ ಮೊದಲೇ ಅಭಯವನ್ನಿತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಆ ನನ್ನ ಅಭಿವಚನವನ್ನು ನಂಬಿ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಮಿಸ್ ಡಾಫನೀ ಭಾರನನ್ನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನಗೊಂಡರೂ ನಾನವಳ ಸಂವೇಹವನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸದಿರಲಾರೆನು.”

ಕಿಲ್ಡೆ:—“ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಾನು ಚಿಂತಾಂಕಿತನಾದೆನು; ಆದರೆ ನನ್ನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬರಬಾರವೆಂದೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.”

“ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಾನು ಅಪಹೃತವಾದ ಅಲಂಕಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವೆನು. ಅವುಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವದು ಬಹು ಕಠಿಣ ಕೆಲಸವು; ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅದು ಪತ್ತೆ ಹತ್ತವ ಸಂಭವವೇ ಕಡಿಮೆ.”

ಆ ಭಯಂಕರವಾದ ಘಂಡಿಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲೂ ಕಿಲ್ಡೆಯಾರನ ಜಿಣಿಯ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವಾದ ಬೆವರಿನ ಹನಿಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಜೇಬಿನೊಳಗಿನ ಕರವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಒಸಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆ ಮೇಲೆ ವ್ಯಗ್ರಭಾವದಿಂದ;—“ನೀವು ಆ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ತೊಡಗಬೇಡಿರಿ. ನೀವು ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ, ಆ ಮೇಲೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನೂ ಹಿಡಿಯಲೇ ಬೇಕಾದೀತು. ದಾರಿಹೋಕ ದರವಡೆಬೋರನು ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಅವನು ಕಳ್ಳನನ್ನಾದರೂ ನಿಶ್ಚಿಂತನನ್ನೇಕಾಗಗೊಡುವನು?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ದಾರಿಹೋಕನು ಸಿಗಬೇಕು; ಆದರೆ ನಿನಗಾವ ಅನಿಷ್ಟವೂ ಘಟಿಸಬಾರದು, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿಯೇ ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಿಸುವೆನು. ಕಳವಿನ ಪತ್ತೆಮಾಡುವದನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನನ್ನು ಶಕ್ತಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಂತಹ ಅಧರ್ಮಾಚಾರಣೆಯು ನನ್ನಿಂದಾಗದು. ಅದು ಅತ್ಯಂತ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತದ ಕೆಲಸವಾಗುವದು; ಆದರೆ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದಿರುವದಿಲ್ಲ. ಕಸಬುಗಾರ ಕಳ್ಳನು ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಉಪವನಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ

ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದನು? ನಿನ್ನನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ್ದ ಕಳ್ಳನು ಕಸಬು ಗಾರ ಕಳ್ಳನೆಂದು ನಾನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ.”

ಕಿಲ್ಡಿ:—“ಕಸಬುಗಾರ ಕಳ್ಳನಲ್ಲವೆ ಬೇರೆ ಮೋಜನ ಕಳ್ಳನು ಅದಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರಬೇಕೆಂಬದು ನನಗೂ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ.”

ಬ್ಲೇಕ:—ಈ ಸಂಗತಿಯೇ ನನಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ರಹಸ್ಯದ್ದಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆ ಮನುಷ್ಯನು ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದೇ ನೀನು ಮರಳಿ ಬರುವುದಾಗಿ ನೋಡುತ್ತ ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದನೇನು? ಅವರೆ ನೀನು ನಿನ್ನಾ ಬೇತನ್ನು ಬಹುಶಃ ಅದಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಗೊಟ್ಟಿರಲಾರೆ. ಆ ಮನುಷ್ಯನು ನಿನ್ನನ್ನು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ ಎಂಬದನ್ನು ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಬಲ್ಲೆಯಾ?”

ಕಿಲ್ಡಿ:—ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆನು. ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲರ ಮನೆಯ ಒಳಂಗಲದ ಸುತ್ತಲೂ ಎತ್ತರವಾದ ಗೋಡೆಯಿದೆ. ಅದರಾಚೆಗೆ ಉಪವನ. ಉಪವನದ ತುದಿಗೆ ತಂತಿಯ ಬೇಲಿ. ಉಪವನದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಹಿತ್ತಲ ಕಡೆಯ ಬಾಗಿಲದ ಹೊರಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಾಗಿಲವಾದೆಯೋ ಅದನ್ನು ತೆರೆವೇ ಹೋಗಬೇಕಾಗುವದು. ಆ ಬಾಗಿಲು ಒಳಗಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಲಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಆ ಬಾಗಿಲದಿಂದ ಉಪವನದ ಒಳಗೆ ಕಲ್ಲಿನ ಸಂದಿಯೊಳಗೆ ಗಾಲಿಯ ಗೇಬೊಂದಿವೆ. ತುಸ ದೂರದಲ್ಲೊಂದು ಬೆಚು ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾನು ಒಳಗಿನಿಂದ ಬಂದು ಬೆಂಚಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತೊಡನೆಯೇ ಆ ದಾರಿಹೋಕನು ನನ್ನನ್ನು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದನು. ಆತನ ಬಲವಾದ ಮುಷ್ಟ್ಯಾಘಾತದಿಂದ ನನ್ನ ಜೋಲಿ ಹೋಯಿತು. ಸಮಾಪದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಮರದ ಬೊಡ್ಡಿಗೆ ನನ್ನ ತಲೆಯು ಬಲವಾಗಿ ಅಪ್ಪಳಿಸಿತು. ಆ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದ ನನಗೆ ಮೂರ್ಛೆ ಬಂತು.”

“ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಖಚರ್ಯೆಯು ಎಂತಿತ್ತೆಂಬದನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆಯಾ?”

ಕಿಲ್ಡಿ:—“ಆ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ದೇಹವು ದೀರ್ಘಕಾರದ್ದಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಎತ್ತರಾದವನಿರಬೇಕು.”

“ನೀನು ಈಗ ಏನೇನು ತಿಳಿಸುತ್ತೀಯೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಾನು ನನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಟಾಯಗರ ನಾಯಿಯ ಘ್ರಾಣ ಶಕ್ತಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಅದು ಅದರ ಬಲದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿದವನ ಸತ್ತಿಯನ್ನು ಬೇಗನೆ ಹಚ್ಚಿದಿರಲಾರದು. ನಾನಿನ್ನು ತಡಮಾಡುವಂ

ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಉಡುಪನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಂಡವನೇ ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ. ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನನ್ನು ಕಾಣಲಿಕ್ಕೆ ಈಗಲೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ಬ್ಲೇಕನು ತನ್ನ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕನು. ಅವನು ಉಡುಪನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೂಡುವ ಕೋಣೆಗೆ ಮರಃ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸ್ವಿತ್ಚನ್ನು ಎನೇವಾಗ್ಯಹದಿಂದ ತಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದನು. ಆತನು ಏಸ್ಮಯಭರದಿಂದ ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನ ಮುಖದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಬ್ಲೇಕನನ್ನು ಕುರಿತು. — 'ಒಡೆಯಾ. ಈ ಸರಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಾವೆತ್ತ ಹೊರಟಿರಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಬ್ಲೇಕ. — 'ಒಂದು ಕಳವಿನ ಪತ್ತೆಗಾಗಿ. ನೀನು ಟಾಯಗರವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ನನ್ನೊಡನೆ ನಡೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ತಿಳಿಸುವೆನು ಕಿಲ್ಲೇಯಾರ, ನಾನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವವೆಗೂ ನೀನಿಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿರು. ಒಂದುವೇಳೆ ಇಂದು ರಾತ್ರಿಯೇ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯುಂಟಾದೀತು."

ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಬ್ಲೇಕನು ಸ್ವಿತ್ಚ ಮತ್ತು ಟಾಯಗರ ನಾಯಿ ಇವರ ಗಳೊಡನೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಹೋದನು.

ಈ ಕಳವೂ ಸಾಧಾರಣವಲ್ಲ ; ಕಳ್ಳನೂ ಸಾಧಾರಣನಲ್ಲ.

ಬ್ಲೇಕನ ಬೇಕಾರ ಸ್ವೀಟಿನೊಳಗಿನ ಮನೆಗೂ ಕ್ರೂಕ್ ಸ್ವೀಟಿನೊಳಗಿನ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಮನೆಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಂತರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬ್ಲೇಕನ ಸ್ವಿತ್ಚ ಮತ್ತು ಟಾಯಗರವೊಡನೆ ಒಂದು ಬುಡಿಗೆಯ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಯಾವಾಗ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಮನೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಹೋದನೋ ಆಗ ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಮನೆಯ ತಲೆಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಿಂದ ಇಳಿಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ಬ್ಯಾಟರಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ದ್ವಾರರಕ್ಷಕನು ಅವರನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ವಾಚನಾಲಯದ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಹಾಗೂ ಆತನ ಮಗಳಾದ ಡಾಫನಿ ಭಾರನನ್ನ ಇವರುಗಳು ಬ್ಲೇಕಾದಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಗತವಿತ್ತರು. ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಬ್ಲೇಕನ ಪರಿಚಯವು ಬಹು ದಿನದ್ದು. ಹಲವು ಮಂದಿ ಮೊಡ್ಡ ಜನರಂತೆ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನಾದರೂ ಬ್ಲೇಕನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು; ಹಾಗೂ ಅವನಿಗೆ ಬ್ಲೇಕನ ನಿಪುಣತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಂಬಿಕೆಯಿತ್ತು. ಡಾಫನಿಯಾದರೂ ಬ್ಲೇಕನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸನ್ಮಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಲೇಡೀ ಮೆಸಿಂಡೇಲಳು ಅದುವರೆಗೂ ನಾಟಕದ ಥಿವಟರಿನಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ಡಾಫನಿಯ ಮುಖವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಾಡಿರುವಂತೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು; ಆದರೆ ಅವಳ ಮುಖಭಾವದಲ್ಲಿ ಭಯ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಕುಲತೆಗಳ ಚಿಹ್ನೆವು ಕೊಂಚವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬ್ಲೇಕನು ಆ ಕೋಣೆಗೆ ತಲುಪಿದ ಕೂಡಲೆ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದೆದ್ದು ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ಶೆಕ್ ಹ್ಯಾಂಡ ಕೊಟ್ಟನು; ಹಾಗೂ ಅಷ್ಟು ಗಭೀರ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಕಷ್ಟವಹಿಸಿ ಬಂದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳಿದನು. ಬಳಿಕ ತನ್ನಲ್ಲಾದ ಕಳವು ಹಾಗೂ ಕಳ್ಳತನ ನಡೆದದ್ದರ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಬ್ಲೇಕನು ಅವರೆದುರಿಗಿನ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅದಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆಗಿನ ಆತನ ಮುಖಭಾವದಿಂದ ಅವನು ಆ ಕಳವಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿರುವನೆಂದ: ಅದಾರೂ ಹೇಳರು.

ಮೆಸಿ:—“ನಾನು ವೋಲೀಸರನ್ನು ವಾಪಸು ಕಳಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಳವಿನ ಪತ್ತೆದಾರಿಕೆಯನ್ನು ವೋಲೀಸರಿಗೊಪ್ಪಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯು ನನಗಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಸಿರುವೆನು. ನೀವೇ ಈ ಕಳವಿನ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚು ಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಹೆಚ್ಚುಯಕೆಯಿದೆ. ನೀವೇ ಆ ರತ್ನಾ ಭರಣಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಡಬೇಕು; ಹಾಗೂ ಆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಡಬೇಕು. ಧೂ! ಅವನೆಂಥ ರಾಸ್ಕಲ್ಲನು! ಅವನು ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆಷ್ಟು ಕಷ್ಟಕೊಟ್ಟನೋ? ಇವಳ ಮೇಲೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸದಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮಗಳ ಸುದೈವವೆನಬೇಕು.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳನು ಉಪವನದೊಳಗಿಂದ ಓಡಿ ಹೋದನೆಂದು ನೀವೆಂದಿರಿ; ನಾನು ಆ ಉಪವನವನ್ನೂ ಮೈ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುವೆನು. ಅಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನ ಯಾವದೊಂದು ಜೀನಸು ದೊರೆತರೆ ಅದರ ವಾಸನೆಯ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಈ ‘ಬ್ಲಡ್-ಹಾವುಂಡ’ ಸಾಯಿಯು ತನ್ನ ಆಘ್ರಾಣಶಕ್ತಿಯ ಬಲದಿಂದ ಕಳ್ಳನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು. ಅದಕ್ಕಿಂತೇ ನಾನು ನನ್ನೀ ಟಾಯಿಗರವನ್ನು ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಕರೆತಂದಿದ್ದೇನೆ.”

ಮೆಸಿ:—“ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಯಶ ದೊರೆಯಲೆಂದು ಬಯಸುವೆನು; ಆದರೆ ನೀವು ಏನನ್ನು ಹೇಳುವಿರೋ ಅದು ಸಹಜ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ನನಗನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಡಾಫನಿಯು ನಿಮಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವಳ ಶಯನಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ದೀಪವು ಮಿಣುಕು ಮಿಣುಕಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು; ಅಲ್ಲದೆ

ಇವಳು ಆ ಕಳ್ಳನೆದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಎರಡು ಮೂರು ನಿಮಿಷಗಳ ವರೆಗೆ ವಾತನಾಡಿರುತ್ತಾಳೆ; ಮತ್ತು ಡಾಫನಿಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ನನಗನಿಸುವ ದೇನಂದರೆ....” ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ತನ್ನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸದೆ ತನ್ನ ಮಗಳ ಮೋರೆಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ:—“ಡಾಫನಿ, ನೀನು ಪುತ್ರಿ ಇಷ್ಟು ಚಂಚಲಕೇಕಾದೆ? ಕಳ್ಳನ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದಾಗ ನೀನು ಈ ಮೊದಲು ಹೀಗೆಯೇ ಚಂಚಲಳಾಗಿದ್ದೆ. ಅವೇನು ಸಂಗತಿಯೆಂಬದನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಬಾರದೆ?”

ಡಾಫನಿ ಭಾರನನಳು ಯಾವ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಅಂತಃಕರಣವು ಉಕ್ಕಿ ಉಕ್ಕಿ ಬರತೊಡಗಿತು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಜಿಕೆಯ ಚಿಹ್ನೆವು ಒಡೆದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಬ್ಲೇಕನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಯಿಸಿ, ಇವಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿರುತ್ತಾಳೆಂದು ತಿಳಿದನು.

ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಕನೈಯ ಮುಖಭಾವವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಿಸಿ “ಡಾಫನಿ, ನಿನಗೇನಾಗಿದೆ?”

“ಅಪ್ಪಾ, ನನಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ.”

ಮೆಸಿ:—“ನಿನ್ನೀ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗುವವಿಲ್ಲ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನೀನು ಏನನ್ನೋ ಮುಚ್ಚಿಡುತ್ತೀ. ನೀನು ಇಷ್ಟು ಗಾಬರಿಗೊಂಡ ಕಾರಣವೇನು? ಹೇಳು.”

ಡಾಫನಿಯು ನಡುಗುವ ದನಿಯಿಂದ: “ಆ ಬಗ್ಗೆ ನನನ್ನು ಕೇಳಬೇಡಿ.”

ಅದಕ್ಕೆ ಬ್ಲೇಕನು;—“ಮಿಸ್ ಭಾರನನಳು ಕಳ್ಳನ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಂಜಿರುತ್ತಾಳೆ. ಈಕೆಯ ಆ ಭಯವು ಇನ್ನೂ ಅಡಗಿಲ್ಲ.”

ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಅವೇಗಭರದಿಂದ.—“ಅಲ್ಲ; ಇದು ಆ ವಿಷಯದ್ದಲ್ಲ. ಡಾಫನಿ, ಈ ಬಗೆಯ ನಿನ್ನ ಚಾಂಚಲ್ಯಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಸು.”

ಡಾಫನಿಯು ಮೋರೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ:—“ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಹೇಳಲಾರೆನು.”

ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಕನೈಯ ಆ ವಕ್ರ ನುಡಿಯಿಂದ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ:—“ಯಾಕೆ ಹೇಳಲಾರೆ? ನಿಜವಾದುದನ್ನು ಹೇಳು. ನೀನು ಆ ಕಳ್ಳನ ಮುಖವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದೆಯಾ?”

ಡಾಫನಿ:—“ಇಲ್ಲವವ್ವಾ; ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮೋರೆಯ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಂಡೆನು.”

ಮೆಸಿ:—“ನೀನು ಅವನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿದೆಯಾ?”

ಡಾಫನಿ:—“ಅಪ್ಪಾ, ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಈ ಮೊದಲಿಂದೂ ನೋಡಿ ದಂತಿಲ್ಲ; ಆದರೆ-ಆದರೆ ಆ ಕಳ್ಳನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಚ್ರಾಪ್ತನ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನಂತಿ ದ್ದನು.”

ಡಾಫನಿಯು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿರುತ್ತಾಳೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಬ್ಲೇಕನಿಗಿನ್ನಾವ ಸಂವೇಹವೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಿತ್ಸರ್ನಿಗಾದರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅನಿಸಿತು. ಬ್ಲೇಕನು ಉತ್ಕಂಠಿತನಾಗಿ ಡಾಫನಿಯ ಕಡೆಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದನು; ಹಾಗೂ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದೂ ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಗಳೇ ಹಾರಹತ್ತಿದವು. ಅವನು ಮಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿದ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ:—ಆ ಕಳ್ಳನು ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನಂತಿದ್ದನೇ? ಹಾಗಾದರೆ ಆತನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕಿಲ್ಡಿಯಾ ರನೇ. ಈ ಸಂಗತಿಯು ನಂಬತಕ್ಕದ್ದೇ ಸರಿ. ಆತನು ದುಡ್ಡಿನ ಪೇಚಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ತನ್ನ ಹಾನಿ-ಮರ್ಯಾದೆಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ ಇಂಥ ಹೊಲ್ಲದ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೈನೀಡಿದನೇ? ಅವನ ಸಂಬಂಧವೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳೂ ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಮೊದಲು ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಂಬಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಈಗ ಅನಿಸುವದೇನಂ ದರೆ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಕಟ್ಟು ಕಥೆಗಳಲ್ಲ. ದುಡ್ಡಿನ ಅಭಾವಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕಿಲ್ಡಿಯಾ ರನು ಕಡೆಗೆ ಈ ಕುಕರ್ಮಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದನು. ಛೇ! ಛೇ! ಎಂಥ ನಾಚಿಕೆಗೇ ಡಿದು? ನಾನು ನನ್ನ ಮಗಳ ಲಗ್ನವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನ ಕೂಡ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇ ಳ್ಲವೆ? ಆತನು ಇಷ್ಟು ಕೇಳನೇ? ಅಪನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಇಷ್ಟು ಹೀನತರದ್ದೇ? ಅವನು ಯಾವ ತುಚ್ಛ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿ ಡ್ದನೋ, ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಕಳವು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಹೇಗೆ ಎನಿಸ ಲಿಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು!”

ತಂದೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಡಾಫನಿಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತು ಬಿಟ್ಟಳು. ಅವಳು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ತಂದು ಬಿಗಿದ ಕಂಠದಿಂದ “ಅಪ್ಪಾ, ಹಾಗಲ್ಲ. ನೀವು ಏನೆನ್ನುತ್ತಿರುವಿರೋ ಅವೆಂದೂ ಸಂಭವಿಸಲಾರದು. ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕಳ್ಳನಲ್ಲ. ಅವನು ನನ್ನ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಕದ್ದಿರುವದಿಲ್ಲ.”

ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಒದರಿ:—“ಡಾಫನಿ, ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸ ಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಬೇಡ. ನೀನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆತನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿರುತ್ತೀ. ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೀನು ನನ್ನ ಮುಂದೆಗೆ ಬಚ್ಚಿಡುತ್ತೀ?”

ಡಾಫನಿ:—“ಇಲ್ಲವಪ್ಪಾ, ನಾನು ಕಳ್ಳನನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗುರ್ತಿಸಿರು ವದಿಲ್ಲ. ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನ ಮುಖದಂತೆ ಆತನ ಮುಖವು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತೆಂದು ನಾನು ಅನ್ನಲು, ನೀವು ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನೇ ಆ ಕಳ್ಳನೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಡಿದಿ

ರಲ್ಲ! ಇದೇನು ಯೋಗ್ಯವೇ?”

ಬಳಿಕ ಡಾಫನಿಯು ತನ್ನ ಕುರ್ಜಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಬ್ಲೇಕನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಹುಬ್ಬು ಹಾರಿಸಿದಳು. ಬ್ಲೇಕನು ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಅನುಮಾನವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲೋಸುಡು:—“ನೀವು ಹಾಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವುದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಂಪು ಸೈನ್ಯದೊಳಗಿನ ಮಾನ್ಯ ಲೆಫ್ಟನೆಂಟನು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯಾವನು ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ತನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆಯ ವಿಪುಲ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗುವನೋ ಅಂಥವನು ಈ ಬಗೆಯ ಕೀಳು ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದನೆಂದೆನ್ನುವುದು ನಂಬಲಿಕ್ಕೆ ತೀರ ಅಯೋಗ್ಯವು.”

ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲ:—“ದಾರುಣವಾದ ದುಡ್ಡಿನ ಪೇಚಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ಜನರು ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಅವರಲ್ಲಿಯ ಧರ್ಮಜ್ಞಾನವು ಲೋಪವಾಗುವದು. ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಅವರು ಬೇಕಾದಂತಹ ಕುಕರ್ಮ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಹಿಂಜಿಯಲಾರರು. ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನಿಗಾದರೂ ಈಗ ಅವೇ ಅಪಸ್ಥಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದೀತು.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಲಾರ್ಡರೇ, ಬೇರೆಯವರ ರುಚಿ-ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನಿಸಿ ಏನೊಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಠಿಣವೇ. ಪರಚಿತ್ತವು ಅಂಧಕಾರವೇ. ಆದರೂ ನನಗನಿಸುವದೇನೆಂದರೆ, ಒಂದುವೇಳೆ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನಿಗೆ ದುಡ್ಡಿನ ಕೊರತೆಯು ಅಸಹ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಯೋಗ್ಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದಲೇ ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಹಣದ ಪೇಚನ್ನು ನೀಗುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕಳವಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನೆನ್ನುವುದು ನಂಬತಕ್ಕ ಮಾತಾಗಿಲ್ಲ.”

ಮೆಸಿ:—“ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಯುಕ್ತಿಸಮ್ಮತವೇನೋ ನಿಜ; ಆದರೆ ಕಳ್ಳನಾರೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದ ಹೊರತು ಯಾವ ಮಾತು ನಂಬಲು ಯೋಗ್ಯವು, ಯಾವದು ಅಯೋಗ್ಯವು ಇದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವುದು ಕಠಿಣವೇ ಸರಿ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನೀವು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ನಂಬಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಕಳವಾದ ನಿಮ್ಮ ಕನ್ಯೆಯ ಅಲಂಕಾರಗಳು ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನಲ್ಲಿಲ್ಲ.”

ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ವಿಸ್ಮಯಭರದಿಂದ ಬ್ಲೇಕನ ಮೋರೆಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತ:—“ಅದನ್ನು ನೀವು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವಿರಿ?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳದ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ನಾನಿಷ್ಟು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನೋ? ಅಡೆಲ್ಲ ಮಾತು ಹಾಗಿರಲಿ.”

ಮೆಸಿ:—“ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಂಬಿಗೆ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ನೀವು

ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರಿ.”

ಬ್ಲೇಕ್:—“ನಾನು ನಿಮಗೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚವೂ ಕಡಿಮೆ ಹೂಡುವದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕಳ್ಳನು ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಆತನು ಕಿಲ್ಲೆಯಾರನಲ್ಲವೆಂಬದನ್ನು ನೀವು ಮನಗಾಣಬಹುದೆಂದು ನಿಮಗೆ ನಾನು ಈಗಲೇ ತಿಳಿಸಿಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಹಂಪಿಸಬೇಡಿರಿ. ಭಾರನನ್ನು ಕಳ್ಳನ ಮುಖವು ಕಿಲ್ಲೆಯಾರನ ಮುಖವಂತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಮೊದಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಮರ್ಮಾಹತಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಮನಃಕ್ಷೇಪವು ಹೆಚ್ಚುವಂಥ ಯಾವ ಓಸಣು ನುಡಿಗಳನ್ನೂ ನೀವಿನ್ನೂ ಮನವದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಂಥ ಸೂಚ್ಯರಿಗೆ ನಾನು ವಿಶೇಷವೇನು ಹೇಳುವೆವೆ? ರಾತ್ರಿಯು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ನನಗಾ ಉಪವನವನ್ನೊಮ್ಮೆ ತೋರಿಸುವ ವಿರ್ಪಾಟನ್ನ ಕೂಡಲೆ ಮಾಡಿರಿ.”

ಕಿಲ್ಲೆಯಾರನು ಕಳ್ಳನಹುಮೋ-ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನೆತ್ತಿ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಮತ್ತೆ ಕೆಲ ಕ್ಷಣಗಳ ವರೆಗೆ ವಾದಿಸಿದನು. ಅವನು ಅತ್ತ ಡಾಫನಿಯ ಮಾತನ್ನು ನಂಬದಾಗಿದ್ದನು; ಇತ್ತ ಬ್ಲೇಕನ ಯುಕ್ತಿಸಮ್ಮತ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನೂ ಅಸಂಗತವೆನ್ನದಾದನು. ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಆತನು ಆ ಮೇಲೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಮಾತಾಡದೆ ಬ್ಲೇಕ್, ಸ್ಮಿತ್ಥರನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಎತ್ತಲಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋದನು; ವಾಗು ಉಪವನದ ಕಡೆಗೆ ಯಾವ ಗೋಪ ಯಿದ್ದಿತೋ, ಅದಕ್ಕೆ ಹೋದಿದ್ದ ಒಂದು ಬಾಗಿಲವನ್ನು ತೆರೆದು ಉಪವನ ವನ್ನು ಹೊಕ್ಕನು. ಡಾಫನಿಯೂ ಅವರ ಸಂಗಡವೇ ನಡೆದಳು. ಡಾಫನಿಯು ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ಹೊಂದಿ-ಹೊಂದಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ಮಿಂಚಿನ ಹಿಲಾಲಿದ್ದಿತು. ಬ್ಲೇಕನು ಅವಳ ಉದ್ದೇಗಜನಕ ಮೋರೆಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ತಿಳಿದನೇನಂದರೆ, ಇವಳು ನನಗೆ ಗೌಢ್ಯವಾಗಿ ಏನನ್ನೋ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ನೀಚವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಆ ಉಪವನದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಂಚಿನ ಬಳಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲು, ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು:—“ಇಲ್ಲಿಯೇ ಪೋಲೀಸರು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿದಿತ್ತು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಕಿಲ್ಲೆಯಾರನನ್ನು ಸುಲಿದವನು ಅಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಯಾವ ಜೀನಸನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಲೇ ಟಾಯಕರವು ಅದರ ವಾಸನೆಯ ಮೂಲಕ ಆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೋಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಬ್ಲೇಕನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿರಾಶೆಗೊಂಡನು. ಆದರೂ ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆಗೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟು

ಶೋಧಿಸಿ ನೋಡುವದು ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅವನು ಡಾಫನಿಯ ಬಳಿಯ ಆ ಮಿಂಚಿನ ಹಿಲಾಲನ್ನು ಇಸಕೊಂಡು ತೀಕ್ಷ್ಣವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶೋಧಿಸಹತ್ತಿದನು; ಆದರೂ ಆತನ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಯಶ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಹಿಲಾಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಾಗೆಯೇ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅವನಿಗೆ ಕಂಡಿತೇನಂದರೆ, ಆ ಬೆಂಚಿನ ಕೈಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣವ್ದೇನೋ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅವನು ಆತ್ಯಂತ ವ್ಯಗ್ರತೆಯಿಂದ ಅದರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಲು, ಅಮೋಘ ರೇಶ್ಮಿಯ ಕರವಸ್ತ್ರವು. ಆ ಬೆಂಚಿನ ಕೈಯ ಒಂದು ಮೊಳೆಯು ತುಸ ಹೊರಗೆ ಹಾದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಕರವಸ್ತ್ರವು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆ ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ ಡಾಫನಿಯ ಮೋರೆಯು ಹೆಣದಂತೆ ಕಲಾವಿಹೀನವಾಯಿತು! ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಉವ್ವೇಗಭರದಿಂದ ಅಂಧವಾದವು. ಆ ಕರವಸ್ತ್ರವು ಆ ಮೋಳೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರ ವದನ್ನು ಕಂಡು ಕಿಲೋಯಾರನನ್ನು ಸುಲಿದಿರುವವನು ಈ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಈ ಬೆಂಚಿನ ಕೈಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯಿರಿಸಿರಬೇಕು. ಅವನ ಕೋಟಿನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕರವಸ್ತ್ರವಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಈ ಕರವಸ್ತ್ರದ ಕೆಲಭಾಗವು ಹೇಗೋ ಜೇಬಿನಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಿರಬೇಕು. ದೈವ ಪಶಾತ್ ಅದು ಈ ಬೆಂಚಿನ ಮಳೆಯ ತುದಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುಬಿದ್ದು ಜೇಬಿನಿಂದ ಹೊರಹೊರಟು ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ತೂಗಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಕಿಲೋಯಾರನನ್ನು ಸುಲಿದಂಥ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸರಮೇಶ್ವರನೇ ಆ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಕಾರಿಯನ್ನು ಓಡಿಯುತೋಸುಗ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡು ಬ್ಲೀಕನ ಗೃಹದವನು ಆನಂದಪೂರ್ಣವಾಯಿತು. ಅವನು ವ್ಯಗ್ರಭಾವದಿಂದ ಆ ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಉತ್ಸಾಹಭರದಿಂದ:-
 “ಫನ್ಯ ಸರಮೇಶ್ವರಾ! ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಂಚ ವಾಪರೂ ಆಶೆ ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಅವನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದು ಈ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ನಿಶ್ರಮಿಸಿರಬೇಕು; ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಹೋಗುವಾಗ ಹೇಗೋ ತುಸ ಹೊರಬಿದ್ದಿದ್ದ ಆತನ ಜೇಬಿನೊಳಗಿನ ಈ ಕರವಸ್ತ್ರವು ಈ ಬೆಂಚಿನ ಕೈಯ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಹಾದಿರುವ ಮೊಳೆಯ ತುದಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುಬಿದ್ದಿರಬೇಕು, ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಡಾಫನಿಯ ಮೋರೆಯ ಕಡೆಗೆ ಇಣುಕಿದನು. ಆಗ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳೆದುರು ಪ್ರಲಯಕಾಲದ ಅಂಧ ಕಾರವು ಘನೀಭೂತವಾಗಲಿದ್ದಿತು. ಅವಳ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟುಗಹತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು

ತನ್ನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಎದೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ಹೇಗೋ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಆಗ ಮಗಳ ಮೋರೆಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದರೆ ಹಾಗು ಅವಳ ಮುಖವ ಮೇಲಿನ ಹುಚ್ಚುಚ್ಚಾರದ ಭಾವವನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆತನು ಬಹು ವಿಸ್ಮಯಪಡುತ್ತಿದ್ದನು; ಆದರೆ ಆಗ ಆತನ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಆ ಕಡೆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ವ್ಯಗ್ರಭಾವದಿಂದ ಆ ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಡೆಗೆ ಅವನು ಉತ್ಸಾಹ ಭರದಿಂದ:-“ಈ ಕರವಸ್ತ್ರದ ಯಾವು ವೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರದಾದರೂ ಹೆಸರು ಇವೆಯೋ ಹೇಗೆ ನೋಡಿರಿ”

ಬ್ಲೇಕನು ಆ ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ:-“ಇಲ್ಲ; ಎಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರ ಹೆಸರು-ಚಿಹ್ನೆಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.”

ಲಾ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಬ್ಲೇಕನಿಂದ ಆ ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಇಸಕೊಂಡು:-“ಇವಂತೂ ಬಹು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಕರವಸ್ತ್ರ. ಇದು ಕಿಶ್ಕೇಯಾರನಂತಹ ಯಾವ ನೊಬ್ಬ ಶೋಕೀ ಪುಗುಷನದೆಂಬುದೇ ಖಂಡಿತವು. ಕಸಬುದಾರ ಕಳ್ಳರು ಇಂಥ ಕರವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೆಂದೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ”

ಬ್ಲೇಕ:-“ಎಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಕೂಡದು? ದುಷ್ಟ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳದೆ ಹೊರೆತರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ವ್ಯವಹರಿಸಬಹುದು; ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂದೇಹವು ಬುಡವಿಲ್ಲದ್ದು. ಈ ಕರವಸ್ತ್ರವು ಕಿಶ್ಕೇಯಾರನದಲ್ಲ ವೆಂದು ನಾನು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆನು.”

“ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆದೇ. ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ನಿಮಗೊಂದು ಎಳೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತಲ್ಲವೆ? ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಸಫಲವಾಗುವವೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ”

“ಒಳ್ಳೆ ಸಂತೋಷಕರವಾದ ಏಳೆ ದೊರೆತಿವೆ. ಈಗಲೇ ನಾನು ಪರೀಕ್ಷಿಸ ತೊಡಗುತ್ತೇನೆ” ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಬ್ಲೇಕನು ಆ ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಟಾಯ ಗರದೆದುರಿಗೆ ಎತ್ತರದಲ್ಲೆ ಹಿಡಿಯಲು, ಟಾಯಗರವು ಮೋರೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳ ವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಆಘ್ರಾಣಿಸಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಬಾಲವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ ಎರಡು-ಮೂರು ಸಾರೆ ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ, ಆ ಉದ್ಯಾನವನದಿಂದ ಹೊರಹೊರಡಲಿಕ್ಕೆಂದು ಬೇಲಿಯ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿತು. ಬ್ಲೇಕನ ಸೂಚನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಸ್ಥಿತ್ಯನು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದನು.

ಬಳಿಕ ಬ್ಲೇಕನು ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನನ್ನು ಕುರಿತು:-“ಇಲ್ಲಿಂದ ಈ ಉಪವನದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ದಾರಿಯಿದೆಯೋ?”

ಮೆಸಿ:—ಇಲ್ಲ; ಈ ಬದಿಗಾವ ದಾರಿಯೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ನಾಯಿಯು ತಂತಿಯ ಬೇಲಿಯನ್ನು ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ದಾಟಬಹುದು; ಆದರೆ ಅದರಂತೆಯೇ ನೀವೂ ದಾಟ ಹೋಗಿ ಮೈತುಂಬ ಗಾಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಅತ್ತಣ ದಾರಿಯಿಂದ ಬೇಲಿಯಾಚೆ ಹೋಗಬಹುದು.”

“ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನು ತಂತಿಯ ಬೇಲಿಯನ್ನು ಓರೆ ಮಾಡಿ ಉದ್ಯಾನದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದನೋ ಓಯಗರವು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗಿ ತಂತಿಯನ್ನು ದೂಡಾಡಹತ್ತಿತು. ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಬೆಂಚಿಗೂ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಂತರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬ್ಲೇಕನು ಸ್ಮಿತ್ಥನಿಗೆ ಆ ನಾಯಿಯೊಡನೆ ಹಿಂದಿರುಗ ಹೇಳಿದನು. ಸ್ಮಿತ್ಥನು ಓಯಗರದ ಕೊರಳಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗಿ ಕೊಂಡು ಬಂದನು.

ಡಾಫನಿಯು ಅದುವರೆಗೂ ನಿಸ್ತಬ್ಧಳಾಗಿ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತದನಂತರ ಅವಳು ಬ್ಲೇಕನನ್ನು ದ್ವೇಶಿಸಿ:—“ಕಳ್ಳನನ್ನು ತಮ್ಮ ನಾಯಿಯೇ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವದೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಬ್ಲೇಕ:—“ಅದನ್ನೇ ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ; ಆದರೂ ಅದು ಕೃತಕಾರ್ಯವಾಗುವದೇ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬದನ್ನು ಹೇಳುವದು ಕಠಿಣವು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಏರ್ಪಡಗೂ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾಗಿವೆ.”

ಡಾಫನಿಯು ಮತ್ತೇನೂ ವಶವನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಲಾರ್ಡಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಅವರೊಬ್ಬರೊಡನೆ ವಾಚನಾಲಯದ ಕೋಣೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಕ್ಷಣ ಕುಳಿತ ಬಳಿಕ ಲಾರ್ಡ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಕ್ರೂಕಸ್ಪೀಟಿನೊಳಗಿಂದ ತನ್ನ ಉಪವನದ ಬೇಲಿಯ ಹೊರಗಡೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು; ಅವರು ಲಾರ್ಡಮೆಸಿಂಡೇಲನ ತುನೆಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವಾಗ ಒಂದು ಸ್ವಚಂಡವಾದ ಮೊಟರು ಆ ಮನೆಯೆದುರು ಬಂದು ನಿಂತಿತು; ಹಾಗೂ ಅದರೊಳಗಿಂದ ಲೇಡೀ ಮೆಸಿಂಡೇಲಳು ಇಳಿದು ತಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಳು.

ದಾರಿಗೆ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಸ್ಮಿತ್ಥನು:—“ಒಡೆಯಾ, ನೀವು ಲಾರ್ಡ ಮೆಸಿಂಡೇಲನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸವಿವಾತ್ತಿನಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೋಸಗೊಳಿಸಿದಿರಿ. ನೀವು ಅವನಿಗೆ ಏನೇನು ಹೇಳಿದಿರೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಆತನು ನಂಬಿಬಿಟ್ಟನು.

ಬ್ಲೇಕ:--“ಅಹುದು. ಆತನ ಸಂದೇಹವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲೇಬೇಕಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ನೋಡಿ ಹುಷಾರಿಯಿಂದ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸ ಸಾಗುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?”

“ಆ ದ ರೆ ಕರವಸ್ತ್ರದಿಂಹಲೂ ಕಠಿಣಪ್ರಸಂಗವುಂಟಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಯಾರದೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿರುವೆವೋ ಅವನದಾಗಿರದೆ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನದೇ ಆದವೆ?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಕಳ್ಳನನ್ನು ಸುಲಿಯಲಿಕ್ಕೆಂದು ಯಾವನು ಬಂದಿದ್ದನೋ ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವನ ಕರವಸ್ತ್ರವೇ. ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನ ಕರವಸ್ತ್ರವು ಅವನ ಜೇಬಿನಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಅವನು ತನ್ನ ಹಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಬೆವರನ್ನೂ ರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ನಾನು ಈಗತಾನೆ ನೋಡಿರುತ್ತೇನೆ.”

ಸ್ತಿತ್ಥನು ಮೋದಗೊಂಡು:—“ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಚಂತೆಗೆ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ. ಆತನು ಕಾಲನಡಿಗಿಯಿಂದ ಹೋಗಿ ಯಾವುದೊಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಓಯಗರವು ಅವನ ಪತ್ತೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹಚ್ಚುವದು.”

ಅವರು ದಾರಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಕೂಟಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಉಪವನದ ಬೇಲಿಯು ನಾಲ್ಕುತ್ತು ಎವತ್ತು ಗಜ ದೂರದಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಬ್ಲೇಕನು ಆ ಬೇಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಆ ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನೆತ್ತಿಹಿಡಿದು ಓಯಗರಕ್ಕೆ ಅದರ ವಾಸನೆ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತನು. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಮಗಳಾದ ಡಾಫನಿಯು ಆ ತಂತಿಯನ್ನು ಬೊಗ್ಗಿಸಿ ಉಪವನವನ್ನು ದಾಟಿ ಅತ್ಯಂತ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಇವರವರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಅವಳ ಮೋರೆಯು ಕಪ್ಪಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಎದೆಯು ಡವಡವ ಎಂದು ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಉಡಿಗಿಯು ವಿಶ್ರಂಬಲವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಒಂದೆರಡುಕಡೆಗೆ ಮುಳ್ಳು ತಂತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಹರಿದು ಹೋಗಿತ್ತು. ತಲೆಗೂದಲುಗಳು ಹರವಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವಳೇ ಡಾಫನಿಯು ತಡವರಿಸುತ್ತ:—“ಬ್ಲೇಕರೇ, ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣುವ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಹಿಂಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಉಪವನವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಬೇಲಿಯ ಮುಳ್ಳು ತಂತಿಯನ್ನು ಬೊಗ್ಗಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ಅಪ್ಪನು ಅವನ ಕೂಡ ಈ ಕಳವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಅದರಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಸುಯೋಗ ವೂದಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಈಗಲೆ ಮರಳಿ ಹೋಗಬೇಕು. ತಡವಾದರೆ ಅನರ್ಥವೇ ಘಟಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಬ್ಲೇಕರೇ, ನಾನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲೊಂದು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ನೀಡುವಿರಾ? ನೀವು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಡಿರಿ; ನನ್ನ ರತ್ನಾಲಂಕಾರಗಳು ಮರಳಿ ಸಿಗದಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೇ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಕಳ್ಳನನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿನಗಾಗುವ ಆಪತ್ತಿ ಯೇನು?”

ಡಾಫನಿಯು ಉದ್ವೇಗವಿಂದ ಒತ್ತರಿಸಿದ ಕಂಠದಿಂದ:—“ಆಪತ್ತಿಯೇ ನೆಂಬದು ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ನಿಮಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿರುತ್ತೇನೆ ಅವನು ಲೆಫ್ಟನೆಂಟ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನ ಹೊರತು ಇನ್ನಾರೂ ಅಲ್ಲ. ನಾನು ನಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ನಿಜಸಂಗತಿ ತಿಳಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ.”

ಬ್ಲೇಕನು ಕೂಡಲೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ:—“ನೀನನ್ನು ವದು ಅನ್ಯಾಯವು. ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಮುಖಲಕ್ಷಣವಿರುವವರು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಯಿಲ್ಲ? ಆಗ ನಿನ್ನ ಮಿದುಳು ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿನಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರ ಬೇಕು.”

ಡಾಫನಿ:—“ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಿಮಗೆ ಹೀಗೆಯೇ ಅನಿಸುತ್ತದೇನು?

ಬ್ಲೇಕನು ದೃಢಸ್ವರದಿಂದ:—ಖಂಡಿತ. ನಿಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ನಾನು ಎನೇನು ಹೇಳಿದನೋ ನಿನಗಾದರೂ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನ ಹತ್ತರ ನಿನ್ನಿಂದ ಅಪಹೃತವಾದ ಅಲಂಕಾರಗಳೆಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಬಲವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆನು. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನೀನು ನಂಬಲೇಬೇಕು. ನನ್ನ ನಾಯಿಯು ಯಾರ ಪತ್ನಿಗೆ ಹೊರಟಿರುವದೋ ಅವನು ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನಲ್ಲ; ಬೇರೆಯವನು. ನಿನ್ನ ಆಭರಣಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅವು ಅವನಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಗಬೇಕು.”

ಡಾಫನಿ:—“ನೀವು ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನಂಬುತ್ತೇನೆ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಡಾಫನೀ ಭಾರನನ್ನ, ನೀನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬು. ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿ ವ್ಯಾಕುಲಳಾಗಬೇಡ. ನೀನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗು; ತಡವಾದರೆ ಗೊಂದಲವುಂಟಾದೀತು.”

ಡಾಫನಿ:—“ಬ್ಲೇಕರೇ, ನಿಮಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ನೀವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾರವನ್ನು ಹಗುರು ಮಾಡಿದಿರಿ. ನಾನಿನ್ನು ಮೇಲೆ ಸುಖದಿಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ.”

ಬಳಿಕ ಡಾಫನಿಯು ಯಾವ ದಾರಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಳೋ ಅದೇ ದಾರಿಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು. ಬ್ಲೇಕನು ಟಾಯಗರಕ್ಕೆ ಕರವಸ್ತ್ರದ ವಾಸನೆ ತೋರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕಳ್ಳನ ಅನುಸರಣಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟನು; ಹಾಗು ಸ್ತುತನೊಡನೆ ಆ ನಾಯಿಯ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಲಗುಬಗನೆ ನಡೆದನು.”

ಹೀಗೆ ನಡೆದಿರುವಾಗ ಸ್ತುತನು:—“ಒಡೆಯಾ, ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಈ

ಕುತ್ತದಿಂದ ಪಾರಾಗುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.”

“ಹೌದು. ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲ ಯಾಗು ಆತನ ಮಗಳು ಇವರಿಂದ ಇನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಯಾವ ವಿಪತ್ತು ಒದಗುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವರಿಬ್ಬರ ಸಂವೇಹವನ್ನೂ ದೂರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ನನ್ನ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ; ಆದರೆ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ಸಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮುಳುಗಿರುವನೋ ಅದರೊಳಗಿಂದ ಆತನು ಪಾರಾಗುವ ಆಶೆ ಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆ. ಅವನು ಮತ್ತಾವ ವಿಪತ್ತಿಗೀಡಾಗುವನೋ ಅದನ್ನಾರ್ಹೇಳಬೇಕು? ಆತನ ಉಚ್ಚಂಖಲತೆ ಹಾಗು ಅಮಿತವ್ಯಯ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ಸುದ್ದಿಗಳು ಹಬ್ಬಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಅವನ ಸೋದರತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಅವಳು ಇವನನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವಕ್ಕೆ ವಂಚಿಸಿ ಬಿಡುವಳೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವನ ಸರ್ವನಾಶವೇ ಆಗುವದು. ಆತನ ನೌಕರಿಯೂ ಹೋಗುವದು. ಆತನು ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಮಗಳನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗುವ ಆಶೆಯನ್ನೂ ತೊರೆಯ ಬೇಕು. ನಾನು ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಪಟ್ಟರೂ ಕಡಿಮೆಯೇ ಆದೀತು.”

ಆ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಸಿದ್ಧನೋ ಆತನ ಸಂಬಂಧದ ಮಾತು ಹೊರಡಲು, ಆತನಾರು? ಅವನು ಕಸಬುಗಾರ ಕೃಷಕನುಮೋ ಅಲ್ಲವೋ? ಅವನ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆತನು ಆಗಲಾ. ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ಸಿರಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ? ಇವೆಲ್ಲವು ತರ್ಕ-ವಿತರ್ಕಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರು ದುರ್ಭೇದ್ಯ ರಹಸ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದರು.

ನಾಯಿಯು ಆ ಕರವತ್ರನ ವಾಸನೆಯನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತ ಲಗುಬಗನೆ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿತು. ಅದು ಒಮ್ಮೆ ಕೂಡ ತನ್ನ ಗತಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸಲಿಲ್ಲ; ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೂ ಹೊರಳಲಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದು ವಾಹನವನ್ನೇರಿ ತಾನು ಹೋಗತಕ್ಕ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಬಹುದೆಂದು ಬ್ಲೇಕನ ಅನುಮಾನವಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿದ್ದರೆ ಟಾಯಗರವು ಅವನನ್ನು ಮುಂದೆ ಅನುಸರಣಮಾಡಲು ಶಕ್ತವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಟಾಯಗರವು ಶೆಫರ್ಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿನೊಳಗಿಂದ ಪಿಕಾಡೇಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ನೆಲದ ಮೇಲಿನ ಮಣ್ಣನ್ನು ಮೂಸಿ ನೋಡನೋಡುತ್ತ ಒಂದು ಭವ್ಯವಾದ ಕಟ್ಟಡದ ಸುಪ್ರಶಸ್ತಾದ ಹುಸಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹ ತೋರಿಸಹತ್ತಿತು; ಮತ್ತು ಆ ಕಟ್ಟಡದ ಕಡೆಗೆ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಹತ್ತಿತು. ಅದು ಆ ಕಟ್ಟಡದ ಹುಸಿಯ ವಾಸಟೆಗಳ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಮುಂಗಾಲುಗಳೆರಡನ್ನೂ ಎತ್ತಿ, ತನ್ನ ಉದ್ದವಾದ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಚಾಚಿ, ಬ್ಲೇಕನ ಮೋರೆಯ ಕಡೆಗೆ ತೀಕ್ಷ್ಣ

ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಸಾರೆ ಇಣುಕಿ, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವವನ್ನು ಪೃಕ್ತಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿತು.

ಸ್ವಿತ್ತನು ಆ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಂಡು:—“ಒಡೆಯಾ, ಇದಂತೂ ರೆನ್ ಹ್ಯಾಮ್ ಕ್ಲಬ್ಬು.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಇಲ್ಲಿಗೇ ಟಾಯಗರದ ಕೆಲಸವು ಮುಗಿಯಿತು ಇದನ್ನು ಮುಂದೆ ಅನುಸರಣ ಮಾಡಲಾರದು.”

ಸ್ವಿತ್ತ:—“ಆ ಗೃಹಸ್ಥನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಆತನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕಳ್ಳನಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಮೊಡ್ಡ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಯಾವನೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನೂ ಕಳ್ಳನಿರುತ್ತಾನೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಒಡೆಯಾ, ಅದಾರೂ ನಂಬಲಾರರಾ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಈ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಯಾವ ಸದಸ್ಯನೂ ಕಳ್ಳನಿರದಿದ್ದರೂ ಪ್ರಕೃತ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆ ಕಳ್ಳನು ಈ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಮೊಂದು ಬಗೆಯಿಂದ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾನೆಂದು ನಾನು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆನು.”

ಸಮಾಪದವರಾರಾದರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡಗಿಂಡಾರೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಅವರು ಟಾಯಗರವನ್ನು ಜಗ್ಗಿಕೊಂಡು ತುಸ ಮೂರ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಆ ಕಳವಿನ ರಹಸ್ಯವು ಹೆಚ್ಚು ತೊಡಕಿನದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಅನಿಸಿತು. ಯಾವ ಸುಲಿಗೆಗಾರನು ಕಿರ್ಲಿಯಾರನನ್ನು ಸುಲಿದು ಆ ಎಲ್ಲ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿ ಸಿರುವನೋ ಅವನು ಲಂಡನ್ನಿನ ಒಂದು ಮುಯ್ಯಿ, ಮುಂಚಿನಿಂದಲೂ ಗೌರವ ವುಳ್ಳ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುವನು! ಆ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಾಧಿಕಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಂದ ಆ ಕಳವು ಅತ್ಯಂತ ರಹಸ್ಯ ಮಯವಾಗಿತ್ತು.

ಆಗ ಬ್ಲೇಕ:—“ಈ ಟಾಯಗರವನ್ನು ಈಗ ಆ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಗೊಟ್ಟರೆ ಇದು ಆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಕೊಡಬಲ್ಲದು: ಆದರೆ ನಾನು ಈಗ ಇದಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಗೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಆ ಮನುಷ್ಯನಾರಿರಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ನಾವು ಮೊದಲು ತಿಳಕೊಳ್ಳಬೇಕು.”

ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಿತ್ತ:—“ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಯೋಗ್ಯ ಸಂಧಿ ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿದ್ದರೂ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಾಗದೆ? ಇದು ಅಶ್ಚರ್ಯಕರ ಮಾತಲ್ಲವೆ?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಹೌದು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅದ್ಭುತ ಹಾಗೂ ಅಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿಯೇ ಸರಿ; ಆದರೆ ಈ ಕಳವು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಬಗೆಯ ಕಳವಲ್ಲ;

ಕಳ್ಳನೂ ಸಾಧಾರಣ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲ. ಈ ಕಳವು ಘೋರತರ ರಹಸ್ಯ ಜಾಲದಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಆ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಭೇದಿಸದ ವಿನಃ, ಏಕೇಷವಾಗಿ ಆ ಸಂಬಂಧವ ಯಾವದೊಂದು ಸಂಧಾನವನ್ನು ದೊರೆಕಿಸುವ ವರೆಗೆ ನಾನು ಆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಸಂವೇಹಗಳು ಹುಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಅನುಮಾನವು ಬಹು ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾಪು ಈ ರೆನ್‌ಡ್ರ್ಯಾವ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ವಿಷಯವನ್ನೇನೂ ಅರಿಯೆನು ಇದು ದೊಡ್ಡ ಕ್ಲಬ್ಬು; ಅದರಿಂದ ನನಗಿದು ಅಪರಿಚಿತವಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಕ್ಕೆಂದು ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ಈ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಯಾಕೆದ್ದೆನು; ಆದರೆ ಕಳೆದ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥನು ಈ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಸದಸ್ಯನಿರಬಹುದೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಆತನು ಮುಂಬರಿಸಿರುವುದು ನಿಜವೋ ಸುಳ್ಳೋ.....”

ಬ್ಲೇಕನು ತನ್ನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವೇನೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯ ಸೋಫಾರನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆದು ಅವನ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲ ಕುಳಿತನು; ಹಾಗು ಸ್ಮಿತ್ಥನನ್ನು ಕುರಿತು:—“ಸ್ಮಿತ್ಥ, ಇನ್ನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ ನಡೆ. ಮೊದಲು ಕಿರ್ಟ್ವೇಯಾರನಿಗೆ ಕೆಲ ಗಂಪ್ಯ ಸಂಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು.”

ನೀನು ಅವನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆಳಲಿನಂತೆ ಕಾದಿರು.

ಬ್ಲೇಕನು ಸ್ಮಿತ್ಥ ಮತ್ತು ಟಾಯಗರಮೊಡನೆ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹುರಟು ಹೋಗಲು ಕಿರ್ಟ್ವೇಯಾರನೊಬ್ಬನೇ ಬ್ಲೇಕನ ಕೂಡುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ ತಲೆಯನ್ನಿರಿಸಿ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ದುರ್ಭಾಗ್ಯದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಬಹು ದೀರ್ಘ ಕಾಲದ ವರೆಗೂ ಆತನ ಆ ಚಿಂತೆಯು ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ. ಬ್ಲೇಕನು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಿಂದಿಳಿದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಂದನು. ಮೆಟ್ಟಿಲಿನ ಮೇಲಿನ ಆತನ ಹಾಗು ಸ್ಮಿತ್ಥನ ಕಾಲುಗಳ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆತನ ಚಿಂತೆಯ ಪ್ರವಾಹವು ಕಟ್ಟಾಯಿತು. ಅವನು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಟಾಯಗರ ಹಾಗು ಸ್ಮಿತ್ಥರೊಡನೆ ಬ್ಲೇಕನು ಆ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ಬ್ಲೇಕನ ಮೊರೆಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು; ಹಾಗು ಬ್ಲೇಕನನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ:—“ನೀವು ಹೋಗಿದ್ದ ಕೆಲಸವು ಗಂಡಾ

ಯತೋ-ಹೆಣ್ಣಾಯಿತೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಬ್ಲೇಕ:—“ಹಾದು; ಗಂಡೇ ಆಯಿತು; ನಿನಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಶಾ ಪ್ರದವೇ ಆಗಿವೆ, ಎಂಬದನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ; ಆವರೆ ನೀನು ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ವಾಳೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೀ. ಮಿಸ್ ಭಾರನನ್ನು ಉ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಗುರ್ತಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ.”

ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ವಿವರ ದನಿಯಿಂದ.—“ಎಂಥ ಕೇಡಿದು? ನನಗಾದ ರೂ ಅವೇ ಬಗೆಯ ಸಂಶಯವುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾದರೆ ನನಗೇ ಸಂಕಟದೂಕ ಗಿಂದ ಪಾರಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಆಶೆಯಿಲ್ಲ?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಬೇಡ; ಕಿಲ್ಡಿಯಾರ, ನೀನಿನ್ನು ಹತಾಶನಾಗಬೇಡ. ನಾನು ಡಾಫನಿಗೆ ಹೇಳಿದನೇನಂದರೆ, ‘ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ವಿಭ್ರಮ ಪಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವನು ಕಳವು ಮಾಡಿದನೋ ಅವನು ಬೇರೆಯವ ನೊಬ್ಬ; ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನಲ್ಲ.’ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲರೂ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿರುತ್ತಾರೆ.”

ಬ್ಲೇಕನು ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲರನ ಮನೆಗೆ ತಲುಪಿದಾಗನಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ನಡೆಯಿತೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನಿಗೆ ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ಕುಳಿತ. ಅಪ್ಪಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಕೊಂಡನು. ಕೇಳಿ ಕೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಆತನ ಮುಖ ಭವ್ಯ ಮತ್ತು ಬದಲಾ ಯಿಸಿತೆಂಬದು ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಬ್ಲೇಕನ ಹೇಳಿಕೆಯೆಲ್ಲ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಕೃತಜ್ಞತಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬ್ಲೇಕನ ಮೋರೆಯ, ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಆನಂದಭರವಿಂಪ:—“ಬ್ಲೇ ಕರೇ, ಈ ಹೀನ, ದೀನ, ಮಹಾ ಸುಖಿತ್ವ ಸುಖಮನನ್ನು ನೀವು ಚಿರ ಕೃತ ಜ್ಞತಾ ಪಾತ್ರದಿಂದ ಬಿಗಿಮ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ದಯೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಯೋಗ್ಯನೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದು, ನನ್ನನ್ನು ಶೋಚನೀಯ ಅಧಃಪತನ ದಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ದೋಷಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೀರಿ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣೆಗೆ ಮೇರೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕೆಂಬುವೇ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ನೀವು ಡಾಫನಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ತಂದೆಯ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ನನ್ನ ವಿಷಯದ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾದರೆ, ಅವರಿಂದ ಭವಿಷ್ಯತ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕಂಡರೂ ಅವರು ನನ್ನೊಡನೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಈ ಅಪ್ರೀತಿಕರ ಪ್ರಕೃತಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಲಾರರು; ಅವರು ನನ್ನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ

ಆಚರಣೆಯನ್ನು ತೋರಲಾರರು. ನನ್ನ ಇಂದಿನ ಈ ದುಃಖವೆನೆಯ ಮೇಲೆ
 ಎರವೆ ಬಿದ್ದಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಧ್ವಂಸದ ರಸಾತಲ
 ಗರ್ಭದಿಂದ ಎತ್ತಿ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸಿರುತ್ತೀರಿ.”

ಜ್ವೇಕನು ಕಿಲ್ದೇಯಾರನ ಮಾತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಂಚವೂ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು
 ತೋರದೆ, ಗಂಭೀರವಾಗಿ:—“ಹೀಗೆಯೆ ಆಗಲೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೀನೆ.” ಎಂದಂದನು.

ಕಿಲ್ದೇಯಾರ:—“ಕೇವಲ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ನಾನು ಸಾ ಲಿಬರ್ನ ಕಂಪನಿಗೆ
 ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ನೀವು ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದ
 ರಿಂದ ನಾನು ನಾಳೆಯ ದಿನ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲ್ಪಡುವುದೂ ತಪ್ಪಿತು. ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರ
 ವಾದೀತೋ ಅಷ್ಟು ತಿವ್ರವಾಗಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುತ್ತೀನೆ. ಈ
 ಸಾರೆ ಈ ದಾಮಣ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ನನಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ.
 ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಾನು ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಮರೆಯುವದಿಲ್ಲ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ
 ನಾನು ನನ್ನ ಸಾವುಕಾರರೊಡನೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಾಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಂತ
 ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಅವರ ಸಾಲವನ್ನೆಲ್ಲ ತೀರಿಸುತ್ತೀನೆ.
 ನನ್ನ ಆದಾಯವೆಷ್ಟೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಪೇನ್ನು ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ಚು
 ಮಾಡಲಾರೆನು. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನನ್ನ ಲಗ್ನವಾಗಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ
 ಹೀಗೆಯೇ ಸತ್ತು ಕೆಟ್ಟು ಸಾಗಿಸುವೆನು. ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕಾರು ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ
 ನಮ್ಮಗಳ ವಿವಾಹವು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನೆರವೇರಬಹುದೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ.
 ಇನ್ನು ಕೆಲ ತಿಂಗಳು ಕಷ್ಟವಾದೀತಷ್ಟೇ. ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲಿ? ನನ್ನ ಎವೆಯ
 ಮೇಲೆ ಸಾವಿರಾರು ವ.ಣಗಳ ಭಾರವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇರಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ಭಾರ
 ದಿಂದ ನಾನು ಹಿಚುಕಿ ಹೋಗಿದ್ದೆನು. ನೀವು ಅದನ್ನು ದೂರ ಬಿಡುಟಿ,
 ಕೆಳಗಿನ ಕೆಸರಿನೊಳಗಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ.”

ಜ್ವೇಕ:—ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಮರೆತರೆ ನಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಪ
 ಹೃತವಾದ ರತ್ನಾ ಭರಣಗಳನ್ನು ಸತ್ತಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಡುವ ಭಾರವನ್ನು ನಾನು
 ಹೊತ್ತಿರುತ್ತೀನೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು? ನಾನಿನ್ನು
 ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊಡುವಂತಿಲ್ಲ.”

ಕಿಲ್ದೇ:—“ಅಹುದಹುದು; ಅದನ್ನು ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೀನೆ. ಯಾವ
 ದಾರಿಹೋಕನು ನನ್ನ ಜೀವಿನೊಳಗಿನ ಆ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎತ್ತಿಹಾಕಿ ಓಡಿ
 ಹೋಗಿರ:ತ್ತಾನೋ ಅಂಥವನು ರೆನ್ ಹ್ಯಾಮ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಂತಹ ಉಚ್ಚ-ಸನ್ಮಾನ್ಯ
 ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಹೊಂದಿರುವುದು ಬಹು ವಿಸ್ಮಯದ ಮಾತೇ ಸರಿ. ಈ
 ವಿಸ್ಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕಾಯಗರವು ಮೋಸ ಹೋಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಬಹು ವಿಚಿತ್ರರಹಸ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಭೇದಿಸುವೆ ಬಿಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದನಾರಿಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ಅನುಮಾನಿಸಬಲ್ಲೆಯಾ?”

ಕೆಲ್ಟಿಯಾರನು ನಕಾರದರ್ಶಕ ಗೋಣನ್ನಲ್ಲಾಡಿಸಿ:—“ಇಲ್ಲ; ಅವನು ನಾನು ಅನುಮಾನದಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಹೇಳಲಾರೆನು. ಈ ಅದ್ಭುತ ವ್ಯಾಪಾರದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮಂತೆ ವಿಸ್ಮಿತನೂ ಪ್ರಂಭಿತನೂ ಆಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನಿವಾರಿಸಲು ಅಶಕ್ಯವಾದೀ ರಹಸ್ಯಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿನ ಒಂದು ಕ್ಷೇಣಕಿರಣವನ್ನು ಕೂಡ ಕಾಣದಾಗಿದ್ದೇನೆ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಆದರೆ ಈ ಘಟನೆಯು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಯಾವ ದುರುಳನು ನಿನ್ನ ಕೆಸೆ ಕತ್ತರಿಸಿರುವನೋ, ಅವನು ಇಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲರ ಉಪವನದ ವರೆಗೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಸಿ ಬಂದಿರುವನು. ನೀನು ಎಂದೂ ಧರಿಸದ ಮಾಸಿದ ಉಡುಪಿನಿಂದ ಸಜ್ಜಾದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು, ನಿನ್ನ ಬೇತು ಸರಲವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಆತನು ಅರಿತಿರಬೇಕು; ಹಾಗೆ ಆತನು ಅಯ್ಯವಿವಿಧ ಆತನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಸಿ ಖರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅನುಮಾನವು ಸಜವಾದರೆ, ನೀನು ಆತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸುಚಿತ್ತವರಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕಾಗುವದು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ರೀತಿ-ನಡಾವಳಿ, ಪ್ರಕೃತದ ನಿನ್ನ ಆರ್ಥಕ ಸ್ಥಿತಿ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಆತನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು.”

ಕೆಲ್ಟಿಯಾರನು ಚಿಂತಾಗ್ರಸ್ತ ಚಿತ್ತದಿಂದ:—“ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಾವ ಗುರ್ತಿನ ಗೃಹಸ್ಥನನ್ನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆತನನ್ನು ಕಂಡಿರದಿದ್ದರೂ ಒಂದು ವೇಳೆ ಆತನೇ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡಿರಬಹುದು.

ಬ್ಲೇಕ:—“ಹಾಗೂ ಆಗುವ ಸಂಭವವುಂಟು. ಅವಿರಲಿ. ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನು ರೆನ್ ಹ್ಯಾಮ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಸದಸ್ಯನುಮೋ-ಅಲ್ಲವೋ ಹೇಳು ನೋಡೋಣ.”

ಕೆಲ್ಟಿಯಾರನು ಚಕಿತಭಾವದಿಂದ ಮೋರೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬ್ಲೇಕನ ಮುಖದ ಕಡೆಗೆ ಇಣುಕಿ:—“ಅಹುದು. ಅವನು ರೆನ್ ಹ್ಯಾಮ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಮುಖ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ನನ್ನ ನ್ನೋ ಸಾರಿ ಆತನ ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಕರೆಮೊಯ್ದಿದ್ದನು.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನೀನು ಜೂಜನ ಅಡ್ಡಿಗೆ ಜೂಜಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲ, ಅದು ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಏನು?”

ಕಿಲ್ದೇ:—“ಅಹುದು. ಅವನೇ ನನ್ನನ್ನು ಜೂಜಿನ ಅಡ್ಡಿಗೆ ಎಳೆದೊ ಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಜೂಜನ್ನಾಡಿದರ ಒಂದೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಧನಿಕನಾಗಬಹುದೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾನು ಆತನಿಂದಲೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆನು. ನಾನು ಹೇಗಾದರೂ ಯೆಚ್ಚು ಹಣವಂತನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಆತನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು; ಆದರೆ ನನ್ನ ಡುರ್ಭಾಗ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ನಾನು ಕೃತಕಾರ್ಯನಾಗಲಿಲ್ಲ.”

ಬ್ಲೇಕನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ದನಿಯಿಂದ:—“ಬಂಧುವಿನ ಕೆಲಸವಲ್ಲವೇ ಅದು! ಏನೇ ಆಗಲಿ, ನೀನು ಯಾವಾಗ ದ್ರವ್ಯಾಭಾವದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪೇಚಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದೆಯೋ ಅವಾಗ ಆ ಬಂಧುವೇ ನಿನಗೆ ಸಾ-ಲಿಬರ್ನ ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಹಲವು ರತ್ನಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ, ತದನಂತರ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಸಾವುಕಾರರಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಇಟ್ಟರೆ ನಿನ್ನ ದ್ರವ್ಯಾಭಾವವು ಪರಿಹರಿಸುವದೆಂದೂ ಹೇಳಿದನಲ್ಲವೆ? ಹಾಗೂ ಆ ಹಣದಿಂದ ಜೂಜು ಆಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಅಪುಮಿತ ಹಣ ಮೊರೆಯುವದೆಂದೂ ಹೇಳಿದನಲ್ಲವೆ?”

ಕಿಲ್ದೇ:—“ಅಹುದು; ಆತನು ನನಗೆ ಹಾಗೆಂದು ಹೇಳಿದನು ನಾನು ಆತನ ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿ ವಿಪತ್ತಿಗೀಡಾದೆನೆಂಬದು ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟದ ದೋಷವೇ ಹೊರತು, ಇದರಲ್ಲಿ ಆತನ ದೋಷ ಕೊಂಚವಾದರೂ ಇರುವದೆಂದು ಕಂಡು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಆತನು ನನ್ನ ಹಿತಕರ್ತೃವೆಂದೇ ನನಗಿ ದಿಲ್ಲ ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು; ಆದರೆ ಆತನ ವಿಷಯವಾಗಿ ನೀವು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದೇಕೆ? ಈ ಕಳವಿನ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಆತನಂತಹ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಬಂಧುವಿನ ಸಂಬಂಧವೇನಾದರೂ ಇವೆಯೋ ಹೇಗೆ?.....”

ಬ್ಲೇಕನು ಆತನ ಮಾತಿಗೆ ತಡೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ:—“ನಾನು ಇನ್ನು ಒಂದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿನಗೂ ಮಿಸ್ ಭಾರನನ್ನಳಿಗೂ ಪರಿಚಯವಾಗುವ ಮೊದಲು ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನು ಅವಳನ್ನು ಸ್ತ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದನೇ?”

ಕಿಲ್ದೇಯಾರನು ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು, ನಂತರ:—“ನನಗಂತೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅನಿಸುತ್ತದೆ; ನಿಜವನ್ನು ಅರಿಯೆನು; ಆದರೆ ಹಿಂದಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಆತನು ಡಾಫನಿಯನ್ನೊ ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬದನ್ನೂ ಆದರೂ ಡಾಫನಿಯಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೂ ಅವನಿಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲವೆಂಬದನ್ನೂ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿರುವೆನು?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನಿನ್ನಿಂದ ಇನ್ನೇನೂ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದಿಲ್ಲ; ಈಗ ಕೇಳತೀದದ್ದೇ ಸಾಕಷ್ಟಾಯಿತು; ಆತನ ಇಂಗಿತವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು.”

ಕೆಲೈಯಾರನು ವಿಸ್ಮಯಭರದಿಂದ:—“ಇಂಗಿತವೇ! ಆತನ ಇಂಗಿತವನ್ನೇನು ತಿಳಿಯೋದಿ? ಬ್ಲೇಕರೇ, ನೀವು ಏನು ಅನ್ನುತ್ತಿರುವಿರೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ.”

ಬ್ಲೇಕನು ತೀಕ್ಷ್ಣವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನ ಮೋರೆಯಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತ: “ಏನೂ ತಿಳಿಯಲಾಗುವದಿಲ್ಲವೇ? ಸರಿ. ಸರಿ. ಅಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಇದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಗತಿಯು ಹೀಗೆಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು?”

ಕೆಲೈ:—“ನಾನು ಅಷ್ಟನೂ ಅದೂರದರ್ಶನವೂ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದೇ ಹೋಗಿದೆ; ಹಾಗು ಆ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಬಿಂದುಮಾತ್ರವೂ ಸಂವೇದನೆಯವದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ನೀವೇನು ಅನ್ನುತ್ತಿರುವಿರೆಂಬದನ್ನು ನನಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿ ಹೇಳಿರಿ: ತನ್ನ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿರಿಸಬೇಡಿರಿ.”

ಬ್ಲೇಕನು ಧೀರ ಗಂಭೀರ ಸ್ವರದಿಂದ:—“ನೀನು ತೀರ ಅಜ್ಞಾನೋ-ತೀರ ಫರಲನೋ ನಾನದನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಲಾರೆನು. ಈಗ ನನ್ನೆನುರಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿ ಹೌತವಾಗಿ, ಉಜ್ವಲವಾದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಯವೂ ಮನಸ್ಸುಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ನೀನು ಯಾವಾತನನ್ನು ನಿನ್ನ ಪರಮ ಬಂಧುವೂ ಹಿತಕರ್ತೃವೂ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿದಿರುವೆಯೋ ಅವೇ ಕಪಟ, ಕ್ರೂರ, ನೀಚ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟಿನೇ ನಿನ್ನ ಅಧಃಪತನಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವು” ಅವನು ಮಿಷ್ ಭಾರನನ್ನಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಧ್ಯದೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲ ಎಡರು-ತೊಡರುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ತಾನು ಭಾರನನ್ನಳನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಆಶೆಯಿದ್ದಿತು; ಆದರೆ ನೀನು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಆತನ ಪ್ರಣಯದ ಪ್ರತಿದ್ವಂದ್ವಿಯಾವೆ. ಡಾಫನಿಯು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದಳು. ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದನು! ನಿಮ್ಮಗಳ ವಿವಾಹವೆಂಬಂಥವು ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟಿನು ಅತ್ಯಂತ ನಿರಾಶೆಗೊಂಡು ನಿನ್ನ ಸರ್ವನಾಶ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಂಕಲ್ಪವಾಡಿಕೊಂಡನು; ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಶತ್ರುರೂಪದಿಂದ ಮಾಡದೆ, ಹಿತ್ಯೆಸಿ ಬಂಧುವಾಗಿ. ಆತನು ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬಂಧುತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು. ನೀನು ಮೂರ್ಖನು. ಕಾಲಸರ್ಪವನ್ನು ಪೂಮಾಲೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯದೆಯೆ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದೆ. ಅವನು ಸುಯೋಗವನ್ನು ನೋಡಿ ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಧಃಪತನದ ದಾರಿಗೆ ಎಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದನು. ಆತನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೇ ನೀನು ಜೂಜನ ಅಡ್ಡಿಗೆ ಹೋಗತೊಡಗಿದೆ; ಸಂಪಾದನೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡತೊಡಗಿದೆ; ಕೊನೆಗೆ ಜೇಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯನ್ನೂ

ಕಂಡುಕೊಂಡೆ. ಸಾಲ ರೂಪದಿಂದ ವಜ್ರ ವೈಷ್ಣೋರ್ಯಗಳ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಇಟ್ಟು ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದೆ; ಧನವಂತನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಆ ಹಣವನ್ನು ಜೂಜಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದೆ. ನೀನು ಸಂಕಟದಿಂದ ಪಾರಾಗ ಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲ ದಾರಿಗಳೂ ಕಟ್ಟಾದವು. ಅವನು ನಿನ್ನ ಚಲನವಲನವನ್ನು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಾ ಲಿಬರ್ನ ಕಂಪನಿಯ ವರು ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವ ವಾರಂಟು ತೆಗೆಯುವರೆಂಬ ಸಂಧಾ ನವನ್ನೂ ಅವನು ವಡೆವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ನೀನು ಅವರ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ರತ್ನ ಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಸಾಲರೂಪವಾಗಿ ತಂದು ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಸಂಗತಿಯಾದರೂ ಈ ನಿನ್ನ ಹಿತಬಂಧುವಿನ ಮೂಲಕವೇ ಆ ಅಂಗಡಿಯವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ನಾಳೆಯ ದಿವಸ ನೀನು ಅವರ ವಾರಂಟಿ ನಿಂದ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಡುವೆ, ಅವರ ಸಾಲ ತೀರಿಸುವದು ನಿನಗೆ ಅಶಕ್ಯವು, ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಬೇರೆ ಸಾಲ ಸಿಗುವಂತಿಲ್ಲ ಇವೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸಾಲ ತೀರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆ ಸುವೆಯೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆ ನಿನ್ನ ಹಿತ್ತೈಸಿಯು ತವಕಪಡು ವದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇ ಆಗಿವೆ. ಆತನು ನೆಳಲಿನಂತೆ ನಿನ್ನನ್ನನುಸ ರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಸಿದ ಉಡಿಗೆ-ತೊಡಿಗೆಗಳಿಂದ, ಸುಂ ದಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊರಟಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನು ನಿನ್ನಾ ಕಳವಿನ ಬೇತನ್ನು ಅನುಮಾನದಿಂದಲೇ ತಿಳಿಕೊಂಡು, ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ನ್ನನುಸರಿಸಿ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲರ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ಬಂದು, ನೀನು ಮರಳಿ ಬರುವ ವರೆಗೂ ನಿನ್ನ ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಏನೇನು ಘಟಿಸಿರು ವದೋ, ನೀನು ಸ್ವಂತವೇ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಭೋಗಿಸಿರುತ್ತೀ ನೀನು ತಿಳಿಯ ತಕ್ಕ ಬಾಕಿ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಈಗ ನನ್ನಿಂದ ತಿಳಿದಿರುತ್ತೀ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಆ ಹಿತ್ತೈಸಿ ಬಂಧುವನ್ನು ಈಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗುರ್ತಿಸಿದೆಯಾ?"

ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ನೀಸ್ತಬ್ಧ ಹೃದಯದಿಂದ, ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಉಸಿರಿ ನ್ನಿಂದ ಬ್ಲೇಕನು ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅವನ ಮಾತು ಮುಗಿಯಲು, ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ಉತ್ತೇಜಿತ ಭಾವದಿಂದ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲಿಂದ ಜಿಗಿದಿದ್ದನು. ಆತನ ಎರಡೂ ಕಣ್ಣುಗಳೊಳಗಿಂದ ಬಿಂಕಿಯ ಕಿಡಿಗಳೇ ಹಾರಹತ್ತಿದಂತಾದವು. ಆವರಿಸಲಾರದಂತಹ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಹಾಗು ಹಿಂಸಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಅವನ ದೇಹವು ಕಂಟಸಹತ್ತಿತು. ಅವನು ಆವೇಗ ಭರ ದಿಂದಲೂ ವಿಕೃತ ಸ್ವರದಿಂದಲೂ:—“ಎಲಲಿ! ನಾನೆಂಥ ಮೂರ್ಖನು! ಎಂಥ

ಮರುಳನು! ನಾನು ಈ ಮೊದಲೇ ಅವನಲ್ಲೇಕೆ ಸಂದೇಹಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ? ಅವನು ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬುದು ಒಂದು ದಿನವೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇಕೆ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ? ಯಾವ ಮಾಯಾಜಾಲದಿಂದ ಆ ಜೀವತ್ಕ್ರಮವು ನನ್ನನ್ನು ಮುಗ್ಧನಾಗಿಯೂ ಸುಂದಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟನು? ಬಂಧುವಿನ ಕಪಟವೇಷವಿರುವ ಅವನು ನನ್ನ ಸರ್ವನಾಶಗೊಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಕೊಡ್ಡಿಯ ಏಟು ಹಾಕಿರುತ್ತಾನೆ. ನಾನದನ್ನೇನೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ; ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಿಯೂ ನೋಡದಂತಾಗಿರುವೆನು. ಬ್ಲೇಕರೇ, ನೀವು ಹೇಳಿದುದೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯವು. ಅದರೊಳಗನದೊಂದೂ ನಂಬಿಗೆಗೆ ಅಪಾತ್ರವಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಜೇಬಿನೊಳಗಿಂದ ರತ್ನಾ ಭರಣಗಳನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನ್ನು ರೆನ್ ಹ್ಯಾಮ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ನೀಚ ಕೃತ್ಯವು ಅವನವೇ. ಅದು ಬೇರೆಯವರಾರಿಂದಲೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂಬದನ್ನು ನಾನು ಆಣೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆನು.”

ಬ್ಲೇಕ:—ನೀನು ಸಕಾಲದಲ್ಲೇ ಹುಷಾರಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಅಧಃಪತನವು ಇಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.”

ಕಿಲ್ಟೇ:—“ಆದರೆ ಈಗ ಆ ಆಕ್ಷೇಪವು ನಿಷ್ಫಲವೇ ಸರಿ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅನು ತಾಪಪಟ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈಗಿಂವಿಗಲೇ ರೆನ್ ಹ್ಯಾಮ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯವರೆದುರು ಆತನ ಈ ಕೀರ್ತಿಪ್ರದವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ! ಆ ಮೇಲೆ ಬಾಟಿನಿಂದ ಅವನ ಬೆನ್ನು ಮೆತ್ತಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅವನಿಗೆ ಆತನ ಕುಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ಣಿಸುತ್ತೇನೆ!”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಅದರ ಫಲವು ಯೋಗ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನೇ ಮಾಡುವೆನು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಗೆಯಿರಿಸಿ ನೀನು ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿರು.”

ಕಿಲ್ಟೇ:—ನೀವು ಅವನಿಗೇನು ಮಾಡುವಿರಿ? ಒಂದುವೇಳೆ ನೀವು ಅವನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದರೆ, ಆಗ ಅವನ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಕುಕರ್ಮದ ವೃತ್ತವೂ ಬೈಲಿಗೆ ಬರುವದು. ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನಾನು ಅವನನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯುವೆನು; ಆದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅವಸರಪಡುವದಿಲ್ಲ. ಕಳವಿನ ಮಾಲು ಆತನ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನಿಚ್ಛೆ. ನನ್ನ ಆ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಬಲವಾದ ಕಾರಣವುಂಟು. ನೀನು ಈಗ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸುವದೇನೆಂದರೆ, ಅದರಿಂದ ನಿನಗನಿಷ್ಟವಾಗಲಾರದು.”

ಬ್ಲೇಕನ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನು ತನ್ನ ಸಿಟ್ಟು ನುಂಗಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತನು. ಆ ಮೇಲೆ ಬಹು ಸೌಮ್ಯವಾಡಿಯಿಂದ: "ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವಿರೋ ಅದೇ ನನಗೆ ತಿರಸಾಮಾನ್ಯವು. ಅವನ ದುಷ್ಟ ಹೇತುವು ನಿಷ್ಫಲವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಇನ್ನು ನನಗಾವ ಕೇಡನ್ನೂ ಬಗೆಯಲಾರನು. ರತ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ನಾನು ನಿರಾಪವನು."

ಬ್ಲೇಕ:—“ಪರಮೇಶ್ವರನ ದಯೆಯಿಂದ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ; ಆದರೆ ಫೇಬಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸುಸ್ಥಿರವಾಗಿರಗೊಡುವನೆಂಬ ಆಶೆಯು ಅಶ್ಚವೇ ಸರಿ.”

ಕಿಲ್ಡೀ:—“ಅದೇನು? ಅವನು ನನಗೆ ಮತ್ತೇನು ಪೀಡೆಕೊಡುವನು?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನೀನು ರತ್ನದಂಗಡಿಯ ಸಾಲ ತೀರಿಸಿದೆ ಎಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಮೂವಾಗ ತಿಳಿಯುವದೋ ಆಗ ಆತನು ಬೇರೆ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೆಗೀಡುಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವನು. ನಿನ್ನನ್ನು ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸುವದೇ ಅವನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಕಲ್ಪವು.”

ಕಿಲ್ಡೀ:—“ಅವನು ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲ ಮತ್ತು ಡಾಫನಿ ಭಾರನನ್ನು ಇವರುಗಳಿಗೆ ನಾನೇ ಅವಳ ರತ್ನಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಕದ್ದಿರುತ್ತೇನೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಸುವನೆಂದು ನಿಮಗನಿಸುತ್ತಿವೆಯೇ?”

ಬ್ಲೇಕ: - “ಇಲ್ಲ; ಆ ಸಾರಸಕ್ಕೆ ಆತನು ತೊಡಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದು ಅವನು ತಿಳಿಸಿದರೆ, ಈ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಅವನೇ ಮೊದಲು ಕೇಡಿಗೀಡಾಗಬೇಕಾದಂತೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತುಂಟು; ಆದರೆ ಅವನು ಬಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲ ಹಾಗೂ ಅವನ ಕನ್ಯೆ ಅಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆ ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇನಾಮದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ಎಲ್ಲ ಆಶೆ-ಭರವಸೆಗಳೂ ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಡಬಹುದು.”

ಅಂಜಕೆಯಿಂದ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನು:—“ಎಂಥ ಸರ್ವನಾಶವಪ್ಪಾ! ಹಾಗೂ ಆದೀತೇ?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಅಸಂಭವವಲ್ಲ; ಆದರೆ ಇದು ನನ್ನ ಅನುಮಾನವಿಷ್ಟೇ. ಆತನ ಪ್ರಕೃತಿಧರ್ಮದ ಮೇರೆಗೆ ಹಾಗೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಸರ್ವನಾಶಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅವನು ಹೇಗೆ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪನಾಗಿರುವನೋ ಅಂಥವನ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಅನುಮಾನ ತಾಳುವದು ಅಸಂಗತವಲ್ಲ.”

ಆಗ ಕಿಲ್ವೇಯಾರನ ಸೊಂಡೆಯು ಒಣಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಭಯದಿಂದ ಆತನ ಎದೆಯು ಹಾರಹತ್ತಿತು. ಅವನು ಉದ್ವೇಗ ಭರದಿಂದ:—“ನಿಮ್ಮ ಅನುಮಾನವು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅವನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಾಡುವನು. ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯವು ಲಭಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ನನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆಯು ನನಗೆ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿ-ವಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ನನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಡಾಫನಿಯು ನಮ್ಮಗಳ ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಮುರಿದು ಬಿಡುವಳು. ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಸರ್ವನಾಶವಾಗುವದು ಖಂಡಿತವೇ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಎಚ್ಚರಪಡಲಿಕ್ಕೇ ಬೇಕು.”

ಅವನನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕೆಂದು ಬ್ಲೇಕನು:—“ನೀನು ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹತಾಶನಾಗುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬೇನಾಮದ ಕಾಗದ ಕಳಿಸಿದರೆ ಅದು ಅವನದೇ ಎಂಬದನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವದು ಕಠಿಣವಾಗಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲೆಂಬದನ್ನು ಅವನು ತಿಳಿದಿರುವನು. ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾನ ಮನ್ನಣೆಗಳು ಯಾವದರಿಂದ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವವೋ ಅಂಥ ಯಾವ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವ ಸಾಹಸವೂ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ಅವನಿಂವ ಆಗಲಾರವು. ವಿಫತ್ತು ಒದಗುವ ಮೊದಲು ಆ ವಿಪತ್ತಿಗೆ ಅಂಜಿ ಕೈಕಾಲುಗಡುವದು ತರವಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೋ. ನಾಳೆ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮತ್ತಾವಾಗಾದರೂ ಪ್ರಫುಲ್ಲ ಮನಸ್ಸುತಾಗಿ ಡಾಫನಿಯನ್ನು ಕಾಣು. ನಿನಗೆ ಈ ಕಳವಿನ ಸಂಗತಿಯೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವನಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವಕೊಡನೆ ವರ್ತಿಸು. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹತ್ತುಗಂಟೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಸಾಲ ತೀರಿಸಲಿಕ್ಕೆಂದು ನಿನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಣದ ಚಕ್ಕು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.”

ಕಿಲ್ವೇ:—“ನಿಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾದೆನು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆಂತೂ ಈ ಕುತ್ತದಿಂದ ದಾಟುವೆನು.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನಿನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆಯು ಎಂದಾದರೂ ನಿನಗೇ ಸಂಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದಲ್ಲಿ, ನೀನು ಅವಳೆದುರಿಗೆ ಕಳವಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನುಳಿದು ಮಿಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ.”

ಕಿಲ್ವೇ:—“ಅದು ಮಹಾ ತಪ್ಪು! ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆನು ನಾನು ಉಳಿಯುವೆನೇ? ನೀವು ನಮ್ಮ ಸೋದರತ್ತೆಯನ್ನು ಅರಿಯರೆಂದೇ ಹೀಗೆ ಅನ್ನುತ್ತಿರುವಿರಿ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಹಾಗಾದರೆ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಯೋಗ್ಯವೆನಿಸುವಮೊ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡು. ಈಗ ರಾತ್ರಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಇನ್ನು ನೀನು ನಿನ್ನ ಬರಾಕಿಗೆ ಹೊರಡು”

ಬಳಕೆ ಕಿಲ್ಲೆಯಾರನು ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ವೋಡಮಟ್ಟು ವಿಷಣ್ಣಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ರಾಜಬೀದಿಗೆ ಬಂದನು; ಹಾಗು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ರೆಜಿಮೆಂಟಿನ ಬರಾಕೆಗೆ ತೆರಳಿದನು. ಸ್ಮಿತ್ಥನು ಅವನನ್ನು ತಮ್ಮ ತಲೆಬಾಗಿಲವರೆಗೆ ಕಳಿಸಿ, ಬಾಗಿಲವನ್ನು ಇಕ್ಕೆ ಬ್ಲೇಕನ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಸ್ಮಿತ್ಥನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಬ್ಲೇಕನು ಒಂದು ಆರಾಮಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಅರ್ಧಶಾಯಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡು ಗಭೀರವಾದ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗ್ನನಾದನು. ಆಗ ಆತನ ಚಿರಾಟದಿಂದ ಹೊರಡುವ ಎಂಜಿನ್ನ ದಂಭ ಹೊಗೆಯಿಂದ ಆ ಕೋಣೆಯು ಅಂಧಕಾರಮಯವಾಯಿತು.

ಬ್ಲೇಕನು ಚಿಂತಾಗ್ರಸ್ತನಾದುದನ್ನು ಕಂಡು ಸ್ಮಿತ್ಥನು ಆಗಲೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಕೇಳುವದು ಯೋಗ್ಯವೋ ಅಯೋಗ್ಯವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ಕೆಲ ಕ್ಷಣಗಳ ವರೆಗೆ ಕುಳಿತು ಯೋಚಿಸಿದನು; ಆದರೆ ಅವನ ಕುತೂಹಲವು ಪ್ರಬಲವಾದುದರಿಂದ ಅವನಿಂದ ಹಾಗೆ ಮತೆ, ಸುಮ್ಮನಿರಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಂದ ಅವನು ಬ್ಲೇಕನನ್ನು ಕುರಿತು:—“ಒಡೆಯ್ಯಾತುಸ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ನೀವು ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಕಿಲ್ಲೆಯಾರನಿಗೆ ಹೇಳಿದಿರೇನಂದರೆ, ಕಳವಾದ ಮಾಲು ಆ ದಾರಿಹೋಕನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಿರಲೆಂದು; ಆದರೆ ನೀವು ಅಪನೇದರಿಗೆ ಇದರ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ; ಅದನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕಾ ಆತಂಕವಿದೆಯೇನು?”

ಬ್ಲೇಕನು ತನ್ನ ಬಾಯೊಳಗಿನ ಪ್ರಚಂಡವಾದ ಚಿರಾಟಿನ ಕೊಳವೆಯನ್ನು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊರದೆಗೆದು, ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತನು; ಹಾಗು ಮೇಲೆ ನೋಡುತ್ತ:—“ಸ್ಮಿತ್ಥ, ನಿನಗೆ ನೆನಪಿದೆಯೇನು? ಒಂದು ವರ್ಷವಾಗಿರಬಹುದು; ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಾನೂ ನೀನೂ ಕೂಡಿ ಲಂಡನ್ನಿನ ಪೂರ್ವಭಾಗದ ಬಡ ಹಾಗು ಪತಿತರ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಸಿದ ಹಾಗು ದಾರಿಹೋಕರ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದ್ದ ನೇಭಿಲ್ ಹರಕೋರ್ಟನನ್ನು ಕಂಡು ನಿನಗೆ ಆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯನ್ನನು ಸರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೆನು; ಆದರೆ ನೀನು ಕೃತಕಾರ್ಯನಾಗದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದಿರುಗಲು, ನಾನು ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆನೇನಂದರೆ:—‘ಮುಂದೆ ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದೀತು. ಅದರಿಂದ ನೀನು ದನ್ನು ನೆನಪಿಡು, ಎಂದು.’”

ಸ್ಮಿತ್ಥ:—“ಅಹುದು; ಆ ಸಂಗತಿಯು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿದೆ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಇದುವರೆಗೆ ಅದೇ ಘಟನೆಯ ಸಂಗತಿಯು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸುತ್ತಿವೆದಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಂದರೆ, ಆ ಘಟನೆಗೆ ಕೆಲ ದಿನ ಮುಂಚೆಯೂ ಹಾಗೂ ನಂತರವೂ ಲಂಡನ್ನಿನ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಲಾರ್ಡರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವೇ ಬಗೆಯ ಒಂದಾನೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ರಹಸ್ಯಜನಕವೂ ಭಯಾನಕವೂ ಆದ ಕಳವುಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಮಾಜದೊಳಗಿನ ಯಾವನೊಬ್ಬನು ಕಸಬುದಾರ ಕಛರಿಗೆ ಬೇತು ಹೇಳಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಆ ಎಲ್ಲ ಕಳವುಗಳು ಆಗುತ್ತಿದ್ದವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆ ಹರಕೋರ್ಟಿನು ಲಂಡನ್ನಿನ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಸಂಕೋಚದಿಂವ ಕೂಡಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಲಂಡನ್ನಿನೊಳಗಿವ ಎಲ್ಲ ಲಾರ್ಡರ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ಅವನಿಗೆ ಮುಕ್ತ ದ್ವಾರವು. ಅವನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಬಿರ್ಚು ಮಾಡುವನು; ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಆತನಿಗೆಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತವೆಂಬದನ್ನು ಯಾರೂ ಅಯಿರು. ಅವನು ಅಂಥ ಕಾರ ರಜನಿಯಲ್ಲಿ, ಅತಿ ವಾಸಿದ ಉಪುಸಿನಲ್ಲಿ, ಬಹುಮೂ ಕಳವುಕಾಕುಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿ ಉಪಜೀವಿಸುವವರೂ ಅದಂಥ ಜನರು ವಾಸಿಸುವ ನಿವಾಸಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಯೊರಬದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಾಯಿತೇನಂದರೆ, ಅವನ ಸಲಹೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದಲೇ ಆ ಎಲ್ಲ ಕಳವುಗಳು ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ಅವನು ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನ ಕೆಸೆ ಕತ್ತರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ನಂಬಿಗೆಯಾಗಿರುವವೇ ನಂದರೆ, ಅವನು ಕೇಳತರಗತಿಯ ಕಳ್ಳರ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಕಳವು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಕೈಕಳೆ ಹಲವು ಮಂದಿ ಕಸಬುದಾರ ಕಳ್ಳರಿರುತ್ತಾರೆಂದು. ಅದರಿಂದ ನಾವು ಆತನ ಮೇಲೆ ಷಾಳತಿ ಇಡಬೇಕು. ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೀನೇ ಸ್ವಂತ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿದೆ. ಅವನು ಯಾವ ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಮೋಗುವನೋ ನೀನೂ ಆಗಾಗ ಅವನ ಹಿಂವೆಯೇ ಗೌಪ್ಯವಾಗಿರು. ನಾನು ಅವನ ಅವರಾಧಗಳ ಪುರಾವೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸದ ಮೊರೆತು ಆತನ ವಿರುದ್ಧ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ ಅವನು ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನನ್ನು ವಿಪತ್ತಿಗೀಡು ಮಾಡಿ ವಿಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವನೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದು ನಾನು ಆ ವ್ಯವಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ಣ ಉದಾಸೀನನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನೇಫಿಲ್ ಹರಕೋರ್ಟಿನು ಇನ್ನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಕಳ್ಳರ ನಿವಾಸ ಸ್ಥಳವಾದ ಆ ದರಿದ್ರ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಮೋಗುವನೆಂದು ನನ್ನ ಊಹೆಯಿದೆ. ಅವನು ಯಾವ ದಿನ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವನು, ಏನು ಮಾಡುವನು ಮುಂತಾದ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾದಿರು.

ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳಹತ್ತಿದ.

ಕೆಲ್ಲೇಯಾರನ ಆ ಜಿಪುಣ ಸೋದರತ್ತಿಯು ಒಂದು ದಿನ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾ ಸ್ವೇಶನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಂಡ ಸ್ಟ್ರೀಟಿಗೆ ಬಂದಳು; ಹಾಗೂ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಿಂದ ಇಳಿದು ಆ ಸ್ಟ್ರೀಟಿನೊಳಗಿನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ರತ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಾದ ಮೆಸರ್ಸ್ ಸಾ ಎಂಡ ಲಿಬರ್ನ ಕಂಪನಿಯ ವಿಶಾಲವಾದ “ಶೋ-ರೂಮ್”ನ್ನು ಹೊಕ್ಕಳು. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಆಳುಗಳು ಕೊಳ್ಳಬಂದ ಜನರಿಗೆ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆತೆಗೆದು ತೋರಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಆ ಮಿಸೆಸ್ ಓರಾಯಿನ್‌ಡೇನಳು ಬಂದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ನೋಡದಂತಿದ್ದರು. ಅವಳಾದರೂ ಅವರನ್ನೇನೂ ಕೇಳದೆ, ಆ ಹಾಲಿನ ತುದಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಹಾಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಕಾಜಿನ ಬಾಗಿಲವಿದ್ದಿತು. ಅವಳು ಆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟಕವಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದ ಹಿಡಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ನೂಕುತ್ತಲೇ ಆ ಕದವು ತೆರೆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವಳು ಮತ್ತೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ರೂಮಿಗೆ ಹೋದಳು. ಅದೇ ಆಫೀಸ ರೂಮು.

ಆ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಬೊಗರಿಗಡ್ಡೆ-ಕಲ್ಲೀಮಿಸೆಗಳುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಪ್ರೌಢನು ಕೈಯೆಲ್ಲೊಂದು ಭಾರೀ ಬೆಲೆಯ ಪೆನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಯಾವನೋ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಿಸೆಸ್ ಓರಾಯಿನ್‌ಡೇನಳು ಅವನದರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಳ್ಳೇ ಮುತ್ತದ್ದಿಯಂತೆ “ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಸಾನೋ-ಲಿಬರ್ನನೋ? ನೀವು ಯಾರು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಲಿಬರ್ನನು ಆಗ ಅಂಗಡಿಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಂದು ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದವನೇ ಆ ಕಂಪನಿಯ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗಿದಾರನಾದ ಸಾ ಸಾಹೇಬನು. ಆತನ ಹೃದಯವು ಆತನ ಅಂಗಡಿಯೊಳಗಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಜೀನಸಾದ ವಜ್ರ ಕೈಂಠಲೂ ಕಠಿಣವು. ಸ್ವಭಾವವು ತೀರ ರುಕ್ಷವು; ಅಲ್ಲದೆ ಆತ ಅಂಗಡಿಕಾರನಾಗಿದ್ದರೂ ಅಂಗಡಿಕಾರನಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ವಿನಯ, ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವಲ್ಲಿ ಆತನು ಅಷ್ಟೊಂದು ರೂಢನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಲಾರ್ಡ್ ಜನರೂ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರ್ ಡ್ಯೂಕರೂ ಅವನ ಕಂಪನಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು; ಹಾಗೂ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಲವರು ಅವನಿಗೆ “ಸರ-ಸರ” ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ತಾನು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನೆಂಬ ಅಹಂಕಾರವು ಆತನಿಗುಂಟಾಗಿದ್ದಿತು. ಒಂದಿಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಮೆಂಬರ ಕೂಡ ತಾನಾಗಬಹುದೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವು ಅವನಿಗಿದ್ದಿತು. ಅವಳು ಆ ರೀತಿ ಅಶಿಷ್ಟಭಾವದಿಂದ ತನ್ನ ಹೆಸರು ದೆಸೆ

ಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೇಗಾಗಿದ್ದೀತೆಂಬದನ್ನು ವಾಚಕರೇ ತರ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಆದರೆ ಆತನು ಏನನ್ನೋ ತಿಳಿದು ಆ ಅಪರಿಚಿತ ಮುದುಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೌಜನ್ಯ ವಿರಹಿತವಾಗಿಯೂ ಕೊಂಚ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದಲೂ:—“ಅಹುದು; ನಾನೇ ಈ ಫರ್ಮಿನ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗಿದಾರನು; ಆದರೆ ಮ್ಯಾಡಮ್, ನಾನಂತೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗುರ್ತಿಸುವದಿಲ್ಲ. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣಬರುತ್ತೀರೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ನಾನು ಮುಂಗಡವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.”

ಮಿಸೆಸ್ ಓರಾಯನ್‌ಡೇನಳು:—“ಅದರಿಂದ ಈಗೇನು ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ? ನೀವು ಅಂಗಡಿಕಾರರು; ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ನಡೆಯುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕ ವರ್ಗವೆಲ್ಲ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಗೆ ಮಾಲು ತೋರಿಸುವದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗ್ನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಅವರಿಗೇನೂ ತೊಂದರೆ ಕೊಡದೆ, ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಮಿಸೆಸ್ ಓರಾಯನ್‌ಡೇನಳನ್ನು ವರು.”

“ಹಾಗೆಯೇ? ಮ್ಯಾಡಮ್, ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ತಾವು ವಿಶ್ರಮಿಸಿರಿ.” ಸಾ ಸಾಹೇಬನು ಅವಳಿಗೊಂದು ಕುರ್ಚಿ ತೋರಿಸಿದನು.

ಬಳಿಕ ಮಿಸೆಸ್ ಓರಾಯನ್‌ಡೇನಳು ಅಲ್ಲಿಯದೊಂದು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಯಾವ ಬಗೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡದೆ: “ನನಗೊಬ್ಬ ಸೋದರಳಿಯನಿದ್ದಾನೆ; ಅವನು ಕೆಂಪು ಸೈನ್ಯದೊಳಗೆ ನೌಕರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ; ಆತನ ಹೆಸರು ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರ. ನೀವು ಅವನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸುವಿರಾ?”

ಸಾ:—“ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನೇ? ಈ ಹೆಸರಂತೂ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪರಿಚಿತವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಜನರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೆನಪಿಡುವುದು ಕಠಿಣವೇ.”

ಓರಾ:—“ಈ ನನ್ನ ಸೋದರಳಿಯನು ವರ್ಷಾರು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದಲೂ ನಿಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಧವಿಧದ ವಜ್ರ-ರತ್ನಗಳ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸಾಲವಾಗಿ ಒಯ್ಯುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆತನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ನೂರು ಪೌಂಡುಗಳ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನಂತೆ. ಈ ಸಂಗತಿಯು ನಿಜವೋ-ಸುಳ್ಳೋ? ಎಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಯಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.”

“ಮ್ಯಾಡಮ್ ಸಾಹೇಬ, ಅಹುದು; ಆತನು ಸಾಲರೂಪವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೆಲ ಕೆಲವು ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಒಯ್ಯಿರುವುದು ನಿಜ.”

ಓರಾ:—“ಅವನಿಂದ ನಿಮಗೆಷ್ಟು ಪೌಂಡು ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ? ಹಾಗು ಇದುವರೆಗೆ ಬಂದುದಷ್ಟು?”

ಸಾ:—“ಒಂದು ಪೇನ್ಸು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅವನಿಂದ ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಬಾಕಿಯೆಲ್ಲವೂ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ.”

ಓರಾ:—“ಹಾಗೆಯೋ? ಈ ಸಂಗತಿ ಕೇಳಿ ವಿಸ್ಮಯವಾಗದಿರಬದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನೀವು ನನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು: ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಿರಿ. ಯಾವದೊಂದು ಕಾಯಿದೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಮುಂಚೆ ಅವನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲ್ಪಡುವ ಪ್ರಸಂಗವಿದ್ದಿತೇ? ನಿಮ್ಮ ಫರ್ಮಿನಿಂದ ಅವನ ವಿರುದ್ಧ ಯಾವುದೊಂದು ವಾರಂಟ್ ಹೊರಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿತ್ತೇ?

ಸಾ ಸಾಹೇಬನು ಕೊಂಚವೇ ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗಿ: “ನಮ್ಮಗಳ ಫಾರ್ಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವದೊಂದು ಗೌಪ್ಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೊರಗಿನ ಜನರೆದುರು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವದು ಯುಕ್ತಿಸಮ್ಮತವಲ್ಲ; ಆದರೆ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಕಿಲ್ಲೇ ಯಾರನು ನಿಮ್ಮ ಸೋದರಳಿಯನೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಅವನ ಸಂಬಂಧದ ಯಾವ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ಬೇರೆಯವರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಲಾರದಂಥ ವಿರುವನೇ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಬಾಧಕವಿಲ್ಲ. ಅವನ ವಿರುದ್ಧ ನಾವು ಯಾವ ವಾರಂಟ್ ಹೊರಡಿಸಲಿದ್ದೆವೆಂಬ ಸಂಗತಿಯು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿವೆಯೋ ಅದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ; ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಜವು. ನಾಳೆ ನಮಗೆ ಹಣ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಾರಂಟ್ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಓರಾ:—“ಆತನು ಯಾವ ಎಲ್ಲ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದನೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಬಡ್ಡಿ ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದನೋ?

ಸಾ:—“ಮ್ಯಾಡಮ್, ಹೌದು. ಅವನು ಆ ಬಗೆಯಾಗಿ ಕಾಯಿದೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದನೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದೊಡನೆಯೇ ನಾವು ಅವನನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದೆವು; ಆದರೆ ಆತನ ಸುದೈವದಿಂದ ಆತನು ನಮಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಹಣವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು!”

ಓರಾಯನ್‌ಡೇನಳು ತನ್ನ ಕಾಲಿನ ಬೂಟನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಲಪಾಗಿ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ, “ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಹಣವೂ ಮುಣುಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆತನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಪೇನ್ಸು ಕೂಡ ದೊರಕಿರದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಸೋದರಳಿಯನು ತೀರ ಸಾಮಾನ್ಯನು, ಬಡವನು. ತಂದೆಯ ಸಂಬಂಧದ ಕೊಂಚವೃತ್ತಿ ಹಾಗೂ ಪಹರೆಯ ಸಂಬಂಧದ ಅಲ್ಪವೇತನ ಇವಿಷ್ಟೇ ಅವನ ಆದಾಯ, ಅವನು ನನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗುವನೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಅಂತೆಯೇ ನೀವು ಆ ಕಫಲಕನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡು ಬೆಲೆಯ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು

ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೀರಿ; ಆದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಭ್ರಮನಿರಸನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳಿರಿ. ಆತನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗುವ ಆಶೆಯಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀವು ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಸಾಲರೂಪವಾಗಿ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ನೀವು ಕೊನೆಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಹೊಂದಿರೀರಿ-ತಿಳಿಯಿರಿ.”

ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದವಳೇ ಮಿಸೆಸ್ ಓರಾಯನ್‌ಡೇನಳು ಲಗುಬಗನೆ ಆ ರತ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಳು; ಹಾಗೂ ರಾಜಬೀದಿಗೆ ಬಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶೋಫರನಿಗೆ “ಲಿಂಕ್ಸನ್ ಹೋಮಿ”ಗೆ ಒಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದಳು.

ಅವಳು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತುಸ ಅಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಅನ್ನುತ್ತಾಳೆ: — “ಇನ್ನು ತಡಮಾಡುವ ಕಾರಣವೇನು? ಈಗ ಹೇಗೂ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸಿಯೇ ಹೋಗುವೆನು. ಈಗಲೆ ನನ್ನ ಎಖರ್ನಿಯಾದ ಮಿಸ್ಟರ ಪಾರ್ಚಮೆಂಟನನ್ನು ಕಂಡು ಹೊಸ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರ ಬರೆದಿಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವೆನು. ಇನ್ನು ತಡೆಯಲಾರೆನು. ಇಷ್ಟುದಿನ ತಡೆದಿದ್ದೇ ಮಹದಪರಾಧವಾಗಿದೆ. ಆ ಹತಭಾಗಿಯ ನಡವಳಿಯು ಸುಧಾರಿಸುವ ಆಶೆಯಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಗಳಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ನಾನು ಸತ್ತ ಕೂಡಲೆ ಆತನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ತೂರಿ ಹಾಕು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು! ದೇವರು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಂಜನವನ್ನಿಕ್ಕಿದನು. ನನ್ನ ಇದ್ದ ಬಿದ್ದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ದೇಶದ ಸತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ದಾನ ಮಾಡುವದೇ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಇಷ್ಟವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಅವನ ಇಚ್ಛೆ. ಆತನ ಆ ಇಚ್ಛೆಯೇ ಇಡೀ ರಲಿ! ಶರೀರವು ಅನಿತ್ಯವು. ನನ್ನ ವಯಸ್ಸು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಎಷ್ಟು ದಿನ ಬದುಕುವೆನೆಂಬದನ್ನು ಅದಾರು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಹೇಳುವರು? ಮೃತ್ಯುಪತ್ರ ಬದಲಾಯಿಸುವದಕ್ಕಿನ್ನು ಎಲಂಬ ಮಾಡಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಆ ಹತಭಾಗ್ಯನು ನನ್ನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ತಲೆ ಒಡಕೊಂಡರೂ ನಾನಿನ್ನು ಅವನಿಗೆ ದಯೆ ದೋರಲಾರೆನು. ಅವನೊಡನೆ ನಾನಿನ್ನು ಯಾವ ಬಗೆಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಇರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.”

* * *

ಶರತ್ಕಾಲದ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ರವಿರಶ್ಮಿಗಳು ಹಾಯಿಡ್ ಸಾರ್ಕಿನೊಳಗಿನ ಗಿಡ-ಬಳ್ಳಿಗಳ, ಹೂವು-ಎಲೆಗಳು ಮೇಲೆ ಮಿನುಗಿ ಝಕ್‌ಝಕ್ ಎಂದು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಸಂಖ್ಯ ನರ-ನಾರಿಯರೂ ಬಾಲಕ-ಬಾಲಿಕೆಯರೂ

ಸುಂದರ ಉಡುಪಿನಿಂದ ಸಜ್ಜಾಗಿ ಆ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ಪರಿಭ್ರಮಣಕ್ಕೆಂದು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರುಗಳ ಮನಸ್ಸು ಎಷ್ಟು ಆನಂದ-ಉತ್ಸಾಹಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತೆಂಬದನ್ನು ಹೇಳಲಸದಕವು. ಆ ಉಪವನದ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಆನಂದವೇ ಆನಂದ! ಕೆಂಪು ಸೈನ್ಯದ ದಂಡಾಳುಗಳು ಬೆಳಗಿನ ಪರ್ಯಟನಕ್ಕೆಂದು ಹೊರಟು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಉಪವನದೊಳಗೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಕೆಲ ಕಾಲವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ನಂತರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬರಾಕೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲು ಸಜ್ಜಾದರು.

ಲಂಡನ್ನ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗಿನ ಮಾನ್ಯವಂತ ಸಮಾಜದೊಳಗಿನ ಹಲವು ಮಂದಿ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ಆ ಸುಂದರ ಸುಪ್ರಭಾತದಲ್ಲಿ ಆ ಉಪವನ ವಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಕೆಂಪು ಸೈನ್ಯದಳದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಸುಂದರ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ಕುಳಿತು ನಡೆದಿದ್ದನು. ಕೆಂಪು ಸೈನ್ಯದ ದಂಡಾಳುಗಳು ಸಾಲು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆ ಹಾಯಿಡ್ ಪಾರ್ಕಿನೊಳಗಿಂದ ಯೊರಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು; ಅವೇ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವರಿದುರು ಒಂದು ಪ್ರಚಂಡವಾದ ಟಾಪ್ ಇಲ್ಲದ ಕುದುರೇ ಗಾಡಿ ಬಂತು. ಉಚ್ಚೈಶ್ರವದಂತಹ ಬಹು ಭವ್ಯವಾದ ಅಚ್ಚು ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ಎರಡು ಕುದುರೆಗಳು ಆ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಉಪವನದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರ ವೇಷ-ಭೂಷಣಗಳುಳ್ಳವಳಾದ ಒಬ್ಬ ಪರಮ ಸುಂದರ ಯುವತಿಯು ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಆ ಮಹಾಮಹಿಮಳಾದ ಅಪೂರ್ವ ಲಾವಣ್ಯವತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಕೆಂಪು ಸೈನ್ಯದ ದಂಡಾಳುಗಳು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಅವಳ ಗಾಡಿಗೆ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು ಲೆ. ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನ ಅಂತಃಕರಣವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಕ್ಕಿತು. ಅವನ ಎದೆಯು ವೇಗದಿಂದ ಹಾರತೊಡಗಿತು. ಹರ್ಷೋತ್ಪಾಸದಿಂದ ಅವನ ಇಡೀ ಮುಖ ಮಂಡಲವು ಕೆಂಪಡಂತು ಆ ತರುಣಿಯು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಆಗಿರದೆ, ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಮಗಳಾದ ಡಾಫನಿ ಭಾರನನ್ನಳು.

ಡಾಫನಿಗೂ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನಿಗೂ ದೃಷ್ಟಿವಿನಿಮಯವಾಗಲು, ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಟೊಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ನಗೆಮೊಗದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಅಭಿವಂದಿಸಿದನು; ಆದರೆ ಡಾಫನಿಯು ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಾಭಿವಂದನೆ ಮಾಡದೆ, ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಮೋರೆ ತಿರುವಿ ಹೊರಟು ಹೋದಳು. ಅವಳ ಆಗಿನ ವರ್ತನದಿಂದ ಅವಳಿಗೂ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನಿಗೂ ಪರಿಚಯವೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಅವಳ ಆ ವರ್ತನದಿಂದ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ವಜ್ರಾಘಾತ

ವಾದಂತಾಯಿತು. ಅವನ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಗವಿದಂತಾಗಿ, ಆ ಸುಪ್ರಭಾತ ಕಾಲದ ಪ್ರಕಾಶವು ಅಡಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಆತನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಉರುಳಿ ಬೀಳದಿದ್ದಷ್ಟೇ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವು. ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಆತನು ಅತ್ಯಸಂವರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಸ್ಪೃಟವಾಗಿ: —“ಇವೇನಾಯಿತು! ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಗುರ್ತುಪಡುವಂತೆ ನೋರೆ ತಿರುವಿದಳಲ್ಲ! ಡಾಫನಿಯ ಈ ವಿಚಿತ್ರವೂ ಆಕಸ್ಮಿಕವೂ ಆದ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದು? ನನಗಂತೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯದಂತಾಗಿದೆ.”

ಕಿಲ್ಟೇಯಾರನ ಸೊಡೆಯು ಒಣಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಅವನ ಹೃದಯವು ಡವ ಡವ ಎಂದು ಹಾರಹತ್ತಿತು. ಉದ್ದೇಗವು ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗಿ ತುಂಬಿತು. ಆತನು ಸಾ ಲಿಬರ್ನ ಕಂಪನಿಯ ಸಾಲವನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಮುಂಚೆಯೇ ತೀರಿಸಿದ್ದನು. ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯದ ಮೂಲಕ ಆತನಿಗೆ ಕಳೆದ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಡಾಫನಿಯನ್ನು ಕಾಣಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಬ್ಲೇಕನ ಅಭಯವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ಅನಿಸಿದ್ದಿ ತೇನಂದರೆ, ತನ್ನ ವಿಷಯದ ಡಾಫನಿಯ ಸಂದೇಹವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿವಾರಣವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನು ಡಾಫನಿಯ ಆಗಿನ ಆ ಆಕಸ್ಮಿಕ ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯವಹಾರದ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಯದಾದನು. ನಿವಾರಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಅಂತರ್ಯಾತನೆಯ ಮೂಲಕ ಅವನು ಚತುರವಾಗಿ ಹತ್ತಿದನು. ಕೊನೆಗೆ ಆತನು ಅನುಮಾನಿಸಿದನೇನಂದರೆ, ತನ್ನ ಮಹಾವೈರಿಯಾದ ನೇಭಲ್ ಹರಕೋರ್ಟನು ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲ ಮತ್ತು ಡಾಫನಿ ಭಾರನನ್ನು ಇವರುಗಳಿಗೆ ಬೇನಾಮಿ ಕಾಗದ ಕಳಿಸಿ ತನ್ನ ಸರ್ವನಾಶಕ್ಕೆ ಪ್ರವೃತ್ತನಾಗಿರುವನೆಂದು.

ಕಿಲ್ಟೇಯಾರನು ವಿಷಣ್ಣ ಮುಖವಿಂದಲೂ ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಚಿತ್ತದಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದ ಬರಾಕೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು; ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ವಂತದ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಉಶ್ಯೆಂದು ಕುಳಿತನು. ಕೆಲ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಉಡುಪು ತೊಡೆಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಾಗಿ, ತನ್ನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಂತದ ದುರ್ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸತೊಡಗಿದನು.

ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಆತನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಹೀಗೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡನು: “ಇದು ಆ ರಾಸ್ಯುಲ್ಲನ ಕಿತಾಪತಿಯೆಂಬುದೇ ನಿಜವು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಕೊಂಚವೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ; ಅಥವಾ ನಾನು ಕಳವು ಮಾಡುವಾಗ ತಾಳು ಕಣ್ಣುಟ್ಟು ನೋಡಿದ್ದನ್ನು ಡಾಫನಿಯು ಅವಿಶ್ವಾಸಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಬ್ಲೇಕನು ತರ್ಕ ವಿತರ್ಕ

ಗಳಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಮೋಸಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರೂ ಡಾಫನಿಯು ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಏನಿದ್ದರೂ ಸದ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರವೇನೆಂಬದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯಲಾರೆನು. ಆದರೂ ಡಾಫನಿಯು ನನ್ನನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಅವಳ ಈಗಿನ ಈ ವರ್ತನವು ಪರಿವರ್ತನಗೊಳ್ಳುವದು. ಅವಳು ತನ್ನ ಅನುಮಾನದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುವಳು. ನಾನು ಈಗ ಇಷ್ಟು ಅಧೀರನಾಗುವದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕಾರು ದಿನ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವೆನು. ಆಗ ಏನಾಗುವದೋ ನೋಡುವೆನು. ನೇಭಿಲ್ ಹರಕೋರ್ಟನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅವಾಂತರ ನಡೆಸಿರದಿದ್ದರೆ, ಈಗಿನ ಈ ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧ ವಾತಾವರಣವು ಬೇಗನೆ ಹದಕ್ಕೆ ಬರುವದು.

ಈ ಬಗೆಯ ಆಶೆ ಮತ್ತು ನಿರಾಶೆಗಳ ಆಂದೋಲನದಿಂದ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿಯೇ ಎದ್ದಂತಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ತಟ್ಟನೆ ತನ್ನ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲಿಂದಿದ್ದ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಡೆಸ್ಕಿನ ಬಳಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಅಲ್ಲಿ ಟಪಾಲ ಮೂಲಕ ಬಂದ ಎರಡು ಪಾಕೇಟುಗಳೂ ಪ್ಯೂನನ ಮೂಲಕ ಬಂದ ಒಂದು ಕಾಗದವೂ-ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪಾರ್ಸಲ್ಯೂ ಒಂದು ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಆ ಪಾರ್ಸಲ್ಯೂ ಕೂಡ ಟಪಾಲ ದ್ವಾರಾ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪಾರ್ಸಲನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ ಆತನ ಹೃದಯದೊಳಗಿನ ರಕ್ತವೆಲ್ಲ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಗಡ್ಡೆಗಟ್ಟಿದಂತಾಯ್ತು. ಅವನ ತಲೆಯು ಝಿಮ್ ಝಿಮ್ ಎಂದೆಂದು ತಿರುಗಹತ್ತಿತು. ಆ ಪಾರ್ಸಲಿನಲ್ಲಿನಿರಬೇಡಿ ಎಂಬದನ್ನು ಅವನು ಅನುಮಾನದಿಂದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಕುಲಭಾವದಿಂದ:—“ನನ್ನ ಹಗೆಯು ನನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ವಿಷಾಕ್ತ ಅಪ್ಪವನ್ನೇ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನು ನನಗೆ ಉಳಿವಿಲ್ಲ. ನಾನಿನ್ನು ಮುಳುಗುವದೇ ಖಂಡಿತ.”

ಹೀಗೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡು ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನು ತತ್ತರಿಸುವ ಕೈಗಳಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯ ಒಂದನ್ನು ಒಡೆದು ಓದತೊಡಗಿದನು. ಅಪತ್ರದ ಸಂಗತಿಯು ಹೀಗಿದ್ದಿತು:—

“ಪ್ರಿಯ ಮಹನೀಯರೇ, ನಮ್ಮ ಸನ್ಮಾನಿತ ಪಕ್ಷಗಾರರಾದ ಮಿಸೆಸ್ ಓರಾಯನ್ ಡೇನಳ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿಡುವದೇನೆಂದರೆ, ಮೆಸರ್ಸ್ ಸಾ-ಲಿಬರ್ನ್ ಕಂಪನಿಯವರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸಾಲ ಮುಂತಾದ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಅವಳು ಸ್ವಂತ ಹೋಗಿ ತಿಳಿದು ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಿಸ್ಸಂದೇಹಳಾದ ಬಳಿಕ, ಆಕೆಯು ಈ ಮೊದಲು ನಿಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಯಾವ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಳೋ ಅದನ್ನೆಂದು ನಷ್ಟಪಡಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಈಗ ಯಾವ

ಹೊಸ ವ್ಯತ್ಯಾಸತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿರುವಳೋ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಕೂಡ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇಲೆಗೆ ನಿಮಗೆ ಮತ್ತೆ ತಿಳಿಸುವ ದೇನಂದರೆ, ಈಗಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸತ್ರವೇ ಅವಳ ಕೊನೆಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸತ್ರ. ಯಾವ ಕಾರಣವಿಂದಲೂ ಅವಳು ತನ್ನ ಮತವನ್ನು ಬದಲಿಸಲಾರಳು; ಅಲ್ಲದೆ ಅವಳು ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೋರೆಯನ್ನು ಕೂಡ ನೋಡಲಾರಳು. ನೀವು ಅವಳಿಗೆ ಯಾವುದೊಂದು ಚೀಟಿ-ಕಾಗದ ಕಳಿಸಿದರೆ ಅವಳು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ, ಮರಳಿಸಬಹುದು. ಸಹಿ—ಉಖಿಲ್ಯಮ್ ಸಾರ್ಚಮೆಂಟಿ, ಎಟರ್ನಿ”

ಅದನ್ನೋದಿದ ನಂತರ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನ ಮೋರೆಯು ಬಿಳುಪಾಯಿತು; ಆದರೆ ಅವನು ಬಾಹ್ಯತಃ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಚಾಂಚಲ್ಯವನ್ನೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಆಘಾತಗಳ ಪುನಾವರ್ತನದಿಂದ ಅವನ ಹೃದಯವು ಕಲ್ಲಾದಂತಾಗಿ ಅದು ಆ ಆಘಾತಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವ ಕಾಗದವು ಪೋಷ್ಪ ಮೂಲಕ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವೋ, ಯಾವನೋ ಸಿಪಾಯಿಯು ತನ್ನ ಡೆಸ್ಟಿನ ಮೇಲಿರಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದನೋ ಈಗ ಅವನ್ನು ಒಡೆದನು. ಅದು ಅವನ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಯ ಆಡ್ತರು. ಆ ಆಡ್ತರಿಂದ ಅವನು ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದನೇನಂದರೆ, “ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವೂ ಚರಿತ್ರವೂ ಹೇಗೆ ಕಲಂಕಿತವಾಗಿರುವವೋ, ಇಂಥ ಕಲಂಕಿತ ಚರಿತ್ರದ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನೂ ಕೆಂಪು ಸೈನ್ಯದಂತಹ ಉಚ್ಚ ನಂಜರ ಹಾಗೂ ನಿರ್ಮಲ ಚರಿತ್ರದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜನರ ‘ರೇಜಿಮೆಂಟಿ’ನಲ್ಲಿರಲು ಯೋಗ್ಯ ನಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಈ ರೇಜಿಮೆಂಟಿನ ಸೇವಕರಿಂದ ತೆಗೆದು ಬಿಡುವದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ನಿಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದೇನಂದರೆ, ನೀವು ಕೂಡಲೆ ನಿಮ್ಮ ಚಾಕರಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಬರೆದು ಕಳಿಸದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಡಿಸ್ ಮಿಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾದೀತು.”

ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರಿಸಿ, ಮೂರನೇ ಲಕ್ಕೋಟಿಯನ್ನು ಒಡೆದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದವೇನಂದರೆ. —

“ಮಹಾನುಭಾವವೇ, ಬಂಡ ಸ್ಟ್ರೀಟಿನೊಳಗಿನ ರತ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿಯ ನಿಮ್ಮ ಸಾಲಸಂಬಂಧದ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ನನಗೂ ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೂ ತಿಳಿದವು. ಇದಲ್ಲವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಹಲವು ಗುರುತರ ಆರೋಪಗಳೂ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನಾವು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಲು ಅವೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳಲ್ಲವೆಂದೂ ಖಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖದಿಂದ ನಾನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದೇನಂದರೆ—ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಪರಿವಾರದವರಾರನ್ನೂ ಕಾಣಬಾರದು; ನಮಗಾ

ರಿಗೂ ಚೀಟಿ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಬಾರದು. ನಮಗೂ ನಿಮಗೂ ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲದಿರುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುವದು. ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲ.”

ಈ ಕೊನೆಯ ಆಘಾತವನ್ನು ಅವನು ಸಹಿಸದಾದನು. ಆದರೂ ಅವನು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡು ಆ ಚಿಕ್ಕ ಪಾಪಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ಅಲಂಕಾರಗಳಿದ್ದುವು! ಪ್ರೇಮದ ಕುರುಹೆಂದೆ: ಈ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಆತನು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಡಾಫನಿ ಭಾರನನ್ನುಳಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯೆಂದು ಕಳಿಸಿದ್ದನು. ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನ ಜೇಬಿನೊಳಗಿಂದ ಆ ರಾತ್ರಿ ಯಾವ ಎಲ್ಲ ಅಲಂಕಾರಗಳು ಕಳವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದವೋ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆರಡೇ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಬೆಲೆಯ ಜೀನಸುಗಳು. ಅವನ ವೈರಿಯು ಅವನನ್ನು ಉಪಹಾಸಗೊಳಿಸಲೆಂದೂ ಅಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಕಾಶಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಅವನ ಸರ್ವನಾಶವಾಯಿತೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಸಲೆಂದೂ ಈ ಎರಡು ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಅವನೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಕಳಿಸಿದ್ದನು.

ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟಿನ ಆ ಕಪಟಜಾಲವನ್ನು ಕಂಡು ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಸಂವರಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇವನ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಆಶೆ-ಅನಲಂಬನಗಳನ್ನೂ ಅವನು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನು. ನೌಕರಿ ಹೋಯಿತು. ಸೋದರತ್ತಿಯ ಸಂಪತ್ತಿಲಾಭದ ಆಶೆ ಹೋಯಿತು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಡಾಫನಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಸಂಭವವೂ ಲೋಪವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ತಾನಿನ್ನು ಯಾವ ಆಶೆಯಿಂದ ಅಧಃಪತಿತ, ಕಲಂಕಿತ, ನೀಗಲಾರದ ಈ ಜೀವನವನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕು? ಇನ್ನು ಈ ವ್ಯರ್ಥ ಜೀವನ ಧರಿಸುವದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮಾನ-ಮನ್ನಣೆಗಳಿಲ್ಲ; ಅಂದಬಳಿಕ ಸಮಾಜದ ಹೊರಗಾದರೂ ನನಗೆಲ್ಲಿ ಇಂಬಿವೆ? ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನು ಕೋಚದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ತನ್ನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಮೋರೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದ ಬಾಲಕನ ಹಾಗೆ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳಹತ್ತಿದನು. ತನ್ನ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೂಡಲೆ ಈ ಅಸಹ್ಯದುಃಖದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಬೇಕೆಂದು ಆತನೊಮ್ಮೆಯೋಚಿಸಿದನು; ಆದರೆ ಏನಾಯಿತೋ ತಿಳಿಯದು, ಅವನು ತನ್ನಾ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ತರಲಿಲ್ಲವೆಂಬವೊಂದು ಏಕೆತನೇ ಆಯಿತು.

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಹಾ ವಿಸತ್ತಿಗೀದಾದೀ.

ಬ್ಲೀಕನ ನಿಶ್ಚಾಸಿತ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಸ್ಥಿತ್ಯನೊಂದು ದಿನ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತರ್ಭೋಜನವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಟ್ಟದಮೇಲಿನದೊಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ರಾಜಬೀದಿ. ಬ್ಲೀಕನ

ಮನೆಯ ಕಿಟಕಿಯೊಳಗಿಂದ ಆ ರಾಜಬೀದಿಯು ದೂರದ ವರೆಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಿತ್ಲನು ಬೀದಿಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಯಾನ-ವಾಹನಗಳೂ ಮಾರ್ಗಸ್ತರ ಬರ-ಹೋಗುವಿಕೆಯೂ ಏಕೋ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಗಿತ್ತು. ಆ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆತನಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಮಹತ್ವದ ಕೆಲಸವೂ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಹಾಗೆಯೇ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತು ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಫೇರಿವಾಲಾ=ಮನೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವನೊಬ್ಬನು ಕೈಯಲ್ಲೆಷ್ಟೋ ಒೂಟಿನ ಲೇಪಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಡೆದಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವನ ಮೋರೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಸ್ವಿತ್ಲನು ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲೇ "ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಖವು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಲೆಫ್ಟನೆಂಟ್ ಕೆಲ್ಡೇಯಾರನಂತಿದೆ; ಆದರೆ ಈ ಯುವಕನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೆಲ್ಡೇಯಾರನಲ್ಲ. ಆತನು ಈ ಪರಿ ದುರ್ಗತಿಗೀಡಾಗಿರುವನೆಂದೆನ್ನುವುದು ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಮಾತಲ್ಲ."

ಈ ಘಟನೆಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಮುಂಚೆಯೇ ಕೆಲ್ಡೇಯಾರನು ಸ್ವಯಮು ಪರಾಧದ ಮೂಲಕವೂ ವಿಧಾತನ ಕಠೋರ ವಿಧಾನದಿಂದಲೂ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಆಶೆಗಳಿಗೂ ವಂಚಿತನಾಗಿ ದುಃಖ-ದುರ್ದೈವಗಳ ಕೊನೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಲುಪಿದ್ದನು. ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಿಂತ ನೌಕರಿಗೆ ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಡುವುದೇ ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅವನು ನೌಕರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ತದನಂತರ ಲಂಡನ್ನಿನ ಮಾನ್ಯವಂತರ ವಸತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳ ತರುವಾಯ ಅವನು ಡಾಫನಿ ಭಾರನನ್ನಳಿಗೊಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದನು. ಆ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಲಂಡನ್ನಿನ ಪೂರ್ವದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ದೀನರು, ದುಃಖಿಗಳು, ಕಳ್ಳರು, ಕಾಕರು, ಸಮಾಜೇತರರು ಮುಂತಾದವರು ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಳದ 'ಈಸ್ಟ್‌ಎಂಡ್'ದೊಳಗಿನ ಯಾವುದೊಂದು ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸಿನ ಮುದ್ರೆಯಿದ್ದಿತು. ತನ್ನ ಹೃದಯದ ರಕ್ತದಿಂದಲೇ ಆತನು ಡಾಫನಿಗೆ ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆದಂತಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಕಳವಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಠಿಣ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಘಟಿಸಿರುವದೆಂಬದನ್ನೂ ಅವನು ಅವಳಿಗೆ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿದ್ದನು; ಅಲ್ಲದೆ ಉಪಸಂಹಾರರೂಪವಾಗಿ ಅವಳ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮೆಗಳನ್ನು ಯಾಚಿಸಿ, ಅವಳಿಗೆ ಚರಜೀವನವನ್ನು ಕುರಿತು ಹರಸಿ, ಇನ್ನೆಂದೂ ತನ್ನ ಭೇಟಿಯಾಗದೆಂದು ಅರುಹಿದ್ದನು. ಆ ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾಕ್ಯ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಬ್ದವೆಲ್ಲಾ

ಆತನ ಭಗ್ನ ಹೃದಯದ ವೇದನೆ-ಅನುತಾಪಗಳು ಮೂರ್ತಿಮಂತಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು.

ಆ ಬಳಿಕ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನ ಸಂಬಂಧದ ಯಾವ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಯಾರೂ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಆಗ ತೀರ ಹೇಯನೂ, ಅಧಃಪತಿತನೂ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೇಕಾರನೂ ಆಗಿದ್ದರೂ ಆತನ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಸಂಪತ್ತಿಯ ನೃತ್ತಿಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ವಾರಕ್ಕೆರಡು ಪಾಂಡು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿದ್ದಿತು. ಅವನಿಗೆ ಊಟ-ಪಾಟ-ವಾಸಸ್ಥಳಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಆಧಾರವೂ ಇರದಿದ್ದರೆ ಬ್ಲೇಕನು ಅವನನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ಆತನು ಉಪವಾಸದಿಂದ ಸಾಯದಂತೆ ಏನಾದರೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನು ಭೀಷಣ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆ ಉಪಾಯಗಾಣದೆ ತನ್ನ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಪಹರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರವೃತ್ತನಾಗ ಬೇಕಾಯಿತೆಂಬದು ಡಾಫನಿಗೆ ಯಾವಾಗ ತಿಳಿಯಿತೋ, ಆಗ ಅವಳಲ್ಲಿ ಅವನ ವಿಷಯಕ್ಕುಂಟಾಗಿದ್ದ ತಿರಸ್ಕಾರ-ಅವಹೇಲನೆಗಳು ಮಾಯವಾಗಿ, ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಸಮವೇದನೆಗಳು ದಯಿಸಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಅವಳ ಕೋಮಲ ಹೃದಯವು ಕಮಗಹತ್ತಿತು. ಅವಳು ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನನ್ನು ಅಂತಃಕರಣ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸಿದಳು; ಆದರೆ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಎಂದೂ ಆ ಕಫಲಕ ಕಳ್ಳನ ಹೆಸರು ಕೂಡ ಎತ್ತಲಾರನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೈದಿದ್ದ ನಲ್ಲದೆ, ಡಾಫನಿಯಾದರೂ ಅವನ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಯಾವ ಮಾತೂ ಎತ್ತ ಕೂಡದೆಂದು ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ಡಾಫನಿಯು ಬೇರೆ ಉಪಾಯಗಾಣದೆ ತಂದೆಯ ಆದೇಶವನ್ನು ತಿರಸಾಮಾನ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನ ವಿಪತ್ತಿನಿಂದ ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದುಃಖವಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಆ ಎಲ್ಲ ಅನಿಷ್ಟಗಳ ಮೂಲ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹುವದರ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಆತನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಯಾವ ಬಗೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವು ಬೇಗನೆ ಸಿದ್ಧಿಸುವದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಆತನು ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದ್ದನು. ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನು ಕಳ್ಳರ ಮುಖಂಡನು; ಹಾಗೂ ಅಪಹೃತ ಧನ-ಸಂಪತ್ತಿಗಳ ಖಜಾಂಜಿಯು ಎಂಬದು ಬ್ಲೇಕನ ಅನುಮಾನ ಮಾತ್ರ. ತನ್ನೇ ಅನುಮಾನಿತ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಯಾವ ಬಗೆಯಿಂದ ಸತ್ಯವೆಂದು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕೆಂದೇ ಆತನು ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದ್ದನು. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೇನೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲ ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಸ್ಮಿತ್ಥನು ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ದಿನದ ಕೆಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡ

ಬ್ಲೇಕನ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಹರಕೋರ್ಟಿನನ್ನು ಕೇವಲ ನೆಳಲಿನಂತೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು; ಆದರೆ ಇದುವರೆಗಿನ ಆತನ ಪರಿಶ್ರಮವೆಲ್ಲ ನಿಷ್ಫಲವಾಗಿದ್ದಿತು. ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟಿನು ಪ್ರಥಮ ತರಗತಿಯ ಹೋಟೆಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಊಟ-ಉಪಾಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಲಂಡನ್ನಿನೊಳಗಿನ ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠಗಳಾದ ಕ್ಲಬ್ಬುಗಳಲ್ಲೇ, ಮಾನ್ಯವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಆಮೋದ-ಪ್ರಮೋದಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಜೂಜಿನ ಅಡ್ಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಜೂಜಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಹಲವು ಹಣ ಸೋಲುತ್ತಿದ್ದನು. ಮೊಡ್ಡ ಜನನೊಡನೆ ಬೆರೆತು ವ್ಯಯಸಾಧ್ಯವಾದ ಭಾರೀ ಭಾರೀ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು; ಆದರೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ನೀರಿನಂತೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣವನ್ನು ಆತನು ಎಲ್ಲಿಂದ ದೊರೆಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬದು ಮಾತ್ರವಿಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ವಿಧಿತವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸ್ಮಿತ್ಥನು ಹಗಲೂ ಇರುಳೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿರಿಸಿದ್ದರೂ ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ಅವನು ಲಂಡನ್ನಿನ ಪೂರ್ವ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದದ್ದನ್ನು ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಘಟಿಸಿದ್ದರೂ ಬ್ಲೇಕನು ಮಾತ್ರ ಹತಾಶನಾಗಲಿಲ್ಲ; ತನ್ನ ಅನುಮಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಅವಶ್ಯಾಸವುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸತೊಡಗಿದನು; ಸ್ಮಿತ್ಥನೂ ನಿರುತ್ಸಾಹಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಆಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯವಾರದಲ್ಲೊಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸ್ಮಿತ್ಥನು ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಬ್ಲೇಕನ ಮನೆಯ ಉಪ್ಪರಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕಿಟಕಿಯೊಳಗಿಂದ ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಇಣುಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬ್ಲೇಕನಾಡಿದ ಕೆಲ ವಿಸ್ಮಯಕಾರಕ ಅಸ್ಪುಟ ಶಬ್ದಗಳು ಕೇಳಿಸಲು ಅವನು ತಟ್ಟನೆ ಮೋರೆದಿರುವ: "ಒಡೆಯಾ, ಏನದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಬ್ಲೇಕನು ಸ್ಮಿತ್ಥನ ಹತ್ತಿರವೇ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ವೃತ್ತಪತ್ರವನ್ನೊದುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಆ ಪತ್ರದ ಮೇಲಿನ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಚಲಿಸದೆ ಸ್ಮಿತ್ಥನನ್ನು ದ್ದೇಶಿಸಿ:—“ಲಂಡನ್ನಿನೊಳಗಿನ ಮಾನ್ಯವಂತರ ಓಣಿಯೊಳಗೊಂದು ಬಹು ಮೊಡ್ಡ ಕಳವು.”

ಸ್ಮಿತ್ಥನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ:—“ಒಡೆಯಾ, ಅವೆಲ್ಲಿ?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಹ್ಯಾರಿಂಗ್ಟನ್ ಸ್ಟ್ರೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರು ಸರ ಚಾರ್ಲಸ್ ಹೆಜೆಲಾಡರ ಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಲೇಡೀ ಹೆಜೆಲಾಡಳ ಬಹು ಮೂಲ್ಯವಾದ ಮುತ್ತಿನ ಸರ ಮತ್ತು ರುಬಿಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದ ಒಂದು ಕಂಠಾಭರಣ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಅಲಂಕಾರಗಳು ಸರ ಚಾರ್ಲಸ್ಸರ “ವಾಚ

ನಾಲಯದೊಳಗಿನ ಭವ್ಯವಾದ ತಿಜೋರಿಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಕಳ್ಳರು ಆಕ್ಸಿ-ಹೈಡ್ರೋಜನದ (Oxyhydrogen gas) ಉಗೆಯಿಂದ ಆ ತಿಜೋರಿಯನ್ನು ಒಡೆದು ಆ ಕಳವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ! ಓಡಿ ಹೋಗುವಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೆಲವು ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ; ಆದುದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುವೇನಂದರೆ, ಈ ಕಳವು ಕಸಬುಗಾರ ಕಳ್ಳರು ಮಾಡಿದ ಕಳವೇ ಎಂದು."

ಸ್ವಿತ್ಫನು ವ್ಯಗ್ರಭಾವದಿಂದ:—"ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಯಾವ ಸೂತ್ರವಾದರೂ ದೊರೆತಿರುವದೇ?"

ಬ್ಲೇಕ:—"ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಎಳೆಯೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಒಂದು ಬೊಟ್ಟಿನ ಗುರ್ತು ಕೂಡ ಕಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲ."

ಸ್ವಿತ್ಫ:—"ಕಳೆದ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಡೆಗೆ ಈ ಬಗೆಯ ಭಯಂಕರ ಕಳವು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಾವೇನೆನ್ನುವಿರಿ?"

ಬ್ಲೇಕ:—"ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳೇ ಏಕೆ, ಎಷ್ಟೋ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಕಳವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆನ್ನು."

ಸ್ವಿತ್ಫ:—"ಈ ಕಳವಿನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹರಕೋರ್ಟಿನ ಸಂಬಂಧವಿವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನಿಸುವವೇ ಕಠಿಣವು."

ಬ್ಲೇಕ:—"ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಆತನ ಅಂಗವಿದ್ದರೆ ನಾನು ವಿಸ್ಮಯ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ; ಅಲ್ಲವೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಿಂದ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿದರೂ ಅವೇ ಸಂಭವವೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತವೆ."

ಸ್ವಿತ್ಫ:—"ತಮ್ಮಿ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆನಾದರೂ ಕಾರಣವಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅದರ ಸಂಧಾನ ಹಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆನು."

ಬ್ಲೇಕ:—"ಸ್ವಿತ್ಫ, ನನ್ನ ಅನುಮಾನವು ಬುಡವಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಸಂದೇಹದ ಕಾರಣವು ಬಹು ಪ್ರಬಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಘಟನಾಚಕ್ರದಿಂದಲೂ ನನ್ನ ಸಂದೇಹವು ದೃಢತರವಾಗಿದೆ."

ಬಳಿಕ ಬ್ಲೇಕನು ಆ ವೃತ್ತಪತ್ರವನ್ನು ಟೀಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿರಿಸಿ, ತನ್ನ ಚಿರೂಟಿನ ಕೊಳವೆಯಲ್ಲಿ ತಂಬಾಕು ತುರುಕಿದನು; ಮತ್ತು ಎರಡು-ಮೂರು ನಿಮಿಷಗಳ ವರೆಗೆ ಮೌನದಿಂದ ತಂಬಾಕು ಸೇದಿದ ನಂತರ ಅವನು ಸ್ವಿತ್ಫನನ್ನು ಕಾರಿತ್ತು:—"ಕಳೆದ ವಾರದಲ್ಲಿ ಲೇಡೀ ಹೆಜೆಲಾಡಳ ಮನೆಯಲ್ಲೊಂದು ಆಭಾರದರ್ಶಕ ಪಾರ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು. ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟಿನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿರಬೇಕು. ಆತನು ಆ ದಿನ ಲೇಡೀ ಹೆಜೆಲಾಡಳ

ಕೊರಳಲ್ಲಿಯ ಆ ಅಪಹೃತ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಂಡಿರಬೇಕು: ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಿಡುವರೆಂಬದನ್ನೂ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅರಿತುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಆತನು ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿರಬೇಕು, ಹೀಗೆಯೇ ನನ್ನ ಅನುಮಾನವಿದೆ; ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳೂ ಅವನಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂಬದನ್ನಂತೂ ಒಪ್ಪುವೆಯಾ? ಆತನು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಆ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಕಾಣುವನೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಗೆಯಿದೆ. ನೀನು ತೀರ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಅವನ ಚಲನವಲನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರು. ಇಂದು ರಾತ್ರಿಯೇ ನೀನು ಹೊರಹೊರಡಬೇಕು. ಅವನು ಒಂದುವೇಳೆ ಲಂಡನ್ನಿನ ಪೂರ್ವಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದುದಾದರೆ ನೀನು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ನುಸರಿಸು. ತುಸು ಅಜಾಗರೂಕನಾದರೂ ನೀನು ಮಹಾವಿಸತ್ತಿಗೀಜಾಗಬೇಕಾಗುವದು.”

ಬ್ಲೇಕನು ಆಗ ಮತ್ತಾವುದನ್ನೂ ಹೇಳದೆ, ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಹಲಕೆಲವು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದನು.

ಅಂದಿನ ಆ ನೆಲಮನೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೆ ?

ಅಂದೇ ರಾತ್ರಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನು ಮಾಸಿಡ ಕೋಟು ತೊಟ್ಟು ಮತ್ತು ದಾರಿಹೋಕರ ಬಗೆಯೊಂದು ಟೊಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ತಲೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಡ ಕೂಲಿಕಾರನ ವೇಷದಿಂದ ತನ್ನ ಆ ಭೇಯಾರ ಸ್ತ್ರೀಟಿನೊಳಗಿನ ಮನೆಯಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಹೊರಬಿದ್ದನು. ರಾಜ ಬೀದಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನಜರನಿಂದ ಹಲವು ಸಾರೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿ ಹೊರಳಿ ನೋಡಿದನು; ಆವರೂ ಸ್ಥಿತ್ಯನು ಆತನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಿತ್ಯನು ದೂರದಲ್ಲೇ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ಸಫರ್ಡ್ ಸರ್ಕಲ್ಲಿನ ವರೆಗೆ ಅವನನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಬಂದನು. ಆ ಬಳಿಕ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನು ದಾರಿಯೊಳಗಿನದೊಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನೆಂಬದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಮತ್ತೆ ಹಲವು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಗಳಿದ್ದವು. ಕೂಡಲೆ ಸ್ಥಿತ್ಯನೂ ಮತ್ತೊಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯನ್ನೂ ರೋಹಿಸಿ ಶೋಫರನಿಗೆ ತಾನು ಹೋಗಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳದ ಬಗ್ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿ ಹೇಳಿದನು. ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಬಳಿಕ ಸ್ಥಿತ್ಯನು ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲೇ “ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಇಂದು ನನ್ನ ಶ್ರಮಸಾಫಲ್ಯವಾಗುವ ಆಶೆ ತೋರಹತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಸೂತ್ರ ದೊರೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ.”

ಅವೆರಡೂ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಗಳು ದೂರವ ಆಂತರದಲ್ಲೇ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಓಡತೊಡಗಿದವು. ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಯಾ

ವಾಗ ಹೊರಾಯಿಟ ಚ್ಯಾಂಪೇಲ ರೋಡನ್ನು ದಾಟತೋ ಆಗ ಸ್ಮಿತ್ಥನು ಸ್ವಸ್ವ ವಾಗಿ ತಿಳಿದನೇನಂದರೆ, ಹರಕೋರ್ಟನು “ಈಸ್ವಎಂಡಿ”ಗೇ ತನ್ನ ಬಂದುಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ನಡೆದನೆಂದು. ಮುಂದೆ ಆರೋಪಿಗಳ ಹಳ್ಳಿಯು ಹತ್ತಲು ನೇಭಿ ಲನ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯು ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಿಂತಿತು. ಕೂಡಲೆ ಅವನು ಗಾಡಿಯಿಂದ ಕೆಳ ಗಿಳಿದನು. ಸ್ಮಿತ್ಥನಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾಲ್ಕತ್ತು-ಐವತ್ತು ಯಾರ್ಡುಗಳ ಹಿಂ ದೆಯೇ ತನ್ನ ಗಾಡಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಯಿತು; ಹಾಗು ತಾನೂ ಗಾಡಿಯಿಂದ ದಿಳಿಯಬೇಕಾಯಿತು.

ಆಗ ರಾತ್ರಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಹು ಜನರ ರಹದಾರಿ ಯಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹರಕೋರ್ಟನಿಗೆ ಅನುಮಾನವುಂಟಾಗದಹಾಗೆ ಅವನ ನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಹೋಗುವದು ಸ್ಮಿತ್ಥನಿಗೆ ಕಠಿಣವಾಗಿತ್ತು. ಹರಕೋರ್ಟನ ಮನ ಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಆಗ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಅದರಿಂದಅವನು ಹೋಗುವಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಕೂಡ ಹೊರಳಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಲು ಫರ್ಲಾಂಗ ದಾರಿ ನಡೆದು ಹೋದ ಬಳಿಕ ಕೊನೆಗೊಂದು ಜನರ ಸುಳಿದಾಟವಿಲ್ಲದ ಚಿಕ್ಕ ಓಣಿ ಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕನು. ಆ ಓಣಿಗೆ “ಗರಮ್ಲಿ ಸ್ಟ್ರೀಟ್” ಎಂದೆನ್ನುವರು. ಆ ಓಣಿಯ ತುದಿಗೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮನೆಯಿತ್ತು. ನೇಭಿಲ ಹರಕೋ ರ್ಟನು ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕನು. ಆ ಮನೆಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಮನೆಯೊಂದನ್ನು ದಾಟಿದರೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಬೀದಿಯ ಕೂಟಿದ್ದಿತು. ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನು ಯಾವ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದನೋ ಅದರ ಎದುರಿಗಿನ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ದೀಪದ ಸ್ತಂಭವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಕಿಟಕಿಗಳು ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ವಾದ್ದರಿಂದ ಆ ದಾರಿಯೊಳಗಿಂದ ಮನೆಯ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ದೀಪವಿದ್ದಂತೆ ಸ್ಮಿತ್ಥನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಆ ಮನೆಯ ಎದುರಗಡೆಗೆ ಬಂದು ಕೆಲ ಕ್ಷಣ ಗಳ ವರೆಗೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ಇಣುಕಿಣುಕಿ ನೋಡಿದನು. ಆಗ ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಉತ್ಸಾಹ ಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವವರೆಗೂ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಾಂಚಲ್ಯವು ದೂರವಾಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆಗ ಸ್ಮಿತ್ಥನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಲೋಚಿಸಹತ್ತಿದನು:—“ಈ ಹರ ಕೋರ್ಟನು ಕಳ್ಳರ ಮುಖಂಡನೆಂದು ಬ್ಲೇಕರನ್ನುತ್ತಿರುವದೇನೂ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ತನ್ನ ಪಂಗಡದ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಕಾಣಲಿಕ್ಕೆಂದು ಈತ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಇವರು ಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸಂಭಾಷಣವಾಗುವದೋ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳದೆ ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವವನಲ್ಲ. ಇವರ ಸಂಭಾಷಣವನ್ನು ನಾನು ನಮ್ಮ ಒಡೆ ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ, ನನ್ನ ಇಂದಿನ ವರೆಗಿನ ಶ್ರಮಸಾಫಲ್ಯವಾದಂತಾದೀತು;

ಆದರೆ ಯಾವ ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಈಗ ನಾನಿವರ ಸಂಭಾಷಣ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ?"

ಕೂಡಲೆ ಅವನ ತಲೆಯಲ್ಲೊಂದು ಯುಕ್ತಿ ಹೊಳೆಯಿತು. ಆ ಮನೆಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಮನೆಯಾಚೆಗೆ ಯಾವ ದಾರಿಯಿದ್ದಿತ್ತೋ, ಅವನು ಆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಕೆಲ ಗಜ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಆ ದಾರಿಯಿಂದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಓಣಿಯು ಹೊರಟು ಅದು ಆ ಮನೆಗಳ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲೇ ಸಾಗಿತ್ತು. ಆ ಓಣಿಯೊಳಗಿಂದ ಹಾಯ್ದು ಈ ಮೊದಲು ಗರಮಿಲ್ಲ ಸ್ವೀಟಿನ ಹಲವು ಮನೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಒಂದು ಗೇಟಿನ ಹತ್ತರ ತಲುಪಿದನು. ಆ ಗೇಟಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಚಿಲಕ-ಕೀಲಿಗಳು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಆ ಗೇಟಿನ ಒಳಗೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಅಂಗಳವಿದ್ದಿತು; ಆದರೆ ಆ ಇಡಿ ಒಳಗಳದ ಸುತ್ತಲೂ ಬಹು ಎತ್ತರದ ಇಟ್ಟಂಗಿಯ ಗೋಡೆಗಳಿದ್ದವು. ಸ್ಮಿತ್ಥನು ತನ್ನಲ್ಲಿಯ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಗೇಟಿನ ಕೀಲಿಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತೆಗೆದೊಗೆದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಆ ಒಳಗಳವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನು ಗರಮಿಲ್ಲ ಸ್ವೀಟಿನೊಳಗಿಂದ ಯಾವ ಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕಿದ್ದನೋ ಅದೇ ಮನೆಯ ಹಿಮ್ಮಗಲಿಗೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಹೋಗಿ ತಲುಪಿದನು. ಅವೇ ಮನೆಯ ಕೆಳಭಾಗದ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಸ್ಮಿತ್ಥನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಎತ್ತರದಲ್ಲಿಯ 'ಕಿಟಕಿಯ ಸಂದಿನೊಳಗಿಂದ ಆ ದೀಪವು ಜ್ಯೋತಿಯು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆತನು ಅತಿ ಜಾಗ್ರತಿಯಿಂದ ಆ ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತರ ಹೋಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅದಾರೋ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಏನೇನೋ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ಮಿತ್ಥನು ಕಿಟಕಿಯ ಕಡೆಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಹತ್ತಿದನು.

ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮೂರು ಜನರು ಮಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಆದರೆ ಸ್ಮಿತ್ಥನಿಗೆ ಅವರ ಎಲ್ಲ ಸಂಭಾಷಣವೂ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿಸಿತು. ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನು ಆ ಮೂವರೊಳಗಿನವನೊಬ್ಬ. ಅವರ ಮಾತು-ಕತೆಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಸ್ಮಿತ್ಥನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನೇನೆಂದರೆ, ಉಳಿದಿಬ್ಬರ ಹೆಸರುಗಳು ವಾರ್ಣಿ ಮತ್ತು ಜೋಸನ್. ಆ ಇಬ್ಬರು ಕಳ್ಳರೇ ಲೇಡೀ ಹೆಜೆಲಾಡಳ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಕದ್ದವರು. ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನು ಅವರ ಬಳಿಯಿಂದ ಆ ಅಸಹ್ಯತ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಇಸಕೊಂಡಿಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಇಸಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಾರುವದಕ್ಕೆಂದು ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವವನು. ಅವುಗಳ ಬೆಲೆ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಆ ಇಬ್ಬರು ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಅವರ ಪರಿಶ್ರಮದ ಪಾಲು ದೊರೆಯತಕ್ಕದ್ದು. ಇವೇ ಅಂದಿನ ಅವರ ಸಂಭಾಷಣದ ಮರ್ಮವಾಗಿತ್ತು.

ಬಂದ ಕೆಲಸದ ಮಾತುಕಥೆಗಳು ಮುಗಿದವು. ಹರಕೋರ್ಟನು ಆ ಕಳ್ಳರಿಗೆ: “ನಾನಿನ್ನು ಹೋಗುವೆನು. ಇವುಗಳ ಹಣವು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲು ದೊರೆಯುವದು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕೆಡೆಗೆ ದರೋಡೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ; ಆ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಮುಂದಿನ ವಾರದಲ್ಲೇ ಯಾವದೊಂದು ದಿವಸ ನಾನೇ ಸ್ವಂತ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ...” ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನು ಮುಂದಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತೀರ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಇದ್ದ ಸ್ವಿತ್ಫನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮೇಲೆ, ಹೊರ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಸಲು, ಹರಕೋರ್ಟನು ಆ ಕಳ್ಳರ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಸಾಗಿದನೆಂದು ಸ್ವಿತ್ಫನು ತರ್ಪಿಸಿದನು; ಆದರೆ ಆ ಕಳ್ಳರಿಬ್ಬರೂ ಆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಹೊರಡದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ಮತ್ತೆ ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿದರು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹರಕೋರ್ಟನನ್ನು ನುಸರಿಸಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೂ ಇಲ್ಲೆಂದು ಅರಿತ ಸ್ವಿತ್ಫನು ಆ ಕಳ್ಳರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಅವರುಗಳ ಸಂಭಾಷಣದಿಂದ ಸ್ವಿತ್ಫನು ತಿಳಿದನೇನಂದರೆ, ಲಂಡನ್ನಿನೊಳಗಿನ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸನ್ಮಾನ್ಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತೀವ್ರವೇ ಕನ್ನ ಹಾಕತಕ್ಕವರು. ಆ ಕಳ್ಳರ ಸಂಭಾಷಣ ಪೂರೈಸಲು ಸ್ವಿತ್ಫನು ಆ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಒಂದು ಟೆನ್ನಿನ ಡಬ್ಬಿಗೆ ಅವನ ಕಾಲು ತಾಕಲು, ಅದು ಧಬ್ಬಿ ಎಂದು ಶಬ್ದವಾಯಿತು.

ಆ ಒಳಂಗಳದ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಯಿಯು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದು ಭೀಕರವಾದ ಚಳಿಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಚಾಟಿಗೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆ ಟೆನ್ನಿನ ಶಬ್ದವಾಗುತ್ತಲೆ ಆ ನಾಯಿಯು ಬಿದ್ದುಕೊಂಡೆಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಶಬ್ದವಾದ ಕಡೆಗೆ ಮೋರೆ ತಿರುವಿ ಗಟ್ಟಿ-ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬೊಗಳ ಹತ್ತಿತು; ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಕೊರಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅತ್ತ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆಂದು ಜಗ್ಗಾಡಹತ್ತಿತು. ನಾಯಿಯ ಬಾಯಿ ಕೇಳಿ ಆ ಕಳ್ಳರಿಬ್ಬರೂ ವಿಸ್ಮಯ ವ್ಯಂಜಕವಾಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಎನೋ ಅಂದು, ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಆ ಕಡೆಯ ಒಂದು ಬಾಗಿಲ ತೆರೆದರು. ಅವರ ಆ ಕೋಣೆಯೊಳಗಿನ ದೀಪದ ಆಧಾರದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತೇನಂದರೆ, ಯಾವನೊಬ್ಬನು ಆ ಒಳಂಗಳದ ಗೋಡೆಯ ಬಳಿಯಿಂದ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿರುವನೆಂದು. ಆ ಒಳಂಗಳದ ಗೇಟು ತಾನು ನಿಂತಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂಲಕ ಸ್ವಿತ್ಫನು ಆ ಗೇಟಿನಿಂದ ಹೋಗದೆ, ತ್ವರೆಯಿಂದ

ಸಮೀಪದ ಇಟ್ಟಂಗಿಯ ಗೋಡೆಯನ್ನೇರಿ ಹೊರಗಿನ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರವೃತ್ತನಾದನು.

ಸ್ಮಿತ್ಥನು ಆ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೇರಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಕಳ್ಳರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾರನನ್ನದ್ದೇಶಿಸಿ:—“ಎಂಥ ಕೇಡಿಗನಷ್ಟು ಇವ? ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಮ್ಮ ಸಂಭಾಷಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿರುವಂತಿದೆಯಲ್ಲ?”

ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡನೇ ಕಳ್ಳನು ವ್ಯಗ್ರಭಾವದಿಂದ:—“ಜೋಸನ್, ಸುವ್ಯಸನಿಂತುಕೊಂಡೇಕೆ? ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಆತನನ್ನು ಹಿಡಿ. ಆತನು ಹಾಗೆಯೇ ಓಡಿ ಹೋದದ್ದಾದರೆ ನಮ್ಮಗಳ ವಿಪತ್ತಿಗೆ ಮೇರೆಯೇ ಉಳಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಓಡು, ನಾನೂ ಬಂದೆ.”

ಕಳ್ಳರು ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆಂಬವು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಸ್ಮಿತ್ಥನ ಎಸೆಯು ಹಾರಹತ್ತಿತು. ಆತನು ಕೂಡಲೆ ಆ ಗೋಡೆಯ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹಾರಿಕೊಂಡು ಆ ಓಣಿಯೊಳಗಿಂದ ಓಡಹತ್ತಿದನು. ಅವನು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಓಡುತ್ತೋಡುತ್ತ ಗರಮಿಲ್ಲ ಸ್ಪ್ರೀಟನ್ನು ವಾಟಿ ಒಂದು ರಾಜಬೀದಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದನು. ಆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಜನಗಳ ರಹದಾರಿಯು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತ. ಆ ಬೀದಿಯ ಎರಡೂ ಮಗಲು ಅಂಗಡಿಯ ಸಾಲುಗಳು. ತನ್ನನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಬರುವ ಕಳ್ಳರು ಇನ್ನು ತನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಾರರೆಂದು ಸ್ಮಿತ್ಥನಿಗೆ ಅನಿಸಿತು.

ಸ್ಮಿತ್ಥನು ಆಗ ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲೆ:—“ಆ ಸೂಳೀಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಾಟಿಕೊಟ್ಟು ಓಡಿಬಂದೆನು. ಛಾ! ಓಡುವಾಗ ನನಗೆಷ್ಟು ಶ್ರಮವಾಯಿತೆನ್ನಲಿ? ಮೋಣಕಾಲು ಮುರಿಯದಿದ್ದದ್ದೇ ನನ್ನ ಸುದೈವ. ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಅವರುಗಳ ಸಂಭಾಷಣವನ್ನೆಷ್ಟೋ ಕೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ನೇಫಿಲ ಹರಕೋರ್ಟ್ ನೆಂಥ ರಾಸ್ತಲನಸ್ತಾ! ಅವನೇ ಕಳ್ಳರ ಮುಖಂಡನು. ಕಳವಿನ ಮಾಲು ಮಾರಿಯೇ ಅವನು ಈ ಬಗೆಯ ನವಾಬನಾಗಿರುವ! ನಮ್ಮ ಒಡೆಯನ ಅನುಮಾನವೇ ಕಡೆಗೆ ನಿಜವಾಯಿತು. ಆ ಹರಕೋರ್ಟ್‌ನು ಕಳವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಬೇತು ಹೇಳಿಕೊಡುವವನು; ಹಾಗೂ ಈ ಇಬ್ಬರು ನಿಷ್ಣಾತ ಕಳ್ಳರು ಕನ್ನ ಹಾಕಿ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಭದ್ರವಾದ ತಿಜೋರಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಒಡೆದು ಮಾಲು ಕದಿಯುವವರು. ಎಂಥ ಗಟ್ಟಿಗ ಕಳ್ಳರಸ್ತಾ ಇವರು! ನೇಫಿಲನು ಇವರ ಬಳಿಯ ಕಳವಿನ ಸಾಮಾನು ಇಸಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸುವನು. ಇಂಥ ಸುದ್ದಿಗೇ ಸುದ್ದಿಯೆನಬೇಕು! ಈ ಸುದ್ದಿ

ಹತ್ತುತ್ತಲೇ ನನ್ನ ಒಡೆಯನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬಹು ಋಷಿಯಾಗುವನು."

ಮೇಲಿನ ಆನಂದದ ಕಲ್ಪನೆಯೊಡನೆಯೇ ಸ್ಮಿತ್ಕನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ:—
"ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನಂತಹ ಧೂರ್ತನು ಕಳವಿನ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೂ
ಯ್ತು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಿಸುವ ಸಂಭವವು ಕಡಿಮೆ. ಅವನು ಈ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ
ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರಾಸದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಬಿಡುವನು; ಅಥವಾ ಮತ್ತೇನಾ
ವರೂ ಮಾಡಿ ಬಿಡಬಹುದು; ಆದ್ದರಿಂದ ಪೋಲೀಸರನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು
ಅವನ ಮನೆ ರಘುಪತಿ ಮಾಡಿಸುವದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ."
ಎಂಬದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಸ್ಮಿತ್ಕನು ಕೆಲ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರುತ್ಸಾಹಿಯಾದನು. ಕಡೆಗೆ
ಆತನು ವೃಥಾಪಡಿಸಿದನೇನಂದಿರೆ, ನಾನು ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ
ಒಡೆಯನಿಗೆ ಶಕ್ಯವಾದಷ್ಟು ತೀವ್ರ ಅರುಹಬೇಕು; ಅಂದರೆ ಆತನು ಹರ
ಕೋರ್ಟನನ್ನು ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವನು; ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಕಾಲುನಡಿಗೆ
ಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಒಡೆಯನಿಗೆ ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸುವುದೆಂದರೆ ಬಹು
ಏಲಂಬವಾಗುವದು ಬೇರೆ ಯಾವ ಉಪಾಯದಿಂದ ತನ್ನ ಒಡೆಯನಿಗೂ ಸುದ್ದಿ
ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಯೋಚಿಸಿದರೂ ಅವನಿಗೇನೂ ಬಗೆ ಹರಿಯಲಿಲ್ಲ.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಾವುದೊಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಾಗಲಿ ಬೇರೆ ವಾಹನವಾ
ಗಲಿ ಮೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಹತ್ತಿರವಲ್ಲಾವ ತಂತಿಯ ಕಚೇರಿಯೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಟಿಲಿ
ಗ್ರಾಫ ಕಳಿಸಲು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೂ ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರವೆಂದರೂ ಅರ್ಥ ಗಂಟಿಯ ಒಳಗೆ
ಆ ಸುದ್ದಿಯು ಆತನ ಒಡೆಯನಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಸಂಭವವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಮಿತ್ಕನು
ಆ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷಗಳ ವರೆಗೂ ತೀವ್ರ
ಗತಿಯಿಂದಲೇ ನಡೆದನು. ಆ ಕಳ್ಳರು ತನ್ನನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೇ ಅನುಸರಿಸಿ
ಬರುತ್ತಿರುವರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೊಮ್ಮೆಯೂ ಸಂದೇಹ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ.
ಕೊನೆಗೆ ಆತನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಒಂದು ರೇಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಶನ್ನಿಗೆ ಬಂದು ತಲು
ಪಿದನು. ಆಗ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೊಂದು ಹೊಸ ಬೇತು ಉದ್ಭವಿಸಿತು. ನಮ್ಮ
ಒಡೆಯನು ನನ್ನ ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದುದಾದರೆ ನನಗೆ ಇಚ್ಛೆ
ಈಡೇರುವದು ಖಂಡಿತವು, ಎಂದೆಂದುಕೊಂಡು, ಸ್ಮಿತ್ಕನು ಲಗುಬಗನೆ ಆ
ಸ್ಟೇಶನ್ನನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಸರ್ವಜನರಿಗುಪಯೋಗವಾಗಲಿಕ್ಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿರಿಸಿದ್ದ ಟಿಲಿ
ಫೋನ ಯಂತ್ರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಟಿಲಿಫೋನಿನ
ನಂಬರು ಗೊತ್ತಿತ್ತು; ಹಾಗೂ ಅವನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಆಗ ಕೆಲವು ತಾಮ್ರದ ನಾಣ್ಯ
ಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಅವನು ಟಿಲಿಫೋನ ಯಂತ್ರದ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ
ದೊಡನೆಯೇ ಆ ಯಂತ್ರವು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಅವನು ತನ್ನ ಮನೆಯ

ನಂಬರಿನೊಡನೆ ಆ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಕ್ಷೋಕನನ್ನು ಕುರಿತು:-“ಹಲೇನ ಮಿಸ್ಸರ ಬ್ಲೇಕ” ಎಂದು ಕರೆದನು.

ಪರಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಬ್ಲೇಕನು ಉತ್ತರವಿತ್ತನು:-“ಅಹುದು, ನಾನು ಬ್ಲೇಕನು. ನೀವಾರು?”

ಸ್ತ್ರೀತಃ:-“ನಾನು ಸ್ತ್ರೀತಃ; ನಾನು ‘ಈಸ್ಟ್ ವಾಡಿ’ಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಬಹು ಹುಷಾರಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಸಂಗತಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.”

ಬ್ಲೇಕ:-“ಒಳ್ಳೇದು; ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಬೇಗನೆ ಹೇಳು.”

ಸ್ತ್ರೀತಃ:-“ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟಿನನ್ನು ಕಳ್ಳರ ಅಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡೆನು. ತಾವು ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನಿಸಿದ್ದೇ ನಿಜವು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮೇಲುಸ್ಪರಿಗೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆತನು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಜೊತೆಗಾರರಿಬ್ಬರು ಕಳರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು ವಾರ್ಡ್, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಹೆಸರು ಜೋಸನ. ಅವರೇ ಲೇಡ್ ಹೆಜೆಲೊಡಳ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಕದ್ದವರು. ಹರಕೋರ್ಟಿನು ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಮುಂಚೆ ಆ ಕಳ್ಳರ ಬಳಿಯಿಂದ ಕಳವಿನ ಮಾಲು ಇಸಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಬಹುಶಃ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿರಬಹುದಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಅವನು ಆ ಕಳವಿನ ಮಾಲನ್ನು ಇಂದು ರಾತ್ರಿಯೇ ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಮಾರಲಿಕ್ಕೆಂದು ಕಳಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ನೀವು ಇಂದೇ ರಾತ್ರಿ ಅವನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದರೆ....”

ಸ್ತ್ರೀತಃನು ಆ ಟಿಲಿಫೋನ ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲವನ್ನು ಒಳಗಿನಿಂದ ಇಕ್ಕಿ ಕೊಂಡೇ ಟಿಲಿಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನ ಕೊನೆಯ ವಾಕ್ಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಆ ಕದವು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸಿತು. ಅವನು ಆ ಕೂಡಲೆ ನಿರ್ವಾಕ್ಯನಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಒಬ್ಬ ಪ್ರಚಂಡ ದಸ್ಯುವು ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಿರುತ್ತಾನೆ! ಸ್ತ್ರೀತಃನು ಅವನ ದುರಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಾಯಿ ತೆರೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಆ ಆಗಂತುಕನು ಒಂದು ಕಬ್ಬಿಣ ಕೋಲಿನಿಂದ ಸ್ತ್ರೀತಃನ ತಲೆಗೆ ಬಹು ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆದನು. ಆ ಸೆಟ್ಟು ಬಲು ಮರ್ತ್ಯಾಂತಿಕವಾದುದು! ಆದರೆ ಸ್ತ್ರೀತಃನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಟೊಪ್ಪಿಗೆಯಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಸೆಟ್ಟು ಅಷ್ಟು ಮರ್ತ್ಯಾಂತಿಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಅವನಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ತಾಕಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಆ ಆಘಾತದಿಂದ ಅವನು ಬವಳಿಗೊಂಡು ಸಮಾಪದ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು; ಹಾಗು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲೇ ಅವನಿಗೆ ಸ್ಮೃತಿವಸ್ತಿ ಹೋಯಿತು!

ಸ್ತ್ರೀತ್ವನನ್ನು ಹಾಗೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ದಸ್ಯುವು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಯಸ್ಸಿನವನಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಶರೀರದಿಂದ ಬಹು ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದು ಭವ್ಯವಾದ ಗಡ್ಡೆ-ವಿರಸೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದನು. ಆತನು ಸ್ತ್ರೀತ್ವನನ್ನು ಹಾಗೆ ಹೊಡೆದವನೇ ತನ್ನ ಆ ಲೋಹದಂಡವನ್ನು ತನ್ನ ಬಗಲೊಳಗೆ ಮುಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದನು; ಹಾಗೂ ಸ್ತ್ರೀತ್ವನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಟೊಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಲೋಹದಂಡಕವ ಆಘಾತದಿಂದಾದ ತೆಗ್ಗನ್ನು ಬೊಟ್ಟಿನಿಂದ ಸರಿಸಿಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲಿರಿಸಿದನು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅವನು ನಾಲ್ಕಾರು ಸಕಂದುಗಳಲ್ಲೇ ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡು ಆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು, ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಾಗಿಲವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಒಮ್ಮೆ ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿ ನೋಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ತಿಳಿಯಲು, ಅವನು ತುಸ ದೂರ ನಡೆದು ಹೋಗಿ ವೇಟಿಂಗ್ ರೂಮಿನ ಬಳಿಯ ತಿಕ್ಕೇಟಿನ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬುಕ್ಕಿಂಗ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರವಾಸಿಗರ ಸಮೂಹವನ್ನು ಕುರಿತು ವ್ಯಗ್ರಭಾವದಿಂದ:—“ತಾವುಗಳು ಆ ಟೆಲಿಫೋನ ರೂಮಿಗೆ ಜರುವಿರಾ? ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸಂಕಟಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದವನೇ ಸ್ತ್ರೀತ್ವನನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಆ ದಸ್ಯುವು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಆ ಟೆಲಿಫೋನ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು, ಅಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿ ದಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀತ್ವನನ್ನು ಜಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ನಾಲ್ಕಾರು ಜನ ಪ್ರವಾಸಿಗರು ಬಂದು ಸ್ತ್ರೀತ್ವನನ್ನು ಸುತ್ತಿಟ್ಟು ನಿಂತರು. ಸ್ವೇಶನ್ನಿನೊಳಗಿನ ಬುಕ್ಕಿಂಗ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್‌ನೂ ತಿಕ್ಕೇಟಿ ಕಲೆಕ್ಟರನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀತ್ವನ ಮೈಯೆಲ್ಲ ತಣ್ಣಗಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಆತನು ಯಾವ ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕ ಸೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಹಾಗೆ ಮೂರ್ಛೆ ಹೊಂದಿದ್ದನೋ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಯವರಾರೂ ಅರಿಯರು. ಒಬ್ಬ ಮುದುಕೆಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಗಂಭೀರಭಾವದಿಂದ ತಲೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಡಿಸುತ್ತ:—“ಅಯ್ಯೋ! ಈ ಪೋರನು ಸರದಗರಮದಿಂದ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸತ್ತುಹೋಗಿರುವನಲ್ಲ!” ಎಂದೆಂದಳು.

ಒಬ್ಬ ಭೀಮಾಕಾರದ ಕೆಂಪು ಮನುಷ್ಯನು ಗೊಗ್ಗರ ದನಿಯಿಂದ:—“ಛೇ! ಛೇ! ಇದಾವ ರೋಗದ ಮರಣವೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ಪೋರನು ಪ್ರೇಮ ಭಂಗದಿಂದ ಗತಿಸಿರುವಂತಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ದುಃಖದಿಂದ ವಿಷಕುಡಿದು ಆತ್ಮ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಪಾಪ! ಈ ಬಡವನಿಗೆ ಸಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಬೇರೆ

ಸ್ಥಳವೆಲ್ಲಿಯೂ ಮೊದಕಿರಲಾರವೇ?”

ತಿಕ್ಕೇಟ ಕಲೆಕ್ಕರ:—“ಅಲ್ಲಲ್ಲ; ಇವನಿಗೆ ಮಲಮೋಗವಿದ್ದಿರಬೇಕು; ಅಂತೆಯೇ ಇವನು ಹೀಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಸಂಜ್ಞಾ ಏಹೀನನಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರಬೇಕು.”

ಸ್ವಿತ್ಫನನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಆ ದಸ್ಯುವು ಒಳ್ಳೇ ಮನುಷ್ಯನ ಅವಿಭಾವ ದಿಂದ:—“ಈ ಮಾತು ಅಲ್ಲವೆಂದೆನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದು. ನಾನು ಟೆಲಿಫೋನ್ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆಂದು ಟೆಲಿಫೋನ್ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಲು, ಈ ಪೋರನು ಯಾರ ಗೋ ಫೋನ ಮೂಲಕ ಏನನ್ನೋ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಒಮ್ಮೆಲೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಮೊಪ್ಪೆಂದು ಬಿದ್ದದನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣುಟ್ಟ ನೋಡಿದೆನು ಈತನ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಪ್ರಸಂಗವು ವೇವರೇ, ನಮ್ಮ ಕತೆ ವೈಂಗೂ ಕೂಡ ಬರಚಾರದವ್ವಾ!” ಎಂದು ರೋಕಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ತಿಕ್ಕೇಟ ಕಲೆಕ್ಕರ:—“ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಈ ಪೋರನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅಸ್ವಸ್ಥ ನಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬದಕ್ಕೆ ಅವನು ಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ ಈಗ ಇವನಿಗೇನು ಮಾಡಬೇಕು?”

ವಯಸ್ಸಾದವರು:—“ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ವರದಿ ಕೊಡಿರಿ. ಅವರು ಕೂಡಲೆ ಅಂಬ್ಯುಲನ್ಸ್ ಕಾರ ತರಿಸಿ ಇವನನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರಿಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡುವರು.”

ಸ್ವಿತ್ಫನನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದವನು ಮುಂಬಂವು:—“ಅಯ್ಯೋ! ಪಾಪ! ಈತ ಯಾವ ಸಿರಿವಂತನ ಮಗನೋ ಕಾಣೆ. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಕಡುವಿಪತ್ತಿಗೀಡಾಗಿರು ತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲಿಯು ಪೋಲೀಸ, ಎಲ್ಲಿಯು ಅಂಬ್ಯುಲನ್ಸ್ ಕಾರ? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಡ ಮಾಡುವದು ತರವಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವಮೊಂದು ಗಾಡಿ ಸಿಕ್ಕರೆ ನಾನೇ ಈತ ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡೆಯ್ತು ಆಸ್ಪತ್ರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬರುವೆನು. ಓಹೋ! ಆಗೋ, ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗೆಳೆಯ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಡಿ ಕೂಡ ಇರಬಹುದಾಗಿದೆ.”

ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕುಂತು ಅವನು ಮಾತನಾಡಿದನೋ ಅವನು ಈತನ ಜೊತೆಗಾರ ಕಳ್ಳ ಜೋಸನನು. ಅವನು ಈತನ ಇಂಗಿತವನ್ನು ತಿಳಿ ಕೊಂಡು ಆ ಕೂಡಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಲ್ಲ ಜನಸಂದಣಿಯನ್ನು ಬದಿಗೆ ಸರಿಸುತ್ತ ಸ್ವಿತ್ಫನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಆತನು ಈ ಮೊದಲೇ ಗಾಡಿ ಸಹಿತವಾಗಿ ಆ ಸ್ವೇಶನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು.

ಆತನು ಬಂದವನೇ ಸ್ವಿತ್ಫನನ್ನು ಆಘಾತಗೊಳಿಸಿದ್ದ ವಾರ್ಡೆಯನ್ನು ಕುರಿತು:—“ಏನರೇ, ಉಯಿಲ್ಲ ಸಾಹೇಬ, ಏನದು? ಗಾಡಿಯನ್ನೇಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿ ಸುತ್ತಿರುವಿರಿ?”

ವಾರ್ಡ್:—“ಎಲೋ ಗೆಳೆಯಾ, ಮಹಾ ಸಂಕಟವೊಡಗಿ. ಈ ಸಿರಿ

ನಂತರ ಪೋರನು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬವಳಿ ಬಂದು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಾನೆ. ಟಿಲಿಫೋನನಾದಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಇವನಿಗೀ ವಿಪತ್ತು ಒದಗಿತು."

ಜೋಸನ:- "ಈತನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹೀಗೆ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ವಾಪ! ಸತ್ತುಹೋದಾನು. ನನ್ನ ಗಾಡಿ ಇದೆ. ನಡೆ, ಇವನನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರಿಕೆ ಕಳಿಸಬೋಣ."

ವಾರ್ಡ್:- "ಪರರಿಗುಪಕಾರ ಮಾಡುವ ಸುಸಂಧಿಯನ್ನು ನೀನೆಂದೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರೆಯೆಂಬದನ್ನು ನಾನೇನರಿಯೇನೆ? ಇನ್ನು ತಡಮಾಡಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಹಿಡಿ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಇವನನ್ನು ನಿನ್ನ ಗಾಡಿಗೆತ್ತಿ ಒಯ್ಯೋಣ."

ಹೀಗೆಂದು ಅಂದು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಸ್ವಿತ್ಚ್‌ನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ದು ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿದರು. ಅಸ್ವರಲ್ಲೇ ಅನೇಕರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಅಲ್ಲಿ ಜನಸಂದಣಿಯು ಹೆಚ್ಚಿತು; ಆದರೆ ಅವರಾರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಆ ಇಬ್ಬರು ಆಗಂತುಕರ ಆ ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯತ್ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ; ಅಥವಾ ಅವರು ಹಾಗೆ ಸ್ಮೃತಿಹೀನರಾದವರಾದರೂ ಪೋರನ ವೈರಿಗಳೆಂಬುದು ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಅವನನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಸೇರಿಸುವ ನೆವದಿಂದ ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ದಾಟಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆದರು.

ಸ್ವಿತ್ಚ್‌ನು ಆ ಒಳಂಗಳದ ಗೋಡೆಯಮೇಲಿಂದ ಜಾರಿ ಓಡಹತ್ತಲು ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟಿನ ಆ ಇಬ್ಬರು ಅನುಚರರು ಅವನನ್ನು ಬಹು ದೂರದವರೆಗೆ ಅನುಸರಣ ಮಾಡಿದರು; ಹಾಗು ಕೊನೆಗೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಆ ಗಾಡಿಯು ಹೋಗತಕ್ಕ ಸ್ಥಳದ ಕಡೆಗೆ ಓಡಹತ್ತಲು ವಾರ್ಡ್‌ಯು ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾರನಾದ ಜೋಸನನನ್ನು ಕುರಿತು:- "ಗೆಳೆಯಾ, ಈ ಗಾಡಿಯವನಾರಪ್ಪಾ, ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರ ಜಾರ್ಭಿಫ್‌ನನ್ನೇ?"

ಜೋಸನ:- "ಅಹುದು; ಜಾರ್ಭಿಫ್‌ನೇ. ನಮ್ಮ ಸುದೈವದಿಂದ ಇವನು ನನಗೆ ಸ್ವೇಶನ್ನಿನ ಹೊರಗೇ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದನು. ಇವನಿಂದ ನಮ್ಮ ಗೌಪ್ಯವು ಬಹಿರಂಗಗೊಳ್ಳುವ ಅಂಜಕೆಯಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಇನಾಮು ತುಸು ಹೆಚ್ಚೇ ಕೊಡಬೇಕಾದೀತು; ಆದರೆ ಈ ಪೋರನಾರು? ಈ ಸೈತಾನನ ಸಂತಾನನು ಟಿಲಿಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಅದಾರಿಗೆ ಅವೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬದನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆಯಾ?"

ವಾರ್ಡ್:- "ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀನಪ್ಪಾ! ಆ ವಾರ್ಡ್‌ಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಎದೆಯು ಗಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಾರುತ್ತಿತ್ತು!"

ವ್ಯಗ್ರಭಾವದಿಂದ ಜೋಸನನು:—“ಏನೆನ್ನುತ್ತೀ? ಈತನೇನು ಹೇಳಿದ ನೆಂಬದನ್ನಾದರೂ ತಿಳಿಸು ನೋಡೋಣ. ಈ ಪೋರನು ಯಾವನೊಬ್ಬ ಪತ್ತೆದಾರನ ಗುಪ್ತಹಸ್ತಕನಲ್ಲವಷ್ಟೇ?”

ವಾರ್ಣಿ: “ಇವನು ಬೇರೆ ಯಾವ ಪತ್ತೆದಾರನ ಗುಪ್ತಚರನೂ ಅಲ್ಲ; ಆದರೆ ರಾಬರ್ಟ್ ಬ್ಲೇಕನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಸಹಚರ ಹುಡುಗನಿರುವನೆಂಬದನ್ನು ಬಲ್ಲೆಯಷ್ಟೇ? ಅವನೇ ಈ ಸ್ಮಿತ್ಥನು. ರಾಬರ್ಟ್ ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಅನುಮಾನ ಉಂಟಾಯಿತೆಂಬದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಈ ಪೋರನು ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನನ್ನು ಸರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಆ ಕೋಣೆಯ ವರೆಗೂ ಬಂದಿದ್ದನೆಂಬದಕ್ಕೆ ಕೊಂಚವೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ ಪೋರನು ಟೆಲಿಫೋನ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಮಾಲಕನಿಗೆ ನಮ್ಮಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಹರಕೋರ್ಟನು ನಮ್ಮ ಬಳಿಯಿಂದ ಕಳವಿನ ಸಾಮಾನು ತಕ್ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ತೆರಳಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವನು. ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ಹರಕೋರ್ಟನ ಮೇಲೆ ನಜರಬೀಕೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿರುವನು. ಆ ಮೇಲೆಯೇ ನಾನು ಟೆಲಿಫೋನ ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲು ದೂಡಿ ಇವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕಬ್ಬಿಣ ಬಡಿಗೆಯಿಂದ ಏಟು ಕೊಟ್ಟದ್ದು; ಆದರೆ ಆ ಸ್ವೇಶನಿನಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಎಂಥ ಮೂರ್ಖರಪ್ಪಾ! ಅವರಲ್ಲಾರೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಂವೇಹ ತಾಳಲಿಲ್ಲ!”

ಜೋಸನನು ಭಯಕಂಪಿತನಾಗಿ:—“ವಾರ್ಣಿ, ನೀನೊಳ್ಳೇ ಗಂಡಾಂತರದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ; ಆದರೆ ಈ ಹುಡುಗನು ಟೆಲಿಫೋನ ಮಾಡುವಾಗ ತಾನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಟೆಲಿಫೋನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂಬದನ್ನು ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದನೇನು?”

ವಾರ್ಣಿ: —ಅಹುದು; ಈತ ಹೊರಾಯಿಟ ಚ್ಯಾಂಪೇಲದ ಹೆಸರು ಹೇಳಿರುವನು. ಅದರಿಂದ ಬ್ಲೇಕನು ಕೂಡಲೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವದು ಖಂಡಿತವು; ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಗಳ ಯಾವ ಪತ್ತೆಯೂ ಅವನಿಗೆ ಹತ್ತಲಾರದು. ಈಗ ನಮ್ಮಗಳಿಗಿಂತಲೂ ನೇಭಿಲಹರಕೋರ್ಟನಿಗೇ ವಿಪತ್ತಿನ ಸಂಭವ ವಿಶೇಷವಿದೆ.”

ಜೋಸನ:—“ಅದಂತೂ ಸರಿಯೆ; ಆದರೆ ಈಗಂತೂ ಆತನನ್ನು ಜಾಗ್ರತಪಡಿಸುವ ಯಾವ ಉಪಾಯವೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈಗ ಅವನ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟರೆ, ನಾವು ಸೆರೆ ಸಿಗುವದು ಖಂಡಿತವು.”

ವಾರ್ಣಿ:—“ಆದರೆ ಹರಕೋರ್ಟನು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಆ ಅಲಂಕಾರಗಳೆಲ್ಲ ಪತ್ತೆದಾರ ಬ್ಲೇಕನ ಕೈಗೆ ಹೋಗುವವು; ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮಗಳ ಪರಿಶ್ರಮವೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲವೆ?”

ಜೋಸನ:—“ಆ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿ ಫಲವೇನು? ನಾವು ಹಿಡಿಯ ಲ್ಪಡದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ನಾವು ಇಂಥ ಎಷ್ಟೋ ಕಳವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಈಗಾದ ಹಾನಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದೀತು. ಈ ಹುಡುಗನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಅಂದಬಳಿಕ ನಾವು ಈಗ ಚಿಂತಿ ಸುವದೇಕೆ? ಆ ಪತ್ತೆದಾರ ಬ್ಲೇಕನ ತಾತನಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವದಕ್ಕೆ”

ವಾರ್ಣ:—“ಅದೇನೋ ನಿಜ. ನಾವು ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂಬದು ಪೋ ಲೀಸರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅದೆಲ್ಲಿರಲಿ. ಈಗ ಈ ಹುಡುಗನನ್ನೊಯ್ದು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ಹೇಳು ನೋಡೋಣ

ಜೋಸನ:—“ಅದನ್ನು ನೀನಿನ್ನೂ ನಿರ್ಧರಿಸಿಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಈತನನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೊಯ್ದು ಅಲ್ಲಿರಿಸುವುದು ತರವಲ್ಲ. ಓಣಿಯ ಜನರಿಗೆ ಸಂದೇಹ ವುಂಟಾದರೆ ಗೊಂದಲವೆದ್ದೀತು; ಆದರೆ ಇವನನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು ವದೂ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಬ್ಲೇಕನು ಬಹು ಚತುರನು. ಅವನು ಅನುಮಾನದಿಂ ದಲೇ ಆ ರೇಪ್ತೇ ಸ್ವೇಶನಿಂದ ಹೊರಾಯಿಟ ಜ್ಯಾಂಪೇಲದ ರಾಜ ಷೀಕಿಗೂ ಬರಬಹುದಾಗಿದೆ; ಅಹುದು, ಈ ಪೋರನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗದಿದ್ದತ್ತನ್ನು ಕಂಡು ಅವನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಈ ಕಡೆಗೆ ಬರುವನು. ಆತ ಹಾಗೆ ಬಂದು ಬಿಚ್ಚರೆ ನೇಳಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನು ಇಂದು ಆತನ ಕೈಯೊಳಗಿಂಪ ಸಹಜವಾಗಿ ಪಾರಾಗುವನು. ಬ್ಲೇಕನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಈ ಪೋರನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ಸಾಯಲಿ. ನಾವು ಈತನನ್ನೊಯ್ದು ಆ ನಮ್ಮ ನೆಲಮನೆಯಲ್ಲೇ ಗುಪ್ತವಾಗಿಂ ಸೋಣ. ಅಂದಿನ ಆ ನೆಲಮನೆಯು ನಿನ್ನ ಅಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿದೆಯಷ್ಟೇ?”

ವಾರ್ಣ:—“ಒಳ್ಳೇ ಸಲಹೆಯಿದು. ಜಾರ್ಭಿಸ್ಸನಿಗೆ ಅತ್ತ ಕಡೆಗೇ ಗಾಡಿ ಯನ್ನೊಯ್ಯ ಹೇಳು. ಈ ಪೋರನನ್ನು ಅಲ್ಲಿರಿಸಿ ನಾವು ಬೇಗನೆ ಮನೆ ಸೇ ರೋಣ. ಹಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ನಡುವೇ ಬ್ಲೇಕನ ಬಲೆ ಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕರೆ ಭಯಂಕರ ವಿಪತ್ತಿಗೀಡಾಗಬೇಕಾದೀತು.”

ಜೋಸನನ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಜಾರ್ಭಿಸ್ಸನು ಜನನಿಬಿಡವಾದ ದಾರಿ ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಟೇವ್ಸ್ ನದಿಯ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಭರದಿಂದ ಓಡಿಸಿ ಹತ್ತಿದನು.

ಅದು ಅಷ್ಟು ಸಹಜ ಕೆಲಸವಲ್ಲ.

ರಾತ್ರಿಯು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚತೊಡಗಿತು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ನೇಭು ಹರಕೋರ್ಟನನ್ನು ಸರಿಸಲೆಂದು ಸ್ವಿತ್ಚನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಿದ್ದನು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಆತನು ರೇಲ್ವೇ ಸ್ಟೇಶನ್ನಿಗೆ ಬಂದು ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ಕಳ್ಳರ ಸಂಬಂಧದ ವೃತ್ತವನ್ನು ಫೋನಿನಿಂದ ತಿಳಿಸಿದ್ದನು; ಹಾಗೂ ಅವೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆ ವಸ್ಯುವಿನಿಂದ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದು ಸ್ತ್ರೀತ್ವವನ್ನು ಬಿದ್ದಿದ್ದನು. ಸುಮಾರು ರಾತ್ರಿಯ ಒಂಬತ್ತೊಂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಒಂದು ಮೊಟರು ಹೋರಾಯಿಟ್ ಚ್ಯಾಂಪೆಲ್ ರೇಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಶನ್ನಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಬ್ಲೇಕನು ಆ ಗಾಡಿಯಿಂದಿಳಿದು ಸ್ಟೇಶನ್ ವಾಕ್ಟರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು.

ಸ್ವಿತ್ಚನ್ನು ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನ್ನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ತನ್ನ ಹೇಂಕೆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಆಕ್ರಮಕವಿಂದ ಆಫಾತ ಹೊಂದಿದ್ದನೆಂಬುದು ವಾಚಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಬ್ಲೇಕನು ಆಗಲೂ ರಿಸೀವ್ವರನ್ನು ಕಿವಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಆತನ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು; ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಅವನ ಮಾತು ಕಟ್ಟಾಯಿತು. ಅದರೊಡನೆಯೇ ಧಪ್ಪ ಎಂಬುದೊಂದು ಸ್ಪರ್ಶದ ಕ್ಷೀಣ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯೂ ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ಆ ಫೋನಿನ ರಿಸೀವ್ವರದ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿಸದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಆ ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಿತ್ಚನನ್ನು ದೆಸರುಗೊಂಡು ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಸಾರ್ ಕರೆದರೂ ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ; ಹಾಗೂ ಆತನ ಸದ್ದೂ ಕೇಳಬರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಯ ವ್ಯಾಪಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂದೇಹಪಟ್ಟು ಆ ಕೂಡಲೆ ತನ್ನ ಆಗಿನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಅವನು ಹರಕೋರ್ಟನನ್ನು ಸರಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದನು. ಸಮಯಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಸಂಧಿಯು ಮತ್ತೆ ಮೊರೆತೀತೆಂದು ತಿಳಿದು, ಬ್ಲೇಕನು ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದನು; ಹಾಗೂ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈಪ್ಪ ಎಂಡದ ಕಡೆಗೆ ಬಹು ವೇಗವಿಂದ ನಡೆದನು.

ಸ್ವಿತ್ಚನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಗಾಯಹೊಂದಿದ್ದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕಳಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸ್ಟೇಶನ್ನಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಬಹುದೆಂದು ಬ್ಲೇಕನು ಆಶೆಯಿದ್ದಿತು, ಆದರೆ ಸ್ಟೇಶನ್ನಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರವನ್ನೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯು ತಿಳಿಪಟ್ಟ ಕಲೆಕ್ಟರನು ಸ್ವಿತ್ಚನನ್ನು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದನೋ ಅವಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ಯಥಾಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ಬ್ಲೇಕನು: ಶುಷ್ಕಭಾವದಿಂದ ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಹರ್ಷಿಸಿದನೇನಂದರೆ, ಆ ಕಳ್ಳರಿಬ್ಬರೂ ಸ್ವಿತ್ಚನನ್ನು ಟಿಲಿಫೋನ

ರೂಮಿನ ವರೆಗೂ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಾರು, ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಅವನನ್ನು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿ ಆಘಾತಗೊಳಿಸಿ ಅವನ ಸ್ತೃತಿವಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನು, ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಗಾಡಿಯನ್ನು ತಂದು, ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣೆರಚಿ, ಆ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಿತ್ಫನನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಪಲಾಯನ ಹೇಳಿಸಿಟ್ಟಾರೆಂದು.

ಬ್ಲೇಕನು ಕ್ಷಣ ಕಾಲವೇ ಯೋಚಿಸಿ ಅತಿಕ್ರಮಣ ಕಲೆ ಕೈರನನ್ನು ಕುರಿತು: "ನೀವು ಆ ಗಾಡಿಯವನ ನಂಬರು ನೋಡಿರಾರಾ?"

ತಿ. ಕಲೆ:—"ಇಲ್ಲ. ಆ ಗಾಡಿಯ ನಂಬರು ನೋಡುವದವಶ್ಯವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ!"

ಬ್ಲೇಕ:—"ನೀವು ಆ ಗಾಡಿಯ ಕೋಚಮನ್ನನನ್ನು ನೋಡಿರಾರಾ? ಅವನೇನು ಇದೇ ಭಾಗದ ನಿವಾಸಿಯೇ?"

ತಿ. ಕಲೆ:—"ಆ ಕೋಚಮನ್ನನನ್ನು ಈ ಮೊದಲು ಈ ಸ್ವೇಶನ್ನಿನ ಲ್ಲೆಂದೂ ನೋಡಿವಂತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಮೋರಿಯ ಗುರ್ತು ಏನಗಿಲ್ಲ."

ಬ್ಲೇಕ:—"ಯಾವ ಇಬ್ಬರು ಆ ಪೋರನನ್ನು ಗಾಡಿಗೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೊಯ್ದರೋ ಅವರನ್ನು ಆ ಮೊದಲಿಂದಾದದೂ ನೋಡಿದ್ದಿರಾ?"

ತಿ. ಕಲೆ:—"ಇಲ್ಲ, ನೋಡಿವಂತಿಲ್ಲ. ಅವರು ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೊಸವರು."

ಆ ತಿಕ್ರಮಣ ಕಲೆ ಕೈರನಿಂದ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಯಾವ ಸಂಗತಿಯೂ ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಅಲ್ಲಿ ಕಲೆತ್ತಿದ್ದ ಮಿಕ್ಕ ಜನರೂ ಹೇಳಿದರು. ಯಾವಿಂದಲೂ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದ ಕಾರಣ ಸ್ವಿತ್ಫನನ್ನು ಲಗುಬಗನೆ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಆಧಾರವೂ ಅವನಿಗೆ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಳ್ಳರು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಮೊದಲೇ ಸ್ವಿತ್ಫನನ್ನು ಕಪ್ಪು ಕೊಂಡು ಓಡಿ ಹೋಗಿದ್ದರು; ಅವರಿಂದ ಆ ಗಾಡಿಯವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೋಗುವದೂ ವ್ಯರ್ಥವೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಒಳಕೆ ಬ್ಲೇಕನು ಆ ಸ್ವೇಶನ್ನಿನ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು. ಅವನ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯು ಇನ್ನೂ ನಿಂತುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅವನು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳವರೆಗೆ ಏನನ್ನೋ ಯೋಚಿಸಿದನು. ಆ ಕಳ್ಳರ ನಿವಾಸವೆಲ್ಲೆಂಬದನ್ನು ಸ್ವಿತ್ಫನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲೆತ್ತಿಸುವದೂ ವ್ಯರ್ಥವೇ; ಆದರೂ ಸ್ವಿತ್ಫನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಂಜಕೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲೆಂಬ ನಂಬಿಗಯನ್ನು ಅವನ ಅಂತಃಕರಣವು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಸಿ

ಬ್ಲೇಕನು ಆಗ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡವೇನೆಂದರೆ “ನಾನು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನನ್ನು ಸಂಧಿಸಬೇಕು. ಸ್ವಿತ್ಜನು ಟೆಲಿಪೋನಿ ನಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಆತನ ಆಕ್ರಮಕನು ಮರೆಗೆ ನಿಂತು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಖಂಡಿತವು. ನನ್ನೇ ಅನು ಮಾನವು ನಿಜವಾದರೆ, ಆ ಕಳ್ಳರಿಬ್ಬರೂ ಯಾವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರು? ಅವರು ಹರಕೋರ್ಟನನ್ನು ಜಾಗ್ರತಗೊಳಿಸಲೆಂದು ತಾವು ಸ್ವತಃ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಭೇಯಾರ ಸ್ಪೀಟಿಗೆ ಬರಲಾರರು. ತಾವು ಹಿಡಿಯಲ್ಪಡ ಬಹುದೆಂಬ ಭ್ರಮದಿಂದಲೇ ಬಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹರಕೋರ್ಟನಿಗೆ ತಂತಿಮೂಲಕ ಹಾಗೆಂದು ತಿಳಿಸುವ ಸಾಹಸಕ್ಕೂ ಹೋಗಲಾರನು. ಆ ಕಳ್ಳರು ಭಾವಿಸಿರಬಹುದೇನೆಂದರೆ, ಸ್ವಿತ್ಜನಿಂದ ನನಗಾ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಲೇ ನಾನು ಹರಕೋರ್ಟನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆಂದು ಹೊರಟಿರುವೆನೆಂದು; ಹಾಗೂ ಅವರಿಂದ ನೇಭಿಲ ನಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಂತಿ ಕೂಡ ದೊರೆಯುವೆಂದು. ನಾನು ಈಗ ಮರಳಿ ಹೋಗಿ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬದನ್ನು ನೋಡುವೆನು. ಅವನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದದಾದರೆ, ನಾನು ಆ ಕೂಡಲೆ ಸ್ವಾಟಲಂಪ ಯಾರ್ಡಿನಿಂದ ಪೋಲೀಸರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಅವನ ಮನೆಯನ್ನು ಝಡತಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲಾದ ಅಲಂಕಾರಗಳು ದೊರೆತರೆ ಅವನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಕಠಿಣವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ವಾರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಜೋಸನರು ಕಸಬುಗಾರ ಕಳ್ಳರು. ಅವರನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೋಲೀಸರು ಕೈಕೊಳ್ಳುವರು. ಪೋಲೀಸರೇ ಸ್ವಿತ್ಜನನ್ನು ಸತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವರು. ಸ್ವಿತ್ಜನ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಆಲೋಚನೆಯಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನ ಗಾಯವು ಅಷ್ಟೊಂದು ಗುರುತರವಾಗಿದ್ದರೆ ಕಳ್ಳರು ಆತನನ್ನು ಕಮ್ಮೊ ಝುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.”

ಬಳಿಕ ಬ್ಲೇಕನು ಆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯನ್ನಾರೋಹಿಸಿ ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಸರ್ಕಲ್‌ಗಾಗಿ ತೀವ್ರ ಬಿಡಹೇಳಿದನು. ಮುಂದೆ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲೇ ಆತನು ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಸರ್ಕಲ್‌ಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದನು. ಆತನು ಅಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಯಿಂದಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲು ನಡಿಗೆಯಿಂದಲೇ ಕ್ಯಾಂಪೆಂಡಿಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅರನ್ನು ದಾಖಲೆ ಭೇಯಾರ ಸ್ಪೀಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಲುಪಿದನು. ಆ ಮೇಲೆ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನ ಮನೆಯ ಎದುರಿಗಿನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತನು.

ಆಗ ಬ್ಲೇಕನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ:—“ಈ ರಾತ್ಸುಲ್ಲನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವನು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪವೂ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹರಕೋರ್ಟ

ನಿಗೆ ನಮ್ಮಗಳ ಸಂಬಂಧದ ಯಾವ ಸಂಗತಿಯೂ ಇದುವರೆಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಸಂದೇಹವುಂಟಾಗಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಇವನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಜಾರಿಹೋಗುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ತೊಡಗದಿರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.”

ಬ್ಲೇಕನು ಆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಂಡನೇನಂದರೆ, ಕೆಳಮನೆಯ ಎದುರಿಗಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಪರದೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಕುಳಿ ತಿದ್ದಾನೆ. ಪರದೆಯ ಕೆಳಗಿಂದ ಆತನ ಕಾಲು ಕೂಡ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಮುಂದೆ ಮೂಕು-ನಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲೇ ಆತನು ಅಲ್ಲಿಂದಿದ್ದು ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೇ ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಡ್ಡಾಡ ತೊಡಗಿದನು. ಆ ಬಳಿಕ ಆತನು ಅಲ್ಲಿಯ ದೀಪವನ್ನು ಆರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಬ್ಲೇಕನು ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಲಗು ಬಗನೆ ಅಡಗಿದಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಹೋಗಿ ಬೀದಿಯ ಕೂಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡನು. ಅವನು ಆಗ ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲೇ:—“ನಾನು ಈಗಲೆ ಸ್ಕಾಟಲಂಡ ಯಾರ್ಡಿಗೆ ಹೋಗುವದವಶ್ಯವು. ಹರಕೋರ್ಟ್‌ನೇನನ್ನೂ ಅರಿಯನು. ಇಂದು ರಾತ್ರಿಯೇ ಆಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೇ ಆಗಲಿ ಪೋಲೀಸರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇವನ ಮನೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಿಗಟ್ಟಿ ರೂಡತಿ ಮಾಡುತ್ತಲೆ, ಕಳವಿನ ಮಾಲು ಇವನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮೊರಕುವದು.”

ಬ್ಲೇಕನು ಅಸಾಧಾರಣ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿದ್ದರೂ ಆ ಬಗೆಯ ಧೂರ್ತು ಮತ್ತು ಕುಟಿಲ ಬುದ್ಧಿಯ ಕೃಷ್ಣ ಕೂಡ ವರ್ತಿಸುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ವಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಭ್ರಮ, ಮರವು, ದುರ್ಬಲತೆ ಇವೆಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರರಿಗಾಗತಕ್ಕವುಗಳೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬ್ಲೇಕನಾದರೂ ಅವುಗಳಿಂದ ಹೊರತಾಗುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಸ್ವಂತದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಂಬಿಕೆಯಿದ್ದದರಿಂದ ಆತನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಮಂದಿಯಿಂದ ಮೋಸ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನು ದಾರಿಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸಿಗರೇಟ ಸೇದುತ್ತಿರುವಾಗ ಅರ್ಧ ತಾಸಿನ ಪರೆಗೂ ಮಂಜು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ಬರಹತ್ತಲು, ಕುರ್ಚಿಯಿಂದಿದ್ದು ದೀಪವನ್ನಾರಿಸಿ ಮಲಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮಲಗುವದೇ ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಅನಿಸಿತು. ಅವನು ಆ ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಹತ್ತಿರುವಾಗ ಆತನ ದೃಷ್ಟಿಯು ಹಹಜವಾಗಿ ಬೀದಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಲು, ತನ್ನ ಮನೆಯ ಎದುರಿಗಿನ ರೋಡಿನ ಫುಟಪಾಥದಲ್ಲಿ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬನು ಧಕ್-ಧಕ್ ಎಂದು ತನ್ನ ಬೂಟಿನ ಸಪ್ಪಳ ಮಾಡುತ್ತ

ಹೋಗುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡನು. ಕೂಡಲೆ ಹರಕೋರ್ಟನು ಆ ಪಥಿಕನ ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದನು, ಆದರೆ ಆಗ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಗಜಗಳನ್ನು ನಡೆದು ದಾರಿಯ ಕೂಟಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಆ ಪಥಿಕನು-ಬ್ಲೇಕನು-ಒಮ್ಮೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿ ನೋಡಿದನು. ಆ ಕೂಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಪ್ರಕಾಶದ ದೀಪಕು ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರಕಾಶವು ಜೈ ಕನ ಮೋರೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೆ ಹರಕೋರ್ಟನ ನಜರು ಅತ್ತಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ನೇಭಿಲನು ಬ್ಲೇಕನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿಮೊಡನೆಯೇ ಗದಗುಟ್ಟಿ ನಡಗುತ್ತ ಆಸ್ಪಟವಾಗಿ: —“ಎಂಥ ವಿನಾಶವಿದು? ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವವನಂತೂ ಪತ್ತೆದಾರ ಬ್ಲೇಕನು! ಈ ಸರಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತಕಡೆಗೆ ಅವನು ಯಾತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಂದಿದ್ದಾನು? ಅವನು ನನ್ನ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿ ನೋಡಿದ ಉದ್ದೇಶವೇನಿರಬಹುದು? ಅವನು ನನ್ನ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಪಹರೆ ವಾಡಲಿಕ್ಕೊಂದು ಬಂದಿರಬಹುದೇ?”

ಬ್ಲೇಕನು ಆಗ ಭವ್ಯವೇಷನಿವ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಹರಕೋರ್ಟನ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆತನು ಅಷ್ಟು ದೂರ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡದಿದ್ದರೂ ನೇಭಿಲನು ಹಾಗೆ ಅಲೋಚನೆಗೊಳಗಾಗುವ ಪ್ರಸಂಗವೊದಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಆ ನಡುರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ಲೇಕನನ್ನು ಹಾಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸುವಾಗ ಕಂಡ ಹರಕೋರ್ಟನ ಏನು ಮನಸ್ಸು ಹಲವು ಸಂಶಯಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಯಿತು. ಆಗ ಅವನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ತೋರಿದಂಥ ಚಿಂತೆ ಬಿಟ್ಟನು. ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಅವನ ಎನೆಯು ಧಡ-ಧಡ ಎಂದು ಹಾರಹತ್ತಿತು. ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಆತನ ಸಂದೇಹವು ಹೆಚ್ಚಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅವನಿಂದೆನ್ನ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. “ಬ್ಲೇಕನು ವಾರ್ತೆ ಮತ್ತು ಜೋಷನರ ಮನೆಯ ವರೆಗೂ ತನ್ನ ನನುಸರಿಸಿ ಬಂದು, ತಮ್ಮಗಳ ಸಂಭಾಷಣ ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ತಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಳವಿನ ಮಾತು ತಂದದ್ದನ್ನು ಕೂಡ ನೋಡಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಹರಕೋರ್ಟನಿಗೆ ನಂಬಿಗೆಯಾಯಿತು. ಅವನು ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಯಾರಿಗಿ ಹೋಗಿ ಮನೆ ಝಡತಿಯ ಅಸ್ಪರ್ಶ ಪಡೆದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತನ್ನ ಮನೆ-ಮಠಗಳ ಝಡತಿ ಮಾಡುವನು; ಹಾಗೆ ಆದರೆ ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿನಾಶವೇ ಸರಿ. ನಾನು ಪ್ರೋಲೀಸರಿಂದ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲ್ಪಡಬೇಕಾಗುವದು.” ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲ್ಪಡುವ ಭಯದಿಂದ ಆತನು ಮುಂಚೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ತಾನು ಈಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ಅವನು ಬೇಗನೆ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಲಾರನೆ

ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲೋಸುಗ ಒಂದು ಸೀಸೆ ಬ್ರ್ಯಾಂಡಿಯನ್ನು ಕುಡಿದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಆತನು ತನ್ನ ವಾಚನಾಲಯದ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಆಗ ಆತನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡನೇನಂದರೆ: "ಇನ್ನೂ ಸಮಯವಿದೆ; ಓಡಿಬಿಡಿ. ಈಗಲೂ ಆ ಕಳವಿನ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ ಆ ಮೇಲೆ ಪೋಲೀಸರು ಬಂದು ಝಡತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುವವೇನು? ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ; ಮತಳಿ ಪೋಲೀಸರನ್ನೇ ಅಂಜಿಸಿ ಬಿಡುವೆ. ನನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ಅವರೇನು ಪ್ರಮಾಣ ಸಡೆಯುವರು? ವಾರ್ಣಿ-ಜೋಸನರು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಲಿ; ಲುಟ್ಟಿರೂ ಅವರು ಬುಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಳಲಾರರು.

ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟಿನ ವಾಚನಾಲಯದೊಳಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತಿಜೋರಿಯು ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೂಳಲಾಗಿತ್ತು. ಅವೆಷ್ಟೋ ಕಳವಿನ ಆಭರಣಗಳು ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಕಿಲ್ಲೆಯಾರನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಲಂಕಾರಗಳೂ ಸಹ ಆ ತಿಜೋರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಹರಕೋರ್ಟಿನು ಆಗ ಆ ತಿಜೋರಿಯನ್ನು ತೆರೆಯಿ ದೋರಿ ಮನುಷ್ಯನು ಏನು ಮಾಡಿದನು. ತಿಜೋರಿಯ ಕೀಲಿ ಕೈ ಮುರಿಯಿತು, ಅವರಿಂದ ತಿಜೋರಿಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ! ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯದ ಹೊರತು ಒಳಗಿದ್ದ ಕಳವಿನ ಜೀನಸುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊರವೆಗೆ ಯುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಆ ತಿಜೋರಿ ಬಾಗಿಲ ತೆರೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬಹು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟನು. ಅವರಿಂದ ಅವನ ಸರ್ವಾಂಗವೂ ಬೆವೆತು ಹೊಲಸಾಯಿತು. ಹ್ಯಾಂಡಲ್‌ನ್ನು ಜಗ್ಗಿ ಜಗ್ಗಿ ಕೈಗೆ ಗುಕ್ಕುಗಳೆದ್ದವು. ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ತಿಜೋರಿಯನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗದೆ ನಿರುಪಾಯವಾಯಿತು. ಭಯದಿಂದ ಅವನ ಸೊಂಡಿ ಯೊಣಗಿತು. ಅವನು ನಿಂತುನಿಂತಿರಲಿಕ್ಕೆ ನಿಃಶ್ವಾಸಗರಿಯುತ್ತ ಇನ್ನು ತಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಯೋಚಿಸಿದರೂ ಯಾವ ಯೋಚನೆಯೂ ಬಗೆ ಹರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಅವನು ಹತಾಶನಾಗಿ:—ಆಗಮ, ನನ್ನಿಂದ ಇದನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗದು. ಈ ತಿಜೋರಿಯನ್ನೊಡೆಯಬೇಕು; ಆದರೆ ಈ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ತಿಜೋರಿಯನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಒಡೆಯುವದಾದರೂ ಹೇಗಾದೀತು? ಕಸಬು ಗಾರ ಕಳ್ಳರು-ದರವಡೆಖೋರರ ಹೊರತು ಅನ್ಯರು ಇದನ್ನು ಒಡೆಯಲಾರರು. ಈಗ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ತಿಜೋರಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಟ್ಟು ಜೀವ ತಕ್ಕೊಂಡು ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಹೋಗಲೊ? ನಾನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿ? ಯಾವ ಬಗೆಯಿಂದ ಶೇಷಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲಿ? ಇಷ್ಟು ಸುಖ, ಐಶ್ವರ್ಯ, ಆಮೋದ-ಪ್ರಮೋದ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೊರೆದು, ಮುಂದಿನ ಯಾವ ನಿರ್ಧರವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಬರಿಗೈಯಿಂದ ದೇಶತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲೊ?

ಅವನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಜ್ಞಾಪಕವಾಯಿತೇನಂದರೆ, ತಾನು ಈ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ ವಾರ್ಣಿ-ಜೋಸನರ ಸಹಾಯ ಪಡೆದರೆ ಅವರು ಈ ವಿಪತ್ನಾಗರದ ದಡ ನನ್ನು ತೋರಿಸುವರು. ಅವರು ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭದ್ರವಾದ ಲೋಹದ ತಿಜೋರಿಗಳನ್ನು ಷ್ಟೋ ಒಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಕರೆತಂದು ಈ ತಿಜೋರಿ ಯನ್ನು ಒಡೆಸಲು ಶಕ್ತನಾದರೆ, ಅವರ ಮೂಲಕ ಕಳವಿನ ಈ ಎಲ್ಲ ಜೀನಸು ಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿಸಬಹುದಾಗವೆ; ಅಲ್ಲವೆ ನನ್ನ ತಿಜೋರಿಯನ್ನೊಡೆದು ಕಳ್ಳರು ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಬದ್ಧ ಬದ್ಧ ನ್ನಲ್ಲ ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವರೆಂದು ಬೊಬ್ಬೆ ಹೊಡೆ ದು, ಬ್ಲೇಕ ಮತ್ತು ಅವನ ಜೊತೆಯ ಪೋಲೀಸರನ್ನು ಮೋಸಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಬಂದೀತು; ಆದರೆ ವಾರ್ಣಿ-ಜೋಸನರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸಲಿಕ್ಕೆ ತೀರ ಕಡಿಮೆ ಎಂದರೂ ಒಂದು ಪ್ರಹರವಾದರೂ ಹಿಡಿದೀತು. ಒಂದುವೇಳೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಪೋಲೀಸರು ಬಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಿಟ್ಟಿದರೆ ಆಗಂತೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿನಾಶವೇ ಸರಿ. ನಾವು ಮೂವರೂ ಕಳವಿನ ಮೂಲು ಸಹಿತ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕೈಸೆರೆಯಾಗಬೇಕಾದೀತು! ಆದರೆ ಪೋಲೀ ಸರು ಈ ಸರಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬರದೆ ಬೇಗ ಬಂದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವದೆಂತು? ವಿನಾದರೂ ಈಗ ಮುನ್ನುವುವದು ಯಾವ ಬಗೆಯಿಂದಲೂ ಉಚಿತವಲ್ಲ!

ಹೀಗೆ ಹರಕೋರ್ಬಿನು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಆಲೋಚಿಸಿದ ಬಳಿಕ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ:—“ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ವಾರ್ಣಿ-ಜೋಸನರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಗರಮ್ನಾ ಸ್ತ್ರೀಪಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವರು. ಅವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಳವಿನ ಮಾಲ್ವಿವೆಂಬದನ್ನು ಬ್ಲೇಕನು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಅವ ರನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಇಂವೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾರನು. ಅವರು ಬಹುಶಃ ನಿರಾಪದರಾಗಿಯೇ ಇರುವರೆಂದು ಆಶಿಸುವೆನು.”

ಆಗ ನೇಭಿಲನ ಆಳು-ಹೋಳುಗಳೆಲ್ಲ ಸುಖನಿವ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವನು ಆ ವಾಚನಾಲಯಮೊಳಗಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ತನ್ನ ಕೂಡುವ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬ್ರ್ಯಾಂಡಿಯನ್ನು ಕುಡಿದನು ತದನಂತರ ಒಂದು ಮಾಸಿದ ಅಂಗಿ ಮತ್ತು ಕೇಳುತರದ ಖೋಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಲಗುಬಗನೆ ಅಕ್ಸ್ ಫರ್ಡ್ ಸರ್ಕಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿಯ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಗಳ ಅಡ್ಡಿಯಲ್ಲೊಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡು ‘ಈಷ್ಟು ಎಂಜ’ದ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿದನು.

* * *

ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯು ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಿರದ್ದರಿಂದ ಆತನ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಗಳಿಗೂ ವಿಘ್ನವೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಅವನಿಗೆ

ಸ್ವಿತ್ತನ ಪತ್ತೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮೇಲೆ ಭದ್ರ ವೇಷ ಧರಿಸಿದ ನೆವದ ಮೂಲಕ ಹರಕೋರ್ಟ್‌ನಿಗೆ ಇವನ ಗುರ್ತು ಹತ್ತಿತು; ಆದರೆ ಈ ಸಂಗತಿಯು ಬ್ಲೇಕ್‌ನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಬಳಿಕ ಸ್ವಾಟಲಂಡ ಯಾರ್ಡಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅಲ್ಲಿ ಹಲವು ವಿಧವೆಂದ ತಡವಾಗುತ್ತಿತು. ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಅವಸರ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಬ್ಲೇಕ್‌ನು ತಾನಾಗಿಯೇ ಹಲವು ಜನ ಪೋಲೀಸರ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಆ ನೇಭಿಲ್ಲನ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು; ಅಲ್ಲದೆ ವಾರ್ಡ್-ಜೋಸನ್‌ರನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲಾ ದೀತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರುಗಳೊಳಗೆ ಒಂದು ಗಂಟಿಯವರೆಗೂ ಆಲೋಚಿಸಿದನು.

ಆ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪೋಲೀಸರ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್‌ನು ತನ್ನೊಡನೆ ಹರಕೋರ್ಟ್‌ನ ಮನೆ ಝಡತಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆಂಬದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆತನೊಡನೆ ತರ್ಕ-ವಿತರ್ಕ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲವು ಕ್ರಮಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್‌ನ ಹೆಸರು ಉಯಿಜನ್‌ನೆಂದು. ಆತ ಕೊಂಚ ಭೀರುವು. ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟ್‌ನು ಒಳ್ಳೆ ಸನ್ಮಾನ್ಯಗೃಹಸ್ಥನು. ಅಂಥವನ ಮನೆ ಝಡತಿಗೆ ಹೋಗುವೆಂದರೆ ಅವನ ಎದೆಯೇ ನಡುಗಿತು. ಝಡತಿಗೆ ಆತನು ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲೇ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಬ್ಲೇಕ್‌ನು ಬಿಟ್ಟುಪ್ಪು ನಲ್ಲ; ಅವನು ಹಲವು ತರ್ಕವಿತರ್ಕಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ರಾಜಿ ಪಡಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ಝಡತಿಯ ಆರ್ದರು ತೆಗೆಯಿಸಲಿಕ್ಕಾ ಹೆಚ್ಚು ತಡವಾಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ಆ ರಾತ್ರಿ ಎರಡುಗಂಟೆಗೆ ಬ್ಲೇಕ್‌ನು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಉಯಿಜನ್ ಮತ್ತು ಕೆಲ ಜನ ಭದ್ರವೇಷದ ಪೋಲೀಸರನ್ನೊಳಗೊಂಡು ನೇಭಿಲನ ಮನೆಯ ಝಡತಿಗೆಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದನು; ಹಾಗೂ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಭೇಯಾರ ಸ್ಟ್ರೀಟ್‌ಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದನು.

ಆಗ ಉಯಿಜನ್‌ನು ಬ್ಲೇಕ್‌ನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿ:—“ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಬರುತ್ತಿರುವೆನಿಷ್ಟೇ? ಆಹರೆ ನೀವು ನೆನಪಿಡುವುದೇನಂದರೆ, ಈ ಸಂಬಂಧದ ಎಲ್ಲ ಹೊಣೆಯೂ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ಎಂದು. ನೀವು ಒಂದುವೇಳೆ ಭ್ರಮದಿಂದ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟ್‌ನಂತಹ ಸನ್ಮಾನ್ಯನ ಮನೆ ಝಡತಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಅದು ನಿಷ್ಫಲವಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಆಗಿನ ವಿಪತ್ತಿಗೆ ಮೇರೆಯೇ ಉಳಿಯಲಾರದು. ನನ್ನ ನೌಕರಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರದಿರಲೆಂದರೆ ಸಾಕು” ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್‌ನ ಭಯವನ್ನು ಕಂಡು ಬ್ಲೇಕ್‌ನು ಖತಿಯೊಂಡು:—“ಇನ್ನು ನಿಮಗಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ. ತಪ್ಪು-ತಡೆಗಳೇನಾದರೂ ಆವುಗಳನ್ನು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಲಾರೆನು. ಅವ

ಕೃಷ್ಣ ನಾನೇ ಹೊಣೆಯಾಗುವೆನು.”

“ಬ್ಲೇಕರೇ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನನಗಂತೂ ನಂಬಿಗೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಿತ್ಥನಿಂದ ಟಿಲಿಪೋನಿನ ಮೂಲಕ ಏನು ತಿಳಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರೋ ಅದು ಒಂದುವೇಳೆ ನಿಜವಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಲೇಡಿ ಹೆಜೆಲಾಡಳ ಕಳವಾದ ಅಲಂಕಾರಗಳ, ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಸಿಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಅವೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಅನುಮಾನವು; ಮತ್ತು ನಾನು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲವೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸತ್ಯವು. ಸ್ವಿತ್ಥನ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಂಬುವೆನು.”

ಇನಸ್ಪೆಕ್ಟರನು:—“ಹಾಗಾದರೆ ಆಮೊಳ್ಳೇ ಮಾತು. ನಮ್ಮಗಳ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಫಲವಾದರೆ ವಿಹಿತವೇ ಆಗುವದು.”

ಕ್ಯಾಭೆಂಜೆಸ್ ಸ್ವೇಆರಿನ ಕೂಟಿನಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಯಿಂದ ಇಳಿದು ಬ್ಲೇಕನು ಅವರೆಲ್ಲರೊಡನೆ ಕಾಲನಡಿಗೆಯಿಂದಲೇ ಭೇಯಾರ ಸ್ಟ್ರೀಟಿಗೆ ಸಾಗಿದನು. ಅವರು ಹರಕೋರ್ಟಿನ ಮನೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಅಷ್ಟು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪವು ಉರಿಯುತ್ತಿವೆ! ಅವರು ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೆ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟಿನೇ ತಲೆಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಅವರೆದುರಿಗೆ ಬಂದಾ ಸಂತನು! ಆಗ ಆತನು ಮಲಗುವ ಉಡಿಸಿನಲ್ಲಿದ್ದು, ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತೇಜಕ ನಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರಿದನು.

ಹರಕೋರ್ಟನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಸ್ಮಯಪಟ್ಟಂತೆ ನಟಿಸಿ:—“ಯಾರವರು? ಬ್ಲೇಕರೇನು? ಬನ್ನಿರಿ-ಬನ್ನಿರಿ, ನನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂದ ನೀವಾಗಿಯೇ ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ಪೋಲೀಸರನ್ನು ಕೂಗುವವಕ್ಕಿಂದು ಈಗಲೆ ಹೊರ ಹೊರಟಿದ್ದೆನು. ನಾನೀಗ ಮಹಾವಿಪತ್ತಿಗೀಡಾಗಿದ್ದೇನೆ; ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರ ಕಳವಾಗಿದೆ!”

ಬ್ಲೇಕನು ವಿಸ್ಮಯವನ್ನು ತಡೆಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ:—“ಕಳವಾಗಿದೆಯೇ!”

ಹರಕೋರ್ಟ:—“ಅಹುದು; ಕಳವು. ಕಳ್ಳರು ನನ್ನ ತಿಜೋರಿಯನ್ನೂ ಡೆಡು ಎಷ್ಟೋ ನಗದು ಹಣವನ್ನು ಅಸಹರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಬನ್ನಿರಿ, ನಾನು ನಿಮಗದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ”.

ಬ್ಲೇಕನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಯಿತು. ಹರಕೋರ್ಟನು ಯಾವ ಬಗೆಯಿಂದಲೋ ತನ್ನ ಚಲನವಲನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಹುಷಾರಾಗಿರುವನೆಂದೂ, ತಿರುಗಿ ತನ್ನಲ್ಲೇ ಕಳವಾಗಿವೆಯೆಂದು ಹೂಲಿ ಎಬ್ಬಿಸಿರುವನೆಂದೂ ಅವನು ತಿಳಿದನು. ಅದರಿಂದ ಈಗ ಮನೆ ಝಡತಿ ಮಾಡು

ವದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲೆಂಬದೂ ಅವನಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಪೋಲೀಸ ಇನ್ನ ಪೆಕ್ಟರನು ಉದ್ದೇಗಪೂರ್ಣದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬ್ಲೇಕನ ಮೋರಿಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು. ಹರಕೋರ್ಟನು ಅತ್ಯಂತ ಗಾಬರಿಗೊಂಡವನಂತೆ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ವಾಚನಾಲಯದೊಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ಆತನ ಮನೆಯ ಆಳುಗಳೆಲ್ಲ ಶಯನದ ಉಡುಪಿನಿಂದ ನಿಂತುಕೊಂಡು ವಿಸ್ಮಯವ್ಯಾಕುಲದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಮುರುಕ ತಿಜೋರಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ತಿಜೋರಿ ಒಡೆದಿತ್ತು. ಅದರ ನಾಲ್ಕೂ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಗೂಗಿಗಳೇ ಉಂಟಾಗಿದ್ದವು! ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕಳ್ಳರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳು! ಬ್ಲೇಕನು ಆದನ್ನೆಲ್ಲ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ:—“ಇದಂತೂ ಕಸಬುಗಾರ ಕಳ್ಳರ ಕಾರ್ಯ!”

ನೇಭಿಲನು ತಲೆಯಲ್ಲಾ ಡಿಸುತ್ತ:—“ಕಳ್ಳತನದ ಪರಿಪಾಠವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಆದರೂ ಈ ಕಳವು ಕಸಬುಗಾರ ಕಳ್ಳರಿಂದಲೇ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ನನಗೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.”

ಹರಕೋರ್ಟನು ವಾರ್ಣಿ-ಜೋಸನರಿಂದ ಅಂದಿನ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದನು; ಆದರೆ ಆತನು ಏನೂ ಅರಿಯದವನಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಬ್ಲೇಕನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಬ್ಲೇಕನು ಇಷ್ಟು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸರೊಡನೆ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಭೇಯಾರ ಸ್ಪೀಟಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಆತನು ಬೇಕೆಂತಲೇ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕಳವಿನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಹತ್ತಿದನು:—“ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮೊಡ್ಡ ಸಪ್ತಳವಾಗಹತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ನಿದ್ರೆಯು ಹರಿಯಿತು; ಆ ಕೂಡಲೆ ನಾನು ನನ್ನ ಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮೇಲಿನ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದೆನು. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಏನು ನೋಡಿದೆನೋ, ತಾವುಗಳಾದರೂ ಈಗ ಅದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿರುವಿರಿ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರು ಪಲಾಯನ ಹೇಳಿಸಿದ್ದರು. ಕರನ್ನಿನೋಟು ಹಾಗೂ ಗಿನಿ ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ನನ್ನಲ್ಲಿಯ ಸುಮಾರು ಐನೂರು ಪೌಂಡು ಕಳವಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಮತ್ತೇನೇನು ಹೋಗಿದೆ?”

ಹರಕೋರ್ಟನು:—“ಮತ್ತೇನೂ ಕಳವಾಗಿಲ್ಲ. ಬರೀ ನಗದು ಹಣವೇ ಹೋಗಿದೆ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಕಳ್ಳರು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಣಂಥ ಹೊಕ್ಕರು? ಈ ಬಗ್ಗೆ ನೀವೇನಾದರೂ ತಿಳಿಕೊಂಡಿರುವಿರಾ?”

ನೇಭಿಲು:—“ಅವರು ಉಪವನದ ಗೋಡೆಯನ್ನೇರಿ ಬಂದು ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆಯ ಕಿಟಕಿ ಮುರಿದು ಒಳಹೊಕ್ಕಿರುವರು; ಮತ್ತು ಅವರು ಬಹುಶಃ ಅದೇ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ.”

ಪೋಲೀಸ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಿಹ್ವಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬ್ಲೇಕನ ಕಡೆಗೆ ಇಣುಕಿದನು.

ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನು ಹರಕೋರ್ಟನ ಸವಿಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿರುವನೆಂದು ಬ್ಲೇಕನು ತಿಳಿದನು. ಲೇಡಿ ಹೆಜೆಲಾಡಳ ಅಲಂಕಾರಗಳು ಈ ತಿಜೋರಿ ಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಬ್ಲೇಕನಿಗೀಗ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಆಡಿ ತೋರಿಸುವದು ನಿಷ್ಫಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನು ಆ ಪ್ರ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಒಡನುಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಬ್ಲೇಕನು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಹರಕೋರ್ಟನ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳಿಗೆ ಗುಳ್ಳೆಗಳೆದ್ದಿರುವವೆಂಬದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಆ ಬೆರಳುಗಳೆಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದು, ಒಂದು ಬೊಟ್ಟಿಗೆ ತೂತೇ ಬಿದ್ದಿತ್ತು!

ಬ್ಲೇಕನು ಹರಕೋರ್ಟನನ್ನು ದ್ವೇಶಿಸಿ:—“ನೀವು ಈ ತಿಜೋರಿಯನ್ನು ಕೊನೆಯ ಬಾರಿ ತೆರೆದದ್ದಾವಾಗ?”

ಹರಕೋರ್ಟ:—“ನಿನ್ನೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಈ ತಿಜೋರಿಯ ಕೀಲಿಯು ಹೇಗೋ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಯಿತು. ನಾನಿದನ್ನು ನಾಳೆಗೆ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನೀವು ಇಂದು ರಾತ್ರಿಯೂ ಈ ತಿಜೋರಿ ತೆರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ವಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೀರಾ?”

ಹರಕೋರ್ಟ:—“ಆ ಸಂಗತಿಯೂ ನಿಜ. ನಾನು ಮಲಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೋ ಗುವ ಮೊದಲು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತಿಜೋರಿ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೆನು. ಈ ತಿಜೋರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಮಹತ್ವದ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು.”

ಆ ಮೇಲೆ ಬ್ಲೇಕನು ಪೋಲೀಸ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನೊಡನೆ ಹರಕೋರ್ಟನ ಉಪವನದ ಕಡೆಗೂ ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೂ ತೆರಳಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ಉಪವನದಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಮೂಡಿರುವಂತೆಯೂ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯ ಕಿಟಕಿಯು ಮುರಿದಿರುವಂತೆಯೂ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವರು ಆ ವಾಚನಾ ಲಯಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಬಂದು ನೋಡಲು ನೇಭಿಲನ ಆಳು-ಹೋಳುಗಳಾದೂ ಅಲ್ಲಿ ರಲಿಲ್ಲ. ಹರಕೋರ್ಟನ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಆರಾಮಿ ಖಾರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿಡ್ಡು ಕೊಂಡು ನಿಶ್ಚಿಂತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಚಿರಾಟ ಸೇದುತ್ತಿದ್ದನು.

ಬ್ಲೇಕ ಮತ್ತು ಪೋಲೀಸ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರರು ಮರಳಿ ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡು ನೇಭಿಲನು:—“ನನ್ನ ನಗದು ಹಣ ಹೋದರೆ ಹೋಗಲಿ; ಆ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಎಶೇಷ ದುಃಖವಿಲ್ಲ. ಏನೂರು ಪೌಂಡಷ್ಟೇ? ಅದೇನು ದೊಡ್ಡರಕಮು! ಆದರೆ ಆ ಕಳ್ಳರು ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟರೆ ನಾನು ಸುಖಿಯಾಗುವೆನು. ತಾವು ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.”

ಬ್ಲೇಕನು ತೀಕ್ಷ್ಣನಜರಿನಿಂದ ನೇಭಿಲನ ಮುಖದ ಕಡೆಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರವೇ ನಿಸ್ತಬ್ಧನಾದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಆತನು ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದನೇನೆಂದರೆ:—“ನಾನು ಅವರನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಡುವೆನು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿರಿ; ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಯಾವ ಕಳ್ಳರು ದಯವಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಈ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿರುವರೋ, ನನಗವರ ಹೆಸರು ಕೂಡ ಗೊತ್ತಿದೆ.”

ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನು ನಗೆಚೇಷ್ಟೆಗಾಗಿ:—“ಹಾಗಲ್ಲವೇ? ಗೊತ್ತಿರದ್ದರೆ ನೀವು ಈ ಬಗೆಯ ಬೊಟ್ಟುತೋರಿಸುವಂತಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪತ್ತೆದಾರರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಾ?”

ಬ್ಲೇಕನು ದೃಢಸ್ವರದಿಂದ:—“ಬೊಟ್ಟು ತೋರಿಸಲಿ-ತೋರಿಸದಿರಲಿ; ಆ ಕಳ್ಳರ ಮುಖಂಡನಾರೆಂಬದನ್ನು ಕೂಡ ಹೇಳಬಲ್ಲೆನು.”

ಹರಕೋರ್ಟನು ಉಪಹಾಸದ ನಗೆ ನಕ್ಕು:—“ಮಹಾನುಭಾವರ ಮಾತಿನ ಮರ್ಮವು ತಿಳಿಯದಂತಿದೆ.

ಬ್ಲೇಕ:—“ಆ ಮರ್ಮವು ಇಂದು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ ತಿಳಿಯದಿರಲಿ; ಆದರೆ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಅದು ತಾನೇ ತಿಳಿದೀತು. ನನ್ನ ಮಾತು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬದು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರರೇ, ನಡೆಯಲನ್ನು ಹೊರಡೋಣ.”

ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನು ಅತ್ಯಂತ ಕ್ಷುಬ್ಧನೂ ತ್ರಸ್ತನೂ ಆಗಿ ಬ್ಲೇಕನೊಡನೆ ಬೀದಿಗೆ ಬಂದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಬ್ಲೇಕನನ್ನು ದ್ವೇಶಿಸಿ:—“ನಿಮಗೆ ಭ್ರಮವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ನೋಡಲೇ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಸುಮ್ಮನೆ ಈ ಗೊಂದಲವನ್ನೆ ಬ್ರಿಸಿರುತ್ತೀರಿ. ಈ ಪ್ರಕರಣವು ಮತ್ತಿಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಚಿಗಿಯುವುದೋ ತಿಳಿಯದು.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಯಾವ ಗೊಂದಲವೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈಗ ಈ ರಾತ್ಯಲ್ಲ ನಂದ ಮೋಸಗೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆಂಬುದೇ ಶೋಚನೀಯ ಸಂಗತಿಯು! ಇಂದು

ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರು ಅವನನ್ನು ಜಾಗೃತಪಡಿಸಿರಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೆ ನಾನು ಇತ್ತ ಬಂದುದನ್ನು ಅವನು ನೋಡಿರಬೇಕು. ಆ ಕೂಡಲೆ ಅವನು ತಿಜೋರಿಯೊಳಗಿನ ಕಳವಿನ ಮಾಲನ್ನು ಫರಾರಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ತಿಜೋರಿಯನ್ನು ತೆರೆಯ ಹೋಗಿರಬೇಕು, ಆದರೆ ಆಗ ಅದು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ತೆರೆದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲೆ ಇವನು ಆ ಕಳ್ಳರಿಬ್ಬರನ್ನು ಕರೆತಂದು ಆ ತಿಜೋರಿಯನ್ನು ಒಡೆಸಿರಬೇಕು; ಹಾಗೂ ಅವರ ಮುಖಾಂತರ ಅದರೊಳಗಿನ ಕಳವಿನ ಮಾಲನ್ನು ಫರಾರಿ ಮಾಡಿಸಿರಬೇಕು. ನಾವು ಯಾವಾಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿವೆವೋ ಆಗ ಆ ಕಳ್ಳರು ಇಲ್ಲಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬಹು ದೂರ ಹೋಗಿರಲಾರರು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾವು ಅವರನ್ನೇ ಮೊದಲು ಹಿಡಿಯಬೇಕು.”

ಇನ್ನಪೆಕ್ಕರನು ಗೋಣನ್ನಲ್ಲಾ ಡಿಸಿ: -ಆ ಕೆಲಸವು ಸಹಜವಾದುದಲ್ಲ.

“ಒಳ್ಳೇದು-ನೋಡೋಣ” ಎಂದಂದು, ಬ್ಲೇಕನು ಇನ್ನಪೆಕ್ಕರನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಚಂತಾತುರನಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಬ್ಲೇಕನು ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಫಜೀತಿ ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ.

ಒಡೆಯಾ, ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವೆನು; ರಕ್ಷಿಸು-ರಕ್ಷಿಸು!

ಹೊರಾಯಿಟ್ ಚ್ಯಾಂಪೇಲ ರೇಲ್ವೇ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನ ತಿಕ್ಕೇಟಿ ಕಲೆಕ್ಕರನ ಮೂಲಕ ಬ್ಲೇಕನು ಆ ಇಬ್ಬರು ಕಳ್ಳರ ಹಾಗೂ ಅವರು ಸ್ವಿತ್ಥನನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋದ ಗಾಡಿಯ ಕೋಚಮನ್ನನ ಮುಖಭಾವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎನಿಸುವ ತಿಳಿದಿಲ್ಲನೋ ಅವನ್ನೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಳೆದ ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಅವನು ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚತೊಡಗಿದ್ದನು; ಆದರೆ ಆತನು ಲಂಡನ್ನಿನ ಆ ಈಸ್ಟ್ ಎಂಡದೊಳಗಿನ ಗಾಡಿಗಳ ಅನೇಕ ಅಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿದರೂ ಅವನಿಗೆ ಆ ಕೋಚಮನ್ನನ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಳಿವೂ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮೊದಲು ಅನುಮಾನಿಸಿದ್ದನೇನೆಂದರೆ, ಆ ಕಳ್ಳರಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಸ್ವಿತ್ಥನನ್ನು ಕಮ್ಡಿಯರೂ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾರರು. ಏನಾದರೂ ಅವನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಭಯವಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಪರಿಶ್ರಮದ ಫಲಿತವೂ ಸ್ವಿತ್ಥನ ಬಗ್ಗೆ ಋಿವಾಸ ಸಂಧಾನವೂ ಹತ್ತದರಿಂದ ಬ್ಲೇಕನು ಅತ್ಯಂತ ಚಿಂತಿತನಾದನು.

ಮೂರನೇ ದಿವಸ ಮೂರೂ ಸಂಜೆಗೆ ಅವನು ಒಂವೆರಡು ಹ್ಯಾರಿಕೆಯ ಮಾತನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡು, ಅವೆಷ್ಟೋ ಬಾಡಿಗೆಯ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ

ನಡೆಸಿದನು. ಆ ಮನೆಗೆಲ್ಲಾ ಟೀವ್ವು ನದಿಗೆ ಹೊಂದಿ ಕಮರ್ಶಿಯಲ್ ರೋಡಿನಲ್ಲಿದ್ದವು. ಕೊನೆಗೆ ಬ್ಲೇಕನು ಒಂದು ಮನೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮುರುಕ ನಿಚ್ಚಣಕೆಯ ಮೂಲಕ ಮೇಲಂತಸ್ತಿಗೆ ಹೋದನು; ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿಯೆಂದೂ ಬಾಗಿಲು ದೂಡಿ ಒಂದು ಅಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಚಿಕ್ಕ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕನು. ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥೂಲ ದೇಹದ, ಗಾಡಿಯವನಂತಹ ಮುಖಭಾವವುಳ್ಳವನೊಬ್ಬನು ಒಂದು ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಕುಳಿತು ಊಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು; ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪೌಠ ಸ್ತ್ರೀಯು ಒಲೆಯ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತು ಹಂದಿಯ ಮಾಂಸವನ್ನು ಬೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಾವು ದಂದಿದ್ದರು; ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯವಂತ ಗೃಹಸ್ಥನು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬಂದು ದನ್ನು ಕಂಡು, ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಬ್ಲೇಕನ ಮುಖದ ಕಡೆಗೆ ಟಕಮಕವೆಂದು ನೋಡಹತ್ತಿದರು.

ಆಗ ಬ್ಲೇಕನೇ ವಾತಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ:—“ನನ್ನನ್ನು ರಾಬರ್ಟ್ ಬ್ಲೇಕ ನೆಂದೆನ್ನುವರು.”

ಆ ಹೆಸರು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚಿತವಾಗಿದ್ದಿತು. ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪತ್ತೆದಾರನು ಆಗಮಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಂಜಿದರು. ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಮುಖವು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಬತ್ತಿ ಹೋಯಿತು. ಗಂಡಸಿನ ಕೈತುತ್ತು ಬಾಯಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ತಬ್ಧರಾದರು.

ಆಗ ಬ್ಲೇಕನೇ ಮತ್ತೆ:—“ಜಾರ್ಭಿಸ್, ನಿನ್ನಿಂದೊಂದು ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯಲಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತೀನೆ. ಕಳೆದ ಶನಿವಾರ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ವಾರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಜೋಸನರೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಇಬ್ಬರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಳ್ಳರು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಒಬ್ಬ ಪೋರನನ್ನು ಕದ್ದು ತಂದು ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.”

ಜಾರ್ಭಿಸ್ಸನು ತನ್ನ ಮೋರೆಯನ್ನೂ ರೆಸಿಕೊಂಡು ಬಹು ಸಭ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ:—“ತಾವು ಏನು ಅನ್ನುತ್ತಿರುವಿರೋ ನನಗದು ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಹೀಗೆ ಮೂರ್ಖನಂತೆಕೆ ಮಾಡುವೆ? ನಿಜವಾಡುದನ್ನು ಹೇಳು.”

ಜಾರ್ಭಿಸ್ಸನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿಸಿ:—“ನನಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವು ಭ್ರಮದಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತೀರಿ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಇಲ್ಲ; ನನಗೆ ಭ್ರಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ನೀನೇ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸಪಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವೆ; ಆದರೆ ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ಈ ನಿನ್ನ

ಹುಡುಗಾಟಕೆಯು ನಡೆಯದು. ನಿಜ ಹೇಳಿದರೆ ಅಂಜಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ಜಾರ್ಭಿ ಸ್ವ, ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳು. ಆ ಇಬ್ಬರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಳ್ಳರು ಆ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ನನ್ನು ಹೊರಾಯಿಟ ಚ್ಯಾಂಪೇಲ ರೇಲ್ವೇ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕದ್ದು ನಿನ್ನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆಂಬದನ್ನು ನಾನು ಖಾತ್ರಿಪೂರ್ವಕ ತಿಳಿದಿರುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಅವನನ್ನೆಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿ ಬಂದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಬೇಗನೆ ತಿಳಿಸು.”

ಜಾರ್ಭಿ ಸ್ವ:—“ಬ್ಲೇಕರೇ, ಅಲ್ಲ; ಆ ಗಾಡಿಯು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನನ್ನದಲ್ಲ.”

ಬ್ಲೇಕನು ರೋಷಗೊಂಡು:—“ಈಗಲೂ ಒಪ್ಪುವಿಲ್ಲವೆ? ನಾನು ರೆಂಬದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡು ಹೆಚ್ಚು ವಾದಿಸಬೇಡ. ನೀನೀಗ ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ರೇಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಹಿಡಿದೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ತಿಕ್ಕೇಟು ಕಲೆಕ್ಟರನೇ ಮೊದಲಾದವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾವಾಗ ಗುರ್ತಿಸುವರೋ, ಆಗ ನನಗೆ ಸಾರಾಕಲು ಮಾರ್ಗವುಳ್ಳವು?”

ಬ್ಲೇಕನ ನುಡಿಗಿಂದ ಜಾರ್ಭಿ ಸ್ವನು ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಕ್ಷಣಮಾತ್ರವೇ ತನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲೇ ಏನೇನೋ ಗುಣಗುಟ್ಟಿದನು. ಅವನ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯು ಒಲೆಯ ಬಳಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದು ಜಾರ್ಭಿ ಸ್ವನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿರಿಸಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲ ನೀರು ತಂದುಕೊಂಡು: “ಕಾಂತನೇ, ನೀನು ಅಪರಾಧವನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಬಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದೆ ಈ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೋ. ಇವರು ಮಹಾನುಭಾವರು: ನಿಜ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಇವರು ನಿನಗಾವ ಅನಿಷ್ಟವನ್ನೂ ಬಗೆಯಲಾರರು,” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಆಗ ಬ್ಲೇಕನು ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿ:—“ತಾಯಿಯಾ, ನೀನು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದೆ. ನಿನ್ನ ಗಂಡನು ನಿಜ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಸಿದರೆ, ನಾನು ಇವನಿಗಾವ ಕೇಡನ್ನೂ ಬಗೆಯೆನು.”

ಜಾರ್ಭಿ ಸ್ವನು ಕೆಲ ಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಿ:—“ನೀವು ನನಗೆ ಯಾವ ಅನಿಷ್ಟವನ್ನೂ ಬಗೆಯಲಾರಿವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಇನ್ನು ನಿಜ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಸಲು ಭಯವೇನು? ನಾನು ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಾರ್ಣಿ-ಜೋಸ ನರು ನನ್ನ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಾಯಿಟ ಚ್ಯಾಂಪೇಲ ರೇಲ್ವೇ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಕರೆಮೊಯ್ದಿದ್ದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಮೋರನನ್ನು ಆತೇತನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗಾಡಿಗೆ ತಂದು ಹಾಕಿ ಗಾಡಿಯನ್ನು

ಬಿಡಹೇಳಿದರು. ಆ ಹುಡುಗನು ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕನೆಂದೂ ಅವನು ಸ್ವೇಶನಿ ನಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಅಸ್ವಸ್ಥನಾದನೆಂದೂ ಅವರಿಂದ ತಿಳಿದಿರುತ್ತೇನೆ.

ಬ್ಲೇಕ:—“ಇದೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳೆಂಬದನ್ನು ನೀನು ಬಲ್ಲೆ. ಅವರೇ ಆ ಹುಡುಗನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದು ಅಚೇತನಗೊಳಿಸಿರುವರು.”

ಜಾರ್ಭಿಸ್:—“ಇಲ್ಲ, ಅವರು ಸುಳ್ಳುಹೇಳುವರೆಂಬದನ್ನು ನಾನಾಗ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನನಗೆ ಕೊಂಚ ಸಂದೇಹವೇ ಎನಿಸಿತೆನ್ನಿ. ನಾನು ಆ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಬೀಳಲಾರೆನೆಂದು ಹೇಳಲು, ವಾರ್ಡೆಯು ಆಣೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿರುವದೇನೆಂದರೆ—ತಾವು ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಯಾವ ಅನಿಷ್ಟವನ್ನೂ ಬಗೆಯಲಾರೆವೆಂದು.

ಬ್ಲೇಕ:—“ಜಾರ್ಭಿಸ್, ಅವನನ್ನೆಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿ ಬಂದೆಯೆಂಬದನ್ನಷ್ಟು ತಿಳಿಸು. ನಾನು ನಿನ್ನ ಬೇರೆ ಹರಟೆಯನ್ನು ಕೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುವದಿಲ್ಲ.

ಜಾರ್ಭಿಸ್:—“ಬಹಳ ದೂರವಿಲ್ಲ. ಓಯಾರ್ಟ್ ಲೇನಿನ ಬಳಿಯ ಕೂಟಿ ನಲ್ಲಿರುವ ‘ಎಶಿಯಾ ಹೋಮಿ’ನಲ್ಲಿಳಿಸಿ ಬಂದೆನು.

ಬ್ಲೇಕ:—“ಆ ಸ್ಥಳವು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ನೆಲ ಮನೆಯಿದೆಯಲ್ಲವೇ?

ಜಾರ್ಭಿಸ್:—ಮಹಾಶಯವೇ, ಅಹುದು. ಆ ನೆಲಮನೆಯು ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ತೆರವಿದೆ.

ಬ್ಲೇಕ:—ವಾರ್ಡ್-ಜೋಸನರ ವಾಸಸ್ಥಳವೆಲ್ಲಿ?

ಜಾರ್ಭಿಸ್:—“ಅದನ್ನು ಅರಿಯೆನು. ಕಳ್ಳರ ವಾಸಸ್ಥಳ, ಕಳ್ಳರ ಸಂಗತಿ ಇವು ನನಗರಿಯವು. ಅವರು ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಗಾಡಿಯನ್ನು ತರುಬಿ ಗಾಡಿಯಿಂದಿಳಿದು ಎತ್ತೋ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಬ್ಲೇಕ:—ನೀನವರಿಂದ ಬಾಡಿಗೆ ಪಡೆದುದೆಷ್ಟು?

ಜಾರ್ಭಿಸ್:—ಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಎರಡೂವರೆ ತಿಲ್ಲಿಂಗ ಬಾಡಿಗೆಯು ಅಂದು ನನಗೆ ದೊರೆಕಿತು.

ಬ್ಲೇಕ:—“ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಳವು ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯಕರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳ ಕಾರಾಗೃಹವಾಗುವದೆಂಬದನ್ನು ನೀನರಿತಿರುವೆಯಾ?

ಜಾರ್ಭಿಸ್‌ನು ಭಯಕಂಪಿತನಾಗಿ:—“ನೀಜ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಸಿದರೆ ನನಗಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲೆಂದು ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದಿರಿ. ಹೀಗಿದ್ದು ಈಗ ಇದೇನನ್ನು ಅನ್ನುತ್ತಿರುವಿರಿ? ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿಗೇನೂ ಬೆಲೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆ?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಇದೆ; ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಎಶೇಷ ಬೆಲೆಯಿದೆ. ನನ್ನಿಂದ ನೀನ

ಗಾವ ಕೇಡೂ ಆಗಲಾರದು; ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಆ ಕಳ್ಳರಿಬ್ಬರ ವಿರುದ್ಧ ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವದು. ಆಗ ನೀನು ನಿಜ ಸಂಗತಿ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ನಿನಗೆ ಮಹಾ ಸಂಕಟವೊದಗುವವೆಂಬದು ಖಂಡಿತವೆಂದು ನಂಬು.”

ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಬ್ಲೇಕನು ಜಾರ್ಜ್‌ನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಸರಾ ಸರಿ ನೂರು ಗಜ ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕತ್ತಲೆಗವಿದಿದ್ದ ಜನವಿರಹಿತ ದಾರಿಯ ಕೂಟಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದನು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯು ಬಂದು ನಿಂತಿತ್ತು. ಬ್ಲೇಕನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ ಉಯಿಜಿನ್ನನು ಇಬ್ಬರು ಸಾದಾ ಉಡುಪಿನ ಪೋಲೀಸರು, ಬ್ಲೇಕನ ಪ್ರೀತಿಯ ನಾಯಿಯಾದ ಟೈಗರ ಇವರೊಡನೆ ಆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಿಂದಿಳಿದನು. ಬ್ಲೇಕನು ಅಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಸ್ವಾಟಲಂಡ ಯಾರ್ಡಿಗೆ ಜೋಗಿ ಅವರೊಡನೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂಜೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಹೇಳಿದ್ದನು. ಜಾರ್ಜ್‌ನಿಂದ ಏನೇನು ತಿಳಿದಿತ್ತೋ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಬ್ಲೇಕನು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಬಳಿಕ ಬ್ಲೇಕನು ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ನಂತರ:—“ಆ ಕಳ್ಳರು ಸ್ವಿತ್ಜರ್ಲೆಂಡ್‌ನನ್ನು ಆ ಗಿಡದಡಿಯ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿಲ್ಲೋ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿರುವರು. ಸ್ವಿತ್ಜರ್ಲೆಂಡ್‌ನು ಅವರ ಹಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರಬಹುದಾಗಿದೆ.”

ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ:—“ಅವನನ್ನು ಅಜೇತನ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಯೊಳಗಿಂದ ತಂದು ಟೀವ್ವು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ತಾವು ಹಿಡಿಯಲ್ಪಡುವೆನೆಂಬ ಅಂಜಕೆಯಿಂದ ಇಂಥ ಕುಕರ್ಮಗಳು ಘಟಿಸುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಹಾಗೂ ಆಗಬಹುದು; ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಸಾಹಸವು ಅವರಲ್ಲಿಲ್ಲ.”

ಇನ:—“ನಿಮ್ಮ ಅನುಮಾನವು ಸತ್ಯವಾದರೆ ಒಳ್ಳೆವೇ. ಸ್ವಿತ್ಜರ್ಲೆಂಡ್‌ನು ಸಿಕ್ಯರೆ ವಾರ್ಡ್-ಜೋಸನರನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಲು ಸುಲಭವಾಗುವದು.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಅವೇನೋ ಸರಿ. ಹರಕೋರ್ಟ್‌ನನ್ನು ಸರಿಸಿ ಹೋಗಿ ಆತನು ಅವರ ಅಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕೂಡ ನೋಡಿಬಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರು ಈಗಲೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬಹುದು.”

ಈ ಎಲ್ಲ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಾಡುತ್ತ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಟೀವ್ವು ನದೀತೀರಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಯಾರ್ಟ್ ಲೇನು ಕಾಲ: ಮೈಲಿಗಂತ ದೂರರಲ್ಲಿ. ಆ ಓಣಿಯ ಮೇರೆಗೆ ‘ಏಶಿಯಾ ಹೋಮು.’ ಆ ಸ್ಥಳವು ತೀರ ನಿರ್ಜನವಾಗಿತ್ತು. ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮರ-ಮರ ಅನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಹೋಮಿನ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಜೀರ್ಣ-ಶೀರ್ಣ-ಮನೆ ನೆಲನುನೆ

ಯಿದ್ದಿತು. ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕತ್ತಲೆ ಬಿದ್ದತ್ತೋ ಚಳಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಂಜು ಕ್ರಮ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡತೊಡಗಿತ್ತು.

ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ಆ ನೆಲಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಕಠಿಣವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೆಷ್ಟರವು ಅಬ್ಬುಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಆ ಬಾಗಿಲವನ್ನು ತೆರೆತನು ಆಗ ಬ್ಲೇಕನು ತನ್ನ ಜೇಬಿನೊಳಗಿನ ಮಿಂಚಿವ ಹಿಲಾಲನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆಕೊಂಡು ಆ ನೆಲಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕನು. ಅದು ಬಹು ಮೊದಲಿನ ನೆಲಮನೆಯು. ಅದರ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಧೂಳು ದಪ್ಪವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಆ ಧೂಳಿನಲ್ಲಿ ಹಲವು ಜನರ ಪಾದಚಿಹ್ನೆಗಳು ಮೂಡಿದ್ದವು. ನೆಲಮನೆಯ ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ನೆಲದ ಮೇಲೊಂದು ಪುಟ್ಟ ಬಾಗಿಲಿತ್ತು. ಆ ಬಾಗಿಲಿಗೊಂದು ಬಹು ದಪ್ಪನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬಳಿಯಿತ್ತು. ಆ ಬಳಿಯನ್ನು ಜಗ್ಗಿದೊಡಲು ಆ ಕದವು ತೆರೆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಕೆಳಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ನೆಲಮನೆಯೂ ಅದಕ್ಕಿಳಿಯುವ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆಯೂ ಕಾಣಿಸಿದವು. ಬ್ಲೇಕನು ಮಿಂಚಿನ ಹಿಲಾಲಿನೊಡನೆ ಆ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಆ ನೆಲಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏದನು. ಅವನ ಜೊತೆಗಾರನೂ ಅವನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹೋದರು. ಕೆಲ ದೂರ ಹೋದ ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲೊಂದು ಕೋಣೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರೊಳಗಿಂದ ನೀರಿನಂತಹ ಹೊಲಸು ಹನಿಗಳು ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿಯ ದುರ್ಗಂಧವಂತೂ ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಅಸಂಖ್ಯವಾದ ಜೇಡಹುಳಗಳ ಬಲೆಗಳು ಹೆಣೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಆ ಕೋಣೆಯ ಗೋಡೆಯ ಒಳಮಗ್ಗಲಲ್ಲಿ ನದಿಯ ಕಡೆಗೆ ಬಂದು ಬಹು ಮೊದಲಿನ ತೂತು! ಕೋಣೆಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವೆಷ್ಟೋ ಹುಲ್ಲಿನ ಚಾಪೆಗಳು. ಅವು ಅಲ್ಲಿಯವರಾರಿಗಾದರೂ ಹಾಸುಗೆಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಲೆಂದು ಇರಿಸಿದಂತಿದ್ದವು. ಅಪುಗಳಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಒಂದು ನೀರಿನ ಪಾತ್ರಿ-ಮಿಠಾಯಿಯ ಪುಡಿಯು ಅಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು ಕಾಣಿಸಿತು; ಆದರೆ ಸ್ವಿತ್ಫನು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೆ:-“ಆ ಪೋರನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ದಾಟಿಸಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇದಕ್ಕೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿತ್ತು.”

ಕಳ್ಳರು ಸ್ವಿತ್ಫನನ್ನು ಆ ನೆಲಮನೆಯಲ್ಲೇ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದರೆಂಬದು ಅವರಿಲ್ಲರಿಗೂ ಖಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ಟೈಗರವು ಚಾಪೆಯನ್ನು ಮೂಸಿ ನೆದೀಡಿ ವ್ಯಗ್ರಭಾವದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗೆ ಓಡಾಡಹತ್ತಿತು.

ಆಗ ಬ್ಲೇಕನು:-ಸ್ವಲ್ಪ ತಡ ಮಾಡಿ ಬಂದುದರಿಂದ ಹುಡುಗನನ್ನು

ದೊರೆಕಿಸುವ ಸಂಧಿಯನ್ನು ಕಳಕೊಂಡಂತಾಯಿತು. ಎಂಥ ಮೋಸವಿದು? ಆ ದುರುಳರು ಆತನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೊಯ್ದರೋ ತಿಳಿಯದು.

ಇನ್ನ:- ಅವರು ಒಂದುವೇಳೆ ಅವನನ್ನು ಇಂದು ಸಂಜೆಗೆ ಬಿಟ್ಟುಗೊಟ್ಟಿರಬಹುದು; ಆದರಿಂದ ಅವನು ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೂ ಹೋಗಿರಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಬ್ಲೇಕ:- ನಿಮ್ಮ ನುಡಿಯು ಸತ್ಯವಾದರೆ ಬಹು ಸಂತೋಷವೇ ಆದೀತು, ಆದರೆ ನನ್ನ ಅನುಮಾನವು ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿದೆ.

ಇನ್ನ:- ಈಗ ಅವರು ಸ್ವಿತ್ಥನನ್ನು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲೆಗೇ ಒಯ್ದಿದ್ದರೂ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಒಯ್ದು ಹೆಚ್ಚು ವೇಳೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಧೂಳದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿರುವ ಅವರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಗುರ್ತಿನಿಂದ ತಿಳಿಯುವಂತಿದೆ. ಈ ಧೂಳದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಎಲ್ಲ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಮೂಡಿರುವವೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಸಣ್ಣವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ.

ಆಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬೊಗ್ಗಿ ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿಯ ಧೂಳದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಬೂಟುಗಳುಳ್ಳ ಕಾಲಿನ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಬಹು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮೂಡಿದ್ದವು. ಆ ಬೂಟಿನ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಬ್ಲೇಕನು ಅನುಮಾನಿಸಿದನೇನಂದರೆ, ಆ ದುರುಳರು ಸ್ವಿತ್ಥನನ್ನು ದರದರನೆ ಎಳೆಯುತ್ತ ಆ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ತೂತು ಇದ್ದಿತೋ ಅತ್ತ ಕಡೆಗೇ ಎಳೆಮೊಯ್ದಿರುವರು. ಗೋಡೆಯ ಆ ಬದಿಗೇ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹವಿದ್ದಿತು. ಬ್ಲೇಕನು ಪದಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಆ ತೂತಿನೊಳಗಿಂದ ಆ ಗೋಡೆಯ ಹೊರಗಡೆಗೆ ಬಂದನು. ಇನ್ನಪೆಕ್ಷರ ಹಾಗೂ ಅವನ ಜೊತೆಗಾರರೂ ಅವನನ್ನು ನುಸರಿಸಿದರು. ಟೈಗರವೂ ಬಹು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಆ ತೂತಿನೊಳಗಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಬ್ಲೇಕನು ತನ್ನ ಹಿಲಾಲಿನ ಆಧಾರದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡನೇನಂದರೆ, ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಲ್ಪಾಗದಿಂದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯದೊಂದು ಜೀರ್ಣ ಸೇತುವೆಯು ಆ ನೆಲಮನೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಭಾಗದ ವರೆಗೂ ಹಬ್ಬಿತ್ತು. ಆ ಸೇತುವೆಯ ಎರಡೂ ಮಗ್ಗಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಸರಿನಿಂದ ಮುಳುಗಿದ್ದ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲುಗಳು ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಟೈಗರು ಆ ಜೀರ್ಣ ಸೇತುವೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅಘ್ರಾಣಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗದಾಯಿತು; ಆದರೆ ವ್ಯಾಕುಲಭಾವದಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ನದಿಯ ಕಡೆಗೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬ್ಲೇಕನ ಕಡೆಗೂ ನೋಡುತ್ತ ಒದರಹತ್ತಿತು. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲ ಗಜ ಮುಂದೆ ಸಾಗ ಹೋಗಿ ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹದ ಬಳಿಗೆ ಕಲ್ಲುಬಂಡೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಕೆಸರ

ಲ್ಲಿಂದ ಬಹುಮೊಡ್ಡ ಗುರ್ತನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಅವರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯ ತೇನಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೊಂದು ನೌಕೆಯು ಬಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಆತು ನಿಂತಿತ್ತು. ಅದರ ತಾಕಲಾಟದಿಂದಲೇ ಅಂಥ ಆ ಮೊಡ್ಡ ಗುರ್ತಾಗಿದೆ.

ಆಗ ಬ್ಲೇಕನು:—“ದುರುಳರು ಸ್ವಿತ್ಥನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಜಗ್ಗಿ ಕೊಂಡು ಬಂದು ನೌಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇವೇನು ವ್ಯಾಪಾರವೇ ತಿಳಿಯ ಬಾಗಿದೆ. ಅವನನೆಲ್ಲಿಗೆ ಒಯ್ದಿದ್ದಾರೆ?”

ಬಳಿಕ ಅವೆಲ್ಲರೂ ತೀಕ್ಷ್ಣದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನದಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಲು, ನದಿಯ ಮಧ್ಯಭಾಗವಲ್ಲೊಂದು ಬಹು ಮೊಡ್ಡ ಹಡಗು ನಿಂತಿರುವುದು ಅವರಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಇವರು ಆ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಆ ಹಡಗುವು ಆಗ ತಾನೆ ಲಂಗವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪರಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ಆರ್ತನಾದವನ್ನು ಕೇಳಿದರಲ್ಲವೆ ಅವಮೊಡನೆಯೇ ಹಡಗದಿಂದ ಏನೋ ಭಾರೀ ಭಾರವು ಜೀನಸು ಬೀಳುತ್ತಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿದರು. ನೀರಲ್ಲಿ ಹಾರಿಕೊಂಡವನಾರೋ ಕಾತರ ಸ್ವರವಿಂದ:—“ರಕ್ಷಿಸಿರಿ, ಸಂರಕ್ಷಿಸಿರಿ; ನನ್ನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿರಿ.” ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

ಆ ದನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಟೈಗರವು ಚೀತ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ ನೀರಲ್ಲಿ ಹಾರಿಕೊಂಡಿತು; ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಮಿರಿ ಈಸುತ್ತ ಆ ಹಡಗದ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿತು.

ಆಗ ಸ್ವಿತ್ಥನು ಹೊಳೆಯೊಳಗಿಂದಲೇ ಅತಿ ದೀನ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ:—“ಒಡೆಯಾ, ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವೆನು; ರಕ್ಷಿಸು-ರಕ್ಷಿಸು” ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

ಅದಾರು ಹೇಳುವರು, ಅಧರ್ಮಕ್ಕೇ ಜಯವೆಂದು?

ಟೇವ್ಸು ಹೊಳೆಯ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ವಿತ್ಥನ ಆರ್ತ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಇನ್ನಪ್ಪೆಕ್ಕರ:—“ಇದಂತೂ ಸ್ವಿತ್ಥನ ದನಿಯೇ. ಎಂಥ ಅವಸ್ಥೆಯಿದು! ಸ್ವಿತ್ಥನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?”

ಬ್ಲೇಕ:—ಹೌದು; ಅವನು ಸ್ವಿತ್ಥನೇ. ಅವನು ಆ ಹಡಗದಿಂದ ಬಂದಿತ ವಾಗಿಯೂ ನದಿಗೆ ಹಾರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಿತ್ಥ, ಅಂಜದಿರು; ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನೀನು ಶಕ್ತಿಮಿರಿ ಮಾರುಗೈ ಹಾಕಿ ಈಸಿ ಬಾ.”

ಬ್ಲೇಕನ ಈ ಅಭಯವಾಣಿಯು ಸ್ವಿತ್ಥನ ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ, ಸ್ವಿತ್ಥನ ಉಡುಪು-ತೊಡವುಗಳು ನೀರಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟು ಅತ್ಯಂತ ಭಾರವಾಗಿದ್ದವು; ಅವಲ್ಲವೆ ಪ್ರವಾಹದ ಸೆಳವು. ನದಿಯ

ಸೇವನಿಂದ ಆತನು ಕೇಳಬದಿಯ ತಿರುಗಣಿ ಮಡುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಡ ಹತ್ತಿದನು. ಪ್ರವಾಹದ ವಿರುದ್ಧ ಈಸಿ ಈಸಿ ಆತನು ಬೇಗನೆ ದಣಿದು ಹೋದನು. ಅವನ ಕೈ-ಕಾಲುಗಳು ಶಕ್ತಿಗುಂದಿವು. ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ತಾನು ಮುಳುಗುವವೇ ಒಂದಿತ್ತವೆಂಬ ರಂಕೆಯು ಅವನಲ್ಲಿ ಬಲವತ್ತರಿಸಿತು.

ಸ್ವಿತ್ಫನ ಆಸತ್ತನ್ನು ಕೆಂಡು ಬಾಯಗರವು ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲೇ ಒಮ್ಮೆ ಮುಣುಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರವಾಹದ ಕಾಪ ತೇಲಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತ ಈಸುತ್ತ ಅವನೆಡೆಗೆ ನಡೆವಿತ್ತ. ಬ್ಲೇಕನು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಗರೆಯುತ್ತ ತೀಕ್ಷ್ಣದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಿತ್ಫನಿದ್ದ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತನು; ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಆ ಗಾಢಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಆತನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:—“ಯಾರಿದ್ದಿರೋ ಅಲ್ಲಿ? ಒಂದು ಡೋಣಿಯನ್ನು ತನ್ನಿರಿ. ಬೇಗನೆ ಒಂದು ಡೋಣಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬರಿ. ನೀವು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೇಳುವಿರೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಮೇಲೆ ಇನಾಮನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತೀನೆ.”

ಆ ನೆಲಮನೆಯ ಹೇರ ಕಡೆಯ ಗೋಡೆಗೊಂದು ಡೋಣಿಯು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದರೊಳಗಿನ ಅಂಬಿಗನು ಬ್ಲೇಕನ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಡೋಣಿಯನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಬ್ಲೇಕನು ಆ ಕೂಡಲೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಜಗಿದು ಸ್ವಿತ್ಫನನ್ನು ಪಾರುಗಾಣಿಸಲಿಕ್ಕಂದು ಆತನಿದ್ದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಡೋಣಿ ನಡೆಸ ಹತ್ತಿದನು.

ಅದುವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವರ್ತಮಾನವೆಂಬದನ್ನು ಈಗ ನಮ್ಮ ವಾಚಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವದು ಆವಶ್ಯಕವು. ಬ್ಲೇಕನು ಪೋಲೀಸರೊಡನೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನೆಲಮನೆಗೆ ತಲುಪುವದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧಗಂಟಿ ಮುಂಚೆ ವಾರ್ಣಿ ಮತ್ತು ಜೋಸನರು ಸ್ವಿತ್ಫನಿಗೆ ಕ್ಲೋರೋಫಾರ್ಮ್ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ತೃತಿದಪ್ಪಿಸಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಹಡಗಿಗೆ ಜಗ್ಗಿಕೊಂಡೊಯ್ದಿದ್ದರು; ಹಾಗೂ ಆತನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಒಂದು ಕೆಬನ್ನದೊಳಗೆ ಕೂಡಿದ್ದರು; ಆ ಹಡಗಿನ ಸೆರೆಗುಡುಕ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ನನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮದ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ಹಡಗ ಅಂವೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಲಂಗರವನ್ನತ್ತಿ ದೂರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲಿದ್ದಿತು; ಆದರೆ ವಾರ್ಣಿ-ಜೋಸನರು ಕ್ಲೋರೋಫಾರ್ಮ್ ಕೊಡಬಂದಾಗ ಸ್ವಿತ್ಫನು ತನ್ನ ಉಸಿರನ್ನು ನಿರೋಧ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಕ್ಲೋರೋಫಾರ್ಮಿನಿಂದ ಚೇತನಾರಹಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಚೇತನನಾಗದಿದ್ದರೂ ಅವನು ಮೂರ್ಛಿತನಾದವರೆಂತೆ ಸೋಗು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆ ಕೆಬಿನ್ನದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಅವನು ಓಡಿ

ಹೋಗಲಾರನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಹಡಗ ಹೊರತುವ ಮೊದಲೇ ಆತನ ಕೈಕಾಲು ಬಿಚ್ಚಲಾಗಿದ್ದವು ಆ ಕೆಬಿನ್ನದ ಬಾಗಿಲನ್ನೂ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಭದ್ರಪಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಯಮಿತ ಅವಧಿಗೆ ಹಡಗಿನ ಲಂಗರವು ಎತ್ತಲಾಯಿತು. ಹಡಗದ ಎಂಜನ್ನು ಘ್ರ-ಘ್ರ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕಡೆಗೆ ಹಡಗವು ಮಂದ ಗತಿಯಿಂದ ಸಮುವ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಸ್ವಿತ್ಫನು ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಉಪಾಯವನ್ನೂ ಕಾಣದೆ, ಬೇರೆ ಪ್ರವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ಕೆಬಿನ್ನದ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು; ಮತ್ತು ಹಡಗದ ಕಟಾಂಜನದ ಹತ್ತರ ನಿಂತು ಒಮ್ಮೆ ಅಂಧಕಾರಪೂರ್ಣವಾದ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ತಲೆ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು; ಆದರೆ ಅವೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಟೈಗರ ನಾಯಿಯು ಹೊಳೆಯ ದಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಗಂಭೀರ ದನಿಯಿಂದ ಒದರ ಹತ್ತಿತ್ತು. ಟಾಯಗರದ ಚಿರಪುಚಿತ ದನಿ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಸ್ವಿತ್ಫನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಾಹಸದ ಸಂಚಾರವಾಯಿತು. ಬ್ಲೇಕನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಗಾಗಿ ಟಾಯಗರ ದೊಡನೆ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಆತನು ತಿಳಕೊಂಡನು. ಆಗ ಆತನು ಆ ಹಡಗದ ಕಟಾಂಜನದ ಮೇಲಿಂದ ಹೊಳೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾರಿಬಿಟ್ಟನು; ಹಾಗೂ ಆ ಕೂಡಲೆ ಕಾತರ ಸ್ವರವಿಂದ:-“ರಕ್ಷಿಸಿರಿ, ಸಂರಕ್ಷಿಸಿರಿ; ನನ್ನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿರಿ” ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡನು. ಆತನ ದನಿ ಕೇಳುತ್ತಲೆ ಟಾಯಗರವು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಸ್ವಿತ್ಫನಿದ್ದ ಕಡೆಗೆ ಈಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಿತ್ಫನಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವುಂಟಾಗಲಿಕ್ಕೆಂದು ಬ್ಲೇಕನಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಅಭಯ ವನ್ನಿತ್ತನು.

ಸ್ವಿತ್ಫನು ಹಾಗೆ ನೀರಲ್ಲಿ ಪಾರಿಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಹಡಗದ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ನನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತೇನಂದರೆ, ಬೇಟೆಯು ಕೈಬಿಟ್ಟಿತು. ಆತನು ಆ ಕೂಡಲೆ ಹಡಗಕ್ಕೆ ಲಂಗರ ಹಾಕಿಸಿದನು; ಹಾಗೂ ಬೇಗನೆ ಡೋಣಿ ಚೆಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿತನ್ನಿ ರೆಂದು ಕೈಕೆಳಗಿನವರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು.

ಆ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾನಿನ್ನು ಸಿಕ್ಕಬಿಳುವೆನೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಸ್ವಿತ್ಫನು ಶಕ್ತಿ ಮೂರಿ ಈಸಿ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಪಾರಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವನ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಶಕ್ತಿಗುಂದಿ ಒರಟು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಶಕ್ತಿಯೂ ಕ್ಷೀಣವಾಗತೊಡಗಿತು. ಆತನು ಹತಾಶಭಾವದಿಂದ ಎದುರಿಗೆ ನೋಡಲು, ಟಾಯಗರದ ತಲೆಯು ತನ್ನಿಂದ ಎರಡೇ ಮೊಳದ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ತೇಲಿಬರುತ್ತಿರುವುದು ಅವನಿಗೆ ಗೋಚರ ವಾಯಿತು. ಆಗ ಅವನು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುಬಿಡುತ್ತಲೇ:-“ಟಾಯಗರವು

ನನ್ನನ್ನಿನ್ನು ಬದುಕಿಸಲಾರವೆಂದು ತೋರುತ್ತವೆ; ನಾನು ಮುಣುಗುವವೇ ಖಂಡಿತ" ಎಂದನು.

ಟಾಯಗರವು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಬಾಯನ್ನು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ತೆರೆದು ನೀರಲ್ಲಿ ಗುಟಕು ನೀರು ಕುಡಿಯ ಹತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಮಿತ್ಥನ ಕತ್ತನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು; ಹಾಗು ಬೆಕ್ಕು ತನ್ನ ಮರಿಯ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. ಒಂದು ಸ್ಥಳವಿಂವ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿಸುವ ದೋ ಹಾಗೆ ಸ್ಮಿತ್ಥನ ಗೋಣನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಆತನ ತಲೆಯನ್ನು ನೀರ ಮೇಲಿರಿಸಿ ಪ್ರವಾಹದ ವಿರುದ್ಧ ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಈಸುತ್ತ ನಡೆಯಿತು; ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಭಾರವನ್ನು ಬಾಯೊಳಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ತಾನೆ ಈಸಬಲ್ಲದು? ಕಡೆಗೆ ಟಾಯಗರದ ಅವಸ್ಥೆಯೂ ಶೋಚನೀಯವಾಯಿತು. ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಮುಂದೆ ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲೇ ಬ್ಲೇಕನು ಡೋಣೆಯೊಡನೆ ಆ ಟಾಯಗರದ ಹತ್ತರ ತಲುಪಿದನು; ಹಾಗು ಸ್ಮಿತ್ಥ ಮತ್ತು ಟಾಯಗರ ಇವರನ್ನು ನೀರೊಳಗಿಂದ ಶೋಣೆಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡನು. ಅವರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರ ಜೀವಗಳೂ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತವವು. ಡೋಣೆಗೆ ಹಾಕಿದ ಬಳಿಕಾದರೂ ಸ್ಮಿತ್ಥನ ಅವಸ್ಥೆಯು ಅನುಕಂಪನೀಯವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಟಾಯಗರವು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರಮದಿಂದಲೂ ಚಳಿಯಿಂದಲೂ ನಡುಗುತ್ತ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಗರೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಆ ಹಡಗದಿಂದ ನನಿಯೊಳಗೆ ಜೆಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಬೋಟು ಶಕ್ಯವಾದಷ್ಟು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಇತ್ತ ಕಡೆಗೇ ಬರಹತ್ತಿತ್ತು; ಆದರೆ ಬೇಬಿಯು ತಮ್ಮ ಕೈವಿಾರಿ ಹೋಯಿತೆಂಬದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಇವತ್ತು ಗಜಗಳ ಅಂತರದಿಂದಲೇ ಆದರೊಳಗಿನ ಅಂಚಿಗರು ತಮ್ಮ ಬೋಟನ್ನು ಹಡಗದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅವನ್ನು ಕಂಡು ಇನಸ್ಪೆಕ್ಟರನು ಬ್ಲೇಕನನ್ನು ಕುರಿತು:—“ನಾವು ಅವರನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟೋಣವೇ?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಬೇಡ; ಅವೇನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೊರಟು ಹೋಗಲಿ. ವಾರ್ಡ್-ಜೋಸನರು ಆ ಹಡಗದಲ್ಲಿದ್ದಬಹುವೆಂದೆನಿಸುವದಿಲ್ಲ; ಅಲ್ಲವೆ ಈಗ ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳಿವೆ.”

ಆಗ ಇನಸ್ಪೆಕ್ಟರನು ಬ್ಲೇಕನ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಹುಟ್ಟು ತಕ್ಕೊಂಡು ತಾನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಹತ್ತಿದನು. ಬ್ಲೇಕನು ಸ್ಮಿತ್ಥನ ಶುಶ್ರೂಷೆಗೆ ತೊಡಗಿದನು. ಬ್ಲೇಕನ ಜೀವನಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚ ಪ್ರಾಂಡಿಯ ಸೀಸೆಯಿತ್ತು. ಅವನು ಅದನ್ನು ಸ್ಮಿತ್ಥನ ಬಾಯೊಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪಾಗಿ ಸುರುವದನು. ಅದು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಸೇರುತ್ತಲೆ ಸ್ಮಿತ್ಥನು ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲೇ ಶಕ್ತಿಯುತನಾದನು. ಮುಂದೆ ನಿಮಿಷ

ಗಳಲ್ಲೇ ಆತನು ಎದ್ದು ಕೂಡ್ರಲು ಸಮರ್ಥನಾದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರ ಡೋಣಿಯು ಆ ನೆಲಮನೆಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿತು. ಆ ಹಡಗವು ತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂದ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿತು.

ಆಗ ಸ್ಮಿತ್ಥನು:—ಆ ಹಡಗದ ಹೆಸರು “ಕಾಶ್ಮೀರ.” ಅದು ಭಾಸ್ಪದಕ್ಷಿಣೆಗೆಂದು ಹೊರಟಿದೆ. ಹಡಗದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನನಗೂ ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಭಾಸ್ಪದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಟಿಲಿಫೋನ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಘಟಿಸಿತು; ಹಾಗೂ ತನಗೆ ಸ್ಮೃತಿ ದಪ್ಪಿದ ನಂತರ ತನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟರು; ಕೊನೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಡಗಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಗಿಸಿದರು? ಮುಂತಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸ್ಮಿತ್ಥನು ತನ್ನ ಒಡೆಯನಿಗೆ ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಬ್ಲೇಕ:—“ನಾವು ನದೀತೀರಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕೈದು ನಿಮಿಷ ತಡೆದು ಬಂದಿದ್ದರೆ ನೀನು ನಮಗೆ ಪುನಃ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೀನು ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸತ್ತೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ.”

ಸ್ಮಿತ್ಥ:—“ಆದರೆ ನಾನು ಆ ಹಡಗಮೊಳಗಿಂದ ಓಡಿ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಗತಿಯೇನಾಯಿತೆಂಬದು ಕೂಡ ತಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಅದೇನೋ ನಿಜ. ಏನೇ ಆಗಲಿ. ಆಗತಕ್ಕದ್ದೆಲ್ಲ ಆಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಆದಿರಲಿ. ಈಗ ವಾರ್ಣಿ-ಜೋಸನರನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲು ಏನು ಯುಕ್ತ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ಹೇಳು ನೋಡುವಾ. ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರ ನಿವಾಸಸ್ಥಳಕ್ಕೊಯ್ಯ ಬಲ್ಲೆಯಾ?”

ಸ್ಮಿತ್ಥ:—“ಅದೇಕೊಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ? ಗರವ್ಲೋಸ್ಟ್ರೀಟಿನಲ್ಲೇ ಅವರ ವಾಸಸ್ಥಳ. ಆ ಮನೆಯು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ದೂರದಲ್ಲಲ್ಲ. ನಡೆದೇ ಹೋಗೋಣ ಬನ್ನಿ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನೀನೀಗ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವದೇ ಏಕಿತವು. ನೀನು ಈಗಲೆ ಮತ್ತೆ ಥಂಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಿನಗೆ ‘ನಿಮೋನಿಯಾ’ ಆಗುವದೇ ಖಂಡಿತ.”

ಸ್ಮಿತ್ಥ:—“ನೀವು ನನಗಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ. ನನಗೆ ಶೀತ ಸಹಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಶೀತವಾಗಲಾರದು.”

ಇನ್ನ:—“ನಾವನ್ನು ವೇಳೆಗಳೆಯವದು ತರವಲ್ಲ. ನಾವು ಯಾವ ಡೋಣಿಯನ್ನೊಯ್ದು ಸ್ಮಿತ್ಥನನ್ನು ಪಾರುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದೆವೋ ಆ ಬೋಟಿನಲ್ಲೇ ಕಳ್ಳರು ಸ್ಮಿತ್ಥನನ್ನೊಯ್ದು ಹಡಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ಖಂಬೆಯಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಆ ನೆಲಮನೆಯ ಹತ್ತರ

ಕಾಣಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಬೋಟಿನಿಂದಲೇ ಅವರು ಧಡಕ್ಕೆ ಬಂದಿಳಿದಿರುವರು. ಒಂದುವೇಳೆ ಅವರು ಸ್ಮಿತ್ಥನ ಆರ್ತ ನಾದವನ್ನು ಕೂಡ ಕೇಳಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು. ನನ್ನೀ ಅನುಮಾನವು ನಿಜವಾದರೆ, ಸ್ಮಿತ್ಥನು ಹಡಗದಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದನೆಂಬ ದನ್ನು ಕೂಡ ಅವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಯುವರು.”

ಬ್ಲೇಕನಿಗಾದರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಇನ್ನಪ್ಪೆಕ್ಕರನ ಮಾತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಯುಕ್ತಿಸಮ್ಮತವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರವೇ ಯೋಚಿಸಿ, ಇನ್ನಪ್ಪೆಕ್ಕರನನ್ನು ಕುರಿತು:—“ಹಾಗಾದರೆ ನಡೆಯಿರಿ. ನಾವು ಈಗಲೇ ವಾರ್ಡ್-ಜೋಸನರ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ. ತಡವಾದರೆ ಅವರು ಸ್ಥಳಾಂತರಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಅವರು ಒಂದುವೇಳೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೆ ಕಳವಿನ ಮಾಲೂ ಅವರಲ್ಲಿಯೇ ದೊರೆಯುವುದು. ಕಳವಿನ ಮಾಲಿನೊಡನೆ ಅವರನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಲಘು ಶಿಕ್ಷೆಯ ಆಶೆ ಹಚ್ಚಿ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟಿನ ವಿರುದ್ಧ ಅವರ ಸಾಕ್ಷಿ ಮಾಡಿಸುವದು ಕಠಿಣ ವಾಗಲಾರದು. ಸ್ಮಿತ್ಥ, ನೀನು ಬೆಲಿಫೋನ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿದ ಸುದ್ದಿಯಿಂದ ಏನು ಫಲವಾಯಿತೆಂಬದನ್ನು ಅರಿಯಲು ಆತುರನಾಗಿರುತ್ತೀಯಷ್ಟೆ? ಅದನ್ನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೀನೆ, ನಡೆ”

ಸ್ಮಿತ್ಥನು ತೊಯ್ಯ ಉಡುಪಿನಿಂದಲೇ ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತ ಸಾಗಿದನು; ಯಾವ ಬಗೆಯ ನೆವನನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬ್ಲೇಕನು ಹರಕೋರ್ಟಿನ ಸಂಬಂಧದ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಹೇಳ-ಹೇಳುತ್ತ ದಾರಿ ಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಟಾಯಗರವು ಇನ್ನಪ್ಪೆಕ್ಕರ ಹಾಗು ಸಾದಾವೇಷದ ಪೋಲೀಸರೊಡನೆ ನಡೆದಿತ್ತು.

ಆ ಗರಮ್ಲಿಷ್ಟೀಟು ನದೀ ದಡದಿಂದ ಎಳೆಂಟು ನಿಮಿಷಿನ ದಾರಿ. ಅವರು ಹೋಗತಕ್ಕ ಮೇಲಂತಿಸ್ತಿನ ಮನೆಯು ಕೆಲ ಗಜ ದೂರವಿರುತ್ತಲೇ ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಆ ಕಳ್ಳರ ನಿವಾಸದಲ್ಲಿ ದೀಪದ ಬೆಳಕು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಇನ್ನಪ್ಪೆಕ್ಕರನು:—“ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಂತೂ ಕತ್ತಲೆ ಮುಸಕಿದೆ. ಅವರು ಬಹುಶಃ ಇಲ್ಲಿಂದ ಜಾರಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಿರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ಹಿಂಬಡಿಯ ಮೂಲೆಯೊಳಗಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಬಹುದು. ಮನೆಯ ಹಿಂಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪೋಲೀಸರಿಬ್ಬರನ್ನು ಪಹರೆಗೆ ಕಳಿಸಿ ನಾವು....”

ಬ್ಲೇಕನ ಮಾತು ಪೂರೈಸುವ ಮೊದಲೇ ಸ್ಮಿತ್ಥನು ಅವರುಗಳಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ:-ಸುಮ್ಮನಿರಿ. ಅಗೋ, ನೋಡಿರಿ. ಅದಾರೋ ಆ ಮನೆಯೊಳಗಿಂದ

ಹೊರಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕೇವಲ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಯಾವನೊಬ್ಬನು ಆ ಮನೆಯ ತಲೆಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ಲಗುಬಗನೆ ಬೀದಿಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಲೆ ಬೀದಿಯ ದೀಪದ ಬೆಳಕು ಆತನ ಮೋರೆ-ಕಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನಪ್ಪೆಕ್ಕರ ಉಯಿಜಿನ್ನನು ಅವನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಗುರ್ತಿಸಿದನು; ಹಾಗು ವಿಸ್ಮಯಭರದಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ:—“ಎಂಥ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿದು! ಈತ ನಂತೂ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನು!”

ಇನ್ನಪ್ಪೆಕ್ಕರನ ನುಡಿಗಳು ಬಹುಶಃ ಹರಕೋರ್ಟನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿರಬೇಕು. ಆತನು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರ ಯೋಚಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಭರದಿಂದ ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕನು.

ಆಗ ಬ್ಲೇಕನು ಉತ್ಸಾಹಭರದಿಂದ:—“ಶೀವ್ರ ನಡೆಯಿರಿ. ಆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಅವನನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ನೇಭಿಲನು ಇಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾನೆಂದು ಅನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.”

ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಮೂರೇ ಹಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಮೇಲಂತಸ್ತಿನ ಮನೆಯ ತಲೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಲುಪಿದರು; ಹಾಗು ಬಾಗಿಲನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ದೂಡಿದರು; ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಳಗಿನಿಂದ ಅಂಕಿ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ಬಾಗಿಲು ಸಹಜವಾಗಿ ತೆರೆಯಲ್ಪಡದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನಪ್ಪೆಕ್ಕರನು ಒದ್ದು ಒದ್ದು ಅದನ್ನು ಮುರಿದು ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಬ್ಲೇಕನು ಲಗುಬಗನೆ ನಡುಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಎದುರಿನಲ್ಲೇ ಹರಕೋರ್ಟನನ್ನು ಕಂಡನು. ಬ್ಲೇಕನು ತನ್ನೆದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನು ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲ್ಲೇ ತನ್ನ ಜೇಬಿನೊಳಗಿಂದ ಕಾಡತೂಷು ತುಂಬಿದ್ದ ಪಿಸ್ತೂಲು ತೆಗೆದನು; ಆದರೆ ಅವನು ಅದನ್ನೆತ್ತಿ ಬ್ಲೇಕನ ಮೇಲೆ ಗುರಿ ಹಿಡಿಯುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಬ್ಲೇಕನು ಅವನ ಮೂಗಿನಮೇಲೊಂದು ಬಹು ಬಲವಾದ ಮುಷ್ಠಾಘಾತ ಮಾಡಲು, ಆ ಪೆಟ್ಟಿನ ನೋವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಬವಳಿಗೊಂಡು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು.

ಬ್ಲೇಕನು ಟಾಯಗರವನ್ನು ದ್ವೇಶಿಸಿ:—“ಟಾಯಗರ, ಈತನ ಮೇಲೆ ಪಹರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರು. ಈ ಕಾಲಸರ್ಪನು ಎದ್ದೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಲೆ ಇವನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನೇ ಹಿಚುಕಿ ಹಿಡಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಗೈದನು.

ಟಾಯಗರು ಹರಕೋರ್ಟನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಬಾಯಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ಕುಳಿತನು. ಭೀಕರವಾದ ಆಘಾತದ ನೋವಿನಿಂದ

ಹರಕೋರ್ಟನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ 'ಅಯ್ಯೋ! ಅಯ್ಯೋ! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ!!' ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು; ಎದ್ದೇಳುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ತೊಡಗಲಿಲ್ಲ. ಬ್ಲೇಕನು ಅವನ ಬಳಿಯ ಸಿಸ್ತೂಲನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜೊತೆಗಾರರೊಡನೆ ಬೇರೆ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದನು. ವಾರ್ಣಿ ಮತ್ತು ಜೋಸನರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಅವರು ಇವರನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ ಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಬಳಿಯ ಕೂಡುವ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕರು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ತೆರೆದು ಒಡಿಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಬ್ಲೇಕನು ತಮ್ಮ ಜನರೊಡನೆ ಅವರನ್ನು ಸುತ್ತಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಂತನು. ವಾರ್ಣಿ-ಜೋಸನರು ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗಲು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಮೂರು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲೇ ಅವರುಗಳ ಕೈ ಕಾಲುಗಳು ಬೇಡಿ-ಸಂಕೋಲೆಗಳಿಂದ ಭೂಷಿತವಾದವು. ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರ ರಟ್ಟಿಗಳಿಗೂ ನೂಲಿನ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಬ್ಲೇಕನು ಸ್ವಿತ್ಲನೊಡನೆ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು; ಹಾಗೂ ಅವನ ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗೂ ಬೇಡಿ ತೊಡಿಸಿದನು. ನೇಭಿಲನು ಬರಿಯ ಆಕ್ರೋಶದಿಂದ ಗರ್ಜಿಸಿ:—“ಪತ್ತಿದಾರನೇ, ನಿನಗಿಂಥ ಸಾಹಸವೇ? ನನ್ನೇ ಕೋಪದ ಫಲವನ್ನು ನೀನು ಆ ಮೇಲೆ ಭೋಗಿಸುವೆ!”

ಬ್ಲೇಕನು ಅವನ ಬೆದರಿಕೆಗೆ ಕಿವಿಗೊಡದೆ ಆ ಮೂವರೂ ಕಳ್ಳರ ದೇಹ ರುಗುಡತಿ ಮಾಡಿದನು; ಆದರೆ ಅವರಾರ ಬಳಿಯಲ್ಲೂ ಏನೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಆತನು ಇನ್ನಪೆಕ್ಕರನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆ ಕೋಣೆಯೊಳಗಿನ ಡೆಸ್ಕು, ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಡ್ರಾ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಏನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.

ಆಗ ಇನ್ನಪೆಕ್ಕರನು:—“ಕಳವಿನ ಮಾಲಂತೂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಪತ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ; ಈಗೇನು ಮಾಡೋಣ?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಪಹರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ಉಸರಿಗೆಯನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ಬರುತ್ತೇನೆ.”

ಬ್ಲೇಕನು ತನ್ನ ಮಿಂಚಿನ ಹಿಲಾಲನ್ನು ಹಿಡಕೊಂಡು ಲಗುಬಗನೆ ಅಟ್ಟವನ್ನೇರಿ ಹೋದನು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಯ ಆ ಕೋಣೆ ಈ ಕೋಣೆ ನಡುವಿನ ಹಾಲ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಿ ಕೊನೆಗೊಂದು ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಬ್ಯಾಗ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಅದನ್ನು ತೆರೆಯಲು, ಅದರೊಳಗೆ ಬಗೆಬಗೆಯ ವರ್ಜ-ವೈಡೂರ್ಯ ಮತ್ತು-ರತ್ನಗಳ ಅಲಂಕಾರಗಳಿದ್ದವು. ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆತೆಗೆದು ಮೇಜನ

ಮೇಲಿರಿಸಿದನು. ಮಿಂಚಿನ ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಥಳಥಳನೆ ಹೊಳೆಯಹತ್ತಿದವು. ಅವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬಹು ಮೂಲ್ಯವಾದ ಆಭರಣಗಳೇ ಆಗಿದ್ದವು.

ಆಗ ಬ್ಲೇಕನು:—“ಈ ಬ್ಯಾಗ ಇವರು ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯೊಳಗಿನ ಒಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಉಲ್ಲಾರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಡಲಾಗಿತ್ತು. ಇತ್ತನೋಡಿರಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಲೇಡಿ ಹೆಜೆಲಾಡಳ ಕಳವಾದ ಎರಡು ಅಮೂಲ್ಯ ಆಭರಣಗಳೂ ಇವೆ. ಬೇರೆ ಅಲಂಕಾರಗಳೆಲ್ಲ ಯಾರ್ಯಾರವೆಂಬದು ಈಗ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ ಡಾಫನೀ ಬಾರನನ್ನೆ ಕಳವಾದ ಆಭರಣಗಳೂ ಇವುಗಳಲ್ಲೇ ಇವೆಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮಗಳ ಎಲ್ಲ ಶ್ರಮವೂ ಸಫಲವಾಯಿತು. ವಾರ್ಡ್-ಜೋಸನರಿಗೆ ಲಘುಶಿಕ್ಷೆಯ ಆಮಿಷ ತೋರಿಸಿ ಅವರಿಂದ ನೇಭಿಲನ ಎರುದ್ದ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಿಸಬೇಕಾದೀತೆಂದು ನನಗೆ ಈ ಮೊದಲು ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು; ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಹರಕೋರ್ಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ದೊರೆತಿರುವವೋ ಅವೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಾಗಿವೆ.

ವಾರ್ಡ್-ಜೋಸನರು ಪುರಾತನ ಆರೋಪಿಗಳು. ಕಳವು ದರೋಡೆಗಳೇ ಅವರ ಮುಖ್ಯ ವ್ಯವಸಾಯ; ಹಾಗು ಬೇಡಿಗಳು ಅವರ ದೇಹದ ಅಲಂಕಾರಗಳು! ಅವರು ಈ ಮೊದಲೆಷ್ಟೋ ಸಾರೆ ಜೇಲು ನೋಡಿದ್ದರೂ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೇನೂ ಅಷ್ಟು ವ್ಯಾಕುಲವಾಗಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟಿನ ಆಗಿನ ಮಾನಸಿಕ ಅವಸ್ಥೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿ ಆತನ ವಿಲಾಸದ ಆಗರವಾದ ಭೇಯಾರ ಸ್ತ್ರೀಟಿನೊಳಗಿನ ಸುರಮ್ಯನಿವಾಸ, ಸುಕೋಮಲ ಶುಭ್ರಶಯ್ಯೆ, ಲಂಡನ್ನಿನ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿಯೆ ರೆಸ್ಪಾರೆಂಟದಲ್ಲಿನ ಪಾನಾಹಾರಗಳು, ಲಾರ್ಡ್-ಲೇಡಿಗಳ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಬಾಧಿತವಾದ ಚಿಂತನವಲನ, ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಕುಲಯುವತಿಯ ರೊಡನೆ ನೃತ್ಯ, ಗಾಯನ. ನಾಟಕ, ತಮಾಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಮೋದ-ಪ್ರಮೋದಗಳು ಹಾಗು ಎಲ್ಲಿ ಆ ಕಠೋರ ಕಾರಾಗೃಹದ ತೊಂದರೆ? ಅವನು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಿಂದ ಒಮ್ಮೆಲೆ ರಸಾತಲಕ್ಕೆ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದಂತಾಗಿತ್ತು! ಆದರೆ ಅದರ ಹೊರತು ಯಾವ ಮಾರ್ಗವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಅಪರಾಧಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಮಾಣಗಳೂ ಸಿದ್ಧವಿದ್ದವು. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಭಯ, ಉದ್ವೇಗ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದಲ್ಲಾಡುತ್ತಿರುವ ಮರದೊಳಗಿನ ಹಣ್ಣೆಲೆಯಂತೆ ಥಳಥಳನೆ ನಡುಗಹತ್ತಿದನು. ಬ್ಲೇಕನು ಆತನನ್ನು ಕುರಿತು:—“ನೇಭಿಲ್, ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ನೀನು ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನ

ಗಳನ್ನೂ ಮನುಂಗಿಸಿದ್ದೆ. ನೀನು ನಿನ್ನೀ ಆಶ್ರಿತ ಕಳ್ಳರ ಮೂಲಕ ಕಳವಿನ ಮಾಲನ್ನು ದಾಟಿಸಿ ಕೇವಲ ಸಾಧುವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ; ಆದರೆ ಈಗ? ಇಂದು ಆ ನಿನ್ನ ಮಾನ-ಮನ್ನಣೆಗಳ ಅಟ್ಟಹಾಸವೆಲ್ಲಿದೆ? ನೀನು ನಿನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ದಂಡಣಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವೆ. ನಿನ್ನ ದುಃಖ-ದುರ್ದೈವಗಳನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಣುಮಾತ್ರವೂ ದಯೆಯ ಸಂಚಾರವಾಗದು. ನಿನ್ನ ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮುಸುಡೆ ನೋಡಿ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಮೋರೆ ತಿರುಗಿಸುವರು! ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ಆಖ್ಯಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಂಧುವೆಂಥ ಹೇಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಾಚಿಕೆ ಎನಿಸುವದು. ನಿನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ನೆನಪು ಕೂಡ ಇನ್ನೆರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ನಿನ್ನವರೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿಗೂ ಉಳಿಯಲಾರದು.

ನೇಭಿಲನು ಬ್ಲೇಕನ ಮಾತಿಗೇನೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡದೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅವನ ಎರಡೂ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಅಶ್ರುಗಳು ಧಾರೆ ಗಟ್ಟಿ ಹರಿಯಹತ್ತಿದವು. ಬಳಿಕ ಬ್ಲೇಕನು ಎರಡು ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದನು. ಒಂದರಲ್ಲಿ ಬ್ಲೇಕನು ಸ್ವಿತ್ಲ, ಇನ್ನೆತ್ತರ ಹಾಗೂ ಹರಕೋರ್ಟ್ ಇವರೊಡನೆ ಕುಳಿತನು. ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಸಾದಾವೇಷದ ಪೋಲೀಸರಿಬ್ಬರೊಡನೆ ವಾರ್ಡ್-ಜೋಸನರಿಬ್ಬರನ್ನು ಕೂರಿಸಿದನು. ಟೈಗರವು ಅವೆರಡೂ ಗಾಡಿಗಳ ಹಿಂದಿ ನಿಂದ ಓಡಹತ್ತಿತು ಆ ಎರಡೂ ಗಾಡಿಗಳು ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಭರದಿಂದ ಓಡಹತ್ತಿದವು.

ಆ ಗಾಡಿಗಳು ಓಡಓಡುತ್ತ ಉಜ್ವಲ ದೀಪಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಭೂಷಿತವಾದ ಒಂದು ನಾಟಕ ಗೃಹದೊಳಗೆ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡವು. ಆಗ ನಾಟಕವು ಮುಗಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಅಸಂಖ್ಯ ಗಾಡಿಗಳಿಂದಲೂ ನಾಟಕದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ದರ್ಶಕ ಜನರಿಂದಲೂ ಆ ವಿಶಾಲವಾದ ರಾಜಬೀದಿಯು ಕಟ್ಟಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ದೇವರ ವಿಧಾನವೇ ಹಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ-ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಆ ನಾಟಕ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಾಟಕ ಗೃಹದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಮೊಟರಿಗಾಗಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಯಾವ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟ್ ನು ಕೈಕಾಲುಗಳ ಬೇಡಿಗಳಿಂದ ಭೂಷಿತನಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನೋ ಆ ಗಾಡಿಯು ಅವರ ಎದುರಿಗೇ ಬಂದು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ಪ್ರಚಂಡವಾದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟ್‌ನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಆತಂಕವೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ದಾರಿಯ ಮಗ್ಗಲಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಡಾಫನಿ ಭಾರನನ್ನಳ ದೃಷ್ಟಿಯು ನೇಭಿ

ಲನ ಮುಖದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳತು. ಅವನ ಕೈಕಾಲುಗಳೊಳಗಿನ ಬೇಡಿಗಲೂ ಅವಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಿರಲಿಲ್ಲ ಡಾಫನಿಯು ಆತನ ಮೋರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆರಗಾಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಕುರಿತು:—“ಅಪ್ಪಾ, ಅತ್ತ ನೋಡಿರಿ. ಆ ಗಾಡಿಯಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿರಿ. ಎಂಥ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿದೆ ನೋಡಿರಿ.”

ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನೊಡನೆ ನೇಭಿಲ್ಲನ ದೃಷ್ಟಿಯು ವಿನಿಮಯವಾಗುತ್ತಲೆ ಅವನು ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಗಾಡಿಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುವಿಮರೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ನೇಭಿಲ್ಲನ ಮನಸಿಗೆ ಹೇಗೆನಿಸಿದ್ದೀತೆಂಬದನ್ನು ವಾಚಕರೇ ತರ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದಾರಿಯು ತೆರವಾಗಲು, ಅವೆರಡೂ ಗಾಡಿಗಳು ಮೊದಲಿನಂತೆ ವೇಗವಿಂದ ಸ್ವಾಟಲಂಡ ಯಾರ್ಡಿನ ಕಡೆಗೆ ಓಡಹತ್ತಿದವು.

ಲಂಡನ್ನಿನೊಳಗಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವನ ಖ್ಯಾತಿಯು ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿದ್ದಿತೋ, ಆತನು ಕಳವಿನ ಅಪರಾಧದಿಂದ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲ್ಪಡಲು ಅಲ್ಲಿ ಆಗ ಎಷ್ಟು ಗೊಂದಲವೆವ್ವೀತೆಂಬದನ್ನು ಹೇಳಲಾಸಲ್ಲ. ಪೇಟಿಯಲ್ಲಿ, ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ, ನಾಟಕ-ಸಿನೇಮಾಗಳಲ್ಲಿ, ಕ್ಲಬ್ಬುಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸರ್ವತ್ರ ದಲ್ಲೂ ನೇಭಿಲ್ಲನ ಆಖ್ಯಾನವೇ ಆಖ್ಯಾನ! ಮಾತು-ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲಾ ವೃತ್ತಪತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜನರಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯಜನಕಗಳಾದ ಕಳವು-ದರೊಡೆಗಳಿಗೂ ನೇಭಿಲ್ಲ ಹರಕೋರ್ಟಿನಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಹಚ್ಚಿದ್ದ ಹಲವು ರುಚಿ ರುಚಿಯಾದ ಕಥೆಗಳು ಹೊರಬೀಳಹತ್ತಿದವು. ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ವಾಚಕರು ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಕಾಲಸರ್ಪನ ಆ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ಸಂತಸಪಡಹತ್ತಿದರು. ಯಥಾಸಮಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಮೊಳಗೆ ಆ ಮೂವರೂ ಕಳ್ಳರ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗಿ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಠೋರವಾದ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಕಾರಾಗೃಹದ ಶಿಕ್ಷೆಗಳಾದವು. ಲೇಡೀ ಹೆಜೆಲಾಡಳು ತನ್ನ ಕಳವಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಗರಮ್ಮಿ ಸ್ಟ್ರೀಟಿನೊಳಗಿನ ಕಳ್ಳರ ನಿವಾಸದಲ್ಲೂ ಭೇಯಾರ ಸ್ಟ್ರೀಟಿನೊಳಗಿನ ಹರಕೋರ್ಟಿನ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಝಡತಿ ಮಾಡಲಾಗಿ ಹಲವು ಗುಪ್ತ ಕಾಗದ-ಪತ್ರಗಳು ಸಿಕ್ಕವು. ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತೇನೆಂದರೆ, ನೇಭಿಲ್ಲ ಹರಕೋರ್ಟಿನ ಉಪದೇಶದಿಂದಲೂ ಸಂಧಾನದಿಂದಲೂ ವಾರ್ಣಿ-ಜೋಸನರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಲಾರ್ಡರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ಕಳವು-ದರವಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅವರಿಂದ ಆಗತಕ್ಕವಿದ್ದವು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಲಂಡನ್ನಿನ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸುಖೀ ಸಮಾಜದ ಅಭಿಜಾತ

ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕಲಂಕಪ್ರಾಯನೂ ಕೀಳ ಕಳ್ಳನೂ ಕಪಟಿ, ಕುಚಕ್ರಿ, ಬಲನೂ ಆದ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟಿನ ಪಾಪಮಯವೂ, ತಿರಸ್ಕರಣೀಯವೂ, ಉಪೇಕ್ಷಿತವೂ, ಉಪಹಾಸ್ಯಕರವೂ ಆದ ತೋಚನೀಯ ಜೀವನ ನಾಟಕದ ಕೊನೆಯ ಅಂಕಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಪರವೆಯು ಬಿದ್ದಿತು. ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಅವನ ಪರಮ ಬಂಧುಗಳಾಗಿದ್ದರೋ ಈಗ ಅವರೇ ಅವನ ಸಂಬಂಧದ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಸಂಗ ಹೊರಟವೆ, ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೂಗನ್ನೇರಿಸಹತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಅವನ ಹೆಸರು ಎತ್ತುವದು ಕೂಡ ಅವನ ಮಾನಕರವೆಂದು ಹಲವರು ತಿಳಿಯಪತ್ತಿದರು. ಯಾವ ನರಾಧಮ ಕಾಲ ಸರ್ಪನು ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನ ಸರ್ವನಾಶಕ್ಕೆಂದು ಟೊಂಕ ಕಟ್ಟಿದ್ದನೋ ಹಿತ್ತೈಸಿ ಬಂಧುನೆಂದಾಗಿ ನಾನಾ ಪ್ರಲೋಭನಗಳಿಂದ ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ ಆತನನ್ನು ಅಧಃಪತನದ ರನಾತಲಕ್ಕೆ ಮೆಟ್ಟಿಸಿರುವನೋ, ಅವನ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಸುಖ, ಎಲ್ಲ ಆಶೆಗಳನ್ನು ಪುಡಿಪುಡಿ ಮಾಡಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೀಟಕದಂತೆ ಆತನನ್ನು ಕಾಲ ಕೆಳಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು, ಸ್ವಂತದ ಜೀವನ, ಧನ, ಮಾನ-ಮನ್ನಣೆ, ಸುಖ-ಸಂಪತ್ತು ಹಾಗೂ ಸಾಫಲ್ಯ-ಗೌರವಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಸರ್ವದರ್ಶಿಯಾದ ವಿಧಾತನ ನಿರಪೇಕ್ಷ ಮತ್ತು ಅಮೋಘವಾದ ವಿಧಾನದಿಂದ ಈಗತಾನೇ ದುರುಳತನದ ಕಲಂಕಧ್ವಜವನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಚಿರವಿಸ್ಮೃತಿಯ, ದುರುಳತನದ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯ ಗಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವಾಡಬೇಕಾಯಿತು! ಅದಾರು ಅನ್ನುವರು, ಅಧರ್ಮವೇ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಹು ದಿನ ವಿಜಯಿಯಾಗುವದೆಂತು?

ಅತ್ತ ಡಾಫನಿ ಭಾರನನ್ನಳು ಅತ್ಯಂತ ರೋಗಪೀಡಿತಳಾಗಲು, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಡಾಕ್ಟರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇರೆಗೆ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಅವಳನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹವೆ ಬದಲಿಸಲಿಕ್ಕೆಂದು ಒಳ್ಳೆ ಹವೆಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದನು. ಸಮಾಜದಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ, ಪತ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಹತಭಾಗ್ಯ ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಅವಲಂಬನಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲ ಆಶೆಗಳಿಗೆ ನೀರೆರಚಿ, ಹತಾಶ ಹೃದಯದಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಕಾಣದಾದನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅದಾರಿಗೂ ಮರುಕವಿರಲಿಲ್ಲ! ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಆತನ ಆ ದುರವಸ್ಥೆಯೆಲ್ಲೂ ಯಾವ ಆತನ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿತ್ತೈಸಿಬಂಧುಗಳು ಅವನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮರೆಯದಿದ್ದರೋ ಅವರಿಗೂ ಅವನ ಇರವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಪತ್ತಿಯೂ ಹತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇಂಗ್ಲಂಡ್ ಜರ್ಮನಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಸಾರಿದೆ.

ಕಳವು-ದರವಡೆಗಳ ಬೇತುಗಾರನೆಂಬ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ನೇಭಿಲ್ಲ ಹರ ಕೋರ್ಟ್‌ನಿಗೆ ದೀರ್ಘ ಅವಧಿಯ ಸಶ್ರಮ ಕಾರಾಗೃಹದ ಶಿಕ್ಷೆಯು ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬಳಿಕ ಲಂಡನ್ನಿನ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಮಾಜದೊಳಗೆ ಆತನ ಹೆಸರು ಮರೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಸ್ತ್ರೀ-ಕನ್ಯೆಯರೊಡನೆ ಸುಖ ಸ್ತವಾಸದಿಂದ ದೇಹಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಎಷ್ಟೋ ತಿಂಗಳುಗಳ ನಂತರ ಲಂಡನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಆತನು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಆತನ ಅಂಗವು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು; ಆದರೆ ಡಾಫನಿ ಭಾರನನ್ನಳ ಸ್ಥಿತಿಯು ಮಾತ್ರ ಈಗ ತೀರ ವಿಪರೀತವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಆಗಿನ ಸದಾನಂದಮಯ ಪ್ರಫುಲ್ಲ ಭಾವವು ಈಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಆಗಿನ ಮಧುರ ಹಾಸ್ಯವು ಲೋಪವಾಗಿತ್ತು. ಆಗಲೇ ಅರಳಿದ ಕಮಲದಂತಹ ಅವಳ ಅಪರೂಪ ರೂಪ-ಲಾವಣ್ಯಗಳು ಎತ್ತಲೋ ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು; ಅಲ್ಲದೆ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಗಾಂಭೀರ್ಯವು ಅವಳ ಆ ಬಾಲಿಕಾಸುಲಭವಾದ ಚಪಲ ಭಾವಕ್ಕೆ ಆದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಯೌವನ ಭರದಿಂದ ಮುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ದೇಹವು ಕ್ಷೀಣವಾಗಿತ್ತು; ಮನಸ್ಸು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತವಾಗಿತ್ತು. ಉಜ್ವಲ ಮೈಕಾಂತಿಯು ಮಂದರೂಪವೊಂದಿತ್ತು.

ಅತ್ತ ಕೆಲೈಯಾರನ ಕರ್ತೋರ ಹೃದಯದ ಸೋದರತ್ತೆಯಾದ ಮಿಸೆಸ್ ಓರಾಯನ್ ಡೇನಳು ಈ ಕೆಲ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲೇ ಮುಪ್ಪಿನಿಂದ ಜೀರ್ಣವಾಗಿ, ಕಠಿಣ ರೋಗದಿಂದ ಅಶಕ್ತಳಾಗಿ, ಎವ್ವೇಳಲೂ ಕೂಡ ಬಾರವೆ ಸರೇ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗಿನ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ನೋಡ-ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಗ್ರೀಷ್ಮ ಋತುವು ಹಿಂದಾಯಿತು. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಯುರೋಪದ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಶಸ್ತ್ರ ಶಾಂತಿಯು ನೋಹವಡೆಗಿದ್ದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಂಡದ ಆಕಾಶದಲ್ಲೂ ಕಾಳರಾತ್ರಿಯ ಅಂಧಕಾರವು ಒಟುಗೂಡತೊಡಗಿತು. ಬಹು ದೂರದಿಂದ ರಣಕ್ಷೇತ್ರದ ಒಕ್ಕೇ ಗಂಭೀರವಾದ್ಯತೋಫಿನ ಸಪ್ತಳ ಹಾಗೂ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಠಣತ್ಕಾರವು ಇಂಗ್ಲಂಡ ನಿವಾಸಿಗಳ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವಾಗಹತ್ತಿದ್ದವು. ಇಂಗ್ಲಂಡದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರುಗಳು ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಎನಾಗುವದೋ ಎಂದು ಭಾವಿಸತೊಡಗಿದರು. ಆ ರಣದುಂದುಭಿಯ ಧ್ವನಿಯು ಸಮುದ್ರದಾಚೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಲಾರದೇ? ಆಗ ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲೂ ಜರ್ಮನಿಯು ಬೆಲೆನ್ನುವ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸುದ್ದಿ.

ಇಂಥ ಘೋರ ಸಮಯದ ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯುವತಿಯು

ಲಂಡನ್ನಿನ ಈಷ್ಟ ಎಂಡದ ಒಂದು ಜನದಟ್ಟಣೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗ ಳಾಗಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಂದು ಅಂವೆಯಿಂದ ಅವಳು ತನ್ನ ಮುಖ ಕಮಲವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣದ ತಲೆಗೂದಲುಗಳು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೆಲೆಯ ಟೊಪ್ಪಿಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ತೀರ ಸಾದಾ ತರಹದ ಉಡುಪು-ತೊಡಪುಗಳಿಂದ ಅವಳ ದೇಹವು ಕುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಪಾದಗಳ ವರೆಗೂ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅವಳ ಆ ಉಡುಪಿನಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಮನೆಯ ಕನ್ಯೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಅವಳಂತಹ ಉಚ್ಚವಂಶೀಯ ಯುವತಿಯು ಲಂಡನ್ನಿನ ಈ ಹೊಲಸು ಮಯ, ದಾರಿದ್ರ್ಯಪೂರ್ಣರ ನಿವಾಸದ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಎಂದಾದರೂ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದಳೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅನುಮಾನವೇ ಸರಿ. ಅವಳ ಬಾಹ್ಯಾವರಣದ ಕೆಳಗೆ ಯಾವ ಬಹುಮೂಲ್ಯದ ಉಡುಪು ಅಡಗಿದ್ದಿತೋ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಧನಾಡ್ಯ ತರುಣರ ವಿಸ್ಮಯಕ್ಕೂ ವೇರೆ ಉಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಂಡ ಸ್ತ್ರೀಟಿನ ವಿಪುಲ ವಿಲಾಸತೆಯೂ ಫ್ಯಾಷನ್ನುಗಳ ಆಗರವೂ ಆ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಆ ಯುವತಿಯು ದಾರಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಸ್ಫುಟವಾಗಿ:--“ಹಾಯ! ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಆತನ ದರ್ಶನವಾದರೆ ಅವನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಅವನಲ್ಲಿ ಪ್ಸಮೆಯ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಡೇನು.”

ಅವಳು ಇಂದೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳೆಂತಲ್ಲ; ಆ ತರುಣಿಯು ಪುಂಡ ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ನಿನಿಂದ ಆ ದರಿದ್ರರ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾರನ್ನೋ ಶೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು; ಆದರೆ ಅವಳು ಇದುವರೆಗೂ ಕೃತಕಾರ್ಯ ಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅವಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲು ನಡಿಗೆಯಿಂದಲೇ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು; ಆದರೆ ಯಾವನ ಸಲುವಾಗಿ ಅವಳ ಜೀವವು ಹಗಲಿರುಳೂ ಹಾಹಾಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತೋ ಆತ ನೆಲ್ಲಿ? ಅವಳು ಯಾವ ನರರತ್ತ ವನ್ನು ಕಳೆಕೊಂಡಿದ್ದಳೋ ಆ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಜನಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನೆಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಅವಳು ಹೃದ್ಯೋ ಗದಿಂದ ಕುರುಡಳಾದಂತಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ದಾರಿದ್ರ್ಯವೆಂಬ ರಕ್ತಸಿಯ ಅಟ್ಟಹಾಸ್ಯ! ಧೂಳ ಮುಡುಗಿದ, ಹರಕ ಹೊಲಸಾದ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿದ, ಹೊಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲದೆ ಬಳಲುವ, ನಿವಾರಿಪಲಾರದ ಅಭಾವದ ಲೋಹಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ ಹಿಡಿ ಹಿಚುಕಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಪುರು

ಷರ ರಾಗ-ಶೋಕ, ಪಾಪ-ತಾಪಗಳ ಪ್ರಚಂಡ ಪ್ರವಾಹದ ಮಧ್ಯೆ ದಲ್ಲಿ ಈ ಬುರುಕೆ ಧರಿಸಿದ ಸುಂದರ ನಾರೀಮೂರ್ತಿಯು! ಅವಳು ಬುರುಕೆ ಯೊಳಗಿಂದ ಸತ್ಯಷ್ಟದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪಥಿಕನ ಮುಖವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹುಟ್ಟು ಬಡವ, ಪಾಪಪಂಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ, ಕೀಳುಜಾತಿಯ ಆ ಹಳ್ಳಿಗರ ಮನೆಮನೆಗೂ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಪರಿಚಯದ ಮುಖವೇನಾದರೂ ಕಾಣುವುದೇನೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳಲ್ಲಿಯೆ ಅಹಂಕಾರ, ದರ್ಪ ಮುಂತಾದವುಗಳೆಲ್ಲ ಮಣ್ಣು ಗೂಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಅಪನ ವಿರಹದಿಂದ ಬಳಲಿದ, ನೇದನೆಗಳಿಂದ ನಡುಗುವ, ಸುಖಶಾಂತಿ ವಿಹೀನವಾದ ಹತಾಶ ಹೃದಯವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಕಬೀರದಾಸನಂತೆ:-“ಮರಣರೇ ತುಹೂ ಮಮ ಶಾಮು ಸಮಾನ!” ಎಂಬನೇ ಆ ವ್ಯಾಕುಲಧೃನಿಯು ಹೊರಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತು; ಆದರೆ ಆತನನ್ನು ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಕಾಣದೆ ಸಾಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಇಚ್ಛೆಯುಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಧನ್ಯ! ನಾರಿಯ ಪ್ರೇಮವೇ ಧನ್ಯ! ಪೌರ್ವಾತ್ಮ್ಯರಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ, ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಮ್ಯರಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ನಾರೀ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಭೇದವಿಲ್ಲ.

ಆ ಯುವತಿಯು ಹೋಗಹೋಗುತ್ತ ಒಂದು ಸಂದಿಯ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಳು. ಅವಳ ಕೈಯೆಲ್ಲೊಂದು ಬ್ಯಾಗ್ ಇದ್ದಿತು. ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನು ಅವಳ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಆ ಬ್ಯಾಗನ್ನು ಕಸಕೊಂಡು ಓಡಹತ್ತಿದನು. ಆ ಯುವತಿಯು ಆ ಆಕಸ್ಮಿಕ ವಿಸತ್ತಿನಿಂದ ಅಂಜ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೂಗಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯು ಕೂಡ ಅವಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರಿತು; ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಪಥಿಕನು ಸಮೀಪದಿಂದಲೇ ಆ ದಾರೀ ಬಡಿಯುವವನ್ನು ಕಂಡು ಕೂಗಿ ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ:-“ಕಳ್ಳ! ಕಳ್ಳ!! ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಿರಿ!”

ಆ ದಾರಿಕಾರನ ಆ ಕೂಗಾಟದಿಂದ ಗದ್ದಲವೇ ಗದ್ದಲವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಓಡಿಬರಹತ್ತಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಆ ತರುಣಿಯನ್ನು ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರೆದು ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಹಲವು ಜನರ ಸಂದಣಿಯಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಶ್ವಾಸನಿರೋಧವಾಗಹತ್ತಿತು; ಹಾಗೂ ಅವಳು ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೇ ಮೂರ್ಛಿತವಾದಳು. ಆ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಬಹುಶಃ ಜನರ ತುಳಿದಾಟಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುವವಳೇ; ಆದರೆ ಅವಳು ಆ ಪರಿ ವಿಸತ್ತಿಗೀಡಾದುದನ್ನು ಕಂಡು ಒಬ್ಬ ಪೋಲೀಸನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ಆ ಜನಸಮೂಹದ ಆಡಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಹೋದನು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಳ ಬ್ಯಾಗ್ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ ಕಳ್ಳನು ಕಾಣದಾದನು. ಆಗ ಆ ಯುವತಿಯು ಅವಸ್ಥೆಯು ಕಂಡು ಶೋಚನೀಯವಾಯಿತು. ಒಬ್ಬ

ಉದಾರಚರಿತ, ಪರೋಪಕಾರಿ ಡಾಕ್ಟರನು ಆ ದಂದ್ರರ ಹಳ್ಳಿಗೆ ರೋಗದಿಂದ ಬೀಡಿತ ದಂದ್ರ ಜನರಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಮಾಡಲೋಸುಗ ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಆತನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಔಷಧದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿದ್ದಿತು. ಆತನು ಆ ಸ್ವತ್ತಿನಿಂದ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ತರುಣಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅವಳ ಬುರುಕೆಯನ್ನು ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಿ ಅವಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ತುಸು ಪ್ರಾಂಡಿಯನ್ನು ಸುರುವಿದನು. ಒಬ್ಬ ತತುಣನು ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಅವನ ಉಡುಪು ಮಲಿನವೂ ಮೋಠೆಯ ಮೇಲೆ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಜಿಳಿದ ಗಡ್ಡ-ಮೊಸೆಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಬೀದಿಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಆ ತರುಣಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದನು. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರವೇ ಆತನ ಹೃದಯದ ವ್ಯಾಪಾರವು ಕಟ್ಟಾಯಿತು! ಅವನು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಗರೆದು ವಿಸ್ಮಯಭರದಿಂದ:—“ನನಗೇನು ಕನಸು ಬಿದ್ದಿದೆಯೋ? ಡಾಫನಿಯು ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ?” ಎಂದಂದನು.

ಆತನು ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು: “ಈ ರಾತ್ರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಾಯಿಟ್ ಚ್ಯಾಂಪೇಲದಂತಹ ಹೊಲಸು ಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಡಾಫನಿ ಭಾರನನ್ನಳು ಕಾಲು ನಡಿಗೆಯಿಂದ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರುವಳಲ್ಲ! ಇದೇನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ವಿಭ್ರಮವೋ ಅಥವಾ ಇವಳು ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವಳೋ? ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಇವಳು ಹೀಗೆ ಮೂರ್ಛ ಹೊಂದಿದ್ದೇಕೆ?”

ಅದಕ್ಕೆ ಡಾಕ್ಟರ:—“ಏನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಇವಳು ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಎಚ್ಚರಿಯುವಳು.”

ಯಾವ ಪೋಲೀಸನು ಅವಳನ್ನು ಜನಸಂದಣಿಯೊಳಗಿಂದ ಎತ್ತಿತಂದಿದ್ದನೋ ಅವನು:—“ಈ ಹುಡುಗಿ ಯಾರು? ಎಂಥ ರೂಪವಿದು? ಈ ಯುವತಿಯು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಯಾವನೊಬ್ಬ ಸನ್ಮಾನ್ಯನ ಮಗಳು. ಇವಳು ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾಳು?”

ಆ ತರುಣನು:—“ನಾನು ಇವಳನ್ನು ಗುರ್ತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇವಳ ಮನೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ಹಳ್ಳಿಯು ಇವಳ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕೂ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಈ ಯುವತಿಯೂ ಬಹುಶಃ ಇಲ್ಲಿಯ ದೀನದಂದ್ರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ನೀಡಲಿಕ್ಕೆಂದು ಬಂದಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಗಾಡಿಯೆಲ್ಲಾ ಪರೂ ದೊರೆತೀತೆ?”

ಆ ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲೊಂದು ಬರೀ ಗಾಡಿಯು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ತರುಣನ ಇಂಗಿತದಿಂದ ಕೋಚಮನ್ನನು ಆ ಗಾಡಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, “ಪ್ರಸಂಗವೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ತರುಣ:—“ಈ ತರುಣಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಮೂರ್ಛೆ ಬಂದಿದೆ. ನೀನು ಇವಳನ್ನು ಇವಳ ಮನೆಗೊಯ್ದು ಬಿಡು. ಇವಳ ಮನೆ ನಂಬರು 81 A ಅಪ್ಪರ ಕ್ರೂಕ್ ಸ್ಟ್ರೀಟಿನಲ್ಲಿದೆ. ಈ ತರುಣಿಯು ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲರ ಮಗಳು.”

ಕೋಚಮನ್ನನು ಅಪನಂಬಿಗೆಯಿಂದ ಗೋಣನಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ:—“ಆ ಹೆಸರು ಹೇಳದೆ ಬ್ಯಾಕಿಂಗ್‌ಹ್ಯಾಮ್ ಅರಮನೆಯಿಂದ ರಾಜಕನ್ಯೆಯೇ ಬಂದಿರುವಳೆಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ? ಈ ಯುವತಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆಯ ಹಣವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೋ?”

ಆ ತರುಣನು:—“ನಾನು ನಿಜವಿದ್ದುದನ್ನೇ ಹೇಳಿರುವೆನು; ಆದರೆ ಇವಳ ಹತ್ತರ ಹಣವೇನೂ ಇದ್ದಂತಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳನು ಇವಳ ಬ್ಯಾಗ್ ಹಾರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿತುವನೆಂಬದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲರು. ಏನೇ ಇರಲಿ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಬಾಡಿಗೆಯ ಹಣವನ್ನು ಮುಂಗಡವಾಗಿಯೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಇವಳನ್ನು ಇವಳ ಮನೆಗೊಯ್ದು ತಲುಪಿಸು.”

ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ತರುಣನು ತನ್ನ ಜೇಬಿನೊಳಗಿಂದ ಬಾಡಿಗೆಯ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೋಚಮನ್ನನ ಕೈಗಿತ್ತನು. ಆ ಮೇಲೆ ಆತನು ಸಮಾಪದಲ್ಲಿಯೇ ಕೂಡಿದ್ದ ಜನಸಂದಣಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಅದೃಶ್ಯನಾದನು.

ಆ ಯುವತಿಗೆ ಆಗಲೆ ಚೇತನೆಯುಂಟಾಗಿದ್ದಿತು. ಆಕೆ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದುನಿಂತಕೇನೋ ಸರಿಯೇ; ಆದರೆ ಆಗಲೂ ಅವಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ದೇಹಭಾನವುಳ್ಳವಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಆಡದಾದಳು. ಆದರೂ ಕೋಚಮನ್ನನು ತನ್ನನ್ನು ಆ ಗಾಡಿಯಲ್ಲೊಯ್ದು ಮನೆಗೆ ತಲುಪಿಸುವನೆಂಬದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳು ಖುಷಿಯುಂಟಾಗಿ ಅಸ್ವಸ್ಥಳಾದಳು. ಆ ಪ್ರಣಯಿಯು ಯುಗ್ಮದ ಪರಸ್ಪರ ನಾಲ್ಕು ಕಣ್ಣುಗಳ ಮಿಲನವಾದುದೇನೋ ನಿಜ; ಆದರೆ ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಭಾಷಣವೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಡಾಫನಿ ಭಾರನನ್ನಳು ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿದಳೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅವಳ ದವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಯಾವಾತನನ್ನು ಶೋಧಿಸಲಿಕ್ಕೆಂದು ಬಂದು ಅವಳು ಈ ಬಗೆಯ ಸಂಕಟಕ್ಕೀಡಾಗಿದ್ದಳೋ ಆತನನ್ನು ಎದುರಿಗೆ ಕಂಡರೂ ಕೂಡ ಅವಳು ಏನೂ ಮಾತಾಡದ್ದರಿಂದ ಆಗ ಅವಳ ವಾಣಿಯೇ ಕುಂಠಿತವಾಗಿರಬಹುದು. ಎರಹವೇದನೆಯಿಂದ ಕ್ಲೇಶಗೊಂಡ ಆ ತೃಷಿತ ಹೃದಯಿಗಳು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರರಿಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದ ಚಕ್ರವಾಕ ದಂಪತಿಗಳಂತೆ ಪರಸ್ಪರರಿಂಹದೂರಾದರು. ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನ ಹಸಿದ-ನೀರಡಿಸಿದ-ತಪ್ಪಚಿತ್ತದೊಡನೆ ಸುಧಾಪಾತ್ರವು ಆಯತವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅವನು ಅದನ್ನು ತುಟಿಗಳಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ

ಸುವ ಮೊದಲೇ ಅದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಚೂರುಚೂರಾಯಿತು! ಅವನು ನಿಟ್ಟು ಸಿರುಗರೆದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ:—“ಒಂದಿಷ್ಟು ತಡೆದು ನಾನು ಅವಳೊಡನೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನಾ ದರೂ ಆಡಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಕೇಡೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಆ ಸುಯೋಗವನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಅಸಡ್ಡೆಯಿಂದ ಕಳೆದು ಕೊಂಡೆನು. ಇನ್ನು ಅವಳ ಪುನರ್ವರ್ತನದ ಆಶೆಯೇ ಇಲ್ಲ.”

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವಳ ಪುನರ್ವರ್ತನದ ಆಶೆಯು ಆತನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಾಡಿಯವನಿಗೆ ಸಿಗತಕ್ಕಷ್ಟು ಬಾಡಿಗೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಾಡಿಗೆಯು ಮುಂಗಡವಾಗಿಯೇ ದೊರೆತುದರಿಂದ ಡಾಫನಿಯು ಅವನ ಗಾಡಿಯನ್ನಾರೋಹಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ಭರದಿಂದ ಬಿಟ್ಟನು. ನೋಡನೋಡುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಗಾಡಿಯು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಅದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತೋ, ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನ ವರೆಗೂ ಹ ತ ಭಾಗ್ಯ ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನು ಆ ಗಾಡಿಯ ಕಡೆಗೆ ದುರುದುರನೆ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದನು.

ಟ್ರಿಫಾಲಗಾರ ಸ್ವಲ್ಪವಿಧವಾಗಿ ಬರಲು ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜಬೀದಿಯೊಳಗಿನ ಜನ ಸಂದಣಿಯ ಮೂಲಕ ಆ ಗಾಡಿಯ ಗತಿಗೆ ತಡೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಒಮ್ಮೆಲೆ ಸಾವಿರಾರು ಜನರ ಬಾಯಿಂದ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯುಂಟಾಗಿ ವಾಯುತರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅವೇನು ಗೊಂದಲವೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಡಾಫನಿಯು ಗಾಡಿಯೊಳಗಿಂದಲೇ ಮೇರೆ ಹೊರಹೊರಡಿಸಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಒಂದು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಎತ್ತರವಾಹಿ ಗೋಡೆಗೆ ಅಂಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಪುಕಟಿನೆಯು ಅವಳ ನೋಟವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ:—“ಇಂಗ್ಲೆಂಡು ಜರ್ಮನಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಸಾರಿದೆ” ಎಂದಿತ್ತು.

ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನನ್ನು ನಾನೇ ಶೋಧಿಸುವೆನು.

ಸಪ್ತಂಬರ ತಿಂಗಳು ಉದಯಿಸಿತು. ಯುದ್ಧವು ಭರದಿಂದ ನಡೆದಿತ್ತು. ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಮುಂಚೆ ಇಡೀ ಯುರೋಪಖಂಡದಲ್ಲೇ ಧ್ವಂಸಕಾರಿಯಾದ ಆ ಭೀಷಣ ಯುದ್ಧದ ಸಂಭವವು ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ನಿನಾಸಿಗಳಾದ ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅದೊಂದೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವದೇಶಪ್ರೇಮಿಗಳಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಆ ಯುದ್ಧದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಮಾತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವೃತ್ತಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಯುದ್ಧವಾರ್ತೆಯ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಸುದ್ದಿಗಳೇ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬೆಲ್ಜಿಯಂ ದೇಶಗಳು ಆಗ ಮಾನುಷ ರಕ್ತದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ಸ್ವದೇಶಪ್ರೇಮಿಗಳಾದ ಸಾಹಸೀ ವೀರರ ಕಾದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ರಕ್ತವನ್ನು ಕುಡಿದು ಅಂತಕ-ಕೃತಾಂತರು ರಣಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಧಾನು ನೃತ್ಯವನ್ನಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಜಲ, ಸ್ಥಳ, ಅಂತರಿಕ್ಷ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗೆಲ್ಲ ಭಯ ಮತ್ತು ಉದ್ವೇಗದ ಚಿಹ್ನೆ ವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಕಠಿಣಾವಸ್ಥೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸದ್ಗೃಹಧನು ಕೆಲ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಂದು ಬ್ಲೇಕನನ್ನು ಕಾಣಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆತನ ಹೆಸರು ಉಯಿಲ್ಯಮ್ ಪಾರ್ಚಮೆಂಟ್. ಅವನು ಕೆಲ್ಡೇಯಾರನ ಸೋದರತ್ತಿಯಾದ ಮಿಸೆಸ್ ಓರಾಯನ್ ಡೇನಳ ಎಟರ್ನಿ ಎಂಟದನ್ನು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ತಿಳಿಸುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ.

ಪಾರ್ಚಮೆಂಟನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬ್ಲೇಕನ ಎದುರುಗಡೆಯ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನು. ನಂತರ ತನ್ನ ಪಾಕೇಟಿನೊಳಗಿಂದ ನಸ್ಯದ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ತೆಗೆದನು; ಹಾಗು ಮೂಗಿನ ಹೊರಳೆಗಳಲ್ಲಿ ನಸ್ಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡನು. ಆ ನಸ್ಯದ ಘಟದಿಂದ ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳು ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದವು; ಮತ್ತು ಕಂಠವು ಭಾರವಾಯಿತು. ಆತನು ಆ ಆವೇಗವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬ್ಲೇಕನನ್ನು ಕುರಿತು:—“ಬ್ಲೇಕರೇ, ಬಹು ಅದ್ಭುತವಾದ ವ್ಯಾಪಾರವು ಘಟಿಸಿದೆ. ಅದು ಎಷ್ಟು ವಿಸ್ಮಯಕರವಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಅಪ್ರಿಯಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ!”

ಬ್ಲೇಕನು ಆಗಂತುಕನ ಆಗಮನದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕೊಂಡವೂ ತಿಳಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ:—“ಹಾಗೆಯೋ?” ಎಂದಂದನು.

ಪಾರ್ಚಮೆಂಟನು ನಸ್ಯದ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ಜೇಬಿನಲ್ಲಿರಿಸಿ ಗಂಭೀರಭಾವದಿಂದ:—“ಅಹುದು. ಅದು ಎಷ್ಟು ಅಪ್ರಿಯಕರವಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಅಚಿಂತ್ಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿದೆ. ಆ ಘಟನೆಯು ಬ್ರಾವುನ್ ಕೆಲ್ಡೇಯಾರನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಿದೆ. ತಾವು ಆ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯ ಅಧಃಪತಿತ ತರುಣನ ಪಾಲಕರೆಂದು ತಿಳಿದು ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣಬಂದಿರುತ್ತೀನೆ.”

ಬ್ಲೇಕನು ಹುಬ್ಬು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿಸುತ್ತ:—“ಎಹಿತವೆಸಗಿದಿರಿ. ಇನ್ನು ತಾವು ಆ ಅಪ್ರೀತಿಕರ ಮತ್ತು ಅಚಿಂತ್ಯಪೂರ್ವವಾದ ಘಟನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ನಿಶ್ಚಿಂತನನ್ನಾಗ ಮಾಡಬಹುದು.”

ಪಾರ್ಚಮೆಂಟ್:—“ಅದನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೇ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅದು ಅಪ್ರಿಯಕರವೂ ಅಚಿಂತ್ಯಪೂರ್ವವೂ ಹೇಗೆಂಬದು ನಿಮಗೆ ತಾನೆ ತಿಳಿಯುವುದು.

ನಮ್ಮ ಧನಾಡ್ಯ ಪಕ್ಷಗಾರಕಾದ ಮಿಸೆಸ್ ಓರಾಯನ್ ಡೇನಳು ಕೆಲ ದಿನಗಳ ಮುಂಚೆ ತೀರಿಕೊಂಡಳೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು."

ಬ್ಲೇಕ:—"ಅಹುದು; ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಆ ವೃತ್ತವು ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು."

ಪಾರ್ಚಮೆಂಟ:—"ಓರಾಯನ್ ಡೇನಳು ತನ್ನ ಸೋದರಳಿಯನಾದ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನೇ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಧನಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯೆಂದು ಒಂದು ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಳು; ಆದರೆ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ದುಃಸಂಗತಿಯಿಂದ ಅಧಃಪತಿತನಾಗಲು, ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷಗಾರಳು ಒಂದು ದಿನ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ನನ್ನ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದು ಆ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ನಾನು ಅವಳ ಆವೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ಹೊಸ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದೆನು. ಆ ಹೊಸ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರ ಮೂಲಕ ಅವಳು ತನ್ನ ಸೋದರಳಿಯನ ಹೆಸರಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಬರೆದಿದ್ದ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿಸಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಿರ-ಚರ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವೇಶಹಿತದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಆ ವಿಪುಲ ಸಂಪತ್ತಿಯು ವೇಶಹಿತಕ್ಕೆ ನಿಯೋಜಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆಷ್ಟು ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂಬದನ್ನು ಹೇಳಲಸಾಧ್ಯವು! ಓರಾಯನ್ ಡೇನಳು ವಾತರೋಗದಿಂದ ಪೀಡಿತಳಾಗದ ಸ್ತ್ರೀಯು. ಅವಳಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಏನು ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತೋ ಅವನ್ನೂ ರೂ ಒಳಿಯುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಯಾವುದು ವಿಹಿತವೆಂದೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದನ್ನೇ ಅವಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಪಿಸಿ ಸ್ತುಭಾವದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಯಾರ ಭಿಡೆ-ಮುರವತ್ತುಗಳಿಗೂ ಬಲಿಬೀಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಈ ಮೊದಲು ಯಾವ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಳೋ ಅದು ಅವಳ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಅವಳು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವಳಿಗೆ ಯಾವ ಹೊಸ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆನೋ ಅವಳು ಅದನ್ನೂ ತನ್ನ ಸಂಗತವೇ ಒಯ್ದಿದ್ದಳು; ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಷಗಾರರು ತಮ್ಮ ಹಟವನ್ನೇ ನಡೆಸಹತ್ತಿದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ? ಅವಳು ಮನೆಗೆ ತೆರಳುವಾಗ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಳೇನೆಂದರೆ, ತಾನು ಈ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಸೋದರಳಿಯನಿಗಾಗಿ ಬರೆದಿಟ್ಟ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವನ್ನು ಮನೆಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೆ ಹರಿದು ಹಾಕುತ್ತೇನೆಂದು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವಳು ನನಗೊಮ್ಮೆ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ತಾನು ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಹರಿದು ಹಾಕಿರುತ್ತೇನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಳು; ಆದರೆ ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸರೇ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗಿನ ಆಕೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ಅವಳು ಭದ್ರವಾದ

ತಿಜೋರಿಯಲ್ಲೊಂದು ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವಿದೆ; ಆದರೆ ಅದು ಅವಳು ನನ್ನ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದು ಅದೇ ಕೊನೆಯದೆಂದು ಬರೆಯಿಸಿದ್ದ ಅವಳ ಹೊಸ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವಲ್ಲ; ಯಾವ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರ ಬರೆದು ಅವಳು ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸೋದರಳಿಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಏಕಮಾತ್ರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಳೋ ಅದೇ ಆ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವು!”

ಬ್ಲೇಕನು ವಿಸ್ಮಯಭರದಿಂದ:-“ಹಾಗೆಯೋ? ಇದಂತೂ ಬಹು ಅದ್ಭುತ ಘಟನೆಯೇ ಸರಿ! ಅವಳು ಕಟ್ಟಕಡೆಯದೆಂದು ಯಾವ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಳೋ ಅದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಾ?”

ಸಾರ್ಚ್:-ಅಹುದು; ಈ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವೂ ಅಲ್ಲಿರುವದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಬೇರೆ ಪತ್ರವು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.

ಬ್ಲೇಕ:-ಹಾಗಾದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಓರಾಯನ್‌ಡೇನ ಮುದುಕೆಯ ಸಂಕಲ್ಪವು ಬದಲಿಸಿತೇ?

ಸಾರ್ಚ್‌ಮೆಂಟನು ನಾಲಿಗೆ ಬಿಗಿಹಿಡಿದು:-ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಉದ್ದೇಶವು ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದರೆ ಅವಳು ನನಗದನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಭ್ರಮದಿಂದಲೇ ಈ ಅನರ್ಥವೊದಗಿದೆ. ಅವಳು ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೆನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಳೋ ಭ್ರಮನಶವಿಂದ ಅದನ್ನೇ ಹರಿದೊಗೆದಿರುತ್ತಾಳೆ! ಸಾಯುವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಭ್ರಮವು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅಯ್ಯೋ! ಇದೆಂಥ ಪರಿತಾಪದ ವಿಷಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತಲ್ಲ!”

ಬ್ಲೇಕನು ಮುದಿತನಾಗಿ:-ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನೇ ಅವಳ ಆ ಎಲ್ಲ ಚರ-ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲವೇ?

ಸಾರ್ಚ್‌ಮೆಂಟನು ಹತಾಶಭಾವದಿಂದ:-ಅಗತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಮೃತ್ಯುಪತ್ರದ ಮೊಬೇಟೆ ದೊರಕಿಸುವಾಗ ಅಡ್ಡಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಆ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರಕ್ಕೆನುಸರಿಸಿ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನೇ ಅವಳ ರಾಜಪ್ರಾಸಾದದಂತಹ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಮನೆ-ಮಠಗಳಿಗೂ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ತೀರ ಕಡಿಮೆಯೆಂದರೂ ಹದಿನೈದು-ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡುಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಭೂಮಿ-ಕಾಣೆಗಳಿಗೂ ಏಕಮಾತ್ರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾದನು. ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳ ಹಣವು ಅಗಣಿತವಿರುತ್ತದೆ. ಅದೆಲ್ಲವೂ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನದೇ. ದಾರಿಯ ತಿರುಕನು ರಾಜನ ಐಶ್ವರ್ಯ ಪಡೆದಂತಾಯಿತು! ಎಂಥ ಸುದೈವವಾತನದು! ಎಂಥ ಆಕ್ಷೇಪದ ವಿಷಯವಿದು!

ಪಾರ್ಶ್ವಮೆಂಟನು ಕ್ಷುಬ್ಧನಾದುದನ್ನು ಕಂಡು ಬ್ಲೇಕನು:—“ಆಕ್ಷೇಪವೆ ಎಷಯವೆಂತು? ಸೋದರತ್ತಿಯ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಸೋದರಳಿಯ ಮಾಲಕನಾದ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಟರ್ನಿಯ ವನಸ್ಸಿಗೆ ಕ್ಷೋಭೆಯುಂಟಾಗತಕ್ಕ ಕಾರಣವಾವುದೆಂಬದು ಕಾಣೆನಲ್ಲ?”

ಪಾರ್ಶ್ವಮೆಂಟನು ಗೋಣನ್ನಲ್ಲಾಡಿಸಿ:—ಕ್ಷೋಭವಿಲ್ಲವೆ? ಮಹಾರಯರೇ, ಕ್ಷೋಭವೇನೂ ಇಲ್ಲವೇ? ದೇಶಹಿತದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಯಾವ ವಿಪುಲ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬಹುದಿತ್ತೋ, ಯಾರ ಧನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇಡೀ ದೇಶವೇ ಉಪಕೃತವಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದು ಒಂದಿಷ್ಟು ಭ್ರಮದ ಮೂಲಕ ಒಬ್ಬ ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತಚಿತ್ತನೂ ಅಮಿತಪ್ರಯಿಯೂ ಆಗಿರುವ ತರುಣನ ಕೈಗೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಹೋಯಿತು! ಆತನು ಆ ಎಲ್ಲ ಹಣವನ್ನು ಮೂರೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜೂಜಾಡಿ, ಸೆರೆಕುಡಿದು ಹಾಗು ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ನಾಗಿ ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಬಿಡುವನು. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸ್ವದೇಶಹಿತೈಷಿಯು ಅಕ್ಷೇಪಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂಬದನ್ನು ನೀವೇ ಹೇಳಿ ನೋಡೋಣ? ದೇಶಹಿತದ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೇಂದೇ ನಾನು ಅಕ್ಷೇಪಿಸುತ್ತಿರುವೆನು.”

ಬ್ಲೇಕ:—ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಎಟರ್ನಿಗಳ ಜೀವವೂ ತಳಮಳಿಸುತ್ತಿರುವೆಂಬದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿಯೇ ಸರಿ; ಆದರೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ನ್ಯಾಯವಾದ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ವಂಚಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ದೇಶಹಿತದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ದಾನಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲೆಂದು ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳ್ಳುವುದು ಯೋಗ್ಯವೇ? ಕಿಲ್ಲೇ ಯಾರನು ಘಟನಾಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಸಂಕಟಕ್ಕೀಡಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಕುಕವನದ ಫಲವನ್ನು ಭೋಗಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ. ಆತನು ತನ್ನ ಸೋದರತ್ತಿಯ ಆಸ್ತಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾದರೆ ಇನ್ನು ಆ ಹಣವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಲಾರನು; ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವನು ಅದನ್ನು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುವನೆಂದೇ ನನ್ನ ನಂಬಿಗೆಯಿದೆ.

ಪಾರ್ಶ್ವ:—ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ನಿಜವಾದರೆ ಸಂತೋಷವೇ ಆದೀತು. ಆದರೂ ಹಾಗೆ ಆಗುವದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬದು ಅನುಮಾನವೇ. ಏನೇ ಆಗಲಿ. ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನಂತೂ ಈಗ ಫರಾರಿಯಾಗಿರುವನು! ಅವನ ಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾರು? ಅವನನ್ನು ಬೇಗನೆ ಶೋಧ ಹಚ್ಚುವುದು ಅವಶ್ಯವು. ಅವನ ಪತ್ತಿಹಚ್ಚುರೋಸುಗ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವೃತ್ತಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಳಿಯೇ ಪ್ರಕಟನೆ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಯೋಚಿಸಿರುತ್ತೇನೆ.

ಬ್ಲೇಕ:—“ಬೇಡ; ಇಷ್ಟು ಅವಸರದಿಂದ ಪ್ರಕಟನೆ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸ್ವತಃ ಅವನನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ

ತೀವ್ರವೇ ಯಶ ಮೊರೆಯಬಹುದು. ಆತನು ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಕಾಣದಾಗಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ನಂಬಿಗೆ....”

ಬ್ಲೇಕನ ವಾಕ್ಯವು ಮುಗಿಯುವ ಮೊದಲೇ ಮಿಸೆಸ್ ವಾರ್ಡ್‌ಲೆಲೆ ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ಕಾಗದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ಆಕೆ ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ಬ್ಲೇಕನ ಕೈಗೆತ್ತಿ:—“ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥನು ಒಂದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಮೊಟರಿ ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇದನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಲುಪಿಸಲೆಂದು ನನ್ನ ಕೈಗೆತ್ತನು; ಆದರೆ ಆ ಮೊಟರು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಿತೆನ್ನು! ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಂಪು-ಹಸರು-ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಗಾಜುಗಳ ಕಿಡಿಗಳಿದ್ದು, ಒಳಗಡೆಗೆಲ್ಲ ಗಾದಿಗಳು. ಅವು ಬರೀ ಗಾದಿಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ರಾಜಸಿಂಹಾಸನದಂತಿದ್ದವು. ಆ ಗೃಹಸ್ಥನಾದರೂ ಭಾರೀ ಮನುಷ್ಯನು. ಅವನ ಉಡಿಗೆ-ತೊಡಿಗೆಗಳು ಅರಮನೆಯೊಳಗಿನ ಜೋಪದಾರ-ದರಕದಾರನಂತಿದ್ದವು.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಆತನು ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಿರುತ್ತಾನೇನು?”

ವಾರ್ಡ್‌ಲೆಲೆ:—“ಇಲ್ಲರೀ. ಅವನು ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡಹೇಳಿದವನೇ ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೆ ಮೊಟರು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆದೇ ಬಿಟ್ಟು.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಒಳ್ಳೇದು. ನೀನಿನ್ನು ತೆರಳು” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನು ಆ ಕಾಗದವನ್ನೊಡೆದು ಓದಿದನು. ಅದನ್ನು ಎರಡೆರಡು ಸಾರೆ ಶ್ರೀಕಾರದಿಂಪ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದ ಬಳಿಕ ತಾನು ಕುಳಿತ ಕುರ್ಚಿಯಿಂದೆದ್ದು ಸಂತನು. ಆ ಮೇಲೆ ಪಾರ್ಶ್ವಮೆಂಟನನ್ನು ದ್ದೇಶಿಸಿ:—“ಇಂದಿನ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಒಂದಕ್ಕಿಂತೊಂದು ಅದ್ಭುತವೇ ಆಗಿವೆ. ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಅತಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರುವನು ಅವನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದಿರುತ್ತಾನೆಂಬದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆನು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಈಗಲೇ ಹೋರಡಬೇಕು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಲಗುಬಗನೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಹೊಂದಬೇಕಾಯಿತೆಂದು ನೊಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ನೀವು ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಡಿರಿ. ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನನ್ನು ಆದಷ್ಟು ತೀವ್ರ ಶೋಧಿಸುವ ಭಾರವನ್ನು ನಾನು ಹೊತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಆತನ ಪತ್ನಿ ಹತ್ತುತ್ತಲೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಆಫಿಸಿಗೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ಹೋಗಿ ಬರುವಿರಾ? ನಮಸ್ಕಾರ.”

‘ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಾಳೆಯೇ ಫ್ರಾನ್ಸಿಗೆ ಹೊರಡೋಣ.

ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ದ್ವಾರರಕ್ಷಕನು ವಾಚನಾಲಯದೊಳಗೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನೆಡೆಗೆ ಹೋಗಿ:—“ಹುಜೂರರ ಕರೆಯ ಮೇರೆಗೆ

ಬಂದಿರುವ ರಾಬರ್ಟ್ ಬ್ಲೇಕರು ತಮ್ಮ ಭೇಟಿಗಾಗಿ ಹೊರಗಡೆ ಕಾದಿರುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದನು.

ಮೆಸಿ:—“ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಕಳಿಸಿಕೊಡು.”

ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ವಾಚನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯ ಅಗ್ನಿ ಸ್ವಿಚ್ಚಿನ ಹತ್ತರ ಕುಳಿತು ಏನನ್ನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಆತನ ಮೋರೆಯು ತೀರ ಕಷ್ಟಾಧಿಕ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಬ್ಲೇಕನು ಆತನ ಹತ್ತರ ಬರುತ್ತಲೆ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಎದ್ದು ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಾಂಕ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯದೊಂದು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿದನು.

ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಕ್ಷಣಕಾಲ ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿದ್ದು ನಂತರ:—“ನೀವು ನನ್ನ ಕಾಗದ ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಬಂದುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಋಣಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಮಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಬ್ಲೇಕ:—ನಾನದನ್ನು ಮುಂಜೆಯೇ ತಿಳಿದಿರುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಬಹು ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಎಂಬುದು ನನಗರಿಯದ ವಿಷಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಮೆಸಿಂಡೇಲ:—ಬ್ಲೇಕರೇ, ನನ್ನ ಮನಃಕಷ್ಟದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ? ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸುಖಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಇವಳೊಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು; ನಾನು ಇವಳ ಮೋರೆಯಕಡೆಗೆ ನೋಡಲಾರನು. ಡಾಫನಿಯು ಕಿಲೈಯಾರನನ್ನು ಮರೆತಿರುವಳೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಬಗೆಯ ನನ್ನ ನಂಬಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವೂ ಇತ್ತು. ಕಿಲೈಯಾರನು ಕೆಂಪು ಸೈನ್ಯದೊಳಗಿನ ಚಾಕರಿ ಬಿಟ್ಟು ಫರಾರಿಯಾಗಲು, ಡಾಫನಿಯು ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದೂ ಯಾವ ಮಾತೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ನಾನು ಅವರೀವರ ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಂಡೊಗೆಯಲು, ಅದರಿಂದ ಅವಳು ಒಮ್ಮೆಲೆ ರೋಗಪೀಡಿತಳಾದಳು. ಅವಳ ಹೃದ್ರೋಗಕ್ಕೆ ನಿರಾಶೆಯೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಈಗ ನನಗನಿಸ ಹತ್ತಿದೆ. ಹವೆ ಬದಲಿಸಲಿಕ್ಕಿಂದು ನಾನು ಅವಳನ್ನು ದೇಶ-ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವಳು ದೇಹಾರೋಗ್ಯದಿಂದಿದ್ದಳು. ಅದರಿಂದ ನಾವುಗಳು ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಮರಳಿದೆವು; ಆದರೆ ಅವಳ ಮುಂಚಿನ ಮಿಂಚು ಬೇರೆ ಮತ್ತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ಅವಳು ನಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಯಾರೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಯಾವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲೂ ಸಹಭಾಗಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ನೃತ್ಯ-ಗೀತಗಳ ವಿಷಯದ ಅವಳ ಮೊದಲಿನ ಅನುರಾಗವು ಸಂಪೂರ್ಣ

ಲೋಕಿಸಿದೆ. ಲಗ್ನವಾದರೆ ಅವಳ ವಿಸ್ತೃತಿಯೂ ಮಾನಸಿಕ ನಿರ್ಬಲತೆಯೂ ದೂರವಾದಾವೆಂದು ಬಗೆದು ನಾನು ಎಷ್ಟೋಜನ ಯೋಗ್ಯ ವರಗಳನ್ನು ಅವಳಿಗಾಗಿ ಆರಿಸಿದೆನು; ಆದರೆ ಡಾಫನಿಯು ಅವರೊಡನೂ ವರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅವಳ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವು ಮತ್ತೆ ಕುಂದಿದೆ. ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನನ್ನು ಕಾಣದಿರವದೇ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ನನಗನಿಸ ಹತ್ತಿದೆ.”

ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ಹೇಳತೊಡಗಿದನು:—“ಅಹುದು; ಆದರೆ ಹೊರತು ಅವಳ ಅಸುಖಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣವೇನಿದೆ, ಎಂಬುದು ನನಗಂತೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲದು. ಅವಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತಳು! ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರೆ ಏನನ್ನು ತಿನ್ನುವದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ‘ನನಗೆ ಹಸಿವೆ ಇಲ್ಲ’ ಎಂಬದೊಂದೇ ನಿಶ್ಚಿತ ಉತ್ತರ. ಆದರಿಂದ ಅವಳ ದೇಹವು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಕ್ಷೀಣವಾಗುತ್ತಲಿದೆ. ಇವಳು ಪ್ರಫುಲ್ಲ ಮನಸ್ಸುಳಾಗಲು ಶಕ್ತಳಾಗದಿದ್ದರೆ ಇವಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಏತರಿಂದಲೂ ಆರೋಗ್ಯಲಾಭವಾಗುವ ಆಶೆಯಿಲ್ಲೆಂದು ಡಾಕ್ಟರರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಡಾಕ್ಟರರು ವೈಹಿಕ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಮದ್ದು ಮಾಡಬಲ್ಲರು; ಆದರೆ ಹೃದ್ರೋಗಕ್ಕೆ ಯಾವ ಡಾಕ್ಟರನೂ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಪನು.”

ಅದಕ್ಕೆ ಬ್ಲೇಕನು:—“ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನ ಅದರ್ಶನವೇ ಅವಳ ಮನೋರೋಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂಬದನ್ನು ನೀವು ನಿಸ್ಸಂವೇಹವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೀರಾ?”

ಮೆಸಿ:—“ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವೇ ಕಾರಣವು. ಅವನು ಮರಳಿ ಬಂದರೆ ಡಾಫನಿಯು ಕೂಡಲೆ ರೋಗಮುಕ್ತಳಾಗುವಳು. ಈ ನನ್ನ ಹತಭಾಗ ಕುವರಿಯು ಅವನನ್ನೇ ಬಯಸುವಳು!”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನಿಮ್ಮ ಡಾಫನಿಯ ಪ್ರೇಮವು ಅತಿ ಗಭೀರವು; ಅತಿ ಪವಿತ್ರವು!

ಮೆಸಿ:—“ಆಕಾಶದಷ್ಟು ಗಭೀರವು! ಈ ಬಗೆಯ ನಾಟಕೀ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸಲಾರೆನು. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹೃದಯವು ಕೇವಲ ನಿಸ್ಸಾರವು. ಅವರನ್ನು ಅದ್ಭುತ ಪಶುವೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಮತ್ತೇನು?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿದೆ?”

ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಉತ್ತೇಜಿತ ಕಂಠಸ್ವರದಿಂದ:—“ಆ ರಾಷ್ಟ್ರಜ್ಞನ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂಬದನ್ನು ನೀವು ಮತ್ತೆ ಕೇಳುವಿರಾ? ಆತನ ಯಾವ ಕುಕರ್ಮಗಳು ನಿಮಗೆ ಗೋಚರವಾಗಿಲ್ಲ? ಆತನು ತಾನಾಗಿ ಡಾಫನಿಗೆ ಯಾವ ತುಚ್ಛ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನೋ, ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು

ಅವುಗಳನ್ನು ಕದ್ಮೊಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಇದೇ ಏನು ಆತನ ಪ್ರೇಮದ ಪಡಿಕಟ್ಟು? ಮನುಷ್ಯನು ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಧಃಪತಿಸಿದಾಗ ಬೇಕೆ? ಆತನ ದುಃಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಕಂಡೇ ಅವನ ಸೋದರತ್ತೆಯು ತನ್ನ ಹೊಸ ವ್ಯತ್ಯುಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೊಂದು ಫಾರ್ವಿಂಗು ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆತನ ಸ್ವಭಾವದೋಷದಿಂದ ಅವನ ನೌಕರು ಹೋಯಿತು. ಇಂಥವನಿಗೆ ನಾನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡುವೆನೋ? ನೀವಿದನ್ನು ನನಗೆ ಮತ್ತೆ ಏಕೆ ಕೇಳುತ್ತೀರಿ?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನೀವು ಅವನನ್ನು ಷ್ಟು ನಿಂದಿಸಬೇಡಿರಿ. ಅವನ ಸೋದರತ್ತೆಯು ಅವನನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ವಂಚಿಸಿರುವಳು. ಆತನ ಪರಮ ಶತ್ರುವು ಅವನ ಬಂಧುವೆಂದಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಸರ್ವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ನಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ-ಆ ರಾಸ್ಯಲ್ಲ. ನೇಭಿಲಹರಕೋರ್ಟಿನೇ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನಿಗೆ ಬಲವಾದ ಆಶೆ ದೋರಿ ಆತನನ್ನು ನಿರಾಶೆಗೊಳಿಸಿದನು.”

ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲ:—“ಆ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಈ ಮೊದಲೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ; ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಿಜವೆಂದೂ ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಆತನು ಸಮಾಜದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಷ್ಟು ಹೇಯನೂ ಹೀನನೂ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಒಂದುವೇಳೆ ನಾನು ಆತನಿಗೆ...” ಇಷ್ಟೇ ಅಂದು ಅವನು ಸುಮ್ಮನಾದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಕೆಲ ನಿಮಿಷ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಮತ್ತೆ:—“ಆದರೆ ಆತನು ಹೇಗೆಯೇ ಇರಲಿ, ನನ್ನ ಮಗಳಿಗಿಂತಲೂ ನಾನು ಬದುಕಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಅವಳ ಜೀವನವು ವಿಪನ್ನವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಅವಳ ಮರಣವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರೆನು. ಅವಳು ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನನ್ನೇ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನನ್ನ ಮಾನ-ಮನ್ನಣೆ ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಹೋದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ನಾನು ಡಾಫನಿಯ ಆಶೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವೆನು; ಸಮಾಜದ ಉಪಹಾಸವನ್ನು ಸಹಿಸುವೆನು. ಏನಾದರೂ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಡಾಫನಿಯು ಸುಖಿಯಾಗಲಿ! ನಾನು ಅವಳ ನಿಸಹಾಯ, ದರಿದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಪರಿಪೋಷಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನಿರುತ್ತೇನೆ. ಆ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ನನ್ನಲ್ಲಿವೆ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಆದರೆ ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಈಗ ನಿಸಹಾಯಕ ದರಿದ್ರನಾಗಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಲಾರ್ಡ್ ಜನರಿಗಿಂತಲೂ ಆತನು ಧನವಂತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.”

ಮೆಸಿಂಡೇಲ:—“ಧನವಂತನೇ! ತಿರುಕನಿಗಿಂತಲೂ ಕಡೆಯಾದ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಹಲವು ಲಾರ್ಡರಿಗಿಂತಲೂ ಧನವಂತನೇ? ಬ್ಲೇಕರೇ ನಿಮಗೇನು

ಲೆ ಕೆಟ್ಟಿದೆಯೇ?”

ಬ್ಲೇಕ: “ಇಲ್ಲ; ನಾನು ನಿಜವನ್ನೇ ಹೇಳಿರುವೆನು. ನಾನು ಇಂದೇ ತಿಳಿದಿರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಮಿಸೆಸ್ ಓರಾಯನ್‌ಡೇನಳು ಸಾಯುವ ಮೊದಲು ಭ್ರಮೆ ದಿಂದ ತನ್ನ ನೂತನ ಮೃತುಪತ್ರ ಹರಿದೊಗೆದಿರುತ್ತಾಳೆಂದು; ಆದರೆ ಅವಳು ಕೆಲವು ಯಾರನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಯಾವ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವನ್ನು ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಳೋ ಅದೊಂದೇ ಈಗುಳಿದಿರುವ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವು. ಅವಳ ಎಟರ್ನಿ ಯಾದ ಪಾರ್ಸಿ ಮೆಂಟನು ಇಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಕೆಲವೇಯಾರನು ತನ್ನ ಸೋದರತ್ತಿಯ ಎಲ್ಲ ಆಸ್ತಿ-ಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಏಕಮಾತ್ರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾದನೆಂದೂ ಅವನ ಭೂಮಿ-ಕಾಣಿಕೆಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹದಿನೈದು-ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್‌ದೆಯೆಂದೂ ಅದರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿರುವ ದುಡ್ಡಿ ಗಂತೂ ಮಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಕೆಲವೇಯಾರನನ್ನು ಹಣವು ಹಲವು ಮಂದಿ ಲಾರ್ಡರಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲೆಂಬ ಮಾತು ಸತ್ಯವು.—ಮೂರು ಮೂರು ಸಾರೆಯೂ—ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ.”

ಲಾರ್ಡ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ದುಡ್ಡಿಗಿಂತಲೂ ಚಾರಿತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ತ್ವ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೆಲವೇಯಾರನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಸಿರಿವಂತನಾದನೆಂದು ಅವನ ಏಷಯದ ಮೆಸಿಂಡೇಲನ ಮತವು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪರಿವರ್ತಿತವಾದೀತೆಂತಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆತನು:—“ಈ ಸಂಗತಿಯು ನಿಜವಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸುಸಂವಾದವೇ ಅನ್ನಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ನಿನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು; ಆದರೆ ಕೆಲವೇಯಾರನ ಸುಚರಿತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನನಗೆ ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂತಸವಾದೀತು.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ದೊಡ್ಡ ಜನರ ಎಲ್ಲ ದೋಷಗಳೂ ಮುಚ್ಚಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೇಯಾರನನ್ನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಜನರು ಸನ್ಮಾಸಿಸುವರು; ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳುವರು. ಅದೆಲ್ಲರಲಿ. ಈಗ ನೀವು ನನ್ನನ್ನೇನು ಮಾಡಹೇಳುವಿರಿ? ನಾನು ಅವನನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಬಯಸುವಿರಾ?”

ಮೆಸಿ:—“ಹೌದು; ಅವನನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ಕರೆತನ್ನಿರಿ. ಡಾಫನಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆದು ಕೊಟ್ಟು ಅವಳನ್ನು ಬದುಕಿಸೋಣ.”

ಬ್ಲೇಕ:—ನೀವು ಯೋಗ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನೇ ಮಾಡಿರುವಿರಿ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ನೀವು ಅನುತಾಪ ಪಡಲಾರಿರೆಂದು ನನ್ನ ಭರವಸೆಯಿದೆ. ನಾನು ಆತನನ್ನು ತೀವ್ರವೇ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವೆನೆಂಬ ನಂಬಿಗೆಯು ನನಗಿದೆ; ಆದರೂ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ಅವನನ್ನು ಅದೆಲ್ಲೂ ಅದಾದೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ.

ಮೆಸಿಂಡೇಲ:—ಈ ಮಾತು ನಿಜವಲ್ಲ. ಕೆಲ ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ಡಾಫ

ನಿಯು ಅವನನ್ನು ಕಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ.

ತಾನು ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಹಾಗು ಹೇಗೆ ಕಂಡೆನೆಂಬದನ್ನು ಡಾಫನಿಯು ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಮರೆ ಮಾಡದೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಗಳಿಂದ ಏನೇನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದನೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಬ್ಲೇಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ನಮ್ಮ ವಾಚಕರಿಗೆ ಆ ಸಂಗತಿಯು ತಿಳಿದಿರುವದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ.

ಬ್ಲೇಕನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ವಿಸ್ಮಯಭರದಿಂದ:—ಡಾಫನಿಯ ಪ್ರೇಮವೆಷ್ಟು ಗಭೀರವಪ್ಪಾ! ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ನಿನ ದರಿದ್ರ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲಾನಡಿಗೆಯಿಂದ ಸಂಚರಿಸಿ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನನ್ನು ಹುಡುಕಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳಲ್ಲವೇ? ಇದು ಅವರ್ಣನೀಯ ಸಂಗತಿಯೇ ಸರಿ.

ಮೆಸಿ:—ಆತನಿಗಾಗಿ ಅವಳು ತುಸ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಯವರಾರಿಂದಲಾದರೂ ಆಕ್ರಮಿತಳಾಗಿದ್ದರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೋರೆ ತೋರಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಅಂಥ ಹುಚ್ಚುಚ್ಚಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡೆಂದು ನಿಷೇಧ ಪಡಿಸಿದೆನು. ಆಗಿನಿಂದಲೇ ಅವಳ ಬೇನೆಯು ಹೆಚ್ಚಿತು.

ಬ್ಲೇಕ:—ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ಎಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ; ನಾನು ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕರೆತರುವೆನು. ಅವನಿಗೆ ಹಿರಿಯರ ಕೊಂಚ ವ್ಯತ್ಯಯೂ ಉಂಟು. ಆ ಹಣವನ್ನು ಅವನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಪಡೆಯುವನೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವದು ಕಠಿಣ ಕೆಲಸವಲ್ಲ.

ಮೆಸಿ:—ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಹಾಗೆ ನೀವು ಅವನನ್ನು ಶಕ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿರಿ. ನೀವು ಈಗ ಡಾಫನಿಯನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕಾಣುವಿರಾ? ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಿಸಿದರೆ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಸ ವಿರಾಮವಾದರೂ ಆದೀತು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರ ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಯು ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ.

ಡಾಫನಿ ಭಾರನನ್ನಳು ತನ್ನ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆರಾಮಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಗಿದ್ದಳು. ಬ್ಲೇಕನು ಅವಳ ಕಂದಿದ ದೇಹ ಹಾಗು ಕಾಂತಿಹೀನ ಮುಖಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಥೆಗೊಂಡನು. ಅರಳಲಿಬ್ಬ ಕಮಲವು ಅಕಾಲದಲ್ಲೇ ಒಣಗಿ ಕಳಚತೊಡಗಿತ್ತು!

ಬ್ಲೇಕನು ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಡನೆ ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡ ಡಾಫನಿಯು ಬಹು ಮೃದು ದನಿಯಿಂದ:—“ಬ್ಲೇಕರೇ, “ನಮಸ್ಕಾರ. ನೀವು ಆರೋಗ್ಯದಿಂದಿರುವಿರಾ?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನಾನಂತೂ ಆರೋಗ್ಯದಿಂದಲೇ ಇವ್ದೇನೆ: ಆದರೆ ನಿನೆಷ್ಟು ಭಯಂಕರ ರೋಗಿಷ್ಟುಳಾಗಿರ.ವೆಯಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ತಂದೆಯಿಂಪ ನಿನ್ನ ಬೇನೆಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖಿತನಾವೆನು. ನಿನ್ನೀ ಶೋಚನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ವೇದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಡಾಕ್ಟರರು ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಿನಗೆ ಕೊಂಚವೂ ಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಾನೇ ಕೆಲ ದಿವಸ ನಿನ್ನ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ನಿನಗೆ ಅದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಫಲವಾಗುವದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬದನ್ನು. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಆ ಸಂಬಂಧದ ಎಲ್ಲ ಮಾತು-ಕಥೆಗಳು ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ನಾನು ಬೇಗನೆ ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಡೇ ಯಾರನನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ.”

ಡಾಫನಿಯು ಕುಗ್ಗಿದ ದನಿಯಿಂದ:—“ಅಪ್ಪನು ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಬಲವಂತಪಡಿಸಿರುವನೆ?”

ಮೆಸಿ:—“ಅಹುದವ್ವು ಅಹುದು. ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬ್ಲೇಕರಿಗೆ ಬಲವಂತ ಪಡಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಮಗಳಿಗಾಗಿ ನನ್ನ ಅಹಂಕಾರ-ಗರ್ವಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪರಾಜಿತವಾದವು. ನಿನ್ನ ಜೀವನವೇ ನನಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಇಷ್ಟವಾದುದು. ನಿನ್ನಿ ಚೈಯೇ ಈಡೇರಲಿ. ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ಮೊರೆತೊಡನೆಯೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.”

ಡಾಫನಿಯು ಮುದಿತಳಾಗಿ:—“ಅಪ್ಪಾ, ನಾನಿನ್ನು ಬೇಗನೆ ಗುಣ ಹೊಂದುವೆನೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂತಸಗೊಳಿಸಲೆಂದು ಆತನನ್ನು ಮರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆನು. ಮನಸ್ಸಿನೊಡನೆ ಒಂದೇ ಸವನೆ ಕಾದಿ ಕಾದಿ ಗಾಯಗೊಂಡೆನು, ಸೊರಗಿ ಸಾಯಲಾವೆನು; ಆದರೂ ಆತನನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನೀನನ್ನು ನಿಶ್ಚಿಂತಳಾಗಿರು. ನಾನು ತೀವ್ರವೇ ಆತನನ್ನು ಕರೆತರುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ನಾನು ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ; ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುವ ಮೊದಲು ನಿನಗೆ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನ ಸಂಬಂಧದ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಸುವೆನು.”

ಅದಕ್ಕೆ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನಂದನು:—“ಬೇಡ; ಈಗ ಹೇಳ ಬೇಡಿ. ನಾನದನ್ನು ಪ್ರಸಂಗವರಿತು ತಿಳಿಸುವೆನು. ಇವಳ ಈ ಬಗೆಯ ಫ್ರೀಡ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತೇಜನವು ಸಹನವಾಗಲಾರದು.”

ಬ್ಲೇಕನು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಪೊಡಮೊಟ್ಟು ಮನೆಗೇನೋ ಹಿಂದಿರುಗಿದ್ದನು; ಆದರೆ ಆಗ ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಚಿಂತಾರಹಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಲಾರ್ಡ್

ಎಟರ್ನಿ. ಆತನನ್ನು ರಾಜರ್ಷಿನ್ನನೆಂದೆನ್ನುವರು. ಬ್ಲೇಕನು ಆ ರಾಜರ್ಷಿನ್ನನನ್ನು ಕಂಡು ಕೇಳಲು, ವೆಫನಾಳ ಗ್ರೀನ ಲೇನಿನಲ್ಲಿ ಲಗನೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆಂದೂ, ಮೂರು-ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಪೌಂಡುಗಳಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಚೆಕ್ಕ ಕಳಿಸುತ್ತಿರುವೆನೆಂದೂ, ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಚೆಕ್ಕನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ವಾರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಲಿರುವೆನೆಂದೂ ಆತನು ಹೇಳಿದನು.

ಬ್ಲೇಕನು ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿರ್ಧಾರಿಸಿದನು. ತಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೆ ತನಗೆ ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನ ಭಿಟ್ಟಿಯು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆಗುವದೆಂದು ತಿಳಿದನು. ಆಗಲೇ ಅವನು ಆ ಎಟರ್ನಿಯ ಅಫೀಸಿನಿಂದ ವೆಫನಾಳ ಗ್ರೀನ ಲೇನಿನ ಲಗನೇ ನಂಬರಿನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಅಲ್ಲಿ ಆತನಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಮನೆಯ ಮಾಲಕಳಿಂದ ತಿಳಿದ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಬ್ಲೇಕನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟವು! ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—‘ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನೆಂಬ ಹೆಸರಿನವನಾವನೂ ಇಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಉಯಿಲ್‌ಸನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಸುಮಾರು ೨೫ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಒಬ್ಬ ತರುಣನು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಇದ್ದನು; ಆದರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿನಿಂದಲೂ ಅವನು ಕಾಣದಾಗಿದ್ದಾನೆ.’ ಅವನು ಆಕೆಯ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಚುಕ್ತಾ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದನು; ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆನು, ಎಂದಿಗೆ ಮರಳಿ ಬರುವೆನು ಎಂಬ ಯಾವುದನ್ನೂ ಅವನು ಆಕೆಯೆದುರು ಹೇಳಿ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಬ್ಲೇಕನು ಮುಂಜೊಂದು ವಾರದ ವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹುಡುಕಿದನು. ಅವನ ಪತ್ನಿಯು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ವೈನಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದ ಪ್ರಕಟನೆಯಿಂದಲೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಜರ್ಷಿನ್ನನು ಕಂತದ ಮೇರೆಗೆ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಳಿಸತಕ್ಕ ೨೫ ಪೌಂಡು ಚೆಕ್ಕನ್ನು ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನ ಅಡ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಕಳಿಸಿದನು; ಆದರೆ ಅದು ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳ ತರುವಾಯ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂತು. ‘ಮಾಲಕನ ಪತ್ನಿಯಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಆ ಕಡೆಯ ಬೀಟಿನ ಪೋಸ್ಟು ಮನ್ನನು ಆ ಲಕ್ಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆ ಷರಾ ಬರೆದಿದ್ದನು.

ಆ ಚೆಕ್ಕು ತಿರುಗಿ ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡು ಬ್ಲೇಕನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೊಂದು ಹೊಸ ಅನುಮಾನವುಂಟಾಯಿತು. ಆಗ ಆತನು ಸ್ಮಿತ್ಥನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದನೇನೆಂದರೆ:—‘ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನ ವೃತ್ತಿಯು ಚೆಕ್ಕು ಮರಳಿ ಬಂತು; ಆದರಿಂದ ಆತನು ಈಗ ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಬರತಕ್ಕ ಹಣ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡದೆ ಆತನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನು? ಆತನು ಯಾವುದೊಂದು ಸೈನ್ಯ

ಪಥಕಡಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆ ಹೊಂದಿ ರಣಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿರಬಹುದೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ವೈರಿಗಳನ್ನೆದುರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ದೇಶದ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ದಂಡಾಳುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆತನಂತಹ ಸಾಹಸೀ ಸೈನಿಕ ತುಣು ಇಂಥ ಈ ಸುಯೋಗವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವನೇ? ಅಹುದು; ಅವನು ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಯಾವುದೊಂದು ಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ದಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವನು. ಅವನು ಶಸ್ತ್ರಚಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನು. ಅವನಿಗೆ ದಂಡಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಆತನು ಯಾವ ದಿವಸ ದಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವನೋ, ಅಂವೇ ಅವನನ್ನು ರಣಭೂಮಿಗೆ ಕಳಿಸಿರಬಹುದು. ನಾನು ನನ್ನೀ ಅನುಮಾನವನ್ನೇ ನಂಬಿ ಇನ್ನು ಆತನ ಪತ್ತೆಗೆ ಹತ್ತುವೆನು. ನಾನು ಇಂದೇ ಡಾಫನಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳಿಂದ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನು ಅವಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಇಸಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿವರ ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧವು ನಿಶ್ಚಿತವಾದಾಗ ಆತನು ಭಾರನನ್ನಳಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಲವು ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿರಬೇಕು; ಡಾಫನಿಯೂ ಬಹುಶಃ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾದಿಟ್ಟಿರಬೇಕು.”

ಬ್ಲೇಕನು ಮತ್ತೆರಡು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನ ಪತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಮೂರನೇ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಆಗಿನ ಬ್ಲೇಕನ ಉಲ್ಲಸವನ್ನು ಕಂಡು ಸ್ವಿತ್ತನು:—“ಒಡೆಯಾ, ತಮ್ಮ ನೋರೆಯ ಅಕ್ಷಣದಿಂದ ತಾವೇನಾದರೂ ಸುಸಂವಾದ ಹೊಂದಿರುತ್ತೀರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.”

ಬ್ಲೇಕನು ಆರಾಮಾ ಋರ್ಚೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡು ಚಿರೂಟ ಸೇದುತ್ತ:—“ಅಹುದು; ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸುಸಂವಾದವನ್ನು ದೊರೆಕಿಸಿರುವೆನು. ನಾನು ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿರುವೆನು. ನನ್ನ ಅನುಮಾನವು ಸುಳ್ಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇಂದು ಅಪರಾಜ್ಞ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಂಡಿನ ರಕ್ಷಾಟಿನ ಬರಾಕೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆನು. ಕಳೆದ ಕೆಲ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಎಲ್ಲ ಸೈನಿಕರು ಅಲ್ಲಿ ಭರ್ತಿಯಾಗಿರುವರೋ, ಅವರ ಆ ಭರ್ತಿಯ ರೆಜಿಸ್ತರು ತೆಗೆಸಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದೆನು. ಒಂದು ಕರಾರ ಪತ್ರವು ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನ ಕೈಬರೆಹದಿಂದ ಬರೆದಿರುವಂತೆ ನನಗೆ ತೋರಿತು; ಆದರೆ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ‘ರಚರ್ಡ್ ಕನಪ್’ ಎಂದು ಸಹಿಯಿದ್ದಿತು. ಬಳಿಕ ನಾನು ಭಾರನನ್ನಳಿಂದ ಯಾವ ಕಾಗದ ಇಸಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೆನೋ ಅದರೊಳಗಿನ ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೂ ಆ ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೂ ಒರೆಹಚ್ಚಿ ನೋಡಿದೆನು. ಆ ಲೇಖಕನೇ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನು ರಚರ್ಡ್ ಕನಪ್‌ನೊಬ್ಬ ಭದ್ರನಾಮದಿಂದಲೇ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದಿರುವನು. ಆತನು ಯಾವ ರೆಜಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವನೋ, ಅದು ‘ನಂ. ೧, ಮಿಡಲ್’

ಸೆಕ್ಸ್' ಎಂದಿದೆ. ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಆ ರೆಜಿಮೆಂಟ್ನ ಫಾನ್ಸ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಲಾಗಿದೆ."

ಸ್ವಿತ್ಫ್:—"ಇದು ಸುಸಂವಾದವೇ ಸರಿ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಬಡವನು ಜರ್ಮನ್ ರ ಬಾಂಬಿಗೆ ತುತ್ತಾಗದಿದ್ದರೆ ಅವೇ ಕಲ್ಯಾಣಕರವು."

ಬ್ಲೇಕ್:—"ಇಲ್ಲ; ಆತನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಜೀವದಿಂದಿರುವನು. ಆ ಮಿಡಲ್ ಸೆಕ್ಸ್ ರೆಜಿಮೆಂಟ್‌ನನ್ನು ಅಂಥ ಭಯಂಕರ ಯುದ್ಧ ರಣಭೂಮಿಗೆ ಕಳಿಸಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ಸತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾನು ಸಾಯಬೇಕೆಂದೇ ಆತನು ದಂಡಿಗೆ ಸೇರಿರುವನು. ಇದೊಂದೇ ಯೋಚನೆಯ ವಿಷಯ."

ಸ್ವಿತ್ಫ್:—"ಈಗೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವಿರಿ? ನೀವು ಆತನಿಗೆ ಆತನ ಸೋದರತ್ತೆಯ ಧನ-ಸಂಪತ್ತುಗಳ ಲಾಭದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆಷ್ಟು ಉದಾರನಾಗಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ."

ಬ್ಲೇಕ್:—"ಸ್ವಿತ್ಫ್, ಹಾಗಲ್ಲ; ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನ ರಣಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆತನನ್ನು ಕಾಣೋಣ. ಡಾಫನಿಯಿಂದಲೂ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆಯಿಸಿ ತರುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಮೇಲೆ ಆತನ ಮನೋವೇದನೆಯು ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು. ನಾನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ವೃತ್ತಪತ್ರದೊಳಗಿನ ಪ್ರಕಟನೆಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆತನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಡಾಫನಿಯು ತನಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ವ್ಯಾಕುಲಳಾಗಿರುವಳೆಂಬದನ್ನು ಆತನರಿಯನು. ಇವೆರಡೂ ಶುಭವಾರ್ತೆಗಳು ಆತನಿಗೆ ಎಕಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊರೆತರೆ, ಅವನು ಬದುಕಿರಲು ಇಚ್ಛಿಸುವನು. ನಾನು ಇಂವೇ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲ ಹಾಗೂ ಡಾಫನಿಯ ರನ್ನು ಕಂಡು ಅವರಿಗೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸುವೆನು. ಆ ಬಳಿಕ ನೇವ್ವೇ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಸೋಂಡು ನಾಳೆಯೇ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ಕ್ಕೆ ಹೊರಡೋಣ."

ಎಲೋ, ವೈರಿಗಳು ಸೋತರು; ಮುನ್ನುಗ್ಗಿರಿ!

ರಿಚರ್ಡ್ ಕನನ್‌ನು ಪ್ರಾಯವ್ವೇಟೆ, -ಸಾಧಾರಣ ಕಾಲಾಳುಗಳ-ಪಥಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದನು. ಅವನು ಅಂದು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಂಬಳಿಯಿಂದ ಮೈಯನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ರೈಫಲ್‌ನ್ನು ಹತ್ತರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಟ್ರಿಂಚ್=ನೆಲದಲ್ಲಿ ಅಗಿದ ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆಗ ಅವನಿಗೊಂದು ಇನಿಗನಸು ಬಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು; ಯಾಕಂದರೆ ನಿದ್ರಾಸವ್ಯೆಯೊಳಗಿನ ಆತನ ಮುಖವು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಫುಲ್ಲವೂ ಪಾಶ್ಯಮಯವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿಯ ಕೆಂಪು ಸೈನ್ಯ

దోషగన అత్యంత మన్నణయే లీఘ్ననేంటి హాగు ఎర్తయి హేసరు-దేసే గల్లద సామాన్య కాలాళు! ద్వేవవు విఫలవాదరే మనుష్యను ఎల్ల వన్నూ సహసబేకాగువదు.

ఆచర అల్పావధియల్లీ యావమోందు దుఃస్వప్నవన్ను కండ రిజర్త కనసను నివేయిల్లీ బేరికొండను. ఆ కూడలే నిద్రాభంగ వాగలు అవను చటిక్కనే ఎద్దు కుళతను. ఆతన కనసు మరీయా యితు. తన్న సద్యద దురవస్థయు నేనసాగలు ఆతను హతాభావదిం చేమ్యే నాలూ కడగే యోరళి నోడివను. ఆగ రాత్రియు హరుదు, తిర బేళగాగ బంబెత్తు. చూడణ దిక్కినల్లి కేంపు హరియహత్తిత్తు. నిశీయు తన్న కరీ దొవికెయన్న మేల్ల మేల్లనే బజ్జిడహత్తిద్దళు.

పాకీ డ్రీస్సిన దండాళుగళు గుఢ నివేయించ శ్రమ పరిహరిసి కొండు ఎద్దు కుళతరు. కడద హనిస్తరు ఎనగళిందలూ అవరు ఆ ట్రించుగళియీ ఆశ్రయ సకేపరు. అల్లి హలవు అనానుకూలతే గళన్ను సహసబేకాగుత్తిద్దరూ కనరల్లారు. కొండవూ అసంతోష వన్ను వ్యక్తపడిసుత్తిరల్ల. య ద్దక్కాగి అచరు సంస్కారా సిద్ధరాగి ద్దరు. తావుగళు బేగనే యొద్దచ్చి అణయాగబేకేంబు అవరిగే తిళి దిత్తు. హలకేలవరు ప్రాయశ్చిత్త కనన స బళిగే బంబు సంభాషణిగే ప్రారంభిసిదరు; ఆచరే అవర వాతు ఆతన కివిగే కేళిపల్లి. ఆతను హింబదియ గోడిగే ఆతు కుళతుండ, తన్న భాగ్య పరివర్తనవన్ను కురితు చింతిస్తుద్దను.

ఆగ అవను తన్న మనదల్లీ:—“డాఫనియు నన్నన్ను ఈగలూ ప్రితిసువళో? నాను అధఃపతన యొందిరువేను; హేసరు-దేసే, మాన-మన్నణే, నాకరి-అధికార ఇచ్చుగ-న్నెల్ల కళికోండిరువేను; ఆదమూ అవళు నన్నన్ను ప్రితిసువళల్లవే? నానరక అలంకారగళన్ను కద్దిరు వేను. నన్నా అపరాధవన్ను అవళు ముప్పె సిరువళి? అందు రాత్రి అవళు హోరాయెంటి జాంపేలద బళియల్లి కాలునడిగియింద సంజరిసుత్త బండితవాగయూ నన్నన్నే యెతుక బంబెద్దళు. బేరి యావ టువ్దేశ క్కేందు అవళు అల్లిగే బరువళు? అహా! అవళు కేవల సరళియు; ప్రేమ విఘ్నల లలనేయు. నాను అధఃపతిత లాంఘిత, తిరస్కృత, సమాజ దోషగింద హోరదూత్పట్టవను. ఇంథ నాను అవళ ప్రేమకే యో

ಗ್ಯಾನೇ? ಆದರೂ ಕೂಡ ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವಳು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ನಾನು ಅವಳಿಗೆ ನನ್ನ ಗುರ್ತು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ; ಅವಳೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಬೇಕಾಗಿ ಕಳೆದನು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ವಿಹಿತವಾಯಿತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆನುಮಾನಿಸಿದ ವೇದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತೇ ಎನು; ಮತ್ತೇನು ಲಾಭವಾಗುತ್ತಿತ್ತು? ನಮ್ಮಿವರಲ್ಲಿ ಈಗ ಊಹಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಅಂತರವುಂಟಾಗಿದೆ ಆ ಅಂತರವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವ ಸಂಭವವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವಳೊಡನೆ ಪುನಃ ಲನವಾಗುವ ಯಾವ ಆಶೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಸ್ನಂದೂ ಪಡೆಯಲಾರೆನೆಂಬದು ಖಂಡಿತವು. ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳೂ ದೀಪವು ಆ ಹೋಗಿದೆ. ಕತ್ತಲೆ, ನಾಲೂಕು ಕಡೆಗೆ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆ!! ಆಗಿನ ಅನುಭವವ ನೆನಪು ವಿಸ್ಮೃತಿಯ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋದರೆ, ಅದರಿಂದಲಾದರೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಶಾಂತಿ ಹೊಂದೇನು, ಆದರೆ ಅದೂ ದುರ್ಲಭವು! ಹಾಗಾವರೆ ಮತ್ತಾವ ಆಶೆಗಾಗಿ ಜೀವಿಸಿರಲಿ? ಸಾಯಲಿಕ್ಕಿಂವೇ ರಣಭೂಮಿಗಾಗಿ ಹೊರಟು ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವವೇಶ ಪಿತೃಕೃಪೆ ಈ ವೇದವಿವರ್ಜನ ಮಾಡದೊರೆತರೆ, ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಸಾಸುಕೈ ಕೊಂಚವಾದರೂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಘಟಿಸೀತು. ನಾನು ಇದುವರೆಗೆ ನನ್ನ ದೆಂಬದಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ; ಆದರೆ ಸಾಯುವ ಅಧಿಕಾರ ದಿಂದ ನನ್ನನ್ನೂರು ವಂಚಿಸುವರು? ಜರ್ಮನ್ ದಂಡಿನ ಒಂದು ಗುಂಡಿಸಿಂದ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ದುಃಖಗಳೂ ಪರಿಹಾರವಾಗುವವು.”

ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಕನಪನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿದವು. ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತಾಗಿದ್ದ ವೇದನೆಯು ಆತನ ಅಂತಃಕರಣದೊಳಗಿಂದ ಹೊರಚಿಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ ವೆಂಬಂತೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆತನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿ, ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾರರ ಮಾತು-ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದನು. ಒಂದಿಷ್ಟು ನಗೆ ನಗಲಿಕ್ಕೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು, ಆದರೆ ಆತನ ಆ ಮಾನಹಾಸ್ಯವೆಂದರೆ ಮೋಡದಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಾತ್ರಿಯೊಳಗಿನ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕೇ! ಬೆಳಗಾಯಿತು; ಆದರೆ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಯಾವ ಲಕ್ಷಣವೂ ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಆಗಸವು ಕಪ್ಪುಮೋಡಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಅಲ್ಪಾವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಆ ಎಲ್ಲ ದಂಡಾಳುಗಳ ಬೆಳಗಿನ ಊಟವಾಯಿತು. ಅಂದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡದ ಹೊರ್ತು ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಬಂದಿತು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅದೇ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಹಿಂದೂಡಿ ಅವರನ್ನು ಸ್ಥಾನಭ್ರಷ್ಟ ಗೊಳಿಸಲು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಿದ್ಧರಾದರು. ನೈರಾಶಿಯ ಬಂಡೆಗಲ್ಲಿನಂತೆ ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನ ಶಿಬಿರವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿತ್ತು.

ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರತೆಗೆಯುವುದು ಯಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

ಅದರೇ ಈ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ರಣಧರಂಧರ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಸೈನ್ಯವು ಅದನ್ನು ಅಸಂಭವವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಗಣೇ ನಂಬರಿನ ಮಿಡ್ಲೆ ಸೆಕ್ಸ್ ರಜಿಮೆಂಟಿನ ಮೇಲೆಯೇ ಆ ಅಸಾಧ್ಯ ಸಾಧನದ ಭಾರವು ಬಿದ್ದಿತು. ಅವರು ಜೀವವಿರುವ ವರೆಗೂ ತಮ್ಮ ಸೇನಾನತಿಯ ಅವುಗಳ ಪಾಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ಕಲ್ಪಿಸಿದರು. ತಾನು ಇಂದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವೆನೆಂದು ಪ್ರಾಯಶಃ ಒಂದು ಕನಸನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ಸಾಹಗೊಂಡನು. ವಾಯುವ ಸುಯೋಗವು ತನಗೆ ಇತ್ತು, ಅದೇನು ಸೇವತೀತೆಂದು ಅತನು ಈ ಮೊದಲು ಕಲ್ಪಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅತನು ತನ್ನ ಮನವತ್ತೇ. — 'ಇಂದು ನನಗಾರೋ ನನ್ನದಿಂವೇ ಕರುಣೆಯ ದಿನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಿರುವೆ ಸ್ವಭವವು ಯಾವಾಗಲೂ ಬಯಸುತ್ತಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾನಿಂದು ಹೊಂದುತ್ತೇನೆ. ಇಂದು ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ವೇದನೆಗಳ ಕೊನೆಯಾಗುವದು. ರೇಲವ ಗೌರವ ಕಾಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ರಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಾಧನಾ ಸಿಂಹದ ವಾತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಡಾಫಿನಿಯು ಒಂದು ವೇಳೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಹೋದರೂ ವಹಿಸುವುದು, ನನ್ನ ನೆನಪೆಂದರೆ ಅವಳಿಗಷ್ಟು ತುಚ್ಛವೆನಿಸಲಾರದು ಅದೇ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನವು."

ಬ್ರಿಟಿಶರ ದಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅನುಬಂಧವೆಂಬದನ್ನು ವೈರಿಗಳ ಕಡೆಯವರು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ಅವರ ಕಣ್ಣು ಯಾವ ಮುಖವನ್ನು ಎತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬ್ರಿಟಿಶರ ದಂಡಿನ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನೋ ಅತನಿಗೂ ಅದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಗೌಪ್ಯವಾಗಿಯೇ ಬ್ರಿಟಿಶರ ದಂಡಿನ ಅದಿವ ಯುದ್ಧದ ಸಿದ್ಧತೆಯು ನಡೆವಿತ್ತು. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಹರವು ಕಳೆಯಿತು. ಆಗಲೂ ಕೂಡ ದಟ್ಟವಾದ ಮಂಜಿನಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಅಂಧಕಾರವೇ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪಾನನ ಅಜ್ಜಿ ಹೊರಟಿತು. ಮಿಡ್ಲೆ ಸೆಕ್ಸ್ ರೆಜಿಮೆಂಟಿನ ಹುರುಪಿನ ದಂಡಾಳುಗಳು ಆ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಒಡ್ಡು ಒಡೆದ ಹಳ್ಳದಂತೆ ಭರವಿಂದ ತಂತಮ್ಮ ಟ್ರಿಂಚುಗಳೊಳಗಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಬಂದರು. ನೂರಾರು ಸೈನಿಕ ತರುಣರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪರ್ಷಧ್ವನಿಗೈಯುತ್ತ ಬೈಲುಪ್ರವೇಶಮೊಳಗಿಂದ ವೈರಿ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಭೀಮುಖವಾಗಿ ಭರದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೆಲವು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಆತಂಕವಿಲ್ಲವೆ ಕ್ರಮಿಸಿದ ಬಳಿಕ ವೈರಿ ದಂಡಾಳುಗಳಿಂದ ಅಸಂಖ್ಯ ರೈಫಲ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಭಯಂಕರವಾದ ಮಶಿನ್ ಗನ್ ಗಳ ಮೂಲಕ ಜ್ವಾಲಾನಲದಂತೆ ಅಗ್ನಿ ವರ್ಷಣವಾಗಲಿಕ್ಕಾರಂಭವಾಯಿತು. ಬ್ರಿಟಿಶ ಸೈನ್ಯದ ಮೇಲೆ ನಡುನಡುನೆ ಗುಂಡುಗಳು

ದೀಳಹತ್ತಿದವು. ತೋಘುಗಳ ಗಂಭೀರವಾದ ಸಪ್ಪಳವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಆಗಿ ಕಿವಿ ಗುಂ ಗಡಚಕ್ಕಿದವು. ಒಮ್ಮೆಲೆ ನೂರಾರು ತಿಡಿಲುಗಳ ಸಪ್ಪಳದಿಂದ ಪ್ರಲಯ ಕಾಲದ ಭೂಕಂಪನದಂತೆ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳು ನಡುಗಿದವು. ಆಕಾಶ-ಪಾತಾಳಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯಾಗುತ್ತಿತು. ಆ ಭೀಷಣ ದೃಶ್ಯವು-ಮಹಾಕಾಲನ ಆ ಕರಾಲಸಂದಾರಮೂರ್ತಿಯು-ಬಣ್ಣಿಸಲಶಕ್ಯವಾಗಿತ್ತು!

ಬರಬರುತ್ತ ಗುಂಡುಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯ ಮರಣಪ್ರವಾಹವು ಭರದಿಂದ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದೆ ಮೋದರೆ ಆ ಕರಾಲ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಪ್ರಾಣ ಕಳೆಕೊಳ್ಳುವದು ಖಂಡಿತವು! ಆದರೂ ಕೂಡ ಅವನು ನಾಹಸಿಗಳಾದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವೀರರು ಹಿಂಜರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕೂಡ ಅವರು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾವ ಬಗೆಯಿಂದ ವೀರವಿಕ್ರಮರಾಗಿ ಸಾಲುಗೊಂಡು ಮೋಗುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ನಡೆದರು. ಆ ದಾರುಣವಾದ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣದಾತೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಯಾವನೂ ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಗುಂಡುಗಳ ಅಪಧ್ರಾಂತ ಸುರಿಮಳೆಯನ್ನು ನಿರ್ಭೀತ ಅಂತರಂಗದಿಂದಲೂ ಪ್ರಾಣಮುಖಮಂಡಲದಿಂದಲೂ ವರ್ಷಾಕಾಲದ ಮಳೆಯ ನೀರಿನಂತೆ ತಲೆ ಮುಲ್ಲ ಧರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮರ ವೀರವೃತ್ತರ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದರು. ಶತ್ರುಗಳ ವ್ಯಾಹ ಭೇದಮಾಡಿ, ಅವರನ್ನು ಭನ್ನ ಭಿನ್ನ ರಾಗುವಂತೆ ಹೊಡೆದೊಡಿಸುವಡೇ ಅವತ ಹೆಗ್ಗುರಿಯು! ಆ ಗುಂಸಾಧನೆಗಾಗಿಯೇ ಆ ಮೃತ್ಯುಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಜರ್ಮನ್ ಸೈನಿಕರ ತೋಘಗಳಿಂದ ಹಾಂಸ್ಪೃಷ್ಠುತ್ವಿಷ್ಟಅಗ್ನಿಮಯವಾದ ಗುಂಡುಗಳು ಹಲವು ಮಂದಿ ಸಾಹಸೀ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ದಂಡಾಳುಗಳಿಗೆ ಬಡಿದವು. ಅವರುಗಳ ನೆತ್ತರದ ನದಿಯಿಂದ ರಣಭೂಮಿಯು ಕೆಚಿಕೆಚಿಯಾಗುತ್ತಿತು; ಆದರೆ ಸ್ವದೇಶಪ್ರೇಮಿಗಳಾದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವೀರರು ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಜಲಿಲ್ಲ. ಅದಾವನೂ ಹೇಡಿಯಂತೆ ವೈರಿಗಳಿಗೆ ಬೆನ್ನು ತೋರಿಸಿ ವೀರರ ಹೆಸರಿಗೆ ಕಲಂಕ ಹಚ್ಚಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಆ ರಣಚಂಡಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವೀರರ ನಿರರ್ಥಕ ಪ್ರಾಸವನ್ನು ಕಂಡು ಅವರ ಸೇನಾಪತಿಯ ಹೃದಯವು ನಡಗಿತು; ನಿರರ್ಥಕ ಬಲಕ್ಷಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಯಾವ ಲಾಭವೂ ಇಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅವನು ದಂಡಾಳುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ನಿವಾಸದ ಕಡೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲು ಅವುಗಳೆ ಮಾಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮರಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಯಾವ ಬಿಗುಲಿನ ಧ್ವನಿಯಾಯಿತೋ ಪ್ರಾಯವ್ವೇಟೆ ಕನಪ್ಪನು ಅದಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗೊಡಲಿಲ್ಲ. ಸತ್ತು ಕೆಟ್ಟು ಉಳಿದಿದ್ದ ದಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿತು; ಆದರೆ ಆತನು ರಣಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿದ್ದ

ದಂಡಾಳುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವೈರಿ ದಂಡಿನ ಕಡೆಗೆ ಭರದಿಂದ ಓಡಿದನು. ರಣಭೂಮಿಯಲ್ಲೇ ದೇಹವಿವರ್ಜನಗೊಳಿಸಲು ಆತನು ಕೃತಸಂಕಲ್ಪಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಹಾಗೆ ಮುಂವರಿಯುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸೈನಿಕರು ಹಿಂದಿರುಗುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಬಲವಂತಪಡಿಸ ಹತ್ತಿದರು; ಆದರೆ ಆಗ ಆತನು:-“ನಾನು ವೈರಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಪವಾದರೂ ದಂಡಿಸದೆ ಹಿಂದಿರುಗೇನು.” ಎಂದು ನಿಕ್ಷುಣ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಏನಾದರೂ ಕನಷ್ಠನು ಹಿಂದಿರುಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆಗ ಆತನು ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ, ಡಾಫನಿಯ ಬಗ್ಗೆ, ತನ್ನ ಅವಮಾನ, ಕಲಂಕ, ಅಗೌರವ ಮುಂತಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತಿದ್ದನು. ಆತನ ಜೊತೆಗಾರರು ವಿಸ್ಮಯಭರದಿಂದ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತರು. ಅವರು ಅವನೇನು ಮಾಡುವನೆಂಬದನ್ನು ನೋಡತೊಡಗಿದರು. ವೈರಿಪಕ್ಷದವರು ಆಗಲೂ ತೋಪು ಹಾಕುವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಅಗ್ನಿವೃಷ್ಟಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳಗಿಂದ ಆತನು ತನ್ನ ಬಂದೂಕಿನಿಂದ ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಲೇ ಮುಂದಾದನು! ಇವನ ಗುಂಡುಗಳು ಶತ್ರುಪಕ್ಷದ ಟ್ರಂಚಿನೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬೀಳಹತ್ತಿವವು. ವೈರಿಯ ಕಡೆಯ ಗುಂಡುಗಳು ಬರಹತ್ತಿದ ಕೂಡಲೆ ಕನಷ್ಠನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಮಲಗುವನು; ಅ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಎದ್ದು ತಾನು ಗುಂಪು ಹೊಡೆಯುವನು; ಮತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದರಿಯುವನು. ಅವನು ಆ ರೀತಿ ಮಹಾ ಮಹಿಮೆ ರಣವೇವತೆಯಂತೆ ಬಹು ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಯುದ್ಧವೆಸಗಹತ್ತಿದನು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಆತನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಚೀರ:-“ಅತ್ತ ನೋಡಿರಿ, ವೈರಿಗಳು ಹಿಂಜರಿಯ ಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲೈ ಮಿತ್ರರೆ, ಈ ಸುಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಅವರನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸೋಣ ಬನ್ನಿರಿ.” ಎಂದನು

ತೋಪುಗಳ ಹೊಗೆಯಿಂದಾದ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮಗಳ ಗುಂಡಿನ ವರ್ಷಣಕ್ಕಂಜಿ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾಕ ಬ್ರಿಟಿಶ ಸೈನ್ಯವು ತಮಗಳಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯಿತೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿ, ಜರ್ಮನ್ನರು ತಮ್ಮಗಳ ಮಶಿನ್‌ಗಳನ್ನು ಗಳನ್ನು ತಡೆದು ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಅವರು ಓಡಹತ್ತಿದರೆಂದು ಮಿಡ್ಲೆಸೆಕ್ಸಿನ ರೆಜಿಮೆಂಟು ಉನ್ಮಾದವಿಂದ ರಣಗೀತವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ ಪ್ರಾಯವ್ವೇಟಿ ಕನಷ್ಠನನ್ನು ಸರಿಸಿತು; ಆದರೆ ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಆ ರಿಚರ್ಡ್ ಕನಷ್ಠನೊಬ್ಬನೇ ಎಂದು ಮಂದಿ ಜರ್ಮನ್ನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಅವರು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿರುವ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದನು! ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವೈರಿಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಗುಂಡು ಬಂದು ಅವನ ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿತು!

ಆತನ ಅಪೂರ್ವ ಸಾಹಸ ವೀರತ್ವಗಳಿಂದ ಅಂದು ಬ್ರಿಟಿಷರು ಗೆದ್ದರು. ವೈರಿ ದಳದ ದಂಡಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇವರಿಂದ ಆಶ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ವೈರಿದಂ ಡಾಳುಗಳು ಸೆರೆಸಿಕ್ಕರು; ಆದರೆ ಪ್ರಾಯವೆಲ್ಲ ಾಚಾರ್ಡ್ ಕನಪ್ಪನ ನೆತ್ತರವು ಹೆಚ್ಚು ಹರಿದುದರಿಂದ, ಆತನು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಶಕ್ತಿಗುಂದಿದವನಾಗಿ, ತನ್ನ ಸೇನಾಸತಿಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಛಗೊಂಡು ಬಿದ್ದನು!

ಕಾಲಸರ್ಪನ ಕೊನೆಯ ಹೊಂಚು

ರಣಭೂಮಿಯ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಡಾಕ್ಟರನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡು ಬ್ಲೇಕನನ್ನು ಕುರಿತು:—“ಆತನು ಹೋದನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಬ್ಲೇಕನು ಭಯದಿಂದ:—“ಸರ್ವನಾಶವಾಯಿತಲ್ಲ! ನೀವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿರಿ? ಅವನು ಸತ್ತನೇ? ನಮ್ಮಗಳ ಏಶ್ವಪುಯತ್ನ, ಯತ್ನ, ಪರಿಶ್ರಮಗಳೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥವಾದವೇ?”

ಡಾಕ್ಟರ:—“ಅಲ್ಲಲ್ಲ; ಅವನು ಸಾಯುವನೇಕೆ? ಪ್ರಾಯವ್ಹೀಟ್ ಕನಪ್ಪನ ಜೀವಕ್ಕೇನೂ ಅಸಾಯಿಸಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹೆಗಲೆಲ್ಲಾಂದು ಗುಂಡು ಹೊಕ್ಕಿತ್ತು. ನಿನ್ನ ಅದನ್ನು ದೂರಗೆ ತೆಗೆಯಲಾಯಿತು. ಇಂದು ಬೆಳಗಿನ ವರೆಗೂ ಆತನನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸಿದ್ದೆವು. ಆ ಮೇಲೆ ಶುಕ್ರಾ ಷೆಗೆಂದು ಅವನನ್ನು ರೋಯಾಯಿಗೆ ಕಳಿಸಲಾಗಿದೆ.”

ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಡಾಕ್ಟರನು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು, ಮತ್ತೆ:-- “ಬ್ಲೇಕರೇ, ನೀವು ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯಿಲ್ಲವೆ? ಆ ನೀಚನು ಕಡೆಗೆ ಕಾಲಸರ್ಪನಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದನಲ್ಲ!”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನೀವು ಏನು ಅನ್ನುವರೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಕನಪ್ಪನು ಕಾಲಸರ್ಪನಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದನೇ? ಇದು ಪರಮ ವಿಸ್ಮಯದ ಸಂಗತಿಯೇ ಸರಿ.”

ಡಾಕ್ಟರ:—ಅಲ್ಲಲ್ಲ; ಕನಪ್ಪನು ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸಿಲ್ಲ. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತನ ಪರಮ ಹಿತಕರ್ತೃವೂ ಆಪದ್ಭಂಧುವೂ ಆಗಿದ್ದ ಆ ನೀಚ ಕಳ್ಳ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟಿನು, ಯಾವನನ್ನು ನೀವು ಕಳವಿನ ಮಾಲು ಸಹಿತ ಹಿಡಿದು ಕೊಟ್ಟು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಸಶ್ರಮ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೇ ಅವನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆತನು ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸಿ ತಾನು ರಿಕ್ರೂಟಿಗೆ ಭರ್ತಿಯಾಗುವೆನೆಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬಿನ್ನ ವಿಸಿದನು. ಈಗ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ಹೇಗೂ ಸಿಕ್ಕಷ್ಟು ದಂಡಾಳುಗಳು ಬೇಕೇ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರು ನೇಭಿಲ್ಲನ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿ ಆತನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದರು. ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯು ಅವನು ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರ

ಲಿಕ್ಕೆ ದೇಹಮಾನದಿಂದ ತಕ್ಕವನ್ನಿಟ್ಟೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲು, ಅವನನ್ನು ಗಾಯಗೊಂಡವರ ಶುಶ್ರೂಷೆಗೆಂದು ಶುಶ್ರೂಷಾಲಯಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದರು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲ ದಿನಗಳಿಂದ ಆತನು ನಮ್ಮ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಹ ಕರ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದನು. ಮೊನ್ನೆಯ ದಿನ ಪ್ರಾಯವೇಟೆ ರಿಚರ್ಜ್ ಕನಸ್ಪನು ರಣಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಶಾರ್ಯ ತೋರಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನೇಭಿಲನು ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಒಳಗೊಳಗೇ ಅಸೂಯೆಪಡುತ್ತಿದ್ದನು; ಆದರೆ ಅದು ಯಾರ ಲಕ್ಷ್ಯವಲ್ಲೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಕನಸ್ಪನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಶುಶ್ರೂಷೆಗೆಂದು ಬರಲು, ಇಲ್ಲಿ ಆತನ ಹೆಗಲೊಳಗಿನ ಗುಂಡು ತೆಗೆಮೊಗೆದು ಅವನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು; ಆದರೆ ಈ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟಿನು ತನ್ನ ಹುಟ್ಟು ಸ್ವಭಾವದಂತೆ ಆ ರಿಚರ್ಜ್ ಕನಸ್ಪನು ತನ್ನ ವೇದನೆಗಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವಿಟ್ಟಿಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ಅವನು ಕೇಳಿದಾಗೆಲ್ಲ ಬರ್ಫದ ನೀರು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಶುಶ್ರೂಷಾಲಯದೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿರಲಕ್ಕೆ ಈ ಕಾಲಸರ್ಪನು ತನ್ನ ಮೊದಲಿನ ಕುನವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆಂದು ನೀರಿನ ಬದಲು ಈ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯೊಳಗಿನ ಒಂದು ತೀಕ್ಷ್ಣವಿಷದ ದ್ರಾವಕವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ತಾನು ಅದನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಹತ್ತರ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಆತನ ಗ್ರಹಿಕೆಯಿತ್ತು; ಆದರೆ ಕರ್ಮಧರ್ಮ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಕೋಣೆಯೊಳಗಿನ ಒಂದು ರಂಧ್ರದ ಮೂಲಕ ದಿನಾಲು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಆಗಲೂ ಆ ವಾರ್ಡಿನೊಳಗೆ ಇಣಕಿ ನೋಡಿದೆನು. ಹರಕೋರ್ಟಿನು ಬರ್ಫದ ನೀರನ್ನು ಚೆಲ್ಲ ಆ ವಿಷದ್ರಾವಕವನ್ನು ಗ್ರಾಸಿಗೆ ಸುರುವಲಿಕ್ಕಾ ನಾನು ಅತ್ತಇಣಕಿ ನೋಡಲಿಕ್ಕಾ ಗಂಟೀಬಿತ್ತು. ಕೂಡಲೆ ನಾನು ನನ್ನ ಡ್ರೆಸ್ಸುಕೂಡ ಪುರಾ ಹಾಕದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕಾ ನೇಭಿಲನು ಆ ಗ್ಲಾಸನ್ನು ಕನಸ್ಪನ ತುಟಿಗೆ ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕಾ ಗಂಟೀ ಬಿತ್ತು. ಆ ಕೂಡಲೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಕಪಿಡುಕೊಂಡೆನಲ್ಲವೆ, ಆಗಲೆ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಆ ಕಾಲಸರ್ಪ ನೇಭಿಲನ ದುಷ್ಕೃತ್ಯದ ರುಜುವಾತ ಮಾಡಿದೆನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯು ಅತ್ಯಂತ ರೋಷಗೊಂಡನು. ಯಾವನ ಶಾರ್ಯ ನಾಹಸಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಬ್ರಿಟಿಶದಂಡಿಗೆ ಅಂದು ಜಯಮೊರೆತಿದ್ದೋ ಅಂತಹನಿಗೆ ವಿಷವುಣಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುವ ಆ ಹರಕೋರ್ಟಿನ ಪ್ರಾಣಿ ಯಾರೆಂದು ಆತನು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಆತನ ಈ ಮೊದಲಿನ ಚರಿತ್ರವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಲು, ಅವನು 'ಇಂಥ ಕಾಲಸರ್ಪನನ್ನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿರಿಸುವುದೇ ತಪ್ಪು' ಎಂದೆಂದು, ಆ ನೇಭಿಲ ಹರಕೋರ್ಟಿನಿಗೆ ಆಗಿಂದಾಗ ಗುಂಡು ಹಾಕಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದನು! ಇದೇ ಆ ಕಾಲಸರ್ಪನ ಸಂಗತಿಯು.

ಬ್ಲೇಕ:—ಒಮ್ಮಿತವೇ ಆಯಿತು. ಅಂಥವರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಆದರೇ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮಿತವಾದೀತು. ಆ ನೀಚನು ಪಾಪ! ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದ ಆ ತರುಣನನ್ನು ಮಾವ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿರುವನೆಂಬದನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ಡಾಕ್ಟರ:—ಆಹೂ; ಅಂಥವರ ಗತಿಯು ಹಾಗೆಯೇ ಆಗುವದು.

ಬ್ಲೇಕ: ಕನಸ್ಸನು ಈಗ ಹೇಗಿರುತ್ತಾನೆ?

ಡಾಕ್ಟರ: ಈಗ ಅವನಿಗೆ ತುಸ ಜ್ವರಬಂದಿವೆ. ದೇಹಮೋಳಗಿನ ಗುಂಡು ತೆಗೆ ಸೋಗದ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಂಜುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಜ್ವರವು ಬೇಗನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು. ಮೊನ್ನಿನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವನು ಎಷ್ಟು ಶಾರ್ಯತೋಷಿಸಿದನೆಂಬದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಾ?

ಬ್ಲೇಕ:—ಕೆಲಮುಟ್ಟಿಗೆ ಕೇಳಿರುವೆನು. ಆ ದಂಡಿನ ಕರ್ನಲ್‌ನೇ ಹೇಳಿದನು. ಆತನ ರಣ ಶಾರ್ಯದಿಂದಲೇ ತಮಗೆ ಅಂದು ಜಯವಾಯಿತೆಂದೂ ತಾವು ರತ್ನಗಳ ಟ್ರಂಚಗವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡೆವೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಕನಸ್ಸನ ಅಲೌಕಿಕ ಪೀಠತ್ವವನ್ನು ಹೊಗಳಿದನು. ಆತನ ಆ ಶಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವನಿಗೆ "ಪ್ಲೆಕ್ಟೋರಿಯಾ ಕ್ರಾನ್" ಕೊಡಲಿರುವೆಂದೂ ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ.

ಡಾಕ್ಟರ:—"ಹಾಗಲ್ಲವೇ! ತಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆತನು ಅಂದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಸಾಧ್ಯನಾಧನವನ್ನೇ ಮಾಡಿದನು."

ಸ್ವಿತ್ಫನು ಬ್ಲೇಕನ ಮೊಟುನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಒಂದು ಕಿವಿಯಿಂದ ಡಾಕ್ಟರನೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಒಡೆಯನು ನಡೆಸಿದ್ದ ಸಂಭಾಷಣ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು; ಬೇರೆ ಕಿವಿಯಿಂದ ರಣಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಿರುವ ಭೀಷಣ ತೋಫುಗಳ ಗರ್ಜನೆಯನ್ನೂ ಅವಮೋಳಗಿಂದ ಹಾರುವ ಗುಂಪುಗಳು ಒಡೆದು ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗುವಾಗ ಆಗುವ ಸುಗಂಭೀರ ನಿನಾದವನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಂದು ಬೆಳಗಿನಲ್ಲೇ ಬ್ರಿಟಿಶ ಸೈನ್ಯವು ವೈಸೈನ್ಯಮೊಡನೆ ಕಾದುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಇಳಿಯುತ್ತಾಗ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಆ ಯುದ್ಧವು ಒಂದೇರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿತ್ತು. ಜರ್ಮನ್ ದಂಡನ್ನು ಹಿಂದೂಡಬೇಕೆಂದು ಬ್ರಿಟಿಶರು ಬಹು ಶಾರ್ಯದಿಂದ ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಜರ್ಮನ್ರು ಬ್ರಿಟಿಶರ ವಶಮೋಳಗಿನ ಕೆಲ ಭಾಗವನ್ನು ತಮ್ಮ ಭೀಷಣ ತೋಫುಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾರಿಸಿ ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇಷ್ಟೋಮಂದಿಗಾಯ ಗೊಂಡ ಸೈನಿಕರು ರಣಭೂಮಿಯಿಂದ ರಣಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಆಪ್ತ ತ್ರಿಗೆ ಕಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಹಾಗೂ ಈಗಲೂ ಆಯಿಡೋ ಫಾರ್ಮಿನ ಉಗ್ರ ವಾಸನೆಯಿಂದ ಸಮೀಪದ ಪ್ರದೇಶಮೋಳಗಿನ ವಾಯುವೆಲ್ಲ

ತುಂಬಿಹೋಗಿತ್ತು. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯೊಳಗಿನ ನರ್ಸ ಮತ್ತು ವಾರ್ಡಬಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೊಂಚವೂ ವಿರಾಮವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳು ಗಾಯಪಟ್ಟವರ ಗಾಯಗಳಿಂದ ಹೊರಚಿಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ ರಕ್ತದಿಂದ ಮುಣಗಿದ್ದವು. ಆ ಡಾಕ್ಟರನು ಗಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಲನುವಾಗಿ ಬ್ಲೇಕನನ್ನು ಕುರಿತು:- ನೀವು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ರೇಜಿನದ ರೇಲ್ವೇ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಹೋದರೆ ಪ್ರಾಯವೆಷ್ಟು ಕನಸ್ವನನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ರೈಲು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಅವಕಾಶವಿವೆ.

ಬ್ಲೇಕ:- ರೇಜಿನದ ಸ್ಟೇಷನ್ನ ಇಲ್ಲಿಂದ ಎಷ್ಟು ದೂರವಿವೆ?

ಡಾಕ್ಟ:- ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಇವೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಎರಡು-ಮೂರು ಮೈಲುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ.

ಬ್ಲೇಕ:- ಮಹಾಶಯರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೊರಡುವೆನು; ನಮಸ್ಕಾರ!"

“ನಮಸ್ಕಾರ-ಮಹಾಶಯ” ಎಂದಂದು ಡಾಕ್ಟರನು ಬ್ಲೇಕನ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಪಡೆದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯೊಳಗೆ ನಡೆದನು. ಬ್ಲೇಕನಾದರೂ ತನ್ನ ಮೊಟರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸ್ಟೇಷಿಯಂಗನ್ನು ತಿರುಗಿಸಹತ್ತಿದನು. ಭೊಂ ಭೊಂ ರಬ್ಬ ಮಾಡುತ್ತ ಅವನ ಮೊಟರು ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ರೇಜಿನದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸತೊಡಗಿತು. ಸ್ಮಿತ್ಥನು ಬ್ಲೇಕನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತು, ಯುದ್ಧಕ್ಷೇತ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಓಕ ಮಕವೆಂದು ನೋಡಹತ್ತಿದನು. ಆಗ ರಣಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಆಕಾಶವು ತೋಪಿನ ಹೊಗೆಯಿಂದ ತುಂಬಿ ಅಂಧಕಾರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಸ್ಮಿತ್ಥ:- ನಮಗೆ ರಣಭೂಮಿಯಲ್ಲೇ ಕಿಲ್ಲೇಯಾರನ ಭೇಟಿಯಾದೀತೆಂದು ನನಗನಿಸಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಹೊತ್ತು ಯುದ್ಧವನ್ನಾದರೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಲು ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದುವರೆಗೂ ನನಗೆ ಇಂಥ ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧವು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ದೊರೆತಿಲ್ಲ.

ಬ್ಲೇಕ:- ಈ ಸಾರಿಯೂ ನಿನಗೂ ಸಂಧಿಯು ದೊರಕದು. ಇಂದು ಸಂಜೆಯೊಳಗಾಗಿಯೇ ನಾವು ರೇಜಿನರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕು.

ಸ್ಮಿತ್ಥ:- ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾವುಗಳೇನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಬೇಕೆ?

ಬ್ಲೇಕ:- ಹಾಗೆಯೇ ಆದೀತು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಲೇ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬರುವಂತಿಲ್ಲ.

ಮೊಟರು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಓಡಹತ್ತಿತು. ದೂರದಲ್ಲಿ ತೋವು-ಬಂದೂಕು ಮಶಿನ್ನ ಗನ್ನ ಗಳ ಸಪ್ತಕವು ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಮೇಘಗರ್ಜನೆಯಂತೆ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅವರ ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಗಾಯಗೊಂಡ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅಂಬ್ಯುಲನ್ಸ್ ಕಾರುಗಳು ಇವರ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೇ ಓಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಕಾರುಗಳು ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಗಾಯಗೊಂಡ ದಂಡಾಳುಗಳನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ತಂದು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದವು. ಮದ್ದು-ಗುಂಡಿನ ಗಾಡಿಗಳೂ ಇವರ ಗಾಡಿಯ ಹತ್ತರದಿಂದಲೇ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ರಣಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಆ ಗಾಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಯುದ್ಧಕ್ಷೇತ್ರಮೊಳಗಿನ ದಂಡಾಳುಗಳಿಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಖಾದ್ಯಪೇಯ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಗಾಡಿಗಳು ಬ್ರಿಟಿಶ ಸೈನಿಕರು ತಂಗಿದ್ದ ಟ್ರಂಚದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಪಾನಾಹಾರಗಳನ್ನು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಯಾರಿಗೂ ಯಾವದರ ಕೊರತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲೂ ಉತ್ಸಾಹಭರಿತ ಶಬ್ದಗಳೇ; ಯಾರೂ ಅಸಂತುಷ್ಟರಲಿಲ್ಲ. ಆಲಸ್ಯ, ಜಾಡ್ಯ, ಸಂಕೋಚ, ಭಯ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳೂ ಆ ಭಾಗದಿಂದ ಪಲಾಯನ ಹೇಳಿಸಿದ್ದವು. ಮೃತ್ಯುವೇ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಿಯಾದ ಅಮೃತ ಭಂಡವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಸಾಹಸೀ ವೀರ ದಂಡಾಳುಗಳಿಗೆ ರಣಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅಮೃತಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗುವಂತೆ ಹುರುಳು ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಸೌಖ್ಯ, ಆಪ್ತೇಷ್ಟರ ಸ್ನೇಹ ಸಂಬಂಧ, ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯ ಜೀವನದ ಶಾಂತಿ-ಸಮಾಧಾನ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಪ್ರಚಂಡವೂ ಉದ್ದಾಮವೂ ಆದ ಆ ರಣಮದಿರೆಯ ಮಾನದಿಂದ ಎಷ್ಟು ತುಚ್ಛವು? ಸ್ನೇಹದ ಮನೋಹರವಾದ ಕೊಳಲಿನ ಧ್ವನಿಯು ರಣಕ್ಷೇತ್ರದ ದುಂದುಭಿಯ ಮತ್ತು ರಣಭೇರಿಯ ಧ್ವನಿಯ ಮಾನದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಅಲ್ಪವು? ಎಂಬದನ್ನು ಸ್ಥಿತ್ಥನು ಮೊಟರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿದನು. ಮುಂದೆ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲೇ ಜ್ವೇಕನ ಮೊಟರು ರೇಜನ ಗ್ರಾಮದೊಳಗಿಂದ ಹಾಯ್ದು ಅದರಾಚೆಗಿದ್ದ ರೇಲ್ವೇಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಹೋಯಿತು ಸ್ವೇಶನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೆ ಅವರು ಯಾವ ನೋಟವನ್ನು ಕಂಡರೋ ಅಂಥ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಅದು ಮೊದಲೆಂದೂ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ನೋಟವನ್ನು ನೋಡಬಹುದೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಅವರಿಂದೂ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ರೇಲ್ವೇ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರ್ಮಿನಲ್ಲಿ ನೂರುಗಟ್ಟಿ ಗಾಯಗೊಂಡ ದಂಡಾಳುಗಳು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವರು; ಬೇರೆ ಹಲವರಿಗೆ ನೆರಳು ದೊರೆಯದ್ದರಿಂದ ಬಿಸಿಲಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಎತ್ತ ನೋಡಿದತ್ತೆಲ್ಲ ಗಾಯಗೊಂಡ ಸೈನಿಕರ ಗುಂಪುಗಳೇ ಗುಂಪು. ಅವರಿ
 ಲ್ಲರೂ ರೈಲಿಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದರು. ಯಾರು ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದರೋ ಅವರ
 ರನ್ನು ರೈಲಿನ ಮೂಲಕ ಸಮೀಪದ ಯಾವ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ತನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು
 ತಿತ್ತು. ಯಾರಿಗೆ ಅಲ್ಪಗಾಯಗಳಾಗಿದ್ದವೋ ಅವರಿಗೆ ರೋಗದ ಆಸ್ಪತ್ರೆ
 ಯಲ್ಲೇ ಕಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಅವರುಗಳ ಸೇವಾ
 ಶುಕ್ರಾಪಣಕ್ಕೆ ಯಾವ ರಕ್ತತೆಯೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ರೋಗಿ ಒಬ್ಬ
 ತಿತ್ತೋ ಅವೇ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರೊಂದಿಗೂ ಒಮ್ಮೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿರಲಿಲ್ಲ.
 ಯಾರಿಗೆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ ಮೊರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಬೇರೆ ರೈಲು ಒರುವ
 ವರೆಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಿಂತಿರುತ್ತಿರಬೇಕಾಗು
 ತಿತ್ತು; ಆದರೆ ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಾರೂ ಕೊಂಚ ಶ್ರಮ ಅಧೀರರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ
 ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಅವಂತೋಷದ ಮಾತುಗಳಾಗಲಿ, ತಿರಸ್ಕಾರದ ಬೈಗಳು
 ಗಳಾಗಲಿ ಕೇಳಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸಂಯಮವು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದದ್ದು!
 ಅವರ ಧೈರ್ಯವು ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದು! ಅಂಥ ಸಮನೀಲತೆಯಿಂದ ಅವರ ತಮ್ಮ
 ಆ ಅಸಹ್ಯ ವೇದನೆಗಳನ್ನು ಸಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರಡ್ಡ್ ಕ್ರಾಸಿನ ಇಬ್ಬರು-ಮೂವರು
 ಪರಿಚಾರಕಿಯರು ಅಡ್ಡಾಡಿ ಅಡ್ಡಾಡಿ ರಕ್ತಸ್ರವದಿಂದ ದೆಕ್ಕಾಚಿ ಮಾಡಿಸಿದ
 ನೀರರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದಾರಣವಾದ
 ನೀರಡಿಕೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಗಂಟೆಬಿಡಿಸಿ ನೀರನ್ನು ಸುಟ್ಟು ತಮಗೆ ಮೆವಲು
 ನೀರು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆದಾರೂ ಆ ಪರಿಚಾರಕಿಯರಿಗೆ ನೀಡಿಸಿ ಕಾಡಿಸುತ್ತಿರ
 ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲಕೆಲವು ಗಾಯಗೊಂಡ ದಂಡುಗಳು ಭಯಂಕರ ಜ್ವರದಿಂದ ತಲ
 ನಡುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೇವಲ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ಆ ಪರಿಚಾರಕಿಯರು
 ಅಂಥವರ ತಲೆ-ಪಣೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೋಲಿನ ವಾಟರಿನ ಸೆಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿ
 ದ್ದರು, ಹಾಗೂ ಅವರ ಯಾತನೆಗಳನ್ನು ಸ್ವರಮನೆಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸು
 ತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ಹೃದಯವಿದಾರಕ ನೋಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ಥಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಜ್ವಲಕ
 ರಿಜ್ಜರೂ ಬೆರಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಅವರು ವಿಸ್ಮಯಭರದಿಂದ ಗಾಯಪಟ್ಟ ಸೈನಿಕ
 ಕಡೆಗೆ ನೋಡಹತ್ತಿದರು. ಅವರು ಆ ರೇಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರ್ಮಿನೊ
 ಗಿನ ಎಲ್ಲ ಸೈನಿಕರ ಮುಖವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ ನಾಗಿ, ಕೊ
 ಗೊಮ್ಮೆ ಛದ್ರನಾಮಧಾರಿಯಾದ ಕಿಲ್ಟಿಯಾರನ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತ
 ಪ್ರಾಯವೇರಿ ರಿಚರ್ಡ್ ಕನಪ್ (ಬ್ರಾವುನ್‌ಕಿಲ್ಟಿಯಾರ)ನು ಬ್ಲೇ
 ಸ್ಥಿತ್ಯರನ್ನು ಕಂಠಾಕ್ಷಣವೇ ಗುರ್ತಿಸಿದನು. ಅವರನ್ನು ಆ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ, ತ.

ಜೀವನದ ಆ ಮಹಾಸಂಕಟಗ್ರಸ್ತ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ ಆತನ ಈ ಮೊದಲಿನ ವಿಷಣ್ಣಾಕರವಾದ ವದನವು ಪ್ರಭುಲಿತವಾಯಿತು. ಆತನು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಗೆರೆದು, ಅಷ್ಟು ಟ ದನಿಯಿಂದ:—ಮಹಾನುಭಾವ ಬ್ಲೇಕರೆ! ತಾವು ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬಂದಿರಿ? ನನಗೇನು ಕನಸು-ಗನಸು ಬಿದ್ದಿವೆಯೋ?”

ಬ್ಲೇಕನು ಅವನ ತಲೆಯ ಹತ್ತರ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೆ:—ಕಿಲ್ಡೇಯಾರ, ಇದು ಕನಸಲ್ಲ. ನಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಬಹು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ನಿನ್ನ ಪತ್ತೆ ಹತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳ ನಂತರ ನಮ್ಮ ರ್ರಮಸಾಫಲ್ಯವಾಯಿತು.

ಕಿಲ್ಡೇ:—“ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕ ಬಂದಿರುವಿರಾ? ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೂ ಕಾಣದಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಸಮಾಜದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಸತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಆಶೆಗಳಿಗೂ ವಂಚಿತನಾಗಿ, ನನ್ನ ಕಲಂಕಿತ, ತಿರಸ್ಕೃತ ಜೀವನವನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೂ ಮರಣದ ಶಾಂತಿಮಯ ಕಂಕುಳದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಹೊಂದುವ ಸಲುವಾಗಿಯೂ ನಾನೀ ವಿಧೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಅಗತ್ಯವೇ? ನನ್ನ ಗತಿಸಿದ ಜೀವನವು ನನಗೇನು ಕಳವಲ ಕನಸು!”

ಬ್ಲೇಕನು ಸ್ವಲ್ಪ ಭರದಿಂದ 'ಕಿಲ್ಡೇಯಾರ, ಇಷ್ಟೇಕೆ ಹತಾಶನಾಗುತ್ತೀ? ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಎಸತ್ತಿನ ವೇಷಗಳು ಕಲೆತಿರುತ್ತವೆಂದೂ ಆ ಮೇಘಗಳಿಂದೂ ಸರಿಯಲಾರವೆಂದೂ ನೀನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತೀಯಾ? ಹಾಗೂ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀನೆಂದೂ ಸುಖದ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಾಣಲಾರಯಾ? ತಪ್ಪು; ಕಿಲ್ಡೇಯಾರ, ಇದು ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು! ನಾನು ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ನಿನ್ನೇ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಂಡು ನಿನಗೆ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಈಗಲೇ ತಿಳಿಸುವ ಸಾಹಸವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದಿರಲಿ; ಈಗ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆನಿಸುತ್ತದೆ?”

ಕಿಲ್ಡೇ:—“ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟದ್ದ ಗುಂಡನ್ನು ಡಾಕ್ಟರನು ತೆಗೆದಿರುವನು; ಆದರೆ ವೇದನೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಇವೆ. ಇಂದು ತುಸ ಜ್ವರವೂ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗುಣಮುಖವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.”

ಬ್ಲೇಕನು ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು, ನಂತರ:—“ನಿನ್ನ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಶಾರೀರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿನಗೆ 'ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ಕ್ರಾಸ್' ಕೊಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸುವರು.”

ಕಿಲ್ಡೇಯಾರನು ನಿರಾಶೆಯ ನಗೆ ನಕ್ಕು:—“ಅಹುದು; ಇಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿರುವದೇನೋ ಸರಿ: ಅಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ದಂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಮೋಶನ್ ಕೂಡ ಸಿಗುವದೆಂದೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ; ಆದರೆ

ನನಗೆ ಐಕ್ಯೋಪನಿಷದ್‌ಯಾ ಕ್ರಾಸಿಸಿಂಧಲೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲ; ಪ್ರಮೋದನಕ್ಕೂ ನಾನು ಹವಾಪಿಸಿಲ್ಲ. ನಾನು ಯಾವಾಗ ನಮ್ಮ ದಂಡಿವಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಜರ್ಮನ್ ನ್ನರ 'ಟ್ರಿಂಚು'ಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದೆನೋ, ಆಗ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಈ ಯಾವ ಲೋಭಗಳ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಕೊಂಚವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದೆಸರು ಪಡೆಯಲೋಸುಗವೂ ನಾನು ಆ ದುಃಸಾಹಸದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೃತ್ತನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಯಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದ ನಾಗಿಯೇ ನಾನಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ್ದೆನು. ನಾನು ಹಾಗೆ ವೈರಿಗಳ ದಂಡನೆದುರು ಹೋದರೆ, ಅವರಿಂದ ಬದಲ್ಪಟ್ಟ ಗುಂಡುಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಕೂಡಲೆ ಮರಣವಾದಗುವೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದೆನು; ಆಗ ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಸಂಬಂಧವು ಮೃತ್ಯುವೇ ಆಗಿತ್ತು; ಅವೆರಿ ಅಂಗಳ ಗುಂಪಿಸಿಂದ ಗಾಯಗೊಂಡರೂ ನಾನು ಸಾಯಲಿಲ್ಲ; ಆ ಗಾಯವು ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವನಿಗೆ ಜೀವಿಸಿರುವ ಯಾವ ಪ್ರಲೋಭನವೂ ಇಲ್ಲವೋ, ಯಾವನಿಗೆ ಮರಣವಿಂದಲೇ ಶಾಂತಿ-ಸಕಲ ಸಂತಾಪಗಳ ನಿವೃತ್ತಿಯೋ ಅಂಭವನು ಯಾವ ಆಶೆಗಾಗಿರಬೇಕು?"

ಬ್ಲೇಕ:—ಕಿಲ್ಟಿಯಾರ, ಇಷ್ಟೇಕೆ ಸಿರಾಶನಾಗಿರುವೆ? ಜೀವಿಸಿರುವ ನಿನಗೆ ಹಲವು ಪ್ರಲೋಭನಗಳಿವೆ. ತೀರ ಕಡಿಮೆಯೆಂದರೂ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹದಿನೈದು-ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡುಗಳ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ನೀ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗಿನ ಅರಮನೆಯಂತಹ ಮನೆ ಇವು ಮಾತ್ರವೆಂದು ನ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನಧಾರಣಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಲೋಭನಗಳಿಲ್ಲವೇನು?"

ಕಿಲ್ಟೀ:—“ಇದು ನಿಜವೆ? ನನ್ನ ಸೋದರತ್ತಿಯು ತೀರಿಕೊಂಡಳೆಂದು ನೀವನ್ನು ತಿಳಿದೀರಾ? ಸಾಯುವಾಗ ಅವಳು ಈ ಮೊದಲು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಪಶ್ಚತ್ತಾವವಟ್ಟು, ನನಗೆ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿರುವಳೆ? ಆದರೆ ಈ ಬಗೆಯ ಜೀವನವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯೊಳಗಿನ ಯಾವ ಸಂಪತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಮೋಹಿಸಲಾರದು. ಸಂಪತ್ತು ಭೋಗಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯೇ ನನಗಿಲ್ಲ; ಅದರೂ ಸಾಯುವಾಗ ನನ್ನ ಸೋದರತ್ತಿಯ ಮತಿಪರಿವರ್ತನವಾದದ್ದೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವೇ ಸರಿ.”

ಬ್ಲೇಕ:—“ನಿನ್ನ ಸೋದರತ್ತಿಯು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀತಿಯಿಟ್ಟು ನಿನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನಾಗ ಮಾಡಿರುವಳೆಂದು ತಿಳಿದುಬೇಡ. ದೇವರೇ ನಿನಗೆ ಒಲಿದಿರುವನು; ಅಂದಮೇಲೆ ಅವನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಅದಾರು ವಿರೋಧಿಗಳಾಗುವರು? ಅವಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಮಂಚಿಸುವ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಸಿದ್ದಳು; ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಮುಂಚಿನ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರದ ಜೊತೆಗೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಸಾಯುವದಕ್ಕೆ ಕೊಂಚ ಮುಂಚೆ ಅವಳು ಮೊದಲನೇ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವನ್ನು

ಹರಿದು ಸುಡುವದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಎರಡನೆಯದನ್ನೇ ಹರಿದು ಸುಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು! ಈಗ ಆ ಎರಡನೇ ಪತ್ರವು ಹಾಜರಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲನೇ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವೇ ವೃಥವಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ಖೋಟ್ಟಿಮಾಡರು.”

ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಸೋಜಿಗವಿಂದ: — “ಆವೆ ನನ್ನಂತಹ ಅವಸ್ಥೆಯ ಜನರು ಸಂಪತ್ತು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಾತುವದೇನು? ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಸುಖ ಶಾಂತಿಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲಾಗುವವೇ? ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ; ನನ್ನ ಒಳ್ಳೇ ಹೆಸರಿಗೆ ದುರುಳತನದ ಕಲಂಕವು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ಆ ಕಲಂಕವೇನಾದರೂ ದೂರವಾಗುವದೆ?”

ಬ್ಲೇಕ:—ನೀನು ಸ್ವತಃ ನಿನ್ನನ್ನು ಎಷ್ಟು ತುಚ್ಛ-ಕಲಂಕಿತನೆಂದುಕೊಳ್ಳುವೆಯೋ ಸಮಾಜವು ನಿನ್ನನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಷ್ಟು ಹೇಯ ಹಾಗು ಕೆಲಸಕ್ಕೆಬಾರದ ಪ್ರಾಣಿಯೆಂದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಪರಾಧ ದಿಂದಲೇ ಸುಖ-ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳಿಗೆ ಎರವಾಗಿರುವೆ; ಅವುಗಳನ್ನು ನಿನಗೆ ಮತ್ತೆ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆಂದು ನಾನು ಇಂಗ್ಲಂಡದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ.

ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಮುಖವನ್ನೆತ್ತಿ ಬ್ಲೇಕನ ಕಡೆಗೆ ಟಕಮಕನೆಂದು ನೋಡುತ್ತ:-ನಾನು ಸ್ವಯಮಸರಾಧ ಹಾಗು ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿತನಗಳಿಂದ ಯಾವ ಸುಖ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದಮೆಟ್ಟಿ, ತುಚ್ಛವೂ ಕಲಂಕಿತವೂ ಆದ ಜೀವನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಈ ವಿವೇಶವ ರಣಭೂಮಿಗೆ ಸಾಯಲಿಕ್ಕೆಂದು ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಆ ಸುಖ, ಸೌಭಾಗ್ಯ, ಆನಂದ, ತೃಪ್ತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ನೀವು ನನಗೆ ಮತ್ತೆ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಲು ಬಂದಿರುವಿರಾ? ನೀವು ನನ್ನೊಡನೆ ಬಂಧಿತವಾಗಿಯೂ ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮರ್ತ್ಯತೆಳಿಯದಾಗಿದೆ.

ಬ್ಲೇಕ:—ಡಾಫನೀ ಭಾರನನ್ನಳು ಈಗಲೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಕಿಲ್ಡಿಯಾರ:—ಅದನ್ನು ಬಲ್ಲೆನು. ನಾನು ತೀರ ಅಧಮ, ತೀರ ನೀಚ. ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಹತಭಾಗಿ. ಅವಳೊಡನೆ ನಾನು ಪಶುವಿನಂತೆ ವರ್ತಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದು ಆಕೆಯು ಈ ಕಃಪದಾರ್ಥನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವಳೇ? ಅವಳ ಹೃದಯವು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವು; ಅವಳ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಉಪಮೆಯಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವಳ ತಂದೆಯು ನನಲ್ಲಿ ರೋಷಗೊಂಡಿರುವನು. ಅದರಿಂದ ಆತನು ನನ್ನ ಮೋರೆ ಕೂಡ ನೋಡಲಾರನು.

ಬ್ಲೇಕ:—ಈಗ ಆತನ ಮನೋಭಾವವೂ ಬದಲಿಸಿದೆ. ಡಾಫನಿಯು ನಿನ್ನ ಎರಹದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಕಾತರಳೂ ಅತ್ಯಂತ ಅಶಕ್ತಳೂ ಆಗಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಅವಳು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ-ಹೆಚ್ಚು ಸೂರಗಹತ್ತಿದ್ದಾಳೆ; ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವಳ ಜೀವರಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅನ್ಯ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿದು, ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ತನ್ನ ನಷ್ಟಿನ ಮಗಳ ಜೀವನನ್ನು ಬದುಕಿಸುವ ಹಾಗೂ ಅವಳನ್ನು ಸುಖಿಸುವ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿರುವನು. ನಿಮ್ಮಗಳ ಮೂಲನಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಅಡ್ಡಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಆತನು ಡಾಫನಿಯನ್ನು ನಿನಗರ್ಪಿಸುವವಕೈಂದು ಉತ್ಸುಕ ನಾಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ತರಲಿಕ್ಕೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಡಾಫನಿಯಾದರೂ ನಿನಗೊಂದು ಕಾಗದವನ್ನಿತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಬ್ಲೇಕನ ಆ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಒಮ್ಮೆಲೆ ತೆರೆದವು. ಮುಖಮಂಡಲವು ಆನಂದದಿಂದ ಉಜ್ವಲವಾಯಿತೆ.. ಉಸಿರು ವೇಗದಿಂದ ಆಡಹತ್ತಿತು. ಅವನು ಅತಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಕತ್ತನ್ನೆತ್ತಿ ತನ್ನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು:—“ಬ್ಲೇಕರೇ, ತಮ್ಮ ಮಾತು ನಿಜವೇ? ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆತರಲೆಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಳಿಸಿರುವನೇ? ಅವನು ಡಾಫನಿಯನ್ನು ನನಗರ್ಪಿಸುವನೇ? ನನ್ನ ಗತಾಯುಷ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟಗಳೂ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗುವವೇ? ಗತಿಸಿದ ಸುಖದ ದಿನಗಳು ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿ ಬರುವವೇ? ಇವೇನು ಶಕ್ಯವೋ? ಇವೇನು ಸತ್ಯವೋ? ಬ್ಲೇಕರೇ, ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಮತ್ತೆ ಬದುಕುವ ಮನಸ್ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಧಕಾರಮಯವಾದ ಭೂಮಿಯು ಮತ್ತೆ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಬೆಳಗಹತ್ತಿತು. ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ, ಆನಂದಗಳು ದೊರೆಯುವವೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವಾ, ಈ ಹತಭಾಗ, ಅಪದಾರ್ಥ ನರಾಧಮನ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಕರುಣೆಯೆಷ್ಟಪ್ಪಾ! ನನ್ನಂತಹ ಮಹಾ ಪಾಪಿಯನ್ನು ಕೂಡ ನೀನು ಕ್ಷಮಿಸಿದೆಯಲ್ಲವೆ? ದಯಾಮಯ; ನಿನ್ನ ದಯೆಗೆ ಮೇರೆಯೇ ಇಲ್ಲ!”

ಆಗ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನ ಎರಡೂ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಅಶ್ರುಗಳು ಧಾರೆಗೆಟ್ಟು ಸುರಿಯಹತ್ತಿದವು; ಅವನು ಆಗ ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ನುಡಿಯದಾದನು. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಆತನ ಕೈ ಮೇಲಿನ ತಲೆಯು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು. ಆತನ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿತೊಡಗಿತು. ದುರ್ಬಲ ಶರೀರಕ್ಕೆ, ಹಗುರಾದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಂಥ ವಿಪುಲ ಆನಂದದ ವೇಗವನ್ನು ಸಹಿಸುವದಶಕ್ಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಆತನ ಆ ಮೂರ್ಛಿತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಬ್ಲೇಕನು ಅಂಜಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಪರಿಚಾರಕಿಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವನಿಗೊಂದಿಷ್ಟು ಬ್ರ್ಯಾಂಡಿ ಕುಡಿಸಿದಳು.

ಅದರಿಂದ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲೇ ಕಿಲ್ಡಿಯಾರನು ಹುಷಾರಾದನು. ಬಳಿಕ ಆತನು ಬ್ಲೇಕನನ್ನು ಕುರಿತು:—“ಡಾಫನಿಯು ಕೊಟ್ಟ ಪತ್ರವೆಲ್ಲಿದೆ? ಅದನ್ನು

ತೆಗೆಯಿರಿ ನೋಡೋಣ.”

ಬ್ಲೇಕನು ಕೊಟ್ಟ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಕೊಂಡು ಕಿರ್ಟ್ಲಿಯಾರನು ಅದನ್ನು ಪೂರಾ ಓದಿ ನೋಡಿದ ಬಳಿಕ ಉಲ್ಲಸಿತ ದನಿಯಿಂದ:—ಬ್ಲೇಕರೇ, ಈಗ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ನಿಜವೆಂದು ಅನಿಸಿತು. ಭಲೆ! ದೇವರು ನನ್ನ ದೈವದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಸುಖವನ್ನು ಬರೆದಿರುವನಲ್ಲವೇ?”

ಕಿರ್ಟ್ಲಿಯಾರನ ಮಾತು ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಟ್ರೇನು ಸ್ಟೇಶನ್ನಿನ ಪ್ಲಾಟ್ ಫಾರ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಆ ಟ್ರೇನಿನೊಳಗೆ ಗಾಯಗೊಂಡವರ ಸಲುವಾಗಿ ಅತಿ ಶುಭ್ರವೂ ದಪ್ಪವೂ ಆದ ಹಾಸಿಗೆಗಳು ಹಾಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಪರಿಚಾರಕೆಯರೂ ಪರಿಚಾರಕರರೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಾಯಗೊಂಡ ಸೈನಿಕರ ವಿರಾಮಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟನಿವಾರಣಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಟ್ರೇನು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಗಾಯಗೊಂಡ ದಂಡಾಳುಗಳ ನೈತ್ತಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಡಬ್ಬಿಗಳಿಗೊಯ್ದು ಪ್ರತ್ಯಪ್ರತ್ಯೇಕಗಳಾದ ಹಾಸಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿದರು. ಬ್ಲೇಕನೂ ಸ್ವಿತ್ತನೂ ಸೇರಿ ಕಿರ್ಟ್ಲಿಯಾರನನ್ನೊಂದು ಹಾಸಿಗೆಗೊಯ್ದು ಮಲಗಿಸಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವನಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಪಡೆಯುವಾಗ ಬ್ಲೇಕ:—“ಇಂದೂ ಸಂಜೆಗೆ ರೋಯಾರದಲ್ಲಿ ನುತ್ತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣುವೆನು. ದೇವರು ನಿನಗೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಲಿ.”

ಟ್ರೇನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಶನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟಿತು. ಕೂಡಲೆ ಬ್ಲೇಕನು ಸ್ವಿತ್ತನೊಡನೆ ತನ್ನ ಮೊಟರನ್ನೇರಿ ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಸಿನ್ ನದೀ ದಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸೌಂದರ್ಯಗಳ ಲೀಲಾನಿಕೇತನದಂತಿರುವ ರೋಯಾರ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಭಿಮುಖವಾಗಿ ಸಾಗಿದನು. ರಣಭೂಮಿಯೊಳಗಿನ ಕೋಲಾಹಲ ಶಬ್ದವೂ, ತೋಫು-ತುಬಾಕಿಗಳ ಸುಗಂಭೀರ ಸಪ್ಪಳವೂ, ಮೇಘಗಳೇ ಗಡ್ಡಿ ಗಟ್ಟಿರುವಂತೆ ತೋರುವ ಹೊಗೆಯೂ ಅವರಿಂದ ಬಹು ಹಿಂದೆ ಉಳಿದವು.

ಆಗ ಸ್ವಿತ್ತನು ಬ್ಲೇಕನನ್ನು ಕುರಿತು:—“ನಾವು ರೋಯಾರದಲ್ಲೆಷ್ಟು ದಿನವರಬೇಕು?”

ಬ್ಲೇಕ:—“ಕಿರ್ಟ್ಲಿಯಾರನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುಣ ಹೊಂದುವವರೆಗೆ. ಅವನು ಗುಣ ಹೊಂದಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವ ವರೆಗೂ ನಾವು ರೋಯಾರದಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕಾಗುವದು. ಆತನಿಗೆ ತೀವ್ರವೇ ಗುಣವಾಗಬಹುದೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ.

ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಆರೋಗ್ಯ ಪಡೆದು ಇಂಗ್ಲಂಡಕ್ಕೆ ಮರಳಿದನು. ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡು ತಾನೆ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಲ್ಲರೂ ತನ್ನ ಶೌರ್ಯ-ಸಾಹಸಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಸ್ವತಃ ವೀರರೋ ಅವರೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ವೀರರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸುವರು. ಇಂಗ್ಲಂಡೇಶ್ವರನು ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನ ಶೌರ್ಯ-ಸಾಹಸಗಳ ಪುರಸ್ಕಾರರೂಪದ ಸರ್ವಸಾಧನವಾದ ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ಕ್ರಾಸನ್ನು ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದ ಆತನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ತೂಗಗಟ್ಟಿದನು; ಹಾಗೂ ಆತನ ಸದ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು, ಅವನನ್ನು ಆತನಿದ್ದ ದಂಡಿನ ಕಪ್ಪಾನನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಮುಂದೆ ಕೆಲ ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಸಿಂಡೇಲನು ಡಾಫನಿ ಭಾರನನ್ನನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು.

ವಿವಾಹದ ನಂತರ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನು ಮಡದಿಯೊಡನೆ ತನ್ನ ಸರೇ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗಿನ ಸೋದರತ್ತೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಆ ಪ್ರಚಂಡವಾದ ಮನೆ-ಮಠ, ವಿಸ್ತೀರ್ಣಗಳಾದ ಹೊಲ-ಗದ್ದೆ ಹಾಗೂ ತನ್ನದಾಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಧನ-ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದನು. ಈಗ ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನು ಲಕ್ಷಾಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದನು!

ಆದರೆ ಆ ಅತ್ಯಂತ ಸುಖದ ದಿನಗಳಲ್ಲೂ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನು ತನ್ನ ಸ್ವವೇರ ವಿಷಯದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಸುಖ, ವಿಪ್ಲವ್ಯ, ಲಗ್ನವಾದ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೃದಯಭರಿತವಾದ ಪ್ರೇಮ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿ, ಲಗ್ನವಾದ ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಆತನು ತನ್ನ ರೆಜಿಮೆಂಟನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಿಂದು ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಯಾವ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಫ್ರಾನ್ಸದ ರಣಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವ ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ವೀರಜನರಿಂದ ಹೊಗಳಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವರೋ, ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನು ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು. ಆ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶಾರ್ಕ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರ ಯಾರ ಹೆಸರುಗಳು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣಾಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಡಬಹುದೋ ನಮ್ಮ ಬ್ರಾವುನ್ ಕಿಲ್ಡೀಯಾರನು ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರೇಸರನು; ಆದರೆ ಆತನ ಈಗಿನ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವು ನಮಗಿಲ್ಲದಾಗಿದೆ. ಅಸ್ತು.

